

**WYKAZ UWAG I PISM NIESTANOWIĄCYCH UWAG, ZŁOŻONYCH DO PROJEKTU UCHWAŁY W SPRAWIE USTALENIA
„ZASAD I WARUNKÓW SYTUOWANIA OBIEKTÓW MAŁEJ ARCHITEKTURY, TABLIC REKLAMOWYCH I URZĄDZEŃ REKLAMOWYCH ORAZ OGRODZEŃ”
ORAZ PISM, KTÓRE WPŁYNĘŁY PO OKRESIE SKŁADANIA UWAG DO PROJEKTU UCHWAŁY**

Wyłożenie do publicznego wglądu projektu uchwały odbyło się w okresie **od 14 października 2019 r. do 13 listopada 2019 r.**
Termin wnoszenia uwag dotyczących wykładanego projektu uchwały, określony w ogłoszeniu i obwieszczeniu w tej sprawie, **upłynął z dniem 27 listopada 2019 r.**
W ww. terminie zostały złożone uwagi i pisma wyszczególnione w poniższym wykazie.

Lp.	NR UWAGI	data wniesienia uwagi	Imię i nazwisko lub nazwa jednostki organizacyjnej	TREŚĆ UWAGI (pełna treść uwag znajduje się w dokumentacji)	Oznaczenie nieruchomości (nr działek lub inne określenie terenu objętego uwagą)	Rozstrzygnięcie prezydenta Miasta Krakowa w sprawie rozpatrzenia uwagi do projektu uchwały		UWAGI (informacje i wyjaśnienia dotyczące rozpatrzenia uwag – w zakresie uwag nieuwzględnionych)
						uwaga uwzględniona	uwaga nieuwzględniona	
1	1	16.10. 2019	[*]	W związku z wyłożeniem ww. projektu uchwały i możliwości składania uwag w terminie do dnia 27 listopada 2019 r., wnoszę następującą uwagę: Dane obszaru, którego dotyczy uwaga (oznaczenie nieruchomości)*: dz. 46/3 i 46/4 obr. 99 Podgórze Przedmiot i zakres uwagi: zakaz budowy ogrodzeń pełnych Mieszkam ok. 180 m od autostrady i uciążliwość hałasu jest b. duża. W związku z brakiem możliwości budowy ekranów akustycznych ze strony GDDKiA (załączone pisma) - jedyną możliwością jest budowa wysokiego ogrodzenia pełnego chroniącego posesję przed hałasem. Wnoszę zatem o umożliwienie budowy ogrodzeń pełnych o wysokości do 4 m w pasie do 250 m od strony autostrady A4 jako ekrany akustyczne chroniące posesję przed hałasem.	46/3, 46/4 obr. 99 Podgórze		Nieuwzględniona	Zapisy zawarte w § 22 dotyczą wyłącznie sytuowania ogrodzeń (których rolą jest wygrodzenie pewnego fragmentu terenu) i nie mają zastosowania do sytuowania ekranów akustycznych, których rolą jest ochrona przed hałasem. Bezpośrednie sąsiedztwo autostrady nie stanowi przesłanki wskazującej na konieczność zmiany dopuszczalnego wskaźnika wysokości ogrodzenia ponad 2,20 m, jak też okoliczności warunkującej rezygnację z wymogu, by ogrodzenie nie miało charakteru ogrodzenia pełnego. Właściciel takiej nieruchomości może bowiem usytuować ekrany akustyczne, których lokalizacja nie jest uzależniona od postanowień projektu uchwały, po jego ewentualnym wejściu w życie.
2	2	05.11. 2019	[*]	1. §8 ust. 1 pkt 4) - Czas wyznaczony na demontaż obiektów małej architektury (1 dzień) przy dużych imprezach sportowych może być niewystarczający. Wnioskuje o wydłużenie terminu do 2 dni.	Błonia Krakowskie		Nieuwzględniona	Zapis ten odnosi się jedynie do terenu Błoni Krakowskich. 1 dzień roboczy jest wystarczający na demontaż obiektów małej architektury w tym obszarze miasta. Należy także pamiętać, że obiekty małej architektury należy rozumieć zgodnie z ich definicją, zawartą w ustawie Prawo Budowlane.
				2. §8 ust. 2 pkt 1) - Zapis uniemożliwia montaż tymczasowych elementów małej architektury (np. brama startowa biegu) z uwagi na ograniczenie wysokości w Podobszarze 1 III Strefy do 3,5 m (minimalna wysokość bramy/kładki to 7 m)	Podobszar 1 III Strefy	Uwzględniona		
				3. §8 ust. 2 pkt 4) - Znaczące ograniczenie kolorystyki uniemożliwi ekspozycję nośników sponsorskich i nośników reklamowych ZIS.			Nieuwzględniona	Tzw. <i>nośniki sponsorskie i nośniki reklamowe ZIS</i> w myśl zapisów uchwały stanowią tablicę reklamowa lub/i urządzenie reklamowe, które mogą być sytuowane na zasadach

								określonych w uchwale. Uchwała nie reguluje kolorystyki tiur, a jedynie zasady i warunki sytuowania (gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaj materiałów z jakich mogą być wykonane). §8 projektu uchwały odnosi się do obiektów małej architektury zgodnie z ich definicją zawartą w Ustawie prawo budowlane.
				4. §9 ust. 1 pkt 1) lit. b) - Czas wyznaczony na demontaż banerów (1 dzień) przy dużych imprezach sportowych może być niewystarczający. Wnioskuje o wydłużenie terminu do 2 dni.			Nieuwzględniona	Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na ograniczenie czasu demontażu tiur do 1 dnia roboczego po zakończeniu imprezy.
				5.11 §9 ust. 4 - Czas wyznaczony na demontaż tablic i urządzeń reklamowych (1 dzień) przy dużych imprezach sportowych może być niewystarczający. Wnioskuje o wydłużenie terminu do 2 dni.	Podobszar 1 III Strefy		Nieuwzględniona	Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na ograniczenie czasu demontażu tiur do 1 dnia roboczego po zakończeniu imprezy. Zapis ten jest zgodny z zapisem dla Parku Kulturowego Stare Miasto, który na demontaż tymczasowego nośnika informacji wizualnej i innych urządzeń informacji wizualnej (o wys. do 3,5 m) daje 1 dzień roboczy po zakończeniu przedsięwzięcia plenerowego.
				5.2 Ograniczenie użycia projekcji świetlnych, ekranów itp. w Podobszarze 1 III Strefy uniemożliwi spełnienie wymogów międzynarodowych federacji sportowych dotyczących organizacji imprez (uwaga dotycząca ekranów odnosi się również do zapisu §9 ust. 8 pkt 5).		Uwzględniona		
				6. §9 ust. 4 - Zapis uniemożliwia lokalizację nośników reklamowych typu CUBE na rondach i skrzyżowaniach (wykorzystywanych do promocji imprez kulturalnych i sportowych).		-	-	Postulat w zakresie pkt 6 nie stanowi uwagi, ponieważ sytuowanie tymczasowych wolnostojących tiur (np. tzw. cubów reklamowych na rondach i skrzyżowaniach) zostało dopuszczone na zasadach określonych w § 9 ust. 7. Natomiast zapis zawarty § 9 ust. 4 odnosi się do tiur sytuowanych na tymczasowych obiektach albo urządzeniach budowlanych.
				7. § 9 ust.11. pkt 1 uniemożliwia wieszanie reklam na wewnętrznej stronie ogrodzeń klubów sportowych i wymusza wykonywanie dodatkowych stelaży, co wiąże się z niepotrzebnymi wydatkami. Reklamy na obiektach sportowych eksponowane głównie podczas meczów, stanowią nieraz jedyne zewnętrzne, czyli nie z kasy Miasta, źródło dochodów klubów sportowych. Wnioskuje o uzupełnienie go zapisem: „Z wyjątkiem wewnętrznej strony ogrodzeń klubów sportowych, przy czym tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe nie mogą być wyższe od ogrodzeń na których zostały zamontowane”.		Uwzględniona		
				8. §14 pkt 2) - Ograniczenie odległości pomiędzy urządzeniami reklamowymi (min. 80 m) nie powinno dotyczyć nośników reklamowych montowanych podczas realizacji imprez plenerowych.		-	-	Postulat w zakresie pkt 8 nie stanowi uwagi, ponieważ dla

								tymczasowych tiur, sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych nie wprowadzono parametrów odległościowych. Zapis §14 pkt 2) dotyczy jedynie innych wolnostojących tiur oraz billboardów (nie dotyczy słupów plakatowo-reklamowych i paneli reklamowych). Nie dotyczy tiur na obiektach budowlanych.
				9. §18 - Ograniczenie montażu tablicy reklamowej (1 szt. do 12 m ²) oznacza konieczność demontażu dotychczasowych tablic zamontowanych na budynku ZIS, co wygeneruje dodatkowe koszty. Ponadto Wnioskuję o umożliwienie montażu tablic również na ścianach z otworami okiennymi/drzwiowymi, ponieważ ściana ZIS nie spełnia definicji zawartej w §4 ust. 1 pkt. 27.			Nieuwzględniona	Dopuszczenie sytuowania 1 nośnika reklamowego o pow. do 12 m ² na ścianach ślepych budynków zostało wprowadzone na wniosek Radnych z KPPiOŚ. Sytuowanie innych tiur oraz billboardów na obiektach budowlanych jest dopuszczane po spełnieniu zasad i warunków określonych w uchwale (§15 lub §18). Ponadto uchwała daje możliwość umieszczenia do 5 szyldów informujących o działalności prowadzonej na nieruchomości, dla każdego podmiotu prowadzącego na niej działalność.
				10. Pragnę podkreślić, że dokument nie uwzględnia wyjątkowych potrzeb związanych z organizacją i promocją masowych imprez sportowych o charakterze incydentalnym. Liczne ograniczenia dotyczące wymiarów, kolorystyki oraz sposobu montażu elementów systemu wystawienniczego uniemożliwią lub utrudniają stosowanie standardowych rozwiązań reklamowych i ekspozycję nośników sponsorskich. Ograniczenia świadczeń marketingowych, wynikające z braku możliwości ekspozycji nośników sponsorów znacząco wpłyną na spadek wartości pakietów sponsorskich, a co za tym idzie na zmniejszeniu zaangażowania partnerów oraz budżetów imprez. Natomiast konieczność dostosowania do nowych uregulowań znacznie podniesie koszty organizacji imprez sportowych.			Nieuwzględniona	Zasady i warunki sytuowania tymczasowych tiur związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego zostały dostosowane do potrzeb miasta. Uchwała reguluje zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych.
3	3	13.11. 2019	[*]	Dla obszaru Krowodrza ul. Mirowska obręb 21 (...): wnioskuję o dokonanie zmian w zapisach dotyczących zasad sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w strefa II –proponowanej uchwale. Przedmiot i zakres wniosku/uwagi*: projekt uchwały w sowim zapisie zezwala na umieszczanie wolnostojących tablic reklamowych ..zwanych z definicji bilbordami ale tylko na działkach i powierzchni minimum 0,5 ha.... wprowadzenie uchwały w takim kształcie stanowi naruszenie zasad proporcjonalności i równości podmiotów wobec prawa. Skoro bowiem umieszczenie tablicy reklamowej o jakiegokolwiek treści nawet nie związanej z przedmiotem działalności będzie możliwe dla właściciela wielkopowierzchniowego sklepu, to tym samym wyklucza się i stawia w gorszej sytuacji właścicieli prowadzących podobne usługi, lecz na mniejszej powierzchni. Dyskryminacja obiektów usługowych o mniejszej powierzchni nie znajduje uzasadnienia w żadnej z zasad konstytucyjnych ani zasad z ograniczaniem prawa własności. Taka ingerencja stawia w lepszej sytuacji nie tylko sklepy wielkopowierzchniowe, ale również właścicieli nieruchomości zajętych pod te sklepy, gdyż brak konkurencji powodować będzie nieuzasadnione przywileje, do których należy możliwość postawienia dodatkowych tablic reklamowych. Dyskryminuje to kupców i mniejsze podmioty usługowe, które również będą chciały zaistnieć w przestrzeni. Całkowite wyeliminowanie, bez wskazania choćby proporcjonalnie mniejszych możliwości reklamy stanowi, całkowite zaprzeczenie zasady proporcjonalności wynikającej z zasady państwa prawa. Skoro nieruchomości dzielą się na te, które zasługują na uwagę i legitymują się: 1. Znaczna powierzchnią i te, które nie zasługują na uwagę, to te mniejsze winny otrzymać przynajmniej możliwość odpowiednio skorygowane zaistnienia w ustalonej powierzchni ekspozycji jako Właściciel.	Działki przy ul. Mirowskiej obr. 21 Krowodrza		Nieuwzględniona	Wprowadzone zakazy i ograniczenia w zakresie sytuowania tiur, w tym billboardów, mają na celu uporządkowanie przestrzeni publicznych i ochronę walorów krajobrazowych w mieście. Możliwość sytuowania wolnostojących billboardów została dopuszczona jedynie na obszarze I Strefy (poza terenem ulic wylotowych) oraz w terenach towarzyszących obiektom usług, które zostały zdefiniowane w zapisach uchwały. Zapisy w tej kwestii nie będą zmieniane oraz rozszerzane na inne obszary. Ponadto w uchwale dopuszczono możliwość sytuowania do 5

				Działek 499/26 504 /9 i 499/23 ...wspólnie z właścicielem działek 499/21 i 499/19 planowaliśmy rozpoczęcie działalności na rodzinnych gruntach. Uzyskaliśmy prawomocną decyzję WZZiT AU-2/6730.2/567/2014. 2. Na skutek inwestycji drogowej na tym terenie / łącznik DW 780 ulicy Mirowskiej z Księcia Józefa nie byliśmy w stanie zrealizować naszych zamierzeń., w niedalekim sąsiedztwie. Grunty kupiła spółka [*]. Na skutek niewłaściwej analizy możliwości obsługi komunikacyjnej dla zakupionych działek w/w spółka pomimo starań nie uzyskała pozytywnej decyzji WZZiT. Wykorzystując realizowaną inwestycję drogową „Połączenie DW 780 z Ulica Mirowską pod pretekstem realizacji drogi technicznej zaprojektowano i wykonano 300 metrowy odcinek z zaplanowanym poszerzeniem na odcinku działki 489/5, w której to spółka kupiła udziały. Ze względu na ruiny naszych rodzinnych gruntów i brak woli inwestora ZDW w Krakowie do wykupu pozostałych gruntów po realizacji inwestycji drogowej, nasza nieruchomości utraciły wartość a także możliwości inwestycyjne w przyszłości. Pomimo długotrwałego procedowania wniosków o wydanie decyzji WZZIT od listopada 2017 roku, Urząd Miasta i ZDM w Krakowie pod różnymi pretekstami trzykrotnie zawieszał postępowanie AU-02- 7.6730.2.1451.2017LBI. 3. Obecnie sporządzany jest plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu Kraków-Bielany, który uniemożliwił dalsze procedowanie wniosku o wydanie decyzji WZZiT. Biorąc powyższe pod uwagę i fakt, że w sąsiedztwie znajdują się obiekty usługowe o działkach o powierzchni większej od mojej/Stacja [*], restauracja [*]/ a także plany inwestycyjne spółki [*], która buduje między innymi sklepy typu [*]..., wskazane zapisy planowanej uchwały w ewidentny sposób faworyzują właścicieli większych działek. Uniemożliwiając zasadę zdrowej konkurencji, takie zapisy stoją w sprzeczności. Dyskryminacja obiektów usługowych o mniejszej powierzchni nie znajduje uzasadnienia w żadnej z zasad konstytucyjnych ani zasad z ograniczaniem prawa własności Dyskryminacja obiektów usługowych o mniejszej powierzchni nie znajduje uzasadnienia w żadnej z zasad konstytucyjnych ani zasad z ograniczaniem prawa własności. Na dzień dzisiejszy na wskazanych gruntach tj. działkach: 456/2,486/2,485/2 nie ma obiektów handlowych, jednakże uchwalenie planu zagospodarowania przestrzennego dla tego terenu. spowoduje przy uwzględnieniu obecnych zapisów planowanej uchwały. Planowane wyłączenia możliwości stawiania bilbordów dla działek mniejszych niż 0,5 ha. 4. Niniejszym wnoszę o zmianę w zakresie: rozmieszczania tablic i urządzeń reklamowych/maszt, reklama, maszt flagowy, pylon, panel reklamowy, bilbord/ w strefie II/Bielany/ dla działek mniejszych niż 0,5 ha.				szyldów informujących o działalności prowadzonej na nieruchomości (dla każdego z podmiotów prowadzonych działalność).
4	4	21.11. 2019	[*], [*]	Prosimy o dostosowanie uchwalonych przepisów do obecnie stojącego, funkcjonującego bilbord 18 m² usytuowanego na dz. 72/29, 72/38 obr. 2 Nowa Huta zgodnie z obowiązującym pozwoleniem i prawem budowlanym. Wynajem miejsca pod w/w bilbord stanowi dla nas emerytów dodatkowy dochód. Prosimy również o zmniejszenie odległości w proponowanej uchwale co najmniej o połowę od skrzyżowania tj. do 50 m oraz zmniejszenie odległości pomiędzy istniejącymi bilbordami również do 50 m.	72/29, 72/38 obr. 2 Nowa Huta		Nieuwzględniona	Wprowadzone zakazy i ograniczenia w zakresie sytuowania tiur, w tym billboardów, mają na celu uporządkowanie przestrzeni publicznych i ochronę walorów krajobrazowych w mieście. Z uwagi na powyższe, nie zachodzą przesłanki do ich zmiany.
5	5	22.11. 2019 (18.11. 2019 uchwa ła)	Rada i Zarząd Dzielnicy XVII Nowa Huta	Rada Dzielnicy XVIII opiniuje negatywnie zapisy projektu uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń” w zakresie regulacji zawartych w § 22 ust. 1 do 3 oraz § 25 ust. 1 w/w projektu uchwały, w części w której: 1) Nie przewiduje możliwości budowania ogrodzeń na działkach niezbudowanych i nieobjętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, gdy budowa jest zgodna ze studium zagospodarowania przestrzennego lub została wydana decyzji o warunkach zabudowy dla realizacji budowy/ przebudowy budynków w zabudowie jednorodzinnej, 2) Nie przewidują możliwości budowania ogrodzeń na działkach zabudowanych budynkami jednorodzinnymi w sytuacji istnienia zabudowy bez spełnienia łącznie przesłanki prowadzenia robót budowlanych polegających na nowej budowie budynku jednorodzinnego, 3) Ogranicza wysokość ogrodzenia działek zabudowanych budynkami jednorodzinnymi max do wysokości 2,2 m, 4) Uniemożliwia budowę ogrodzeń pełnych w zabudowie jednorodzinnej, do których również należy zaliczyć ekrany akustyczne, zwłaszcza wzdłuż ciągu ulic o znacznym natężeniu ruchu, Wprowadza moc obowiązującą zakazów zawartych w uchwale m.in. w stosunku do ogrodzeń realizowanych po wejściu w życie uchwały na podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę lub dokonanego zgłoszenia uzyskanych/dokonanych przed wejściem w życie w/w uchwały.			Ad.1-4 Nieuwzględniona	Ad.1. Projekt uchwały wskazuje przypadki, w których dopuszczone jest grodzenie nieruchomości niezabudowanych. Ograniczenie możliwości grodzenia nieruchomości niezabudowanych ma na celu zachowanie niezbędnych korytarzy przyrodniczych, służących m.in. migracji zwierząt. Ad.2 Zapisy zawarte §22 ust. 1 pkt. 3 lit. a dopuszczają możliwość sytuowania ogrodzeń na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi lub na nieruchomości, na której prowadzone są roboty budowlane związane z budową budynku mieszkalnego jednorodzinnego.

								Ad.3 Przyjęta maksymalna wysokość ogrodzenia 2,2 m dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej jest wysokością, która jest obecnie powszechnie stosowana (ogrodzenia do wysokości 2,2 m nie wymagają uzyskania pozwolenia na budowę). Ad.4 Zakaz sytuowania ogrodzeń pełnych związany jest z zachowaniem niezbędnych korytarzy przyrodniczych. Ponadto zapisy zawarte w § 22 dotyczą wyłącznie sytuowania ogrodzeń (których rolą jest wygrozdzenie pewnego fragmentu terenu) i nie mają zastosowania do sytuowania ekranów akustycznych, których rolą jest ochroną przed hałasem.
6	6	25.11.2019	[*]	1. Definicja ulicy wylotowej (par. 5 pkt 3) Wnoszę o zwiększenie dopuszczalnej odległości dla sytuowania wolnostojących tablic i urządzeń reklamowych w ciągach ulic wylotowych do 25 metrów od zewnętrznej krawędzi jezdni, bez względu na kategorię drogi. Odległości przewidziane w projekcie uchwały uniemożliwiają osiągnięcie celu, jakim jest wyeliminowanie wielkoformatowych tablic i urządzeń reklamowych z krajobrazu ulic wylotowych. W przypadku ulic wylotowych z torowiskiem, szerokim chodnikiem czy pasem zieleni (np. Wielicka, Zakopiańska, Conrada) zdecydowana większość nośników usytuowana jest w odległości 10-20 metrów od krawędzi jezdni, choć nadal są one z jezdni doskonale widoczne. Obecne regulacje jedynie powielają zapisy zawarte już w ustawie o drogach publicznych.			Nieuwzględniona	Przyjęte odległości, o których mowa w § 5 ust 2 pkt. 1-2 wynikają z ustawy o drogach publicznych. W związku z powyższym nie ma podstaw do ich zmiany.
				2. Logika par. 15 Wnoszę o korektę redakcyjną paragrafu 15 ust. 1, z którego nie wynika jednoznacznie, czy punkty a-d powinny być spełnione łącznie czy alternatywnie, Logika wskazuje, że pkt 1 oraz 2 winny być spełnione łącznie, podczas gdy punkty 3 oraz 4 stanowią alternatywę.		Uwzględniona		
				3. Terytorialny zakres par. 18 Wnoszę o wyłączenie możliwości sytuowania tablic reklamowych do 12 m² na ślepych ścianach budynków położonych w Podobszarach 2 oraz 3 III Strefy. Podobszar 2 objęty jest uchwałą o Parku Kulturowym Nowa Huta, która wyklucza taką formę reklamy. Podobszar 3 w przeważającej części obejmuje natomiast obszar uznany za Pomnik Historii, którego poszczególnych siedem układów urbanistycznych wpisanych jest ponadto do rejestru zabytków. Sytuowanie wielkoformatowych reklam na obszarze zwartej i zabytkowej zabudowy jest nieakceptowalne. Zwracam ponadto uwagę, iż zapisy par. 11 ust. 2 i par. 18 w obecnym brzmieniu są wzajemnie sprzeczne. Par. 11 ust. 2 dopuszcza billboardy tylko w I strefie po dodatkowym spełnieniu warunków par. 18. Par. 18 natomiast dopuszcza tablice 12m² (a taka tablica to de facto billboard) we wszystkich strefach.			Nieuwzględniona	Dopuszczenie sytuowania na ścianach ślepych budynków 1 tiur o powierzchni do 12 m² zostało wprowadzone na wniosek radnych z KPPIOŚ. Zapisy uchwały o Parku Kulturowym Nowa Huta wejdą w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego, w związku z tym w chwili obecnej nie ma podstaw formalnych do wprowadzania zmian z niej wynikających.
				4. Doprecyzowanie zakresu par. 18 Wnoszę o doprecyzowanie warunków sytuowania tablic reklamowych do 12 m² na ślepych ścianach poprzez wskazanie, że cała powierzchnia tablicy winna przylegać do ślepej ściany budynku. Pozwoli to wyeliminować częste dziś przypadki, gdy tablica reklamowa w skrajnie nieestetyczny sposób wystaje poza obręb elewacji budynku.			Nieuwzględniona	§ 18 dopuszcza sytuowanie 1 tiur o powierzchni do 12 m² na ścianach ślepych budynków, przez co należy rozumieć, że tiur nie może wystawać poza jej obręb.
				5. Zawężenie przedmiotu (par. 11 ust. 2) Wnoszę o zmianę w par. 11 ust. 2 pojęcia „obiekt budowlany” na „budynek”; zgodnie z Prawem budowlanym pojęcie „objektu budowlanego” jest na tyle szerokie (obejmując choćby masywne ogrodzenia), że tworzy niebezpieczeństwo wykorzystywania istniejących, a także wznoszenia prowizorycznych obiektów			Nieuwzględniona	Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie

				budowlanych, których jedynym przeznaczeniem byłoby eksponowanie reklamy. Intencją projektodawcy zapewne nie było dopuszczenie sytuowania billboardów na innych niż budynki obiektach.				formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
				6. Uzupełnienie par. 21 Wnoszę o uzupełnienie zapisów par. 21 o uchwałę o Parku Kulturowym Nowa Huta.			Nieuwzględniona	Zapisy uchwały o Parku Kulturowym Nowa Huta wejdą w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego, w związku z tym w chwili obecnej nie ma podstaw formalnych do wprowadzania zmian z niej wynikających.
				7. Skrócenie okresu dostosowania (par. 25) Wnoszę o skrócenie okresu dostosowania do 12 miesięcy dla tablic reklamowych w postaci baneru sytuowanego na ogrodzeniach. W przeciwieństwie do innych nośników, umieszczenie baneru na ogrodzeniu nie wiąże się z istotnymi nakładami finansowymi, nie wymaga uzyskiwania pozwoleń ani zgłoszenia, zazwyczaj nie jest regulowane umowami cywilno-prawnymi, a jego demontaż nie nastręcza technicznych trudności. Banery na ogrodzeniach w szczególnie negatywny sposób ingerują natomiast w przestrzeń miasta.			Nieuwzględniona	Aby nie różnicować zapisów uchwały, wprowadzono jednakowy okres dostosowawczy dla wszystkich podmiotów oraz dla wszystkich rodzajów tiur. Okres ten powinien być wystarczający, aby właściciele wszystkich tiur mogli dostosować się do zapisów uchwały.
				8. Doprecyzowanie par. 25 ust. 2 pkt 4: Wnoszę o doprecyzowanie par. 25 ust. 2 pkt 4, tak aby z zapisu jednoznacznie wynikało, iż tablice i urządzenia nie przekraczające o 5% wielkości określonych w uchwale nie podlegają obowiązkowi dostosowania tylko w przypadku, gdy spełnione są pozostałe warunki dla ich usytuowania.		Uwzględniona		
				9. Niejasny związek między par. 19 a par. 25 Wnoszę o zmianę redakcyjną (połączenie w jeden paragraf lub doprecyzowanie zapisów) par. 19 oraz par. 25 ust. 2 pkt 3. Nie jest jasne, jakich dokładnie sytuacji dotyczy par. 19. Jeśli dotyczy dostosowania nośników do zapisów uchwały, reguluje to par. 25. Jeśli natomiast dotyczy tylko nośników powstałych po wejściu w życie uchwały, wówczas w warunkach dostosowania par. 25 brak jest pierwszeństwa dla nośników usytuowanych legalnie (np. na podstawie ważnego pozwolenia na budowę) - taki zapis widnieje bowiem jedynie w par. 19.		Uwzględniona		
				10. Skrócenie vacatio legis (par. 27) Wnoszę o określenie 14-dniowego vacatio legis dla uchwały. Termin taki zastosowany został we wszystkich z 25 dotychczas uchwalonych w Polsce uchwał krajobrazowych. Opóźnienie wejścia w życie uchwały aż do 1 lipca 2020 r. zdaje się być niecelowym w kontekście 24-miesięcznego okresu dostosowania.			Nieuwzględniona	Przyjęty okres wejścia w życie zapisów uchwały, został wyznaczony ze względów organizacyjnych dla Urzędu Miasta Krakowa.
7	7	24.11.2019	[*]	Dodanie obszaru wykreślonego ulicami: al. Mickiewicza, Królewska, Kijowska oraz Czarnowiejska do III strefy Podobszar 3.			Nieuwzględniona	Granica Podobszaru 3 III Strefy została poprowadzona w oparciu o przebieg granicy strefy buforowej obszaru wpisanego na listę UNESCO, z niewielkimi poszerzeniami w celu dostosowania przebiegu do istniejących dróg. W związku z tym nie ma podstaw do jej zmiany.
				Zwiększenie dopuszczalnej odległości billboardów od dróg wylotowych do co najmniej 25 metrów od krawędzi jezdni. Obecnie proponowane 10 metrów nie wyeliminuje tego rodzaju reklam, jako że znajdują się one zwykle w odległości większej.			Nieuwzględniona	Przyjęte odległości, o których mowa w § 5 ust 2 pkt. 1-2 wynikają z ustawy o drogach publicznych. W związku z powyższym nie ma podstaw do ich zmiany.
				Skrócenie okresu dostosowania z 24 do 12 miesięcy dla reklam znajdujących się na płotach.			Nieuwzględniona	Aby nie różnicować zapisów uchwały, wprowadzono jednakowy okres dostosowawczy dla wszystkich podmiotów oraz dla wszystkich rodzajów tiur.

				Usunięcie zwolnienia z obowiązku dostosowania ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie uchwały do jej zapisów. Wprowadzenie 5 letniego okresu dostosowania dla tychże.			Nieuwzględniona	Ustawa daje możliwość zwolnienia z konieczności dostosowania ogrodzeń, istniejących w dniu wejścia w życie zapisów uchwały. W związku ze stosunkowo dużą liczbą istniejących ogrodzeń podjęto decyzję o nieuwzględnieniu uwagi ponieważ mogłaby narazić zbyt wielu użytkowników nieruchomości na poniesienie kosztów niewspółmiernych do celu, jakim jest ochrona krajobrazu.
				Określenie minimalnej odległości między reklamami umieszczonymi na ślepych ścianach budynków.			Nieuwzględniona	Na każdej ścianie ślepej, rozumianej zgodnie z definicją zawartą w uchwale może znajdować się 1 nośnik reklamowy o powierzchni do 12m² (za wyjątkiem banneru) w związku z tym nie zachodzi potrzeba wprowadzenia dodatkowego parametru w postaci odległości pomiędzy nośnikami.
8	8		[*], [*]	§ 4 ust. 1 pkt 5 Uchwały Wnoszę o zmianę definicji terminu „billboard” w ten sposób, aby określić wyłącznie maksymalne wymiary billboardu (np. 18 m²) bez ograniczeń co do dopuszczalnych powierzchni ekspozycji w tych granicach. Ograniczenie dopuszczalnych wymiarów billboardów do dwóch formatów (12 m² lub 18 m²) jest nieuzasadnione i dyskryminujące dla podmiotów, które korzystają z tablic reklamowych o innych powierzchniach ekspozycyjnych.	1. ul. Sosnowiecka 147, 31-345 Kraków, działki ewidencyjne: 1366/4, 1365/4, 1364/4, 1363/4, 1362/4, 1360/2, 1359/2, 1358/4, 1357/4, 1356/4 obr. 33 Krowodrza		Nieuwzględniona	Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego oraz walorów widokowych, zdecydowano się dopuścić jedynie 2 formaty billboardów (12 m² lub 18 m²), których sytuowanie będzie dozwolone na obszarze Krakowa.
				§ 4 ust. 1 pkt 6 Uchwały Wnoszę o zmianę definicji terminu „główne wejście” i rezygnacji z określenia, że jest to wejście „z przestrzeni publicznej” - wobec przyjętej w Uchwale definicji „przestrzeni publicznej” w obecnej definicji wydają się nie mieścić główne wejścia do obiektów handlowych (usługowych) usytuowanych (tak jak np. obiekty [*]) na nieruchomościach stanowiących tereny towarzyszące obiektom usług w rozumieniu Uchwały; do budynków tych klienci wchodzi nie bezpośrednio z terenu ulicy, skweru lub innej przestrzeni publicznej lecz z drogi wewnętrznej, chodnika, parkingu, itp. usytuowanego na nieruchomości prywatnej (dostępnej dla nieoznaczonej liczby osób przez cały czas albo przynajmniej w godzinach otwarcia obiektu handlowego).	2. ul. Walerego Sławka 1, 30-633 Kraków, działki ewidencyjne: nr 1/20, 1/19, 1/27, 1/24, 1/29 obr. 49 Podgórze		Nieuwzględniona	Przestrzeń publiczna są to powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno-przestrzennej miasta m.in. drogi, parkingi, chodniki w obszarze terenów towarzyszących obiektom usług, w związku z tym nie zachodzi konieczność zmiany definicji „głównego wejścia”.
				§ 4 ust. 1 pkt 17 Uchwały Wnoszę o zmianę definicji terminu „pylon” w ten sposób, aby usunąć fragment „niestanowiące szyldów”. Obecna definicja w sposób nieuzasadniony pozbawia przedsiębiorców prawa do umieszczania pylonów na nieruchomościach, na których prowadzą oni działalność, stanowiących tereny towarzyszące obiektom usług w rozumieniu Uchwały. Wszystkie tablice reklamowe i inne urządzenia reklamowe umieszczane przez nich na tych nieruchomościach są bowiem szyldami w rozumieniu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Z drugiej strony pylony co do zasady służą temu, aby umieszczać na nich szyldy. Taką funkcję pełnią w szczególności pylony na nieruchomościach, na których znajdują się obiekty [*] w Krakowie wymienione na wstępie.	3. ul. Pilotów 6, 31-462 Kraków, działki ewidencyjne: 930/3, 930/19, 930/20, 930/23 obr. 23 Śródmieście		Nieuwzględniona	W myśl zapisów uchwały pylon został przeznaczony do sytuowania tiur niestanowiących szyldów, natomiast tiur w formie szyldów mogą być sytuowane na totemach.
				§ 9 ust. 1 pkt 6 w związku § 16 pkt 1 Uchwały Wnoszę o dopuszczenie sytuowania na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) pylonów (z uwzględnieniem zmiany ich definicji zgodnie z pkt 3 niniejszych uwag) o wysokości do 21 m oraz o powierzchni ekspozycji do 18 m² dla każdej z tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych umieszczonych na pylonie. Ze względu na dużą kubaturę wielkopowierzchniowych obiektów handlowych rozmiary tablic reklamowych i innych urządzeń reklamowych, w tym pylonów, przekraczają zwykle maksymalne rozmiary dopuszczone zgodnie z Uchwałą, a jednocześnie nie narusza to proporcji pylonu do powierzchni elewacji lub kubatury obiektu. Należy jednocześnie podkreślić, że w przypadku obiektów [*] pylony reklamowe umieszczane na terenie towarzyszącym obiektom usług, są spójne co do koncepcji kolorystycznej, graficznej, itp. ze standardem przyjętym dla innych tablic i urządzeń reklamowych usytuowanych na terenie otaczającym obiekt handlowy oraz z kolorystyką 1 bryłą budynku obiektu handlowego. Pylony z szyldami [*] stanowią element koncepcji	4. ul. Zakopiańska 62 A, 30-418 Kraków, działki ewidencyjne: 1/46, 1/92, 1/99, 1/100 obr. 45 Podgórze		Nieuwzględniona	Ze względu na wymogi ładu przestrzennego oraz w celu uporządkowania przestrzeni miasta brak jest podstaw do zmiany gabarytów pylonów.

				zagospodarowania nieruchomości, na których zlokalizowane są sklepy [*]. Koncepcja ta przewiduje umieszczanie pylonów reklamowych o gabarytach znacznie przekraczających rozmiary proponowane w Uchwale, co jest zgodne z praktyką innych przedsiębiorców prowadzących działalność w obiektach wielkopowierzchniowych. Wobec powyższego zachowanie rygorystycznych ograniczeń dotyczących wielkości pylonów reklamowych przewidzianych w Uchwale, narażałoby [*] i innych przedsiębiorców prowadzących działalność w obiektach wielkopowierzchniowych na duże koszty związane z koniecznością usunięcia istniejących pylonów reklamowych (po okresie, w których ich dotychczasowa eksploatacja bez remontu nie będzie możliwa ze względu na stan techniczny lub estetyczny), z czym związana byłaby także utrata nakładów poniesionych na ich realizację. Ponadto, dostosowanie wymiarów pylonów reklamowych zlokalizowanych na nieruchomościach, na których znajdują się wielkopowierzchniowe obiekty handlowe, do ograniczeń nałożonych Uchwałą powodowałoby, że nie spełniałyby one swojej funkcji informacyjnej (nie byłyby wystarczająco widoczne). W konsekwencji niezastosowanie postulowanego zwolnienia stanowiłoby daleko idące ograniczenie swobody działalności gospodarczej, a jednocześnie wprowadzenie zwolnienia nie jest sprzeczne z celami Uchwały.			
				§ 8 ust. 1 pkt 2 w związku z § 17 pkt 1 i 2 Uchwały Wnoszę o dopuszczenie sytuowania na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały): 1) więcej niż 3 chorągwi, jednak nie więcej niż 10 chorągwi na każde 0,5 ha terenu towarzyszącego obiektom usług, 2) chorągwi o powierzchni ekspozycji większej niż 3 m², jednak nie większej niż 6 m² (przy wysokości masztu nie większej niż 12 m) Stosowanie chorągwi o powierzchni ekspozycji większej niż 3 m² na terenach towarzyszących obiektom usług położonych w I Strefie jest praktyką. W przypadku, gdy na nieruchomości prowadzi działalność większa liczba przedsiębiorców (np. na terenach otaczających centra handlowe) praktyką jest, że każdy przedsiębiorca umieszcza na nieruchomości co najmniej 3 maszty z chorągwiami reklamującymi jego działalność. Wprowadzenie ograniczeń dotyczących zasad sytuowania masztów flagowych przewidzianych w projekcie Uchwały byłoby nadmiernym i nieuzasadnionym celem, którym ma służyć wejście w życie Uchwały, ograniczeniem działalności gospodarczej przedsiębiorców prowadzących wielkopowierzchniowe obiekty handlowe, w szczególności [*]. Proponowana zmiana Uchwały prowadziłaby do wprowadzenia rozwiązania dostosowanego do powierzchni nieruchomości i jest konieczna dla zapewnienia odpowiedniej widoczności umieszczonych na masztach urządzeń reklamowych (chorągwi).		Ad.1 Nieuwzględniona	Ad.1) Ze względu na ochronę ładu przestrzennego brak jest podstaw do wprowadzenia proponowanej zmiany liczby chorągwi. Ad.2) Postulat w zakresie punktu 2 nie stanowi uwagi, ponieważ postulat o tożsamer treści została uwzględniony po II wyłożeniu projektu. W uchwale dopuszczono wysokość chorągwi do 12 m i powierzchnię ekspozycji do 6 m². Natomiast § 8 ust. 1 pkt 2 odnosi się do materiałów z jakich mogą być wykonane obiekty małej architektury i nie ma zastosowania do tiur w postaci chorągwi.
				§ 9 ust. 1 Uchwały Wnoszę o dopuszczenie sytuowania na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) oraz na znajdujących się na tych nieruchomościach wielkopowierzchniowych obiektach handlowych tablic reklamowych stanowiących baner, także wtedy, gdy nie zachodzą przesłanki określone w § 9 ust. 1 pkt 1 ppkt a) lub ppkt b) Uchwały. Umieszczanie banerów reklamowych na tych terenach jest powszechne, a jednocześnie nie wpływa negatywnie na walory estetyczne nieruchomości i nie jest sprzeczne z celami Uchwały.		Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego zapisy projektu uchwały ograniczają możliwość umieszczania banerów, gdyż są to nośniki najbardziej ingerujące w krajobraz.
				§ 9 ust. 1, § 14 pkt 1) w związku z § 17 pkt 3 Uchwały Wnoszę o dopuszczenie sytuowania na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały): 1) billboardów o powierzchni ekspozycji reklamowy innej niż 12 m² i 18 m², jednak nie większej niż 18 m²; 2) billboardów o powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowionej na wysokości mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego, jednak nie mniejszej niż 2 m; 3) billboardów usytuowanych w mniejszej odległości niż 100 m od zewnętrznej krawędzi jezdni, w tym w rejonie skrzyżowań (jeżeli billboard jest na terenie towarzyszącym obiektowi handlowemu); 4) dopuszczenie więcej niż jednego billboardu, jednak nie więcej niż 4 billboardów, przy czym dopuszczenie umieszczenia co najmniej 2 dodatkowych billboardów wolnostojących, jeżeli stanowią one także tablice kierunkowe zawierające takie informacje, jak „wjazd”, „wyjazd”, „strefa dostaw”, itp. Przyjęte w projekcie Uchwały ograniczenie wymiarów billboardów do dwóch arbitralnie przyjętych formatów nie ma uzasadnienia. W praktyce stosowane są także inne formaty. Dla zrealizowania celów Uchwały wystarczające będzie wprowadzenie maksymalnej dopuszczalnej powierzchni billboardu. Ze względu na rozmiary terenów towarzyszących obiektom usług praktyką jest również umieszczanie na nich więcej niż 4 billboardów, w szczególności biorąc pod uwagę, że niektóre z nich mają charakter tablic kierunkowych - przedstawiają strzałki wskazując kierunek ruchu - wjazd/wyjazd, przez co ułatwiają bezkolizyjne poruszanie się pojazdów po drogach dojazdowych do obiektu handlowego Wprowadzenie ograniczeń dotyczących zasad sytuowania billboardów przewidzianych w projekcie Uchwały byłoby nadmiernym i nieuzasadnionym celem,		Nieuwzględniona	Wprowadzone zakazy i ograniczenia w zakresie sytuowania tiur w formie billboardów, mają na celu uporządkowanie przestrzeni publicznych i ochronę walorów krajobrazowych w mieście. Z uwagi na powyższe, nie zachodzą przesłanki do ich zmiany. Informacje „wjazd”, „wyjazd”, „strefa dostaw”, itp. nie stanowią reklamy w rozumieniu przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z tym nie podlegają regulacjom dot. tablic reklamowych i urządzeń reklamowych.

			którym ma służyć wejście w życie Uchwały, ograniczeniem działalności gospodarczej przedsiębiorców prowadzących wielkopowierzchniowe obiekty handlowe, w szczególności [*]. Należy jednocześnie podkreślić, że w przypadku obiektów [*] tablice i inne urządzenia umieszczane na terenie nieruchomości, są spójne co do koncepcji kolorystycznej, graficznej, itp. ze standardem przyjętym dla innych tablic i urządzeń reklamowych usytuowanych na terenie otaczającym obiekt handlowy oraz z kolorystyką i bryłą budynku obiektu handlowego. Tablice i urządzenia reklamowe [*] stanowią element koncepcji zagospodarowania nieruchomości, na których zlokalizowane są sklepy [*]. Umieszczenie większej liczby tablic reklamowych o większych niż dopuszczone w projekcie Uchwały powierzchniach nie wpłynie negatywnie na warunki zagospodarowania nieruchomości ani na walory estetyczne i krajobrazowe tych terenów.			
			§ 15 pkt 1) i 2) oraz § 17 pkt 5 ppkt b Uchwały Wnoszę o dopuszczenie umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na budynkach będących wielkopowierzchniowymi obiektami handlowymi zlokalizowanych na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały): 1) także w sposób zasłaniający częściowo witryny (okna) lub drzwi; 2) na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego w taki sposób, aby łączna powierzchnia ekspozycji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wraz z powierzchnią szyldów usytuowanych na tej elewacji mogła przekroczyć 25% powierzchni elewacji frontowej jednak nie przekroczyła 40% powierzchni elewacji frontowej; 3) poza elewacją frontową parteru obiektu budowlanego w taki sposób, aby wymiary pojedynczej tablicy reklamowej mogły przekroczyć 2 m wysokości jednak nie przekraczały 4 metrów wysokości oraz mogły przekroczyć 6 m szerokości, jednak nie przekraczały 20 metrów szerokości. Ze względu na sposób zaprojektowania i estetykę wielkopowierzchniowych obiektów handlowych objęcie ich takimi samymi, dość rygorystycznymi zakazami, jakie mają obowiązywać w przypadku innych budynków, nie znajduje uzasadnienia i nie jest konieczne dla realizacji celów Uchwały. Wielkopowierzchniowe obiekty handlowe są często projektowane w taki sposób, że otwory okienne przebiegają przez całą elewację od strony frontowej (od strony głównego wejścia dla klientów) lub większą część tej elewacji; jest to zwyczajowe miejsce sytuowania urządzeń reklamowych o dużych formatach, które pełnią ważną funkcję informacyjną i reklamową; umieszczenie takich nośników na elewacji bez częściowego zastąpienia otworów okiennych jest niemożliwe; jednocześnie ze względu na dużą całkowitą powierzchnię otworu okiennego jego częściowe przysłonięcie nośnikiem reklamowym nie wpływa w istotny sposób na ograniczenie dopływu światła do budynku (co jest zresztą kontrolowane odrębnymi przepisami). Rozmiary tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych na powierzchni budynku są elementem koncepcji architektonicznej budynków [*], która uwzględnia także ich rozmiary, usytuowanie oraz stosunek powierzchni tablic i urządzeń reklamowych do powierzchni elewacji.		Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę walorów architektonicznych obiektów budowlanych przyjęto jednolite zasady ochrony tych części elewacji obiektów budowlanych, które wyróżniają ten obiekt na tle innych budynków.
			§ 17 pkt 7 Uchwały Wnoszę o dopuszczenie sytuowania na wiatkach na wózki przeznaczone dla klientów sklepów będących wielkopowierzchniowymi obiektami handlowymi zlokalizowanymi na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały): 1) więcej niż 2, jednak nie więcej niż 6 reklam (umieszczonych na tablicach reklamowych), na takiej zasadzie, że na jednej wiacie mogą zostać umieszczone nie więcej niż 2 tablice reklamowe; 2) tablic reklamowych o maksymalnej powierzchni ekspozycji większej niż 2,20 m², jednak nie większej niż 7 m². W przypadku [*] i innych przedsiębiorców prowadzących wielkopowierzchniowe obiekty handlowe praktyką jest, że na jednym terenie towarzyszącym obiektom usług zlokalizowane są co najmniej 3 wiaty na wózki. Na każdej wiacie umieszczane są dwie tablice reklamowe (po jednej z każdej strony wiaty). Wymiary tych tablic dostosowane są do rozmiarów wiaty i przekraczają maksymalne wielkości podane w projekcie Uchwały. Uwzględnienie tej praktyki nie będzie niezgodne z celami Uchwały.	-	-	Postulat nie stanowi uwagi, ponieważ postulat o tożsamej treści została uwzględniony po II wyłożeniu projektu. W uchwale dopuszczono możliwość sytuowania do dwóch tablic reklamowych albo urządzeń reklamowych o max. pow. ekspozycji do 7 m² (każda) na wiatkach dla wózków sklepowych.
			§ 20 ust. 1 pkt 4 i 5) Uchwały Wnoszę o dopuszczenie sytuowania na elewacjach i dachach budynków będących wielkopowierzchniowymi obiektami handlowymi zlokalizowanych na nieruchomościach położonych w Strefie 1, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) tablic reklamowych i urządzeń reklamowych stanowiących szyldy o wysokości większej niż 1 m, jednak nie większej niż 8 m i szerokości większej niż 2 m, bez ograniczeń co do powierzchni tych szyldów. W przypadku obiektów handlowych [*] stosowana jest jednolita forma szyldów, która została dopuszczona w procesie zatwierdzania projektów architektoniczno-budowlanych i uzyskiwania decyzji o pozwoleniu na budowę; usytuowanie szyldu jest estetyczne i nadaje obiektom handlowym [*] charakterystyczny, wyróżniający je wygląd; dostosowanie szyldu do wymogów Uchwały powodowałoby, że budynek byłby znacznie brzydszy; obecne parametry i sposób usytuowania szyldu najlepiej realizują cele Uchwały. Zmiana parametrów szyldu		Nieuwzględniona	W projekcie uchwały przyjęto jednolite parametry dla szyldów, a w przypadku budynków o wysokości od 9 m do 25 m zwiększone zostały parametry szyldów do wymiarów: wysokość do 4 m, szerokość do 8 m.

				oznaczałaby, że obiekty handlowe [*] w Krakowie byłyby niespójne pod względem zastosowanych rozwiązań architektonicznych i wizualnych z pozostałymi budynkami sieci [*] w Polsce. Narażałoby to [*] na ryzyko poniesienia istotnej szkody. W opinii wnoszącego uwagi, wprowadzenie tak daleko idącej ingerencji w sposób sytuowania szyldów mogłoby być także sprzeczne z przepisami prawa, w szczególności art. 37a ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. § 20 ust. 17 Uchwały Wnoszę o zmianę § 20 ust. 17 Uchwały w ten sposób, aby maksymalna liczba szyldów na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) została zwiększona do 20 szyldów. Liczba szyldów proponowana w aktualnym projekcie Uchwały jest zbyt niska i nie uwzględnia potrzeb przedsiębiorców takich jak [*] prowadzących działalność na dużych nieruchomościach w obiektach handlowych o dużej kubaturze. § 25 ust. 1 Uchwały Wnoszę o zmianę § 25 ust. 1 Uchwały w taki sposób, aby zawarte w Uchwale zakazy, zasady i warunki nie miały zastosowania do remontowanych tablic reklamowych i urządzeń reklamowych. Uchwała powinna mieć zastosowanie tylko w przypadku budowy nowych tablic i urządzeń reklamowych lub ich przebudowy. Zastosowanie Uchwały także do remontowanych tablic i urządzeń reklamowych nie ma uzasadnienia i byłoby niezgodne z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Alternatywnie wnoszę, aby w przypadku pozostawienia zasady, że Uchwała stosuje się także do remontowanych obiektów (tj. po remoncie muszą one być zgodne z Ustawą) okres dostosowawczy określony w § 25 ust. 2 Uchwały został w przypadku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych będących szyldami usytuowanych w Strefie I został wydłużony do okresu amortyzacji tych obiektów, nie dłuższego jednak niż 10 (dziesięć) lat.				
9	9		[*]	§4.1 23) Brak dokładnego określenia czym są wolnostojące tablice i urządzenia reklamowe - może to prowadzić do nadużyć. §5.2 Jeśli granica pomiędzy I Strefa a II Strefa albo Podobszarem 3 III Strefy została poprowadzona wzdłuż wskazanych w ust. 1 ulic to dopuścić w obszarze II Strefy albo Podobszarze 3 II Strefy ustalenia jak dla II strefy, które są bardziej restrykcyjne (a nie jak jest w uchwale dla I Strefy - wprowadza to chaos i prawie nie zmienia sytuacji obecnej a to często same ulice są wizytówka miasta) §9.7 Dopuszczenie tablice reklamowe i urządzenia reklamowe (okrełajac co to dokładnie jest patrz §4.1 23)) do wysokości 2 m i umieszczanie ich 30 dni przed planowanym przedsięwzięciem - niektóre wydarzenia są organizowane cyklicznie i okres 2 miesięcy może być nadużywany i reklama będzie stosowana jako stała, wysokość 3,5 m jest całkowicie zbędna i za wysoka, wystarczy wysokość 2 m. §9.11 Brak odniesienia do banerów - wprowadzić zakaz również dla banerów §11.1 Dopuszczenie sytuowanie billboardu w odległości co najmniej 20 m - odległość 10 m jest zdecydowania za mała i nie zmienia obecnej sytuacji			Nieuwzględniona	Dla każdego podmiotu prowadzącego działalność na nieruchomości istnieje możliwość umieszczenia do 5 szyldów informujących o prowadzonej działalności. Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego, liczba ta nie zostanie zwiększona.
							Nieuwzględniona	Aby nie różnicować zapisów uchwały, wprowadzono jednakowy okres dostosowawczy dla wszystkich podmiotów oraz dla wszystkich rodzajów tiur. Wszystkie tiur niespełniające zasad i warunków określonych w uchwale muszą zostać dostosowane lub usunięte w terminie 2 lat o wejścia w życie zapisów uchwały.
							Nieuwzględniona	Przez wolnostojące tiur należy rozumieć takie, które nie są umieszczona na obiektach budowlanych lub urządzeniach budowlanych, zgodnie z ich definicjami zawartymi w Ustawie Prawo budowlane.
							Nieuwzględniona	Przyjęte odległości, o których mowa w § 5 ust 2 pkt. 1-2 wynikają z ustawy o drogach publicznych i mają na celu ujednolicenie zapisów w określonym pasie terenu wzdłuż wskazanych ulic, przy zastosowaniu zapisów dla I Strefy. W związku z powyższym nie ma podstaw do ich zmiany.
							Nieuwzględniona	Maksymalne gabaryty oraz okres czasu, w którym mogą być sytuowane tiur, promujące przedsięwzięcie plenerowe (o których mowa §9.7), zostały określone w sposób umożliwiający odpowiednią promocję tych wydarzeń. Zapisy nie zostaną zmienione.
							Nieuwzględnione	Zasady i warunki sytuowania tiur w formie bannerów zostały zawarte w §9 ust. 1 pkt 1 lit. a-b. Zakazy zawarte w §9.11 odnoszą się do wszystkich tiur, wymienionych §9 ust. 1 pkt uchwały.
							Nieuwzględniona	Minimalna odległość sytuowania billboardów - 10 m od budynku jest wystraszająca i nie zostanie

								zwiększona. Należy pamiętać, że przy sytuowaniu billboardów należy spełnić wymogi określone w §14.
				§15 a)25% zmniejszyć do 20% b)20% zmniejszyć do 15% Strefa I czy Strefa II to też miasto w którym mieszkają ludzie tacy sami jak w strefie III i też chcieliby aby została zachowana estetyka na elewacjach frontowych, dlaczego jakakolwiek reklama" w strefie III ma być inna niż np. w strefie I.			Nieuwzględniona	Wskazane w uchwale powierzchnie elewacji frontowej parteru, na których mogą być sytuowane tiur odnoszą się również do sytuowania szyldów informujących o działalności prowadzonej na nieruchomości. I Strefa, jako tak, w której koncentracja usług często występuje w skupieniu (np. osiedlowe pawilony handlowe) wymaga dopuszczenia większych powierzchni na których mogą być sytuowane tiur w tym szyldy.
				§16 Brak sprecyzowania czym są "inne wolnostojące tablice reklamowe albo inne wolnostojące urządzenia reklamowe" - taki zapis prowadzi do różnej interpretacji co prowadzi do stawiania reklam trochę odbiegających od billboardów, cały paragraf powinien zostać wykreślony, brak jakichkolwiek przesłanek do zastosowania takich przepisów).			Nieuwzględniona	Przez inne wolnostojące tiur należy rozumieć nośniki o wysokości do 3,5 m i powierzchni ekspozycji reklamy mniejszej niż 5 m ² (§9 ust.1 pkt 7).
				§22.2 Zmienić wysokość ogrodzeń do 2,0 m - przeciętny człowiek ma poniżej 2 m. Stosowanie ogrodzeń 2,2 m stwarza wrażenie wyizolowania w przestrzeni publicznej			Nieuwzględniona	Zapis nie wyklucza realizacji niższych ogrodzeń niż 2,2 m Dopuszczona maksymalna wysokość ogrodzeń wynika z powiązania tej regulacji z przepisami ustawy Prawo budowlane, które ogrodzenia do 2,20 m zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę.
				§25.2 Zmienić czas dostosowania z 24 miesięcy na 15 miesięcy - temat uchwały krajobrazowej jest już tak długo omawiany ze dodatkowe 24 miesięcy jest za długim terminem. Należy zwrócić uwagę na fakt, że i tak po tych 24 miesiącach nie wszyscy się do tej uchwały dostosują, więc finalnego efektu będzie się można spodziewać dopiero po ok. 36-48 miesiącach co jest zdecydowanie za długim czasem.			Nieuwzględniony	Zaproponowany termin dostosowania (24 miesiące) jest optymalnym okresem wyważającym interesy społeczne, cele ochrony krajobrazu oraz praktyczne możliwości dostosowania istniejących tablic i urządzeń reklamowych do ustaleń uchwały.
				Brak zapisu, który mówi co w przypadku jeśli "Tereny towarzyszące obiektom usług" znajdują się przy drodze wylotowej. Które zapisy należy stosować jako pierwsze? Dla drogi wylotowej czy dla " usług"?		Uwzględniona		Należy wskazać, że zapisy dotyczące terenów towarzyszących obiektom usług są zapisami umożliwiającymi sytuowanie dodatkowych nośników reklamowych. Tereny ulic wylotowych oraz tereny towarzyszące obiektom usług są kategoriami rozdzielnymi i nie zachodzi taki przypadek, by regulacji dał tych dwóch kategorii terenów mogły obowiązywać łącznie.
				Brak sprecyzowanego zapisu co z billboardami umieszczonymi na murach lub ogrodzeniach.		Uwzględniona		
10	10	26.11. 2019	[*]	Dotyczy: Rozdział 1 Przepisy ogólne §4.1. 2) Ilekroć w uchwale mowa jest o: billboardzie - należy przez to rozumieć tablicę reklamową, o nie więcej niż dwóch powierzchniach ekspozycji, z których każda ma wymiar 12 m ² albo 18 m ² ,	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego oraz walorów widokowych, zdecydowano się określić jedynie 2 formaty

				Biorąc pod uwagę systemowe i standardowe rozwiązania w zakresie nośników reklamy, należy zmienić przedmiotowy zapis na: §4.1. 2) Ilekróć w uchwale mowa jest o: billboardzie - należy przez to rozumieć tablicę reklamową, o nie więcej niż dwóch powierzchniach ekspozycji, z których każda ma wymiar 8 m ² (3,5 x 2,4 m ± 5%), 12 m ² (5,1 x 2,4 ± 5%), 18 m ² (6,0 x 3,0 m ± 5%), 32 m ² (8,0 x 4,0 m ± 5%), 36 m ² (12,0 x 3,0 m ± %), 48 m ² (12,0 x 4,0 m ± 5%), Proponowany zapis odzwierciedla rzeczywisty stan w zakresie systemowych nośników reklamy na rynku reklamowym, podpadających pod kategorię „billboard”. Uważamy, że ewentualna uchwała winna ten stan respektować.				billboardów (12 m ² lub 18 m ²), których sytuowanie jest dopuszczone na obszarze Krakowa.
11	11	26.11. 2019	[*]	Dotyczy: Rozdział 1 Przepisy ogólne §4.1 Ilekróć w uchwale mowa jest o: W § 4.1. po punkcie 13) należy wprowadzić dodatkowy punkt oznaczony jako 14) następującej treści: §4.1. 14) podświetlanym nośniku reklamy - należy przez to rozumieć tablicę reklamową, o nie więcej niż dwóch powierzchniach ekspozycji, z których każda ma wymiar 8 m ² (3,5 x 2,4 m ± 5%) Proponowany zapis odzwierciedla obecny trend dla tego typu nośników reklamy, które dobrze komponują się w przestrzeni publicznej. W związku z wprowadzeniem nowego punktu w [przedmiotowym paragrafie, kolejne punkty /od punktu 14) do punktu 31) otrzymają następujące po sobie oznaczenie: punkt 14) stanie się punktem 15), punkt 15) punktem 16) itd.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego został zaproponowany katalog dopuszczonych tiur, określony w § 9 ust 1 pkt 1) -7). Nośniki te mogą być podświetlane przy użyciu światła barwy białej.
12	12	26.11. 2019	[*]	Dotyczy: Rozdział 1 Przepisy ogólne §4.1.27) Ilekróć w uchwale mowa jest o: ścianie ślepej - należy przez to rozumieć ścianę bez otworów okiennych lub drzwiowych Proponujemy zmienić zapis na: §4.1 27) Ilekróć w uchwale mowa jest o: ścianie ślepej - należy przez to rozumieć ścianę bez otworów okiennych lub drzwiowych lub ścianę posiadającą wyłącznie otwory techniczne, np. klatki schodowej Współczesne budowle lub budowle modernizowane charakteryzują się „wyprowadzeniem” klatki schodowej na boczną ścianę budynku. Często przy zastosowaniu otworów technicznych. Stąd zmiana tej definicji.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Ze względu na chęć ograniczenia liczby nośników reklamowych w przestrzeni miasta, definicja ściany ślepej nie zostanie zmieniona.
13	13	26.11. 2019	[*]	Dotyczy: Rozdział I Przepisy ogólne § 4. 1.31) Ilekróć w uchwale mowa jest o: dekoracjach miejskich - należy przez to rozumieć wolnostojące lub usytuowane na obiektach budowlanych urządzenia związane z obchodami świąt lub innych uroczystości bądź wydarzeń, niemających charakteru komercyjnego. Należ doprecyzować lub zdefiniować pojęcie „wydarzeń niemających charakteru komercyjnego”. Wszystkie wydarzenia, które odbywają się w przestrzeni publicznej (miejskiej) są związane bezpośrednio lub pośrednio z działaniami komercyjnymi, jak np. ze sprzedażą gadżetów czy agitacją na rzecz... (też działanie komercyjne).	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Zapis w uchwale wynika z zapisów dotyczących Parku Kulturowego Stare Miasto i nie wymaga w tym zakresie dodatkowych modyfikacji.
14	14	26.11. 2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury', tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 9. 1. 2) Ustala się gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe sytuowane w obszarze miasta w formie: billboardu wykonanego z metalu, tworzywa sztucznego lub szkła o powierzchni ekspozycji reklamy 12 m ² lub 18 m ² . przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego. Biorąc pod uwagę systemowe i standardowe rozwiązania w zakresie nośników reklamy oraz zaproponowane zmiany w § 4.1. 2), należy zmienić przedmiotowy zapis na: § 9. 1. 2) Ustala się gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe sytuowane w obszarze miasta w formie: billboardu wykonanego z metalu, tworzywa sztucznego lub szkła o powierzchni ekspozycji reklamy 8 m ² (3.5 x 2.4 m ± 5%), 12 m ² (5.1 x 2.4 ± 5%), 18 m ² (6,0 x 3.0 m ± 5%), 32 m ² (8.0 x 4.0 m ± 5%), 36 m ² (12.0 X 3.0 m ± %), 48 m ² (12,0 X 4.0 111 ± 5%), przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 1 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego 8 m ² i 12 m ² , 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego 18 m ² i 32 m ² , 8 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego 36 m ² i 48 m ² . Proponowany zapis odzwierciedla rzeczywisty stan w zakresie systemowych nośników reklamy na rynku reklamowym, podpadających pod kategorię „billboard”. Uważamy, że ewentualna uchwała winna ten stan respektować.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego oraz walorów widokowych, zdecydowano się określić jedynie 2 formaty billboardów (12 m ² lub 18 m ²), których sytuowanie możliwe jest na zasadach i warunkach określonych w projekcie uchwały. Zasady te nie zostaną zmienione.

15	15	26.11.2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 9. 4. Poza Podobszarem 1 III Strefy..., o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego. Sformułowanie „o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego” nie jest jednoznacznie opisane i nie znajduje odnośnika do żadnej definicji ustawowej. Może być powodem dla różnych interpretacji i stanowić podstawę do nadużyć. W związku z tym należy przedmiotowe sformułowanie wykreślić.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Zasady i warunki określone w projekcie uchwały została przyjęta po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPIOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
16	16	26.11.2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział 11 Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 9. 8. 1) Zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: 1) paneli reklamowych W związku z propozycją rozszerzenia rodzajów nośników o „podświetlany nośnik reklamy 8 m² o wymiarach 3,5 x 2,4 m ± 5%, wnosimy o jego dopisanie w tym punkcie w brzmieniu: §9. 8. 1) Zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: 1) paneli reklamowych i podświetlanych nośników reklamy	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na wprowadzenie określonego katalogu dopuszczonych tiur, a także na ograniczenie ich gabarytów.
17	17	26.11.2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń §9. 11. Zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych: 5) na nawierzchniach placów i dróg Wnosimy o wykreślenie tego zapisu w związku z jego niejednoznacznością. Logicznie nie da się sytuować urządzeń reklamowych na „nawierzchni” w rozumieniu płaskiej powierzchni. Poza tym zdarzają się np. murale dekoracyjne i dekoracyjno-reklamowe umieszczone na nawierzchniach placów itp.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Wprowadzony zakaz ma zapobiec sytuowaniu tiur z wykorzystaniem nawierzchni placów lub dróg jako powierzchni, na której zostanie umieszczona treść reklamowa. Zapis zostanie doprecyzowany.
18	18	26.11.2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział I Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 9.13. Wzdłuż ulic wylotowych, o których mowa w § 5 ust. 3 pkt 3, 8, 9, 11, 15, w odległości 100 m od zewnętrznej krawędzi jezdni obowiązuje zakaz sytuowania wolnostojących tablic reklamowych albo wolnostojących urządzeń reklamowych. Biorąc pod uwagę rozwiązania ustawowe w tym zakresie, wnosimy o zmianę tego zapisu na: § 9. 13. Wzdłuż ulic wylotowych, o których mowa w § 5 ust. 3 pkt 3, 8, 9, 11, 15, w odległościach przewidzianych w Ustawie o drogach publicznych od zewnętrznej krawędzi jezdni obowiązuje zakaz sytuowania wolnostojących tablic reklamowych albo wolnostojących urządzeń reklamowych Uchwała nie może naruszać przepisów prawa zawartych w aktach prawa wyższego rzędu.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego oraz walorów widokowych zdecydowano się na wprowadzenie zakazu sytuowania wolnostojących tiur w odległości mniejszej niż 100 m od krawędzi jezdni (IV Obwodnicy Krakowa). O zapis ten postulowali Radni z KPPIOŚ.
19	19	26.11.2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 10. 1. Dopuszcza się sytuowanie tablicy reklamowej stanowiącej baner na czas wykonywania robót budowlanych, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy oraz nie częściej niż co 7 lat. Mając na względzie współczesne działania w zakresie remontów i modernizacji wnosimy o zmianę zapisu na: § 10. 1. Dopuszcza się sytuowanie tablicy reklamowej stanowiącej baner na czas wykonywania robót budowlanych, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy oraz nie częściej niż co 5 lat.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na ograniczenie możliwości sytuowania bannerów na rusztowaniu budowlanym. Ten rodzaj nośników ze względu na swoją wielkość, jest najbardziej ingerującym w przestrzeń publiczną.
20	20	26.11.2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 11. 1. Dopuszcza się sytuowanie billboardu, jako wolnostojącej tablicy reklamowej o wysokości do 10 m w I Strefie z wyłączeniem terenów ulic wylotowych, w odległości co najmniej 10 m od budynku oraz przy zachowaniu wymogów w § 14.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na wprowadzenie zakazu sytuowania wolnostojących billboardów w odległości mniejszej niż 10 m od budynków

				Mając na uwadze przeprowadzone wizje lokalne terenów ulic wylotowych (logika wykorzystania przestrzeni), wnosimy o zmianę zapisu na: § 11. 1. Dopuszcza się sytuowanie billboardu, jako wolnostojącej tablicy reklamowej o wysokości do 10 m w 1 Strefie z wyłączeniem terenów ulic wylotowych, w odległości co najmniej 3 m od budynku oraz przy zachowaniu wymogów w § 14.				
21	21	26.11. 2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 13 Dopuszcza się sytuowanie słupa plakatowo-reklamowego („okrągłak”): 1) w Podobszarze 1 III Strefy - zgodnie z miejscami lokalizacji, wskazanymi na załączniku nr 2, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 2, Obecny zapis nie gwarantuje uczciwego i przejrzystego procesu dotyczącego zagospodarowania przewidzianych w tym obszarze lokalizacji. Dlatego wnosimy o zmianę zapisu na: § 13 Dopuszcza się sytuowanie słupa plakatowo-reklamowego („okrągłak”): 1) w Podobszarze 1 III Strefy - zgodnie z miejscami lokalizacji, wskazanymi na załączniku nr 2, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 2, przez podmiot wyłoniony w przetargu lub postępowaniu publicznym.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Zapis ten jest zgodny z zapisami obowiązującymi na terenie Parku Kulturowego Stare Miasto. Uchwała nie może określać, w jaki sposób będzie wyłaniany podmiot uprawniony do umieszczania nośnika reklamowego.
22	22	26.11. 2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń §14 Dopuszcza się sytuowanie innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego urządzenia reklamowego w I Strefie i w II strefie: 1) z wyłączeniem terenu o promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań dróg publicznych. Regulacja dotycząca wzajemnej zależności sytuowania wolnostojących nośników reklamy w stosunku do skrzyżowań jest regulowana w Ustawie o drogach publicznych. Nie ma zatem potrzeby wskazywania promienia (zwłaszcza tak dużego), który w przestrzeni miasta wyklucza jakiegokolwiek miejsca, w których mogą znaleźć się nośniki reklamy. Dlatego wnosimy o zmianę zapisu na: § 14 Dopuszcza się sytuowanie innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego urządzenia reklamowego w I Strefie i w II strefie: 1) z wyłączeniem terenu od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań dróg publicznych, zgodnie z regulacjami przyjętym w Ustawie o drogach publicznych.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Zaproponowane ograniczenie w zakresie sytuowania wolnostojących tiur w odległości 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań dróg publicznych ma na celu ochronę ładu przestrzennego, walorów widokowych oraz poprawę warunków bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Ustalenie parametrów odległościowych należy do zasad i warunków ich sytuowania.
23	23	26.11. 2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 14 Dopuszcza się sytuowanie innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego urządzenia reklamowego w I Strefie i w II strefie: 2) w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m innymi, niż słup plakatowo-reklamowy („okrągłak”) albo panel reklamowy, Regulacja odległości w stosunku do słupów plakatowo-reklamowy („okrągłak”) oraz paneli reklamowych jest na tyle zastrzona, że nie ma powodu by ograniczać nadmiernie odległości między wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi. Zazwyczaj ich sytuowanie jest „sytuacyjne”. Dlatego wnosimy o zmianę zapisu na: § 14 Dopuszcza się sytuowanie innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego urządzenia reklamowego w I Strefie i w II strefie: 2) w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 50 m innymi, niż słup plakatowo-reklamowy („okrągłak”) albo panel reklamowy.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Wprowadzenie ograniczenia odległości w zakresie sytuowania wolnostojących tiur ma na celu ochronę ładu przestrzennego oraz estetyki Miasta. Zapis ten ma również zapobiegać nadmiernemu zagęszczeniu wolnostojących tiur w przestrzeni Miasta.
24	24	26.11. 2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 16 W terenach ulic wylotowych dopuszcza się z wyłączeniem sytuowania billboardów, sytuowanie innych wolnostojących tablic reklamowych albo innych wolnostojących urządzeń reklamowych, z tym że minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m. Regulacja zawarta w przedmiotowym paragrafie jest niezyciowa, ponieważ tereny wzdłuż tras wylotowych są naturalnymi terenami do ekspozycji informacji i reklamy. Sytuowanie informacji i reklamy wymaga oczywiście konkretnych regulacji i podejmowania stosownych decyzji co do każdej lokalizacji. Wnosimy o dokonanie zmian w zapisie na: § 16 Na terenach ulic wylotowych dopuszcza się sytuowanie wolnostojących billboardów na podstawie jednostkowych projektów lokalizacyjnych, z tym że minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 200 m.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Ze względu na walory krajobrazowe występujące w terenach ulic wylotowych zdecydowano się wprowadzić minimalną odległość 500 m pomiędzy nośnikami, dotyczącą sytuowania innych wolnostojącymi tiur (do 5 m ²).

25	25	26.11.2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 17. Dodatkowo, w terenach towarzyszących obiektom usług, dopuszcza się sytuowanie tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych na następujących zasadach: 3)sytuowanie jednego wolnostojącego billboardu o wysokości do 10 m i powierzchni ekspozycji 12 m² lub 18 m² w ramach danego terenu towarzyszącego obiektom usług. Prosimy o sprawiedliwą regulację dla wszystkich rodzajów nośników informacji i reklamy. Tereny towarzyszące usługom są położone zazwyczaj na peryferiach miasta i stanowią same w sobie pewien układ urbanistyczny, w którym mogą funkcjonować systemowe nośniki reklamy (wolnostojące billboardy). Stąd wnosimy o zmianę zapisu na: § 17. Dodatkowo, w terenach towarzyszących obiektom usług, dopuszcza się sytuowanie tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych na następujących zasadach: 3)sytuowanie jednego wolnostojącego billboardu o wysokości do 10 m i powierzchni ekspozycji reklamy 8 m² (3,5 x 2,4 m ± 5%), 12 m² (5,1 x 2,4 ± 5%), lub 18 m² (6,0 x 3,0 m ± 5%), na każde 0,5 ha terenu towarzyszącego obiektom usług.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego oraz walorów widokowych, zdecydowano się określić jedynie 2 formaty billboardów (12 m ² lub 18 m ²), których sytuowanie jest dopuszczone na obszarze Krakowa, w tym na terenach towarzyszących obiektom usług.
26	26	26.11.2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 17 Dodatkowo, w terenach towarzyszących obiektom usług, dopuszcza się sytuowanie tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych na następujących zasadach: 5) na obiekcie budowlanym dopuszcza się sytuowanie tablic reklamowych poza elewacją frontową parteru obiektu budowlanego w sposób uporządkowany, tj.: b) wymiary pojedynczej tablicy reklamowej do 2 m wysokości i 6 m szerokości Przepisy winny zawierać konsekwencję wewnętrzną. Jeżeli na przedmiotowych terenach dopuszczamy określone wolnostojące billboardy o konkretnych wymiarach, to winny one obowiązywać również w wypadku sytuowania na obiekcie budowlanym. Stąd wniosek o zmianę wielkości na 3 m wysokości i 6 metrów szerokości, jak poniżej: § 17 Dodatkowo, w terenach towarzyszących obiektom usług, dopuszcza się sytuowanie tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych na następujących zasadach: 5) na obiekcie budowlanym dopuszcza się sytuowanie tablic reklamowych poza elewacją frontową parteru obiektu budowlanego w sposób uporządkowany, tj.: b) wymiary pojedynczej tablicy reklamowej do 3 m wysokości i 6 m szerokości.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	Uwzględniona		
27	27	26.11.2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 18 Poza Podobszarem I III Strefy, na ścianach ślepych budynków dopuszcza się sytuowanie jednej tablicy reklamowej lub jednego urządzenia reklamowego o powierzchni nieprzekraczającej 12 m² z wyłączeniem banneru. Powołując się na paletę systemowych nośników reklamy i ich zastosowanie w akcjach promocyjnych i reklamowych wnosimy o dopuszczenie na ścianach tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do 18 m² (standard rynkowy). Zmiana zapisu na: § 18 Poza Podobszarem 1 III Strefy, na ścianach ślepych budynków dopuszcza się sytuowanie jednej tablicy reklamowej lub jednego urządzenia reklamowego o powierzchni nieprzekraczającej 18 m² z wyłączeniem banneru.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Dopuszczenie sytuowania 1 nośnika reklamowego o pow. do 12 m ² na ścianach ślepych budynków zostało wprowadzone po uwagach Radnych z KPPIOŚ. Zapis nie zostanie zmieniony.
28	28	26.11.2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 20. Cały - dotyczy szyldów: Celem przejrzystości przepisów związanych z szyldami wnosimy w tym zakresie dwie generalne uwagi, będące jednocześnie wnioskami (do zastosowania w przepisach paragrafu 20.): 1.należy przyjąć generalną zasadę, że umieszczanie szyldów jest możliwe na terenie całego miasta wyłącznie w parterze; 2. przeznaczone miejsca na sytuowanie szyldów nie mogą być wykorzystane do sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych. Szyldy nie powinny przenikać się z tymi nośnikami reklamy i informacji.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Zapisy uchwały wskazują że szyld należy traktować priorytetowo przed tiur, stąd wszelkie ograniczenia należy rozpatrywać przy uwzględnieniu w pierwszej kolejności lokalizacji i zajętości szyldów na obiekcie. Od właściciela obiektu zależy w jakim porządku poszczególne szyldy i inne tiur będą umieszczane w elewacji parteru.

29	29	26.11.2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi. Dotyczy: Rozdział III Warunki dostosowania § 25 2. Tablice reklamowe i urządzenia reklamowe istniejące w dniu wejścia w życie uchwały, należy dostosować do zawartych w uchwale zakazów, zasad i warunków w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Wnioskujemy o przedłużenie okresu dostosowania do 36 miesięcy. Jest to związane z trzema kwestiami: - po pierwsze tryb dostosowania jest dość skomplikowany i wymaga wielu zabiegów związanych z jego przestrzeganiem, - po drugie dostosowanie niesie za sobą w większości zmianę rodzaju tablicy reklamowej oraz urządzenia reklamowego, co może następować w drodze postępowania administracyjnego, które jest dość przewlekłe, - po trzecie zachowania ciągłości obsługi klientów w zmieniającej się rzeczywistości funkcjonowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w nowych warunkach. § 25. 2. Tablice reklamowe i urządzenia reklamowe istniejące w dniu wejścia w życie uchwały, należy dostosować do zawartych w uchwale zakazów, zasad i warunków w terminie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Okres dostawania - 24 miesiące, daje odpowiednią ilość czasu na dostosowanie się do zapisów uchwały, dotyczy to również podmiotów związanych umowami koncesyjnymi. Natomiast ustalony tryb, dotyczący dostosowania istniejących tiur umożliwi usunięcie nośników niespełniających warunków uchwały.
30	30	26.11.2019	[*]	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział III Warunki dostosowania § 25. 2. Tablice reklamowe i urządzenia reklamowe istniejące w dniu wejścia w życie uchwały, należy dostosować do zawartych w uchwale zakazów, zasad i warunków w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały: 2) jeżeli istnieją co najmniej dwie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe usytuowane w - tym samym miejscu, to usunięcie poszczególnych tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych należy prowadzić według poniższych zasad: a) pozostawia się szyldy przed pozostałymi tablicami reklamowymi lub urządzeniami reklamowymi: Należy wykreślić podpunkt a), ponieważ nie należy mieszać kwestii dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych z regulacjami dotyczącymi szyldów.	Teren Gminy Miejskiej Kraków		Nieuwzględniona	Z uwagi na zasady ochrony ładu przestrzennego bez znaczenia jest treść reklamy na nośniku reklamowym. Niemniej szyld jest szczególnym typem tiur informującym o działalności prowadzonej na danej nieruchomości. Każdy prowadzący działalność ma prawo umieszczania szyldów. W związku z tym jeżeli w tym samym miejscu istnieje szyld oraz tiur niestanowiąca szyldu, należy pozostawić szyld.
31	31	26.11.2019	[*]	Zmiana zapisów sporządzanej uchwały krajobrazowej w zakresie: - W § 22.1. 3) dopuszcza się sytuowanie ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej; b) budynkiem lub obiektem budowlanym, w którym prowadzona jest działalność usługowa, produkcyjna lub inna działalność komercyjna, lub nieruchomości, na której prowadzone są roboty budowlane związane z budową tych budynków; - W § 22.1. 5) dopuszcza się ogrodzenie nieruchomości; c) stanowiących publicznie dostępne tereny sportu, rekreacji i wypoczynku (w tym parki), wybiegi dla psów, a także tereny ogródków działkowych, cmentarzy i targowisk, oraz zespołów garaży i parkingów. Wniosek związany jest z formą użytkowania działki nr 16/2 obr. 51 Nowa Huta, na której znajduje się zespół garaży, odpłatnie wynajmowanych w ramach działalności usługowej. Wykorzystanie tego zamierzenia, w sposób zgodny z przeznaczeniem oraz intencjami inwestora, wymaga wykonania ogrodzenia wokół całej działki, ponieważ konieczne jest zabezpieczenie terenu przed nielegalnym zastawianiem wjazdu i parkowaniem przez osoby nieuprawnione.	Działka nr 16/2 obr. 51 Nowa Huta		Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego oraz zachowanie korytarzy ekologicznych zapis nie zostanie zmieniony.
32	32	26.11.2019	[*].	1. [*] wnioskuję wprowadzenie odrębnych zasad i warunków sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla wolnostojących obiektów handlowo-usługowych o powierzchni sprzedaży powyżej 700 m², zlokalizowanych w granicach administracyjnych Miasta Krakowa. Obiekty tego rodzaju posiadają swoje wymagania związane z zakresem oznaczania prowadzonej w nich działalności gospodarczej, odmienne od oznaczeń stosowanych w ramach innych rodzajów obiektów, np. mieszkaniowych czy też usługowych o niewielkich powierzchniach sprzedaży. Czynniki, które zdają się mieć kluczowe znaczenie dla określenia wymagań w zakresie sposobu oznaczenia działalności prowadzonej na nieruchomościach, w ramach których funkcjonują obiekty handlowe o wskazanej wyżej powierzchni, są w szczególności: (i) funkcja użyteczności publicznej takich obiektów, które służą zaspokajaniu potrzeb mieszkańców, (ii) znaczna powierzchnia, zarówno samych obiektów, jak też nieruchomości, na których są one zlokalizowane, (iii) sposób sytuowania obiektów tego typu obiektów w przestrzeni publicznej, gdzie najczęściej zabudowa kubaturowa usytuowana jest wgłębi działki, oddalona od pierwszej linii zabudowy, w której znajdują się parkingi lub ciągi pieszo-jezdne służące obsłudze obiektów, co uzasadnia dopuszczenie możliwości sytuowania szyldów lub pylonów, informujących o godzinach otwarcia czy rodzaju oferowanego asortymentu, w sposób widoczny z drogi publicznej i ułatwiający dojazd do obiektu. Dlatego też, biorąc pod uwagę powyższe, w tym wskazaną funkcję użyteczności publicznej, oznaczenie wskazanych powyżej obiektów w ściśle określony sposób, charakterystyczny dla tego typu działalności, stanowi jej istotny element. Ponadto wprowadzenie			Nieuwzględniona	Obiekty prowadzące działalność usługową mogą umieszczać szyldy na zasadach określonych jednakowo dla wszystkich podmiotów, jako szyldy sytuowane na obiektach budowlanych albo z wykorzystaniem totemu. Zaproponowane w projekcie uchwały regulacje są wystarczające do poinformowania o prowadzonej działalności.

				wnioskowanych regulacji pozwala na uzupełnienie postanowień Uchwały o kategorię obiektów, która będzie odpowiadała na potrzeby przedsiębiorców prowadzących duże obiekty handlowe, które nie spełniają kryteriów pozwalających na zaliczenie ich do terenów towarzyszących obiektom usług, jednakże również posiadają określone wymagania związane z charakterem i skalą prowadzonej działalności. 2. Uwzględniając zaprezentowane powyżej argumenty, [*] postuluje o wprowadzenie dla wolnostojących obiektów handlowo-usługowych o powierzchni sprzedaży powyżej 700 m², w szczególności zlokalizowanych w ramach I Strefy, zasad i warunków sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, dopuszczających możliwość lokalizowania: 1) sztyldów na elewacji frontowej oraz jednej innej niż frontowa elewacji budynku, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza; sztyldy mogą mieć postać logo przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w danym budynku, z uwzględnieniem kolorystyki stosowanej przez przedsiębiorcę, w szczególności w ramach prowadzonej działalności sieciowej; maksymalne wymiary sztyldu to: do 2,5 metra wysokości oraz do 2,5 metra długości, maksymalna liczba sztyldów w ramach jednego budynku: 2 sztuki, przy czym jeden sztyld winien być zlokalizowany na elewacji frontowej, drugi na dodatkowej elewacji widocznej od strony przestrzeni publicznej, a sztyldy zamieszczone na różnych elewacjach winny być jednakowe; dopuszczalne jest podświetlenie sztyldu; 2) pylonu reklamowego na nieruchomości, na której zlokalizowany jest wolnostojący obiekt handlowo-usługowy o powierzchni sprzedaży powyżej 700 m², w maksymalnej ilości 2 sztuk; maksymalne wymiaru pylonu to: do 7 metrów wysokości, do 2,5 metra długości oraz 0,5 metra szerokości; pylon może być jedno- lub dwustronny; dopuszczalne jest podświetlenie pylonu; dopuszczalna powierzchnia ekspozycji jednej strony pylonu nie powinna przekraczać 17 m²; 3) billboardów umieszczanych na obiektach budowlanych na elewacji parteru, w maksymalnej ilości 6 sztuk oraz maksymalnych wymiarach 2,4 metra wysokości oraz 4,4 metra długości; tablice reklamowe i urządzenia reklamowe winny być jednakowego rodzaju i jednakowych rozmiarów, wykonane z tego samego materiału i tą samą techniką; 4) panelu reklamowego w postaci przeszklonej gabloty na elewacji parteru w ilości 1 sztuka, o maksymalnych wymiarach do 2 metrów wysokości, do 2,5 metra długości oraz powierzchni ekspozycji nieprzekraczającej 5 m²; panel reklamowy w postaci przeszklonej gabloty może być usytuowany na obiekcie budowlanym lub jako wolnostojący, równoległe do ściany budynku w odległości nie większej niż 1 metr od tej ściany, bądź w strefie podcienia przy wejściu głównym do budynku. 3. [*] wnosi o wprowadzenie postanowień, iż wszelkie tablice reklamowe i urządzenia reklamowe znajdujące się na nieruchomości winny służyć wyłącznie oznaczeniu działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorcę w ramach tej nieruchomości, w szczególności oznaczenia asortymentu oferowanego w ramach prowadzonego obiektu. 4. Ewentualnie, gdyby w toku rozpatrywania wniosków i uwag zgłoszonych do Uchwały okazało się niemożliwym wprowadzenie odrębnych zasad i warunków sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla wolnostojących obiektów handlowo-usługowych o powierzchni sprzedaży powyżej 700 m², zlokalizowanych w granicach administracyjnych Miasta Krakowa, [*] uprzejmie wnosi o zmodyfikowanie postanowień Uchwały i dopasowanie ich do powyżej wnioskowanych uwag, w sposób umożliwiający wprowadzenie zmian zgodnych z interesem przedsiębiorców. Tym samym [*] wnosi o wprowadzenie zmian w zakresie: 1) § 9 ust. 1 pkt 2) poprzez doprecyzowanie, w odniesieniu do billboardów sytuowanych na budynkach, dopuszczalnych wymiarów billboardu, w tym powierzchni ekspozycji reklamy, poprzez wskazanie jako maksymalnej wysokości 2,4 metra oraz maksymalnej długości 4,4 metra; 2) § 9 ust. 1 pkt 3) poprzez zmianę dopuszczalnych wymiarów paneli reklamowych oraz ich powierzchni ekspozycji, tj. odpowiednio 2 metry wysokości i 2,5 metra długości a w zakresie powierzchni ekspozycji nie powinny przekraczać 5 m²;					
								Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na ograniczenie liczby oraz gabarytów tiur w tym sztyldów.
								Nieuwzględniona	Do informowania o działalności prowadzonej na nieruchomości służą tiur w postaci sztyldów. Zapisy uchwały dopuszczają możliwość sytuowania do 5 sztyldów dla każdego z podmiotów prowadzącego działalność na danej nieruchomości.
								Nieuwzględniona	Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się określić jedynie 2 formaty billboardów (12 m ² lub 18 m ²), których sytuowanie jest dopuszczone na obszarze Krakowa.
								Nieuwzględniona	W uchwale dopuszczono sytuowanie paneli reklamowych o wymiarach do 2,5 wysokości i do 1,6 m szerokości, w których powierzchnia ekspozycji ma wymiary wysokość do 1,8 m i szerokość do 1,2 m. Ze względu na ochronę ładu przestrzennego, gabaryty paneli reklamowych nie zostaną zwiększone.

				3) § 9 ust. 1 pkt 4) poprzez zmianę dopuszczalnych wymiarów pylonu i wprowadzenie odpowiednio: 7 metrów wysokości, 2,5 metra długości oraz 0,5 metra szerokości, na którym powierzchnia ekspozycji pojedynczej reklamy w ramach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego umieszczonego na pylonie nie jest większa niż 6,5 m², natomiast powierzchnia ekspozycji jednej strony pylonu nie powinna przekraczać 17 m²; 4) § 12 poprzez dodanie pkt 5): „5) na wolnostojących obiektach handlowo-usługowych o powierzchni sprzedaży powyżej 700 m² - w postaci przeszklonej gabloty w liczbie jeden, sytuowanych na elewacji budynku, równoległe do ściany budynku w odległości nie większej niż 1 metr od tej ściany, bądź w strefie podcienia przy wejściu głównym do budynku”; 5) § 14 ust. 1 poprzez nadanie mu brzmienia: „Dopuszcza się sytuowanie innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego w I Strefie i w II Strefie: 1) z wyłączeniem terenu w promieniu 30 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, 2) w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 20 m innymi, niż słup plakatoowo - reklamowy („okrągłak”) albo panel reklamowy, 3) w odległości co najmniej 10 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej.” 6) § 20 ust. 2 poprzez dopuszczenie możliwości usytuowania dodatkowego szyldu na elewacji innej niż frontowa, przy czym jeden szyld winien być zlokalizowany na elewacji frontowej, drugi na dodatkowej elewacji widocznej od strony przestrzeni publicznej, a szyldy zamieszczone na różnych elewacjach winny być jednakowe.			Nieuwzględniona Nieuwzględniona Nieuwzględniona Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego, gabaryty oraz liczba pylonów nie zostanie zwiększona. W uchwale został określony katalog dopuszczonych tiur. We względu na ochronę ładu przestrzennego zapis nie zostanie zmieniony. Ze względu na ochronę ładu przestrzennego oraz estetyki miasta zdecydowano się na wprowadzenie parametrów odległości w zakresie sytuowania wolnostojących tiur. Zapisy nie zostaną zmienione Ze względu na ochronę ładu przestrzennego sytuowanie szyldów dopuszczone zostało jedynie na elewacji frontowej.
33	33	27.11.2019	[*]	1. Wniosuję, aby minimalna odległość od słupa reklamowego na obszarze całego miasta (z wyłączeniem podobszaru 1 strefy 3) została zwiększona do co najmniej 40 metrów od innego słupa reklamowego i co najmniej 20 metrów od przystanku komunikacji miejskiej. 2. Zmniejszenie maksymalnej dopuszczalnej wysokości masztu reklamowego na terenach towarzyszącym obiektom usług do maksymalnie 12 metrów. 3. Zmniejszenie dopuszczalnej wysokości ogrodzenia do: - 2 metrów w przypadku budynków jednorodzinnych na nieruchomości zabudowanej - 2 metrów w przypadku budynków usługowych i produkcyjnych na nieruchomości zabudowanej - 2,2 metra w przypadku działalności wykonywania rzemiosła na nieruchomości niezabudowanej - 2,2 metra w przypadku działalności gospodarczej na nieruchomości niezabudowanej - 3 metrów w przypadku terenów rekreacji na nieruchomości niezabudowanej 4. Wniosuję o wprowadzenie obowiązku dostosowania istniejących ogrodzeń do zapisów uchwały w terminie do 5 lat od wejścia uchwały w życie. 5. Zmniejszenie czasu potrzebnego na dostosowanie istniejących nośników reklamowych do 12 miesięcy od wejścia w życie uchwały. W przypadku przedstawienia i udowodnienia długotrwałego zobowiązania (podpisane umowy) wykraczające poza okres 12 miesięcy, dopuszcza się zwiększenie okresu dostosowawczego w tym konkretnym przypadku do maksymalnie 24 miesięcy. 6. Uchwała powinna wejść w życie w terminie 14 dni od daty opublikowania w dzienniku urzędowym (vacatio legis).			Nieuwzględniona Nieuwzględniona Nieuwzględniona Nieuwzględniona Nieuwzględniona Nieuwzględniona	Obecne parametry sytuowania słupów plakatoowo-reklamowych zostały wprowadzone na wniosek radnych z KPPIOŚ. Zapisy nie zostaną zmienione. Maksymalna wysokość masztów została przyjęta po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie konsultacji społecznych jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców. Przyjęte gabaryty w zakresie ogrodzeń, są maksymalnymi parametrami jakie można zastosować przy ich sytuowaniu. W związku z powyższym nie zachodzi konieczność zmniejszenia dopuszczalnych wysokości. Ustawodawca dopuścił możliwość zwolnienia z konieczności dostosowania ogrodzeń, istniejących w dniu wejścia w życie uchwały. W związku z tym zapisy dotyczące ogrodzeń będą odnosić się jedynie do nowopowstających obiektów. Okres dostawania - 24 miesiące, daje odpowiednią ilość czasu na dostosowanie się do zapisów uchwały, dotyczy to również podmiotów związanych umowami koncesyjnymi. Przyjęty okres wejścia w życie zapisów uchwały został wyznaczony ze względów organizacyjnych dla Urzędu Miasta Krakowa.

				7. Zmiana definicji drogi wylotowej na obszar do 25 metrów od krawędzi jezdni (obecnie 10).			Nieuwzględniona	Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPIOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
				8. Zmiany w zapisie dotyczącego nośników umieszczonych na ślepych ścianach kamienic. Wprowadzenie wymogu, aby reklama w całości mieściła się w obrysie ściany kamienicy. Dodatkowo proszę o zweryfikowanie, czy §18 projektu uchwały nie stoi w sprzeczności do art. 37a ustęp 2 UPiZP, w którym ustawodawca dopuszcza określenie liczby szyldów, a nie tablic reklamowych.			Nieuwzględniona	Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPIOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
34	34	27.11. 2019	[*]	1. Zwiększenie dopuszczalnej odległości billboardów od dróg wylotowych do co najmniej 25 metrów od krawędzi jezdni. Obecnie proponowane 6 - 10 metrów jest na tyle dużą odległością, że nie ma szans wyeliminować wielkich reklam z dróg wylotowych.			Nieuwzględniona	Z Przyjęte odległości, o których mowa w § 5 ust 2 pkt. 1-2 wynikają z ustawy o drogach publicznych. W związku z powyższym nie ma podstaw do ich zmiany.
				2. Skrócenie okresu dostosowania z 24 do 12 miesięcy (1 rok to bardzo dużo czasu na dostosowanie swoich nośników, poza tym wszystkim zależy chyba na estetyce przestrzeni publicznej).				Okres dostawiania - 24 miesiące, daje odpowiednią ilość czasu na dostosowanie się do zapisów uchwały, dotyczy to również podmiotów związanych umowami koncesyjnymi.
				3. Określenie minimalnej odległości między reklamami umieszczonymi na ślepych ścianach budynków. Według obecnej wersji każdy budynek posiadający ślepą ścianę może stać się przestrzenią na reklamę do 12 metrów kwadratowych a chyba nie taka jest idea procedowanej uchwały.				Na każdej ścianie ślepej, rozumianej zgodnie z definicją zawartą w uchwale może znajdować się 1 nośnik reklamowy o powierzchni do 12m ² (za wyjątkiem banneru).
35	35	26.11. 2019	[*], [*], [*]	A.1 Wyłączenia w strefie I oraz strefie III - podobszar 3 podlegania ograniczeniom stanowionym uchwałą istniejącej i przyszłej działalności autoryzowanych dealerów samochodów i motocykli w salonach sprzedaży oraz autoryzowanych stacji serwisowych samochodowych i motocyklowych. Ewentualnie, w razie nieuwzględnienia powyższej uwagi: Wyłączenia podlegania ograniczeniom stanowionym uchwałą nieruchomości utworzonych z działek: -nr 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987/1, 987/2, obr. 33 Krowodrza; -nr 452/4, 452/3, 453/4, 453/5, 458/6, 458/24, 458/25, 458/5, 458/18, 458/22, 458/23, 458/16, 458/4, 458/20, 458/21, 458/15, 458/8, 458/9, 458/13, 458/14, obr. 12 Podgórze Ewentualnie, w razie nieuwzględnienia powyższej uwagi:	Działki nr 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987/1, 987/2 obr. 33 Krowodrza oraz Działki nr 452/4, 452/3, 453/4, 453/5, 458/6, 458/24, 458/25, 458/5, 458/18, 458/22, 458/23, 458/16, 458/4, 458/20, 458/21, 458/15, 458/8, 458/9, 458/13, 458/14 obr. 12 Podgórze;		Nieuwzględniona	Ad. A.1 Ze względu na wymogi ładu przestrzennego co do zasady wykluczona jest możliwość wyłączenia poszczególnych nieruchomości i ustalenia dla nich odrębnych zapisów dotyczących tiur. Ze względu na uwarunkowania przestrzenne brak jest podstaw, aby takie wyłączenie obejmowało salony sprzedaży oraz autoryzowane stacje serwisowe samochodów i motocykli.
				B. I. Doprecyzowanie treści zawartej § 4 ust. 1 pkt 19) definicji terenów towarzyszących obiektom usług w ten sposób, aby powierzchnia sprzedaży obejmowała także powierzchnię ekspozycyjną przy jednoczesnym przyjęciu, iż dopuszczalna powierzchnia sprzedaży w tym powierzchnia ekspozycyjna może być powyżej 400 m ² ;			Nieuwzględniona	Ad.B.I Obiekty prowadzące działalność usługową mogą umieszczać szyldy na zasadach określonych jednakowo dla wszystkich podmiotów jako szyldy sytuowane na obiektach budowlanych albo z wykorzystaniem totemu.

									Zaproponowane w projekcie uchwały regulacje są wystarczające do poinformowania o prowadzonej działalności.
				B. II. W odniesieniu do zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, wnoszę o: 1. w zakresie § 8 ust. 1 pkt 1) oraz ust. 2 pkt 1) - dopuszczenie lokalizacji obiektów małej architektury o wysokości do 12 m;				Nieuwzględniona	Ad. B.II, BII.2, B.II.3 Zasady i warunków sytuowania obiektów małej architektury ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, zostały określone przy uwzględnieniu wymogów ładu przestrzennego i ochrony krajobrazu, w związku z czym nie ma podstaw do ich zmiany.
				B. II. 2. w zakresie § 8 ust. 1 pkt 2) oraz ust. 2 pkt 3) - rozszerzenie katalogu dopuszczalnych materiałów budowlanych, z których wykonywane mogą być obiekty małej architektury, o tworzywa sztuczne i tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond, etalbond;				Nieuwzględniona	Ad. B. II. 4-6 Ze względu na ochronę ładu przestrzennego brak jest podstaw do zwiększenia parametrów dla wnioskowanych tiur.
				B. II. 3. w zakresie § 8 ust. 1 pkt 3) oraz ust. 2 pkt 4) - dopuszczenie lokowania obiektów małej architektury o kolorystyce innej niż jasnoszara i wynikająca z naturalnych kolorów materiałów wskazanych w § 8 ust. 1 pkt 3) oraz ust. 2 pkt 4), w szczególności w kolorach jaskrawych określonych wymaganiami poszczególnych koncernów samochodowych.				Nieuwzględniona	Ad. B. II. 7 Ze względu na ochronę ładu przestrzennego brak jest podstaw do dopuszczenia innej kolorystyki podświetlenia tiur, niż światło barwy białej.
				B. II. 4. w zakresie § 9 ust. 1 pkt 3) - zwiększenie wymiarów panelu reklamowego do 3 m szerokości i 6 m wysokości;				Nieuwzględniona	Ad.B.II.8-11 Zasady i warunki sytuowania tiur, w tym ich liczba, gabaryty oraz rodzaje dopuszczonych nośników zostały określone przy uwzględnieniu wymogów ładu przestrzennego i ochrony krajobrazu, w związku z czym nie ma podstaw do ich zmiany.
				B. II. 5. w zakresie § 9 ust. 1 pkt 4) - zwiększenie wymiarów pylonów do: wysokość do 6,5 m, szerokość do 3 m wymiary tablicy, rodzaj materiałów - oprócz dotychczas dopuszczonych - tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond, etalbond;					
				B. II. 6. w zakresie § 9 ust. 1 pkt 6) - zwiększenie wymiarów innych wolnostojących tablic reklamowych i innego wolnostojącego urządzenia reklamowego do 3 m szerokości i 6 m wysokości;					
				B. II. 7. w zakresie § 9 ust. 2 - dopuszczenie możliwości podświetlenia tablic reklamowych i urządzeń reklamowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów, w tym możliwości podświetlania w kolorze innym niż biały;					
				B. II. 8. w zakresie § 9 ust. 2 - dopuszczenie możliwości sytuowania urządzeń reklamowych na powierzchni placów i dróg w szczególności w postaci: tablic kierunkowych o wymiarach wysokość do 3 m, szerokość do 2 m, oznaczenia miejsc parkingowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów;					
				B. II. 9. ponadto: - dopuszczenie możliwości lokalizacji masztów flagowych o wysokości do 12 m - po trzy dla każdej z oferowanych marek pojazdów, tj. w szczególności po 3 na każde 0,2 ha powierzchni terenu; - dopuszczenie możliwości lokalizacji tablic kierunkowych o wymiarach wysokość do 3 m, szerokość do 2 m, - dopuszczenie możliwości oznaczenia miejsc parkingowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów; - dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych, tablic kierunkowych w terenie biologicznie czynnym; - dopuszczenie możliwości sytuowania więcej liczby nośników reklamowych - paneli reklamowych, w przypadku gdy w jednym miejscu prowadzona jest działalność polegająca w szczególności na sprzedaży dealerskiej pojazdów większej ilości marek; - dopuszczenie możliwości lokalizacji paneli reklamowych na terenie biologicznie czynnym w szczególności na: zieleńcach, skwerach i trawnikach;					

			B. II. 10. w zakresie § 15 dopuszczenie możliwości lokalizacji: - tablic i urządzeń reklamowych w sposób zasłaniający okna, drzwi oraz charakterystyczne detale architektoniczne budynku (w szczególności: portale, gzymsy, parapety, balustrady budynku, okiennice), w tym w górnej części elewacji w formie pasa o szerokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - tablic i urządzeń reklamowych o jaskrawej kolorystyce, w tym podświetlanych zgodnie z wymogami producentów pojazdów; - sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych powyżej linii parteru budynku lub gzymsu rozdzielającego parter od pierwszego piętra, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o szerokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w witrynie prowadzonej działalności - od zewnętrznej lub wewnętrznej strony przeszklenia - o powierzchni do 45 m², stanowiących do 50% powierzchni witryny; - na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych o powierzchni do 45 m², których łączna powierzchnia stanowi do 60% powierzchni elewacji; - różnorodnej kolorystyki tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się na jednym budynku salonu, dotyczących różnych marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu.			
			B. II. 11. w zakresie § 17: - dopuszczenie możliwości lokalizacji masztów flagowych o wysokości do 12 m - po trzy dla każdej z oferowanych marek pojazdów, tj. w szczególności po 3 na każde 0,2 ha powierzchni terenu; - dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych po jednym dla każdej oferowanej do sprzedaży marce pojazdów o wymiarach: wysokość do 6,5 m, szerokość do 3 m wymiary tablicy reklamowej i sposób podświetlenia zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów, dopuszczenie możliwości podświetlania w kolorze innym niż biały; - dopuszczenie możliwości lokalizacji tablic kierunkowych o wymiarach wysokość do 3 m, szerokość do 2 m, - dopuszczenie możliwości oznaczenia miejsc parkingowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów; - dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych, tablic kierunkowych w terenie biologicznie czynnym; - dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych o parametrach: a) wysokość do 6,5 m; b) szerokość do 3 m; c) głębokość do- 0,5 m d) łączna powierzchnia tablic reklamowych umieszczonych na poszczególnych stronach ekspozycji pylonu do 36 m²; c) światło - bez ograniczeń; d) rodzaj materiałów - oprócz dotychczas dopuszczonych - tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond, etalbond, - dopuszczenie możliwości lokalizacji paneli reklamowych na elewacji frontowej powyżej parteru obiektu budowlanego, zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku.			
			B. II. 12. w zakresie § 18, § 20 - dopuszczenie w strefie I i Strefie III podobszar 3: - możliwości lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych w sposób zasłaniający okna, drzwi oraz charakterystyczne detale architektoniczne budynku (w szczególności: portale, gzymsy, parapety, balustrady budynku, okiennice), w tym w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych o jaskrawej kolorystyce, w tym podświetlanych zgodnie z wymogami producentów pojazdów; - możliwości lokalizacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych powyżej linii parteru budynku, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w witrynie prowadzonej działalności - od zewnętrznej lub wewnętrznej strony przeszklenia - o powierzchni do 50% powierzchni witryny; - możliwości sytuowania na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, których łączna powierzchnia stanowi do 60% powierzchni elewacji; - stosowania różnorodnej kolorystyki tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się na jednym budynku salonu, dotyczących różnych marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. -stosowania podświetlenia różnych kolorów zgodnie z wymogami producentów marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu.		Nieuwzględniona	Ad. B.II.12 Zasady i warunki sytuowania tiur w tym szyldów, zostały określone przy uwzględnieniu wymogów ładu przestrzennego i ochrony krajobrazu, w związku z czym nie ma podstaw do ich zmiany.

				- sytuowania więcej niż jednego szyldu na elewacji budynku, w którym prowadzona jest działalność i na terenie prowadzonej działalności; - sytuowania szyldów powyżej linii parteru budynku, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości lokalizacji szyldów w sposób zasłaniający okna i drzwi oraz charakterystyczne detale architektoniczne budynku, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; - sytuowania szyldów na ścianach innych niż te na których znajduje się główne bezpośrednie wejście do budynku; - zwiększenie dopuszczalnej powierzchni szyldów na elewacji do 60% powierzchni elewacji; - możliwości lokalizacji szyldów o powierzchni do 45 m², w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości lokalizacji szyldów dla pozostałych podmiotów prowadzących działalność w budynku o powierzchni do 45 m², w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości sytuowania szyldów dla kilku podmiotów prowadzących działalność w jednym lokalu w parterze budynku o powierzchni do 45 m², w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości podświetlania szyldów światłem w innych niż biały kolorach, w tym jaskrawym, - możliwości sytuowania szyldów naklejanych na przeszkleniach witryn w odcieniach innych niż barwy białej, w tym jaskrawych, o różnej strukturze, - zwiększenie liczby dopuszczalnej ilości szyldów na budynku i obiektach budowlanych dla jednego podmiotu prowadzącego działalność w budynku celem oznaczenia marek wszystkich oferowanych do sprzedaży pojazdów zgodnie z wymogami koncernów samochodowych; - zwiększenie liczby dopuszczalnej ilości szyldów na elewacji budynku i dopuszczenie możliwości oznaczenia marek wszystkich oferowanych do sprzedaży pojazdów zgodnie z wymogami koncernów samochodowych; - możliwości sytuowania na elewacji szyldów w ilości większej niż 10 zawierających oznaczenie marek oferowanych do sprzedaży z danym obiekcie pojazdów zgodnie z wymogami koncernów samochodowych, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości sytuowania na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, szyldów których łączna powierzchnia stanowi do 60% powierzchni elewacji; - możliwości stosowania różnorodnej kolorystyki tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się na jednym budynku salonu, dotyczących różnych marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. - możliwości stosowania podświetlenia różnych kolorów zgodnie z wymogami producentów marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu.				
				B. II. 13. W odniesieniu do zasad i warunków sytuowania ogrodzeń, wnoszę o uwzględnienie w treści § 22 ust. 5 uchwały zastrzeżenia, iż wymogi w zakresie kolorystyki nie dotyczą bram typu szlaban.			Nieuwzględniona	Ad.B.II.13 Zaproponowane ograniczenia w zakresie kolorystyki ogrodzeń mają na celu ochronę walorów krajobrazowych przestrzeni miasta.
				B. II. 14. W odniesieniu do przepisów końcowych, wnoszę o zwolnienie z obowiązku dostosowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych, szyldów do zasad i warunków określonych w uchwale nieruchomości wykorzystywanych na dzień wejścia w życie uchwały na działalność w zakresie autoryzowanych serwisów i salonów samochodowych, w tym w szczególności w zakresie nieruchomości utworzonych z działek: - nr 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987/1, 987/2 obr. 33 Krowodrza; - nr 452/4, 452/3, 453/4, 453/5, 458/6, 458/24, 458/25, 458/5, 458/18, 458/22, 458/23, 458/16, 458/4, 458/20, 458/21, 458/15, 458/8, 458/9, 458/13, 458/14 obr. 12 Podgórze. Uwaga zawiera obszerne uzasadnienie			Nieuwzględniona	Ad.B.II.14 Istniejące w dniu wejścia w życie uchwały tiur (w tym szyldy) należy dostosować w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały.
36	36	27.11.2019	[*]	I. Relacja zapisów zawartych w projekcie uchwały do zasad konstytucyjnych. Izba konsekwentnie stoi na stanowisku, że w procesie prac nad przygotowaniem i wdrożeniem uchwały szczególna uwaga powinna zostać poświęcona kwestiom zasadniczym z punktu widzenia obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej porządku prawnego, a szczególnie zasadom mającym źródło w Konstytucji RP: 3. ochrony prawa własności 3. ochrony praw nabytych, 3. niedziałania prawa wstecz.		-	-	Pismo w zakresie pkt I nie stanowi uwagi, ponieważ nie kwestionuje ustaleń projektu uchwały.

				Mając na uwadze powyższe w ocenie Izby na etapie przygotowania zapisów uchwały krajobrazowej powinny w szczególności być wzięte pod uwagę następujące uwarunkowania.					
				1. Ochrona prawa własności. Jedną z naczelných zasad polskiego porządku prawnego jest ochrona własności. Zasada ta potwierdzona została w Konstytucji RP, której art. 21 ust. 1 stanowi, że własność jest prawem chronionym przez Rzeczpospolitą Polską. Powyższe zostało rozwinięte w art. 64 ust. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym prawo własności podlega ochronie prawnej. Biorąc pod uwagę obecne brzmienie projektu uchwały właściciele nieruchomości będą zobowiązani do zastosowania się do jej zapisów, zarówno co do zasad, jak i warunków sytuowania tablic i urządzeń reklamowych. W wielu wypadkach będzie to równoznaczne z zakazem sytuowania w obrębie nieruchomości jakichkolwiek tablic i urządzeń reklamowych, za wyjątkiem szyldów, w innych zaś z możliwością sytuowania jedynie niektórych ich rodzajów dopuszczonych w uchwale, lub też takich, które będą spełniały wymogi z niej wynikające. Właściciele nieruchomości zostaną więc poważnie ograniczeni w prawie decydowania o przeznaczeniu stanowiących ich własność nieruchomości, korzystania z nich i pobierania z nich pożytków na drodze odpłatnego udostępniania nieruchomości na cele reklamowe. Dotyczy to różnej kategorii właścicieli - począwszy od wspólnot mieszkaniowych, dla których dochody uzyskiwane z reklam stanowią istotne źródło środków finansowych, z których następnie mogą być pokrywane koszty dokonywania koniecznych remontów nieruchomości, jak też prywatnych właścicieli nieruchomości, dla których dochody z umieszczonych na tych nieruchomościach reklam stanowią ważny składnik domowych budżetów.			Nieuwzględniona	Ad.1 Ustawodawca przyznał kompetencje radzie gminy do ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Ustawodawca zatem dopuścił możliwość uregulowania wyżej wskazanych kwestii także w odniesieniu do nieruchomości prywatnych.	
				2. Ochrona praw nabytych. Jednym z konsekwentnie krytykowanych przez Izbę aspektów wprowadzonych przez ustawę krajobrazową regulacji, jest faktyczne zrównanie sytuacji tych podmiotów - zarówno przedsiębiorców, jak i właścicieli nieruchomości- które umieszczały tablice i urządzenia reklamowe w pełni zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa (w tym po dokonaniu wymaganych zgłoszeń i uzyskaniu stosownych pozwoleń) z tymi, które dokonały tego z pominięciem wyżej wskazanych procedur, a więc nielegalnie. Zgodnie z obecnymi regulacjami prawnymi obie powyższe kategorie podmiotów będą na równi zobowiązane do dostosowania stanowiących ich własność tablic i urządzeń reklamowych do wymogów stawianych przez uchwały krajobrazowe. W przeważającej liczbie wypadków owo dostosowanie nie będzie mogło nastąpić w inny sposób, jak tylko przez usunięcie danej tablicy lub urządzenia reklamowego. Rozwiązanie takie godzi w sposób jaskrawy i oczywisty w konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych, wywodzona z kolei z zasady demokratycznego państwa prawnego określonej w art. 2 Konstytucji RP. Podkreślenia bowiem wymaga, że podmioty które zgodnie z przepisami prawa sytuowały tablice i urządzenia reklamowe czyniły to w wielu wypadkach na skutek ostatecznych decyzji o pozwoleniu na budowę lub też w wyniku skutecznie dokonanych zgłoszeń do organów administracji architektoniczno - budowlanej. Zgodność z prawem powyższych działań potwierdzona została więc albo w formie władczego rozstrzygnięcia właściwego organu na drodze decyzji administracyjnej, bądź brakiem sprzeciwu właściwego organu w przewidzianym przez ustawę terminie. Z rozstrzygnięciami tymi wiążą się określone uprawnienia, które nie powinny być następnie przez organy państwa arbitralnie kwestionowane i negowane. Skoro dany podmiot nabył już prawo do umieszczenia w określonej w decyzji lub zgłoszeniu lokalizacji tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego, to prawo takie - jako słusznie nabyte powinno być szanowane i uwzględniane w przyszłych działaniach oraz decyzjach uprawnionych do tego organów, w tym szczególnie na etapie projektowania i wdrażania aktów prawa miejscowego. Z powyższym również wiąże się postulat pewności prawa i zaufania do organów Państwa, gdzie każdy podmiot prawa winien mieć pewność, że uzyskane przez niego uprawnienie nie zostanie następnie zakwestionowane. Nie można więc w tym miejscu pominąć również aspektu ekonomicznego wprowadzanych regulacji. Przedsiębiorcy z branży reklamowej na podstawie uzyskiwanych pozytywnych rozstrzygnięć właściwych organów i w zaufaniu do nich podejmowali częstokroć decyzje o długofalowych, a także poważnych dla nich konsekwencjach ekonomicznych (np. o poniesieniu kosztów budowy i lokalizacji tablic reklamowych czy urządzeń reklamowych), podpisywane były również często długookresowe umowy na udostępnianie powierzchni reklamowych. Brak poszanowania praw nabytych na podstawie wyżej wspomnianych rozstrzygnięć będzie równoznaczny z brakiem możliwości wywiązania się z podjętych zobowiązań i odzyskania zainwestowanych środków, co będzie powodowało w bardzo wielu wypadkach poważne negatywne konsekwencje dla tych przedsiębiorców oraz zatrudnionych u nich pracowników. Przy czym nie łagodzi powyższego wprowadzenie w uchwale okresów na dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do jej zapisów. W ocenie Izby optymalnym rozwiązaniem byłoby więc uwzględnienie w uchwale uprawnień wynikających z wydanych przed jej wejściem w życie ostatecznych decyzji o pozwoleniu na budowę lub skutecznie dokonanych zgłoszeń robót budowlanych.			Nieuwzględniona	Ad.2 Intencją ustawodawcy było wprowadzanie w akcie prawa miejscowego jednolitych warunków dla wszystkich podmiotów. Stąd tzw. ustawa „krajobrazowa” pomija kwestię „praw nabytych” i przewiduje wprowadzenie nowych regulacji, identycznych dla wszystkich.	

			Jednocześnie skutki wprowadzenia uchwały w obecnym brzmieniu dla podmiotów posiadających legalne nośniki reklamowe będą polegały na konieczności ich znaczących modyfikacji lub usunięcia, co skutkowało będzie poniesieniem przez te podmioty dodatkowych wysokich kosztów z tym związanych oraz utratą korzyści związanych z ekspozycją reklamy. W związku z powyższym jednoznacznie negatywnie należy ocenić obecne rozwiązanie, w którym brak jest jakiegokolwiek mechanizmu odszkodowawczego dla przedsiębiorców, którzy zmuszeni będą do poniesienia konsekwencji wejścia uchwały w życie. Skutki ekonomiczne wprowadzenia regulacji prawnej przerzucone zostaną więc w całości na działających zgodnie z przepisami prawa przedsiębiorców. Nie można więc pominąć, że brak wnikliwego rozważenia tego zagadnienia już na etapie przygotowywania przepisów uchwały krajobrazowej, przy jednoczesnym wprowadzeniu krótkich okresów dostosowawczych, z dużą dozą prawdopodobieństwa będzie powodował poważne konsekwencje na etapie stosowanie uchwały, w tym również występowanie przez przedsiębiorców, którzy poniosą szkody w związku z realizacją uchwały z roszczeniami wobec Miasta z tego tytułu.				
			3. Zasada niedziałania prawa wstecz. Obecne przepisy ustawy krajobrazowej stoją w oczywistej sprzeczności z jedną podstawowych zasad porządku prawnego, jaką jest niedziałanie prawa wstecz. Wprowadzenie obowiązku dostosowania legalnie istniejących tablic i urządzeń reklamowych do zapisów uchwał krajobrazowych będzie równoznaczne z ponowną oceną stanów faktycznych, które zaistniały przed wejściem danej uchwały krajobrazowej w życie, pod kątem przepisów, które weszły w życie znacznie później, niż w okresie, kiedy te stany faktyczne miały miejsce. Przepisy uchwał krajobrazowych będą więc stosowane wstecz pod kątem oceny legalności tablic reklamowych i urządzeń reklamowych posadowionych w sposób zgodny z przepisami i wymogami prawa obowiązującymi w czasie ich umieszczania, co uznać należy za niedopuszczalne odstępstwo od zasady niedziałania prawa wstecz. W przedmiocie tej zasady jednoznacznie wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w Uchwale Składu Siedmiu Sędziów NSA z dnia 10 kwietnia 2006 roku, sygn. I OPS 1/06: „Zasada niedziałania prawa wstecz, chociaż nie została wprost wyrażona w Konstytucji, stanowi w państwie podstawową zasadę porządku prawnego, opartego na założeniu, że "każdy przepis normuje przyszłość, nie zaś przeszłość". W pełni prawidłowym byłoby więc jedynie takie rozwiązanie zgodnie z którym zasady i warunki sytuowania tablic i urządzeń reklamowych określane w uchwale krajobrazowej odnosiły się będą do tablic i urządzeń sytuowanych po dniu wejścia w życie wspomnianej uchwały, bez ingerencji w zdarzenia oraz związane nimi konsekwencje prawne, które miały miejsce przed wejściem tego aktu prawa miejscowego w życie. Alternatywnie Izba proponuje znaczne wydłużenie okresu na dostosowanie się do jej zapisów i ustalenie go w wymiarze 5 lat od dnia jej wejścia w życie dla wszystkich stref. Umożliwi to przedsiębiorcom odpowiednie przygotowanie się do konieczności dostosowanie się do nowych zapisów i uwzględnienia ich w swoich zamierzeniach gospodarczych, czego nie gwarantują obecnie proponowane okresy w wymiarze 24 miesięcy. Na wagę powyższych zagadnień zwrócił uwagę Naczelny Sąd Administracyjny, który postanowieniem z dnia 6 czerwca 2019 roku (sygn. akt: II OSK 166/18), zwrócił się do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym: "Czy art. 37a ust. 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.), w zakresie w jakim przewiduje obowiązek określenia w uchwale, o której mowa w art. 37a ust. 1 powołanej ustawy, warunków i terminu dostosowania istniejących w dniu jej wejścia w życie, wzniesionych na podstawie zgody budowlanej, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów określonych w tej uchwale, bez zapewnienia ustawowych podstaw i trybu dochodzenia odszkodowania przez podmioty, które są zobowiązane do ich usunięcia, jest zgodny z art. 2, art. 21, art. 64 ust. 1 i 2 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz z art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 20 marca 1952 r. (Dz.U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175 ze zm.)." Przy czym szczególnie należy podkreślić, że NSA w uzasadnieniu powyższego postanowienia zwrócił uwagę, że: „Generalną zasadą polskiego prawa zagospodarowania przestrzeni jest zatem trwałość udzielonych zgód budowlanych bez względu na późniejsze zmiany przeznaczenia planistycznego nieruchomości." Zdaniem Izby zasada ta powinna zostać również uwzględniona w przepisach uchwały krajobrazowej. Sprawie tej została nadana w TK sygnatura akt, P 20/19 i obecnie jest ona w toku. Z pewnością odpowiedź TK na powyższe pytanie będzie miała kluczowe znaczenie w kontekście zasad konstruowania zapisów uchwał krajobrazowych. Niezależnie od przyszłego stanowiska, które zajmie w tej sprawie TK, zdaniem Izby już sam fakt postawienia tego pytania przez NSA w sposób wystarczający wskazuje na poważne wątpliwości co do obecnego kształtu zapisów ustawowych, który również Izba ocenia negatywnie. Zdaniem Izby nie byłoby więc wobec podniesionych tak oczywistych wątpliwości, opieranie zapisów projektowanej uchwały krajobrazowej o przepisy, których konstytucyjność budzi tak poważne zastrzeżenia, co wiązałoby się również z istotnym ryzykiem prawnym dla Miasta w sytuacji stwierdzenia niekonstytucyjności przepisów.		Nieuwzględniona	Ad.3 Intencją ustawodawcy było wprowadzanie w akcie prawa miejscowego jednolitych warunków dla wszystkich podmiotów. Stąd tzw. ustawa „krajobrazowa” pomija kwestię „praw nabytych” i przewiduje wprowadzenie nowych regulacji, identycznych dla wszystkich.	

				II. Uwagi szczegółowe do projektu. 1. § 9 ust. 1 pkt 1), § 10 ust. 1 projektu uchwały. a) Uwaga. Powyższe zapisy dopuszczając umieszczanie w poszczególnych strefach, na które podzielone zostało Miasto banerów na rusztowaniach budowlanych, jednocześnie wprowadzają daleko idące ograniczenia takiej możliwości - ekspozycja reklamy będzie mogła być prowadzona przez maksymalnie 12 miesięcy nie częściej, niż na 7 lat. Jednocześnie powierzchnia reklamy na banerze nie może przekraczać 50% powierzchni baneru, pozostała powierzchnia baneru może stanowić zaś odzwierciedlenie elewacji budynku, poza Podobszarem 1 III Strefy gdzie jest to wymagane. Izba zarzuca, że powyższe ograniczenia są zbyt restrykcyjne, wobec czego: - wydłużeniu powinien ulec czas dopuszczalnej ekspozycji reklamy i kształtować się w przedziale od 18 do 24 miesięcy, - znacznemu skróceniu (z obecnych 7 lat) powinien ulec okres pomiędzy poszczególnymi remontami, powierzchnia reklamy na banerze powinna zostać określona na maksymalnie 70% powierzchni baneru, zaś pozostała część (tj. 30%) powinna stanowić odzwierciedlenie elewacji budynku, - powinno zostać dopuszczone umieszczanie reklamy na powyższych zasadach również w przypadku wykonywania remontu wewnątrz budynku i remontów na dachach budynków. - dla uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych powinno zostać obok banneru dopuszczone wprost umieszczanie na powyższych zasadach tablic reklamowych w postaci siatek reklamowych. Uwaga zawiera szczegółowe uzasadnienie			Nieuwzględniona	Ad.II.1 Uwzględnienie postulatu uniemożliwiłoby realizację celu jakim jest ochrona krajobrazu miasta. Przyjęte zasady są optymalnym rozwiązaniem wyważającym interesy społeczne, cele ochrony krajobrazu oraz praktyczne możliwości dostosowania istniejących tablic i urządzeń reklamowych do ustaleń uchwały.
				2. § 18 projektu uchwały. a) Uwaga. Obecne zapisy w projekcie wyłączają w praktyce możliwość sytuowania reklam wielkoformatowych na budynkach. Zapis w §18 projektu dopuszcza sytuowanie (z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy) na ścianach ślepych budynku tylko jednej reklamy o powierzchni do 12 m², co nie dotyczy jednak banerów. Izba wnosi, aby umieszczanie reklam wielkoformatowych w formie banerów i siatek reklamowych było dopuszczalne bez ograniczeń we wszystkich strefach: - na ścianach ślepych budynków, - na pustostanach, budynkach przeznaczonych do rozbiórki, halach produkcyjnych zakładów oraz budynkach których budowę została rozpoczęta, a następnie nie została ukończona. Uwaga zawiera szczegółowe uzasadnienie			Nieuwzględniona	Ad.II.2 Funkcją uchwały jest ochrona krajobrazu, a elewacja jest istotnym jego elementem. Nadmierne zajęcie przez tiur elewacji budynków, skutkowało by zaburzeniem kompozycji elewacji, a co za tym idzie pogorszeniem odbioru krajobrazu.
				3. § 9 ust. 8 projektu uchwały. a) Uwaga. Projekt wprowadza w §9 ust. 8 generalny zakaz lokalizowania tablic i urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z nielicznymi wyjątkami, obejmującymi m.in. nośniki zdefiniowane w uchwale jako „panele reklamowe”. Przy czym możliwość ich umieszczania została zasadniczo ograniczona zarówno co do gabarytów, jak u miejsca, w którym mogą być one sytuowane - do lokalizacji wskazanych w §12 projektu uchwały. W związku z powyższym Izba wnosi, aby możliwość sytuowania reklam na nośnikach elektronicznych została w sposób znaczny poszerzona. Natomiast uchwała przewiduje również wyłączenia spod jej rygorów w tym zakresie dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na enumeratywnie wyliczonych działkach ewidencyjnych (§ 9 ust. 8 pkt 4) projektu), co ocenić należy jako sprzeczne z art. 37a ust. 6 u.p.z.p., który dopuszcza jedynie podział miasta na obszary z odmiennymi regulacjami, nie pozwala natomiast na różnicowanie możliwości sytuowania tablic i urządzeń reklamowych pod kątem podmiotowym. Uwaga zawiera szczegółowe uzasadnienie			Nieuwzględniona	Ad.II.3 Uwzględnienie postulatu utrudniłoby realizację celu, jakim jest ochrona krajobrazu miasta. W celu wzmocnienia ochrony krajobrazu postanowiono ograniczyć możliwość sytuowania tiur z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD.
				4. § 9 ust. 12 projektu uchwały. a) Uwaga. Wymieniony wyżej zapis zbyt ogranicza możliwość sytuowania murali reklamowych we wszystkich strefach. Uwaga zawiera szczegółowe uzasadnienie			Nieuwzględniona	Ad.II.4 Zasady i warunki sytuowania murali reklamowych, określone w projekcie uchwały została przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, a zapotrzebowaniem

								zgłaszającym przez przedsiębiorców. Zaproponowany zapis koresponduje z możliwością sytuowania innych biur.
				5. § 25 ust. 2 projektu uchwały, a) Uwaga. Uchwała przewiduje wymóg, aby istniejące w dniu wejścia w życie uchwały tablice reklamowe i urządzenia reklamowe zostały dostosowane do jej zapisów w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia uchwały w życie. Izba zarzuca, że okres ten jest zbyt krótki i powinien podlegać wydłużeniu co najmniej do 5 lat. Uwaga zawiera szczegółowe uzasadnienie			Nieuwzględniona	Ad.II.5 Zaproponowany termin dostosowania (24 miesiące) jest optymalnym okresem wyważającym interesy społeczne, cele ochrony krajobrazu oraz praktyczne możliwości dostosowania istniejących tablic i urządzeń reklamowych do ustaleń uchwały.
				6. Definicje zawarte w uchwale, a) Uwaga. Użyte w projekcie uchwały definicje we wskazanych niżej wypadkach są nieprecyzyjne lub też definiowane są pojęcie już posiadające ustawową definicję, co jest niedopuszczalne. W tym zakresie wskazać należy na: - §4 ust. 1 pkt 9) definicja „nieruchomości”. Pojęcie nieruchomości zostało zdefiniowane w art. 46 ust. 1 Kodeksu cywilnego, projekt uchwały natomiast definiuje pojęcie nieruchomości odmiennie od k.c. wprowadzając dodatkowe kryterium dla wyróżnienia nieruchomości w postaci użytkowania jej w określony sposób. Regulacja taka jest niezgodna z § 149 Załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, zgodnie z którym „w akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych”; - § 4 ust. 1 pkt 15) definicja „przedsięwzięcia plenerowego”. Definicja ta jest zbyt ogólna, co rodzi ryzyko, że na jej podstawie kwalifikowanie poszczególnych wydarzeń odbywających się w przestrzeni publicznej do kategorii „przedsięwzięć plenerowych” będzie miało uznaniowy charakter, a co ma z kolei szczególne znaczenie w związku z szerokimi preferencjami dla tego typu przedsięwzięć w zakresie możliwości sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na czas ich trwania. W związku z powyższym, definicja ta wymaga doprecyzowania. Uwaga zawiera szczegółowe uzasadnienie			Nieuwzględniona	Ad.II.6 Projekt uchwały definiuje znaczną część pojęć na użytek uchwały, pozostałe zaś określenia w niej zawarte są zdefiniowane w innych aktach albo są powszechnie używane i w związku z tym nie wymagają doprecyzowania.
37	37	27.11. 2019	[*]	1) zmianę § 4 ust. 1 pkt 12 Uchwały, poprzez zastąpienie jej treści: „[ilekroć w uchwale jest mowa o] ogródka przydomowym - należy przez to rozumieć wydzielony obszar przylegający do budynku mieszkalnego wielorodzinnego, niestanowiący części wspólnej nieruchomości, użytkowany w celach rekreacyjnych przez użytkowników danego lokalu w parterze budynku” - treścią: „ilekroć w Uchwale jest mowa o] ogródka przydomowym - należy przez to rozumieć wydzielony obszar przylegający do budynku mieszkalnego wielorodzinnego, niestanowiący części wspólnej nieruchomości, wykorzystywany zgodnie z prawem przez posiadaczy danego lokalu na parterze budynku” 1) zmianę § 25 ust. 6 Uchwały, poprzez zastąpienie jej treści: „W stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały” - treścią: „Obowiązek dostosowania ogrodzeń do wymogów niniejszej uchwały nie dotyczy: 1) ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, 2) ogrodzeń powstałych lub przebudowywanych legalnie na podstawie decyzji o pozwoleniach na budowę, które stały się ostateczne przed wejściem w życie niniejszej uchwały, a których budowa lub przebudowa zostanie rozpoczęta w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały, 3) ogrodzeń spełniających wymogi w pkt 1 lub 2, remontowanych lub przebudowywanych po dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, w sytuacji, gdy ich remont lub przebudowa jest spowodowana przepisem prawa lub nakazem właściwego organu”. Uwaga zawiera obszerne uzasadnienie			Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego oraz zachowanie niezbędnych korytarzy ekologicznych definicja ogródka przydomowego nie zostanie zmieniona. Art. 37a ust.10 pt. 2 upzp mówi, że zapisy uchwały mogą jedynie wskazywać obszary oraz rodzaje ogrodzeń dla których następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania ogrodzeń istniejących w dniu jej wejścia w życie do zakazów, zasad lub warunków określonych w uchwale. Nie może zatem odnosić się do ogrodzeń, których realizacja lub przebudowa/rozbudowa nastąpi po dniu jej wejścia w życie.

38	38	27.11. 2019	[*]	W zakresie zasad sytuowania tablic i urządzeń reklamowych w obszarze miasta wskazuję na potrzebę wprowadzenia: - zakazu sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na obszarach rezerwatów przyrody z wyłączeniem reklam sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, - zakazu sytuowania wolnostojących tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (zgodnie z zaproponowanym katalogiem: billboardów, paneli reklamowych, słupów plakatowo-reklamowych oraz innych wolnostojących tablic reklamowych albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego) na obszarach parków, skwerów i zieleńców z wyłączeniem reklam sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, - w przypadku występowania drzew o szczególnych wartościach przyrodniczych wskazuję na potrzebę zapewnienia właściwej ochrony systemu korzeniowego drzew uznanych za pomniki przyrody i wprowadzenia zakazu sytuowania billboardów w odległości nie mniejszej niż 15 m od pnia drzewa (czyli 30 m średnicy), wyznaczając tym samym strefę ochronną wolną od zainwestowania, - dla pozostałych drzew jako strefę ochronną należy przyjąć zasięg korony, czyli rzeczywisty rzut korony na płaszczyznę poziomą. Jako bezpieczne minimum praktyka uznaje minimalną strefę o promieniu 5 m od pnia drzewa (czyli 10 m średnicy), - ochrona korony drzew (zdarza się, że korony drzew są nielegalnie przycinane przez firmy reklamowe w celu odstonięcia treści reklamowych). Wskazuje zatem na potrzebę określenia standardów ochrony korony drzew. Problem dotyczy głównie reklam wielkoformatowych - billboardów, - zakazu sytuowania billboardów na obiektach budowlanych, na elewacjach usytuowanych od strony parków, skwerów i zieleńców. Za tą propozycją przemawiają zarówno względy estetyczne jak i praktyczne. Zdarzają się sytuacje rozjeżdżania trawników przez samochody i dźwigi firmy zajmujących się wymianą plakatów reklamowych oraz sytuacje przycinania korony drzew w celu odstonięcia treści reklamowych, - ponadto wskazuje na potrzebę zmiany zapisu § 9 ust 11 pkt 1): Zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych: 1) na ogrodzeniach, z wyjątkiem możliwości sytuowania na ogrodzeniu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na potrzeby przedsięwzięcia plenerowego na czas nie dłuższy niż 30 dni oraz na czas ich montażu i demontażu w okresie trzech dni roboczych przed rozpoczęciem przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu, Powyższa propozycja wynika z faktu, że w parkach organizowane są różnego rodzaju wydarzenia, m.in. regularne, nieodpłatne ćwiczenia, a informację na ich temat umieszczane są bezpośrednio w miejscu wydarzenia. W ten sposób informowania mieszkańców pozwala na większe zainteresowanie tymi wydarzeniami szerszej liczby osób, które na co dzień korzystają z tej przestrzeni.			Nieuwzględniona	Zasady umieszczania nośników reklamowych na obszarze rezerwatu przyrody regulują przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Również te przepisy regulują, jakie działania należy podejmować by nie szkodzić drzewom. Należy wskazać, że uchwała reguluje tylko zasady sytuowania wskazanych w niej obiektów. Natomiast poza zakresem jej regulacji będą inne działania podejmowane w związku z sytuowaniem nośników reklamowych, takie jak np. tzw. rozjeżdżanie trawników czy też cięcia pielęgnacyjne drzew. Z uwagi na powyższe, brak jest podstaw by w tym zakresie uzupełnić zapisy projektu. Ponadto należy wskazać, że każdy właściciel nieruchomości decyduje, czy dopuści możliwość sytuowania tiur zgodnie z uchwałą, czy też na jego nieruchomości taka możliwość nie zaistnieje. Z tego powodu nie zachodzi konieczność wprowadzenia dodatkowych obostrzeń dotyczących sytuowania tiur w parkach, skwerach i zieleńcach. Ad.1) Dopuszczono możliwość sytuowania tiur na ogrodzeniach na zasadach określonych w § 23. pkt 4).
39	39	27.11. 2019	[*]	1. Tablice reklamowe i urządzenia reklamowe zewnętrzne usytuowane w terenach publicznych Gminy Kraków lub widoczne z tych terenów, a także widoczne z terenów dróg państwowych biegnących w granicach Gminy Kraków powinny być w terminie do ... miesięcy od wejścia w życie uchwały zdemontowane całkowicie wraz z konstrukcją wsporczą. 2. Zobowiązuje się zarząd miasta do podjęcia działań w celu wszczęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu umożliwienie usunięcia reklam z dróg państwowych biegnących w obszarze Gminy Kraków. Tak mniej więcej- nie wdając się w prawnicze szczegóły- dotyczące zawartych umów itp. powinien brzmieć podstawowy zapis uchwały. Uchwała powinna również dotyczyć plakatów wyborczych, które też zaliczam do reklam. Zamieszczone niżej uzasadnienie proponuję umieścić w preambule uchwały. Pierwsza część uwagi posiada uzasadnienie			Ad.1 Nieuwzględniona	Ad.1 Zgodnie z art. 37a ust. 9 upzp uchwała określa warunki i termin dostosowania istniejących w dniu jej wejścia w życie obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych, nie krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały”. Zaproponowany termin dostosowania (24 miesiące) jest optymalnym okresem wyważającym interesy społeczne, cele ochrony krajobrazu oraz praktyczne możliwości dostosowania istniejących tablic i urządzeń reklamowych do ustaleń uchwały.

						-	-	Ad.2 Pismo w zakresie punktu 2 nie stanowi uwagi, ponieważ nie kwestionuje ustaleń projektu, a jedynie stanowi apel do władz miasta o podjęcie działań w kierunku zmiany przepisów.
				1. Uważam, że podział na strefy (par.5.) można odesłać do załącznika graficznego, opatrując go nazwami ulic, umieszczonymi w razie potrzeby na odnośnikach i zastrzeżeniu w treści uchwały, że w razie wątpliwości co do lokalizacji usytuowanej przy granicy stref miarodajny jest odczyt z wersji cyfrowej załącznika dostępnego ... Posłużenie się w proj. uchwały rzędnymi i tak zmusza do tego, a cały zapis zajmuje zbędne 5 stron..			Nieuwzględniona	Uchwała wprowadzając odmienne regulacje dla różnych obszarów miasta musi w sposób jednoznaczny określić granice tych terenów. W związku z tym oprócz załącznika graficznego, który jest fakultatywnym elementem uchwały, zdecydowano się na opis granic poszczególnych stref w tekście uchwały.
				2. Par.8.1.2) widzę następująco: rodzaj materiałów dopuszczonych do wykonania małej architektury: drewno, metale i ich stopy, kamień naturalny i sztuczny, szkło, i podobne szlachetne materiały, beton, cegła licowa. Wyjaśnienie: materiał drewnopochodny to np. płyty wiórowe, których nie widzę tutaj jako materiału małej architektury, zwrot metale i ich stopy włącza również miedź, która w szczególności w wersji patynowanej jest tu jak najbardziej na miejscu. Szczególnie wyliczenie stali korten nie jest potrzebne, bo to też stal, podobnie jak stal nierdzewna odrębnie nie wymieniona ale też nie wykluczona. Beton architektoniczny to też beton, jedynie o sprecyzowanym wyglądzie, co skutkuje określoną recepturą i technologią. Dopuszczenie cegły licowej wydaje mi się oczywiste (nie odważyłem się zaproponować ceramiki, obawiając się ujrzeć coś z pustaków Max, ale Gaudi nie byłby zadowolony).			Nieuwzględniona	Proponowane w projekcie Uchwały materiały, z których mogą być wykonane obiekty małej architektury są optymalnymi pod względem zapewnienia ochrony krajobrazu.
				3. Par. 8.2.3.) Widzę następująco: rodzaj materiałów (...) drewno, metale i ich stopy, kamień naturalny, beton, cegła licowa, szkło. Wyjaśnienie: beton architektoniczny i stal korten jak w par. 8.1.2), imitacje szkła usunąłem, jako, że byłoby to zapewne tworzywa sztuczne w tym punkcie przez autorów wykluczone. Myślę, że podane przeze mnie wyliczenie nie dopuszcza tworzyw sztucznych bez dodatkowego wypunktowania.			Nieuwzględniona	Proponowane w projekcie uchwały materiały, z których mogą być wykonane obiekty małej architektury są optymalnymi pod względem zapewnienia ochrony krajobrazu. Natomiast dla obszarów wskazanych w §7 pkt 3 lit c dopuszcza się użycie materiałów i kolorystyki obiektów małej architektury innej niż wymieniona dla poszczególnych Stref.
				4. W par. 7.1) lit. d) usunąłbym w całości, jako że dopuszcza rzeczy, których nikt nigdy nie zabraniał.			Nieuwzględniona	Zasady i warunki określone w projekcie uchwały została przyjęta po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
				5. Par. 22.1.3) skorygowałbym następująco: b) budynkiem lub budynkami usługowymi (produkcyjnymi) lub innymi których funkcja wymaga ogrodzenia (np. szpitale, domy opieki, zgromadzenia zakonne)			Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego oraz zachowanie niezbędnych korytarzy ekologicznych zdecydowano się ograniczyć możliwość sytuowania ogrodzeń, jednocześnie rezygnując z konieczności dostosowania ogrodzeń istniejących w dniu wejścia w życie zapisów uchwały.

40	40	27.11.2019	[*]	Zwracam się z uprzejmą prośbą o następującą zmianę zapisów dotyczących III Strefy Podobszaru 3 (określonego w załączniku nr 1 do projektu uchwały w sprawie ustalenia "Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń"): 1) dopuszczenie możliwości lokalizacji szyldów na budynkach średniowysokich (od 12 do 25 m) zarówno na elewacji frontowej parteru jak i w ramach attyki wieńczącej elewację budynku, ścianki kolankowej (w przypadku budynków z dachem skośnym) lub dachu o wymiarach poszczególnego szyldu: - dla szyldu zlokalizowanego w ramach attyki lub ścianki kolankowej wieńczącej elewację: wysokość do 1 m i szerokości do 8 m lub określenie maksymalnej powierzchni szyldu na poziomie 8 m² bez wskazywania granicznych wielkości; - dla szyldu zlokalizowanego na elewacji frontowej parteru: wysokość do 1 m i szerokość do 4 m lub określenie maksymalnej powierzchni szyldu na poziomie 4 m² bez wskazywania granicznych wielkości. Łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nieprzekraczająca wielkości 1,5 razy wielkości określonych w paragrafie 20 ust. 2, tj. 22,5% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3. 2) Dopuszczenie lokalizacji do dwóch pylonów o powierzchni reklamy łącznie nieprzekraczającej 4 m² na wszystkich terenach usług komercyjnych. 3) Dopuszczenie podświetlenia tablic reklamowych, urządzeń reklamowych, pylonów i szyldów przy zastosowaniu światła barwy białej i żółtej. Proponowana aktualnie szerokość szyldu dla budynków średniowysokich na poziomie 3 m będzie nieczytelna w przypadku długich nazw identyfikujących budynek. Wnoszę zatem o zwiększenie szerokości szyldu w przypadku usytuowania napisu w jednej linii do 8 m lub określenie maksymalnej powierzchni szyldu na poziomie ok. 8 m² dla szyldów znajdujących się na attyce lub ścianie kolankowej/dachu budynku oraz 4 m² dla szyldów znajdujących się na parterze. Dopuszczenie lokalizacji dwóch pylonów o powierzchni reklamy łącznie nieprzekraczającej 4 m² na każde 0,5 ha działki nie zmieni wielkości powierzchni reklamowej pylonów dozwolonych aktualnych projektem uchwały, a umożliwi zaprojektowanie mniejszych nośników.	III Strefa Podobszar 3		Nieuwzględniona	Zaproponowane ustalenia, dotyczące m.in. zasad i warunków sytuowania szyldów, liczby pylonów sytuowanych na danej nieruchomości oraz możliwości podświetlania tuur są optymalnym rozwiązaniem wyważającym interesy społeczne, cele ochrony krajobrazu oraz praktyczne możliwości dostosowania istniejących tablic i urządzeń reklamowych do ustaleń uchwały. Uwzględnienie postulatów negatywnie wpłynęłoby na realizację celu jakim jest ochrona krajobrazu miasta. W związku z tym postulaty zawarte w uchwale nie zostaną uwzględnione.
41	41		[*]	I.1. Uwaga do § 4 ust. 1 pkt 2 Projektu Wnosimy o zmianę § 4 ust. 1. pkt 2 Projektu - definicji billboardu - poprzez nadanie mu nowego następującego brzmienia: „2) billboardzie - należy przez to rozumieć wielkoformatową tablicę lub urządzenie reklamowe, o nie więcej, niż dwóch powierzchniach ekspozycji, z których każda ma wymiar 12 m², 18 m² albo 48 m²”. Uzasadnienie uwagi: zawarta w tym punkcie definicja wyklucza całkowicie urządzenia reklamowe o powierzchni ekspozycji reklamy 48 m², które posiada [*], jako urządzenia standardowe, zlokalizowane na terenie Krakowa. Firma uzyskała zgodę na ich usytuowanie w postaci pozwolenia na budowę wydanego przez Wydział Architektury Urzędu Miasta Krakowa			Nieuwzględniona	Uwzględnienie postulatu negatywnie wpłynęłoby na realizację celu jakim jest ochrona krajobrazu miasta, w związku z tym, w celu uporządkowania przestrzeni miasta przyjęto wyłącznie dwa formaty tego nośnika (12 m² i 18 m²).
				I.2. Uwaga do § 5 ust. 1, 2, 3, 4 Projektu Wnosimy o zmianę § 5 ust. 1, 2, 3, 4 Projektu przez wprowadzenie do niego szczegółowego opisowego określenia wymienionych w nim granic stref i terenów ulic wylotowych, na które w Projekcie została podzielona Gmina Miejska Kraków. Uzasadnienie uwagi: w § 5 ust. 1, 2, 3, 4 zostały przytoczone niektóre części działek, a także ulice, drogi, węzły i korytarze, co powoduje, że nie są to jasno określone granice. Przykład niejednoznacznie określonego obszaru: „Od Zachodu - ul. Bieńczyka: na północ południowo-wschodnią granicą działki nr 98 obr. 51 Nowa Huta na północ od jej południowo-wschodniego narożnika...”. Zgodnie z art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p. Uchwała krajobrazowa może wprawdzie przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy, z tym że granice tych obszarów muszą być określone w sposób jednoznaczny (ust. 6). Stosownie natomiast do ust. 7 tegoż przepisu uchwała może zawierać załącznik graficzny wraz z opisem jednoznacznie określającym ich granice. Użyty w art. 37a ust. 7 u.p.z.p. zwrot "może zawierać" prowadzi do wniosku, że o ile załącznik graficzny ma charakter fakultatywny, to precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce właśnie w części tekstowej uchwały reklamowej, ale w taki sposób, aby były jasne i czytelne. Zwłaszcza, że są przytoczone także poszczególne drogi, które jeszcze nie zostały wybudowane, a do czasu ich wybudowania obowiązują ustalenia jak dla terenów w poszczególnych strefach. W związku z brakiem wiedzy jak będą przebiegać te drogi nie mamy pewności, że po dostosowaniu do danej strefy nie nastąpi konieczność kolejnego dostosowania po ich wybudowaniu. Tak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi stwierdzając wyrokiem z dnia 11.08.2017 r. w sprawie II SA/Łd 523/17 nieważność analogicznej uchwały krajobrazowej Miasta Łodzi, która także odsyłała w zakresie wyznaczenia poszczególnych stref regulowanych uchwałą do załącznika, bez dokładnego opisanie ich granic w samej treści uchwały. W celu uniknięcia uznania uchwały za nieważną, należy zmodyfikować jej zapisy w tym zakresie, bo obecny opis stref zawarty w § 5 ust. 1, 2, 3, 4 Projektu nie pozwala na ich identyfikację.			Nieuwzględniona	Granice poszczególnych stref i wydzielonych w ramach nich obszarów zostały określone w sposób wystarczający i pozwalają jednoznacznie przyporządkować poszczególnym strefom i obszarom właściwe dla nich regulacje zawarte w projekcie uchwały.
				II.1. Uwaga do § 9 ust. 1 pkt 2 Projektu Wnosimy o zmianę § 9 ust. 1 pkt 2 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „2) billboardu wykonanego ze szkła, z metalu, drewna, tworzywa sztucznego, o powierzchni reklamy 12 m², 18 m², 48 m², przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego”.			Nieuwzględniona	W celu uporządkowania przestrzeni miasta przyjęto wyłącznie dwa formaty tego nośnika (12 m² i 18 m²) oraz ustalono optymalny katalog

			Uzasadnienie uwagi: zawarta w tym punkcie definicja wyklucza całkowicie urządzenia reklamowe o powierzchni ekspozycji reklamy 48 m², które posiada [*], jako urządzenia standardowe, usytuowane na terenie Krakowa. Firma uzyskała zgodę na ich usytuowanie w postaci pozwolenia na budowę wydanego przez Urząd Miasta Krakowa.				materiałów budowlanych, z których mogą być one wykonane.
			II.2. Uwaga do § 9 ust. 1 pkt 6, 7 Projektu Wnosimy o usunięcie zapisów § 9 ust. 1 pkt 6, 7 Projektu. Uzasadnienie uwagi: wprowadzenie w treści uchwały tzw. „innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego” jest nieprecyzyjne i niejasne, zwłaszcza, że nie ma odzwierciedlenia w przepisach ogólnych uchwały, w której zostały zdefiniowane np. billboardy.			Nieuwzględniona	Definicja „innej wolnostojącej tablicy reklamowej” lub „innego wolnostojącego urządzenia reklamowego” nie wymaga doprecyzowania, ponieważ określa maksymalne parametry, którymi charakteryzuje się ten nośnik: wysokość do 3,5 m a ekspozycja reklamy do 5 m ² .
			II. 3. Uwaga do § 9 ust. 4, 5 Projektu Wnosimy o dopuszczenie sytuowania billboardów w strefie III podobszar 2, 3 oraz w strefie II, a nie tylko tymczasowych tablic lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego w określonym miejscu, na czas jego trwania oraz montażu i demontażu w okresie 3 dni roboczych przed rozpoczęciem przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu. Uzasadnienie uwagi: biorąc pod uwagę, że większość imprez odbywa się pod patronatem miasta Krakowa, wydaje się, że miasto zagwarantuje sobie monopol na reklamę w tych strefach. Ponadto niezrozumiałym jest, dlaczego ten punkt nie zawiera parametrów odległości od skrzyżowań, od innych reklam, od wiat, od drogi itd. jak to ma miejsce przy pozostałych tablicach i urządzeniach reklamowych (dlaczego te parametry nie są „doprecyzowane” jak dla innych reklam nie będących powyższymi, a zwłaszcza dla billboardów w strefie I - w której dopuszczone jest sytuowanie - za wyjątkiem terenów ulic tzw. wylotowych). Niedookreślone jest miejsce, gdzie takie urządzenie może stać (teren jako całe miasto, czy może teren, gdzie się odbywa dokładnie np. Błonia?)			Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę walorów widokowych projekt uchwały nie przewiduje dopuszczania sytuowania billboardów na terenie II i III Strefy.
			II. 4. Uwaga do § 9 ust. 7 Projektu Wnosimy o dopuszczenie w strefie I w pasie drogowym możliwości sytuowania billboardów, a nie tylko tymczasowych tablic lub urządzeń reklamowych promujących przedsięwzięcia plenerowe. Uzasadnienie uwagi: [*] posiada urządzenia reklamowe usytuowane w pasie drogowym. Zgodnie z obowiązującym prawem, firma uzyskała pozwolenia na budowę, przyjęcie zgłoszenia, a także wnosi opłaty za zajęcie pasa drogowego. Nie ma podstaw, aby miasto gwarantowało sobie monopol na tego typu reklamy w pasie drogowym.			Nieuwzględniona	Z uwagi na krótkotrwałość (tymczasowy) charakter przedsięwzięcia plenerowego projekt uchwały przewiduje jedynie wykorzystanie mniejszych niż billboardy nośników reklamowych promujących to wydarzenie.
			II. 5. Uwaga do § 9 ust. 1 pkt 8 Projektu Wnosimy o całkowite wykreślenie § 9 ust. 1 pkt 8 Projektu. Uzasadnienie uwagi: § 9 ust. 1 pkt 8 Projektu zakazuje lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące) takich jak telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: 1) paneli reklamowych; 2) w Podobszarze 1 III strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej; 3) poza Podobszarem 1 III STREFY słupów plakatowo-reklamowych („okrągłak”); 4) tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185, Obr. 52 Nowa Huta; 5) tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego poza podobszarem 1 III Strefy, ze względu na to, że regulacja w zakresie oświetlenia i projekcji na poziomie uchwały krajobrazowej jest niedopuszczalna, ponieważ regulacja ta jest materialem ustawową oraz regulowaną w rozporządzeniu. Uchwałodawca samorządowy (gmina) nie ma kompetencji do podjęcia takiej regulacji, o czym świadczy uzasadnienie ww. cytowanego wyroku WSA w Łodzi w sprawie II SA/Łd 523/17. Dodatkowo miasto jako wyjątek od uchwały dopuszcza w punkcie 4 tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe, które są już zlokalizowane na działce, gdzie istnieje Tauron Arena. Nie ma podstawy aby tylko 1 podmiot (miasto Kraków) miało inne przepisy niż pozostali.			Nieuwzględniona	Wprowadzone zakazy i ograniczenia w zakresie sytuowania tiur (w tym wykorzystujących m.in. projekcje świetlne i elementy ruchome lub emitujące światło o zmieniającym się natężeniu błyskowe lub pulsujące, takie jak telebimy, ekrany LED, LCD) mają na celu uporządkowanie przestrzeni publicznych i ochronę walorów krajobrazowych w mieście. Z uwagi na powyższe, nie zachodzą przesłanki do ich zmiany.
			II. 6. Uwaga do § 11 ust. 1 Projektu Wnosimy o zmianę §11 ust. 1 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „Dopuszcza się sytuowanie billboardu, jako wolnostojącej tablicy reklamowej lub wolnostojącego urządzenia reklamowego o wysokości do 16 m w strefie I z włączeniem terenów ulic wylotowych”. Uwaga posiada uzasadnienie.			Nieuwzględniona	W celu ochrony ładu przestrzennego oraz walorów widokowych przyjęto maksymalną wysokość billboardu na 10 m.

			II. 7. Uwaga do § 11 ust. 2 Projektu Wnosimy o zmianę § 11 ust. 2 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „Billboardy na obiektach budowlanych sytuuje się w I Strefie”. Uwaga posiada uzasadnienie.			Nieuwzględniona	Wprowadzone zakazy i ograniczenia w zakresie sytuowania tiur (w tym billboardów) mają na celu uporządkowanie przestrzeni publicznych i ochronę walorów krajobrazowych w mieście. Z uwagi na powyższe, nie zachodzą przesłanki do ich zmiany.
			II. 8. Uwaga do § 15 ust 1 pkt 1 Projektu Wnosimy o wykreślenie z § 15 ust 1 pkt 1 Projektu słów: „na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego”. Uwaga posiada uzasadnienie.			Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę krajobrazu brak jest podstaw do zwiększenia powierzchni na obiekcie budowlanym, na której umieszczane są nośniki reklamowe. Zasadą przyjętą w projekcie uchwały jest, że taki nośnik należy umieścić w poziomie parteru na elewacji frontowej.
			II. 9. Uwaga do § 16 Projektu Wnosimy o zmianę § 16 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „W terenach ulic wylotowych dopuszcza się sytuowanie billboardów”. Uwaga posiada uzasadnienie.			Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę walorów widokowych zdecydowano o wprowadzeniu zakazu sytuowania wolnostojących tiur w postaci billboardów.
			II. 10. Uwaga do § 17 Projektu Wnosimy o całkowite wykreślenie § 17 Projektu - wyjątkowych regulacji dot. sytuowania reklam na tzw. terenach towarzyszących obiektom usług. Uwaga posiada uzasadnienie.			Nieuwzględniona	Zgodnie z przepisami upzp, uchwała może wydzielać w ramach obszaru gminy różne strefy o odmiennych zasadach i warunkach sytuowania tablic i urządzeń reklamowych. W związku z tym, z uwagi na kryteria funkcjonalne, takie obszary w terenie miasta zostały wydzielone.
			II. 11. Uwaga do § 18 Projektu Wnosimy o zmianę § 18 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „Poza Podobszarem 1 III Strefy, na ścianach ślepych budynków dopuszcza się sytuowanie jednej tablicy reklamowej albo jednego urządzenia reklamowego o powierzchni nie przekraczającej 48 m² z wyłączeniem baneru”. Uwaga posiada uzasadnienie.			Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego oraz estetyki Miasta zdecydowano się dopuścić na ścianie ślepej budynków tylko jeden nośnik reklamowy o powierzchni do 12 m ² zgodnie z wytycznymi KPPiOŚ RMK.
			II. 12. Wnosimy o sprecyzowanie § 19 ust. 1 Projektu Uzasadnienie uwagi: w § 19 ust. 1 Projektu jest zapis, który mówi, że w przypadku, gdy w tym samym miejscu jest dopuszczane sytuowanie różnych wolnostojących urządzeń reklamowych lub tablic reklamowych, to uznaje się wcześniejsze usytuowanie danej wolnostojącej tablicy reklamowej albo danego wolnostojącego urządzenia reklamowego za zgodne z postanowieniami uchwały, o ile zostały spełnione inne wymogi, określone przepisami prawa. Proszę o doprecyzowanie o jakie inne wymogi określone przepisami prawa chodzi.		Uwzględniona		Zapis projektu uchwały zostaną doprecyzowane poprzez jednoznaczne wskazania, iż regulacja dotychczasowego § 19 ust. 1 zostanie włączona do tzw. warunków dostosowania istniejących tiur do postanowień uchwały (§ 25). Natomiast inne wymogi prawne, to wymogi wynikające z przepisów odrębnych, np. przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t. j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2068 z późn. zm.).
			II. 13. Wnosimy o wykreślenie z § 19 ust. 2 Projektu Uzasadnienie uwagi: nie ma uzasadnienia zapis odwołujący się do § 14 ust. 1 mówiący o sytuowaniu reklam z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań dróg publicznych, dlatego że w takim przypadku nie będzie miejsc do sytuowania reklam ze względu na gęstą sieć skrzyżowań w Krakowie. Zakreślenie promienia 100 m od skrzyżowań dróg spowoduje objęcie terenu znajdującego się po przeciwległej stronie ulicy. Dopuszczenie billboardów w strefie I będzie tylko pozorne.			Nieuwzględniona	Zapis nie ulegnie zmianie. Z uwagi na nadmierną liczbę tego typu nośników w rejonie dróg publicznych w centrum miasta, sytuowanie wolnostojących billboardów winno zostać ograniczone (w oddaleniu od

								terenów dróg publicznych). Dzięki temu większe nośniki reklamowe, jakimi są billboardy, będą powstawały w terenach o mniejszej intensywności zurbanizowania.
				II. 14. Wnosimy o wykreślenie § 20 ust. 2 Projektu Uzasadnienie uwagi: zostawianie jako wyjątku możliwości sytuowania szyldów na obiektach budowlanych poza elewacją frontową i bez procentowej powierzchni w stosunku do elewacji zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185, Obr. 52 Nowa Huta, na których to działkach jest Tauron Arena, stawia znak zapytania nad równością wobec prawa różnych podmiotów, w szczególności w odniesieniu do ochrony praw nabytych, na które zwrócono uwagę w punkcie III niniejszych uwag.			Nieuwzględniona	Zgodnie z przepisami upzp, uchwała może wydzielać w ramach obszaru gminy różne strefy o odmiennych zasadach i warunkach sytuowania tablic i urządzeń reklamowych. W związku z tym, z uwagi na kryteria funkcjonalne, takie obszary w terenie miasta zostały wyznaczone. Ponadto mając na uwadze ilość środków publicznych zainwestowanych w powstanie hali widowiskowo-sportowej przy ul. Lema, a także założenia projektowane związane z powstaniem tego budynku, brak jest podstaw do ujednolicenia wytycznych dla tego obszaru z wytycznymi obowiązującymi dla I Strefy.
				III.1.Uwagi do § 25 ust. 2 Projektu i do § 25 ust. 4 pkt 2 Projektu Wnosimy o zmianę § 25 ust. 2 Projektu przez nadanie mu nowego następującego brzmienia: „Tablice reklamowe i urządzenia reklamowe istniejące w dniu wejścia w życie uchwały, które zostały usytuowane bez odpowiednich pozwoleń budowlanych lub przyjętych zgłoszeń należy dostosować do zawartych w uchwale zakazów, zasad i warunków w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Wnosimy o zmianę § 25 ust. 4 pkt 2 Projektu przez nadanie mu nowego następującego brzmienia: „powstałych do roku 1989 lub tablic reklamowych i urządzeń reklamowych ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków oraz względem tablic reklamowych i urządzeń reklamowych istniejących w chwili wejścia w życie uchwały, jeśli zostały one wzniesione na podstawie ostatecznych pozwoleń na budowę lub przyjętych przez właściwe organy zgłoszeń robót budowlanych” Uwaga posiada obszerne uzasadnienie			Nieuwzględniona	Delegacja ustawowa zawarta w art. 37a u.p.z.p. nie daje podstaw do wprowadzania regulacji sankcjonujących dotychczasowe prawa nabyte. Art. 37a u.p.z.p. nie nakłada obowiązku różnicowania sytuacji właścicieli i operatorów tablic i urządzeń reklamowych, które powstały w oparciu o pozwalanie na budowę oraz zgłoszenia budowy. Ponadto legalność, bądź samowolna budowa nośników reklamowych, nie stanowi przedmiotu regulacji tzw. uchwały krajobrazowej i jest weryfikowane przez inne podmioty na podstawie przepisów odrębnych, np. przepisów ustawy Prawo budowlane czy przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
42	42		[*]	A. Uwagi ogólne A.I. Naruszenie chronionych prawem interesów właścicieli nieruchomości, a przede wszystkim podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na rynku reklamy Z art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku - o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zw. dalej: u.p.z.p.) wynika prawo gminy do ingerencji w zakres praw i obowiązków obywateli, między innymi poprzez określenie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń na jej terenie. Przepisy art. 37a-37d u.p.z.p. zostały bowiem włączone do polskiego porządku prawnego nowelizacją z dnia 24 kwietnia 2015 roku tj. ustawą o zmianie niektórych innych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774 z późn. zm.), zwaną powszechnie tzw. „ustawą krajobrazową”, której zamierzeniem - wedle uzasadnienia projektu wymienionej ustawy - było wprowadzenie do polskiego ustawodawstwa nowatorskich rozwiązań, które miały na celu przede wszystkim troskę o ład przestrzenny oraz powstrzymanie degradacji krajobrazu i jego ochronę poprzez upoważnienie rady gminy (w przedmiotowej sprawie Rady Miasta) do ustalenia w formie uchwały zasad i		-	-	Pismo w zakresie pkt A.I nie stanowi uwagi, ponieważ nie kwestionuje ustaleń projektu uchwały.

				warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów) oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Wskazać przy tym jednakże należy, iż organ administracji publicznej nie może swego prawa nadużywać w wyniku samodzielnego gospodarowania przestrzenią miejską w sposób dowolny, nie bacząc w szczególności na konieczność uwzględnienia konstytucyjnie chronionego prawa własności przysługującego właścicielom nieruchomości, na których zlokalizowane są tablice i urządzenia reklamowe, a także prawa do swobody prowadzenia działalności gospodarczej, będącego podstawą funkcjonującego w Rzeczypospolitej systemu gospodarki wolnorynkowej, które jest w tym wypadku realizowane przez podmioty reklamujące się lub działające na terenie miasta Krakowa. Tym samym, winno się oczekiwać, że przy konstruowaniu norm prawnych określających tak istotne kwestie jak zasady i warunki sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów), a także ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, Rada Miasta będzie w sposób racjonalny korzystać ze swego prawa tj. poprzez dokonanie wyboru rozwiązań optymalnych, które uwzględniają zarówno charakter danej przestrzeni miejskiej, jej znaczenie gospodarcze, interesy lokalnej społeczności, a w tym również funkcjonujących w jej ramach przedsiębiorców, jak również troskę o ład przestrzenny oraz cel powstrzymania degradacji krajobrazu. Nie bez znaczenia pozostaje tutaj kwestia tworzenia opisanego aktu prawa miejscowego przez pryzmat wymagań współczesnego świata, zmieniającej się rzeczywistości, najlepszych trendów światowych i ich zróżnicowania oraz dynamicznie rozwijającej się techniki, zwłaszcza zachodzących przeobrażeń w zakresie reklam audiowizualnych i sposobu ich prezentacji. Racjonalność ta winna zostać przy tym przez Radę Miasta wykazana, w szczególności, iż zasięg oddziaływania kwestionowanej uchwały na stosunki gospodarcze w mieście i regionie oraz perspektywy rozwoju obecnych i przyszłych miejsc pracy (na m.in. lokalizację międzynarodowych korporacji w Krakowie, będących aktualnie głównym pracodawcą w mieście, które chcą w sposób widoczny oznaczać w przestrzeni publicznej zajmowane przez siebie biurowce), jest na tyle znaczący, że może w sposób negatywny odbić się na dalszym rozwoju miasta i lokalnych przedsiębiorców oraz w znaczny sposób ograniczyć konkurencyjność Krakowa na arenie ogólnopolskiej, jak również europejskiej. Wedle najlepszej wiedzy mojego Mocodawcy gmina w dalszym ciągu nie jest w posiadaniu żadnych wyliczeń i prognoz finansowych oraz opracowań, które pozwalałyby odpowiedzieć na pytanie, jakie konkretnie i w jakim wymiarze będą skutki finansowe wprowadzenia uchwały zarówno dla miasta, jego mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie Krakowa oraz kto konkretnie w sposób majątkowy ucierpi na wprowadzeniu jej zapisów. Jednocześnie nie dokonano analizy w zakresie potencjalnej konieczności wypłaty odszkodowań podmiotom, które będą musiały usunąć swoje legalnie usytuowane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe. Brak takich analiz jest ewidentnym niedopatrzeniem ze strony gminy i powoduje, że gmina de facto nie wie jakie skutki wywoła uchwała oraz czy gminę jest stać na poniesienie kosztów jej wejścia w życie. Podkreślenia wymaga równocześnie okoliczność, że rygorystyczny charakter przepisów uchwały m.in. w zakresie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych może doprowadzić do monopolizacji rynku reklamowego w Krakowie, a przede wszystkim rynku tzw. reklamy systemowej. Wnikliwie przeprowadzona analiza treści nowego projektu uchwały wykazała, że przyjęte w nim rozwiązania bezpośrednio naruszają chronione prawem interesy właścicieli nieruchomości, a przede wszystkim podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na rynku reklamy. W sposób pośredni ingerują z kolei w chronione prawem interesy przetręczającej większości przedsiębiorców z obszaru miasta Krakowa i jego okolic. Projekt ten niestety zasadniczo nie odbiega od projektu uchwały krajobrazowej wyłożonego w poprzedniej kadencji Rady Miasta. Do zaistnienia tej sytuacji doszło pomimo tego, iż gmina ma obowiązek wszechstronnego rozważenia interesów poszczególnych grup społecznych i wykazania ponad wszelką wątpliwość, że mniejsza skala ograniczeń uniemożliwi realizację interesu publicznego. Można przy tym odnieść wrażenie, że w rzeczzonej sprawie autorzy koncepcji z góry przyjęli, iż nie jest możliwe pogodzenie interesów jednostkowych i ogólnospołecznego oraz przedłożyli interes ogólnospołeczny ponad indywidualne. Rezygnacja z możliwości przyjęcia racjonalnego sposobu ochrony cennych historycznie i kulturowo walorów widokowych miasta świadczy jednakże o tym, iż w realiach przedmiotowej sprawy interes, którym kierowali się twórcy uchwały stanowi wypaczenie interesu ogólnospołecznego. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że na obszarze miasta Krakowa zachodzi potrzeba ochrony ładu przestrzennego i walorów widokowych miasta, co słusznie stanowi jeden z głównych celów, które przyświecały sporządzeniu kwestionowanego projektu uchwały i co jednocześnie nie jest kwestionowane przez żaden z zainteresowanych podmiotów. Niemniej jednak istotne w sprawie jest również odpowiednie wyważenie interesu społecznego oraz uzasadnionych interesów indywidualnych obywateli, w tym również uzasadnionych				
--	--	--	--	--	--	--	--	--

			interesów mojego Mocodawcy, które to jest jednym z obowiązków organów administracji publicznej, wynikającym zarówno z zasad ogólnych prawa administracyjnego (art. 7 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego), jak i przepisów Konstytucji. Tymczasem przedstawiona koncepcja uchwały Rady Miasta Krakowa w żadnym stopniu tego obowiązku nie realizuje. Projekt uchwały krajobrazowej wprowadza w szczególności zbyt daleko idące nakazy, zakazy i ograniczenia, których wejście w życie spowoduje trudne do odwrócenia negatywne skutki zarówno w sferze ekonomicznej jak i społecznej. Wskazane nakazy, zakazy i ograniczenia w sposób nadmierny i nieuzasadniony ograniczają nie tylko podstawowe prawa mojego Mocodawcy, ale również prawa inny podmiotów, których nieruchomości zlokalizowane są na terenie Gminy Miasta Krakowa. Konsekwencją wprowadzenia wskazanych w koncepcji nakazów, zakazów i ograniczeń będzie bowiem nie tylko likwidacja ogromnej ilości miejsc pracy, ale również uniemożliwienie dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności stanowią często główne lub jedyne źródło dochodu, oraz poważne problemy z oznaczeniem w przestrzeni publicznej miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez lokalnych przedsiębiorców i międzynarodowe koncerny (kwestia sztyldów). Osiągnięcie celów wskazanych w koncepcji uchwały nie powinno być dokonane bez uwzględnienia negatywnych skutków, jakie będą się z tym niewątpliwie wiązać. Na przytoczenie zasługuje w tym miejscu aktualna teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 roku (sygn. akt: V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), w którym Sąd stwierdził, że: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym (art. 7 KPA). Organ orzekający w każdym wypadku ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przesłanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP". Restrykcyjne i bezrefleksyjne trzymanie się ogólnych celów wskazanych w koncepcji uchwały będzie zatem w tym konkretnym stanie faktycznym szkodliwe z ogólnospołecznego punktu widzenia, a to właśnie z uwagi na negatywne konsekwencje jakie zaistnieją w sferze indywidualnych interesów na skutek wprowadzenia zbyt restrykcyjnych regulacji prawnych. Projekt uchwały w obecnym jego brzmieniu narusza prawo własności wykonywane względem nieruchomości, a także prawo swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Wprowadzenie bowiem zakazów lub daleko idących ograniczeń sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym sztyldów) służących do identyfikacji podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na terenie danej nieruchomości, na praktycznie całym obszarze miasta Krakowa niewątpliwie stanowi przejaw nieuzasadnionego naruszenia wskazanych powyżej praw przysługujących obywatelom. Zgodnie z brzmieniem art. 31 ust 3 Konstytucji ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Odpowiednie zastosowanie znajduje tu stanowisko wyrażone przez Naczelnego Sąd Administracyjny, który wskazał, że w kontekście powołanego przepisu Konstytucji ocena „nadużycia władztwa planistycznego sprowadza się do zbadania, czy ustalone w planie miejscowym ograniczenia prawa własności nieruchomości są konieczne dla ochrony takich wartości, jak bezpieczeństwo i porządek publiczny lub ochrona środowiska, zdrowia i moralności publicznej, a także wolności i praw innych osób” (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 listopada 2016 roku, sygn. akt II OSK 440/15). Jest to zatem równoznaczne z obowiązkiem zachowania proporcjonalności zastosowanych środków w stosunku do zamierzonego celu. Organ jest jednak zobowiązany nie tylko do zastosowania środków odpowiednich, ale także do wyboru środka powodującego najmniejszą możliwą ingerencję w sferę uprawnień obywateli. Na potwierdzenie przytoczonego stanowiska warto przywołać tezę z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 roku (sygn. akt K 4/04; opubl.: OTK seria A rok 2005, Nr 6, poz. 64), który wskazał że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że w treści konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia (art. 31 ust. 3 Konstytucji) mieszczą się wymogi niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto. Spełnienie tych wymagań uzależnione jest od faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa lub wolności i od zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych celów. Chodzi ponadto o zastosowanie środków niezbędnych, w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawo bądź wolność ulegają ograniczeniu”.				
--	--	--	---	--	--	--	--

			Również w wyroku z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. akt: K 32/04; opublikowane.: Dz. U. rok 2005, Nr 250, poz. 2116, str. 16353) Trybunał Konstytucyjny zawarł tezę adekwatną do przedmiotowej sytuacji. W wyroku tym stwierdzono w szczególności, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał na to, że model państwa demokratycznego wymaga zachowania zasady proporcjonalności. Rozważania w tym względzie prowadzą do udzielenia odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków, 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana, 3) czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Zasada proporcjonalności łączy się z zakazem nadmiernej ingerencji w sferę praw i wolności konstytucyjnych jednostki”. Nadto w orzecznictwie sądowo - administracyjnym podnosi się, że „(...) własność może być ograniczona, tyle że tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie w jakim nie narusza to istoty prawa własności, a więc z poszanowaniem zasady proporcjonalności, tj. zakazem nadmiernej w stosunku do chronionej wartości ingerencji w sferę praw i wolności jednostki. Ingerencja w sferę prawa własności musi zatem pozostawać w racjonalnej i odpowiedniej proporcji do ww. celów, dla osiągnięcia których ustanawia się określone ograniczenia, przy czym ograniczenia te winny być dokonane wyłącznie w formie przepisów ustawowych" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt II SA/Wr 624/17). Przywołane w poprzednich akapitach twierdzenia Trybunału Konstytucyjnego i sądów administracyjnych są o tyle istotne w przedmiotowej sprawie, że w ocenie mojego Mocodawcy treść przedstawionej koncepcji uchwały narusza wyżej powołaną zasadę proporcjonalności. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem na to, aby do uzyskania celów wymienionych w koncepcji uchwały konieczna była aż tak daleko idąca ingerencja w prawa obywateli. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że z punktu widzenia ochrony walorów widokowych miasta, w pełni wystarczające byłoby dążenie do wyeliminowania jedynie nielegalnych tablic i urządzeń reklamowych, które jak wskazują na to przeprowadzone badania, przeważają na terenie gminy.			
			A.II. Faktyczny zakaz sytuowania wybranych kategorii nośników Kwestią szczególnie wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Takim naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: - de facto zakaz sytuowania billboardów na terenie całego Krakowa w wyniku wyłączenie ich lokalizacji expressis verbis bądź ograniczenie ich sytuowania, które z uwagi na zastosowane kryteria powoduje w rzeczywistości ich całkowitą eliminację z przestrzeni miejskiej; - de facto zakaz stosowania ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu łącznie, z wyłączeniem paneli reklamowych, okrągłaków oraz Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych. Ograniczenia te powodują m.in., że na terenie Starego Miasta na telebimach nie będą mogły być wyświetlane reklamy np. w przerwie między koncertami; - inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). Z uwagi na powyższe zasady sytuowania w połączeniu ze specyfiką tych stref (charakteryzujących się rozbudowaną i stale rozwijającą się siatką ulic) powoduje, iż ich sytuowania w tych strefach zostanie ograniczone do minimum, a na terenach dobrze i średnio zurbanizowanych praktycznie wyłączone; - dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m; - zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami; - postanowienie § 20 ust. 1 pkt 4 dotyczące tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, stanowiących szyldy w Podobszarze 1 III Strefy, tj. „zakaz umieszczania szyldów powyżej linii parteru, w tym w oknach na całej elewacji budynku oraz na dachach i kalenicach oraz ścianach szczytowych budynków", jest niezgodne z		Nieuwzględniona	Ad.A.II Wprowadzone zakazy i ograniczenia w zakresie możliwości sytuowania tiur, mają na celu uporządkowanie przestrzeni publicznych i ochronę walorów krajobrazowych w mieście. Z uwagi na powyższe, nie zachodzą przesłanki do ich zmiany.

			przepisami obowiązującego prawa i orzecznictwem sądów administracyjnych, albowiem delegacja ustawowa umożliwiająca uchwalenie uchwały krajobrazowej nie uprawnia do ingerowania przez gminę w prawo własności w taki sposób, że zakazuje umieszczania wewnątrz pomieszczeń określonych przedmiotów, tj. np. reklam. Podkreślić w tym miejscu należy, iż sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa" autorstwa dra inż. [*] wykazała, iż na wybranych ulicach Krakowa znajduje się średnio 69% niezgodnych z brzmieniem uchwały w poprzedniej wersji nośników wolnostojących oraz 94% niezgodnych reklam na obiektach budowlanych, co przekłada się na 88% niezgodnych nośników reklamowych na 13 wybranych ulicach. Nadto najwięcej reklam uznanych za niezgodne można znaleźć wśród billboardów wolnostojących na ulicy wylotowej. Z analiz przestrzennych wynika z kolei, iż znacznie bardziej istotny jest w projekcie uchwały dobór odległości od przecięcia osi skrzyżowań niż odległość między wolnostojącymi nośnikami reklamowymi, mianowicie „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100m do 50m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100m) do 46% (dla R=50m) ". Z powyższego wynika dobitnie, iż wprowadzone kryterium zakazu lokalizacji reklam wolnostojących, a w tym przede wszystkim billboardów, w promieniu aż 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, zamiast np. 50 m, nie zmierza do likwidacji chaosu reklamowego w mieście, lecz do niemal całkowitej bezprawnej eliminacji z obszaru miasta tego rodzaju nośników. Przyjęcie kryterium akurat 100m nie znajduje przy tym żadnego racjonalnego wytłumaczenia i nie uwzględnia stale rozrastającej się siatki ulic w Krakowie. Pojawia się w tym miejscu również poważny problem utraty przez nośniki przymiotu zgodności z postanowieniami uchwały krajobrazowej w sytuacji wytyczenia nowych ulic i zmiany przebiegu dotychczasowych, co powoduje powstanie zjawiska braku pewności obowiązującego prawa. Tym samym, kryterium to winno zostać usunięte z postanowień kwestionowanej uchwały.			
			A.III. a. Postanowienia powodujące nieważność uchwały Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał" (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r. sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie.		Nieuwzględniona	Ad.A.III.a. Granice poszczególnych stref i wydzielonych w ramach nich obszarów zostały określone w sposób wystarczający i pozwalają jednoznacznie przyporządkować poszczególnym strefom i obszarom właściwe dla nich regulacje zawarte w projekcie uchwały.
			A.III. b Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń":		Nieuwzględniona	Ad.A.III.b Projekt uchwały dopuszcza możliwość ustalenia dodatkowych wytycznych dla obiektów małej architektury, tablic reklamowych i

			- narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów, tj. przepis uchwały będzie stanowić podstawę prawną do wydzielania nowych „obszarów”, pomimo, iż obszary takie mogą być wydzielone wyłącznie przepisami uchwały krajobrazowej. - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych”. Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa się pytanie w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal.			urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, na potrzeby przeprowadzenia postępowań konkursowych na wykonanie danego rodzaju obiektów, stanowiących wyposażenie przestrzeni publicznych. Te dodatkowe wymogi mają charakter doszczegółowienia ustaleń projektu uchwały, wykraczających poza zakres wynikający z upzp np. wymogi estetyki. Ponadto użyte w projekcie uchwały pojęcia bądź zostały zdefiniowane, bądź zgodnie z zasadami techniki prawodawczej (Dz. U. 2016 poz. 283) należy im przypisać znaczenie, jakie terminy te posiadają zgodnie z § 8 ust. 1 zasad techniki prawodawczej – w ustawie należy posługiwać się poprawnymi wyrażeniami językowymi (określeniami) w ich podstawowym i powszechnie przyjętym znaczeniu.
			A.IV. Nieprawidłowe określenie warunków dostosowania Art. 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje w tym miejscu legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni dzieląc stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obowiązywać chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań”. Zmuszenie zatem podmiotów, które legalnie usytuowały obiekty małej architektury, ogrodzenia oraz tablice reklamowe i urządzenia reklamowe do dostosowania się do zakazów, warunków i zasad w niej określonych może okazać się z dużym prawdopodobieństwem oparte o niekonstytucyjną podstawę prawną. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczając poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały” (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Z kolei projekt uchwały nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych” i		Nieuwzględniona	Ad. A.IV Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie. W uchwale co do zasady zwolniono z konieczności dostosowania obiekty małej architektury oraz ogrodzenia.

			„nielegalnych" oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale, a to z uwagi na nieprawidłowe określenie warunków dostosowania, tj. brak postanowień mających zastosowanie do możliwych do wystąpienia w praktyce stanów faktycznych, a wprowadzenie mechanizmu znajdującego zastosowanie wyłącznie do wybiórczych stanów faktycznych. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. Nadto w § 25 ust. 6 projektu uchwały co prawda przewidziano, iż w stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały, lecz wedle ust. 1 powołanego przepisu zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały, tj. oznacza to, iż ogrodzenie powstałe legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały i niezgodne z jej postanowieniami nie będzie mogło być remontowane, gdyż remont będzie oznaczał konieczność jego dostosowania.			
			A.V. Naruszenie zasad techniki prawodawczej Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „ciągłości przejść pieszych i tras rowerowych" (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację" (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi" (§ 17 pkt 6; § 20 ust. 8), „inne wymogi, określone przepisami prawa" (§ 19 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. sztyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiając nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem" wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym		Nieuwzględniona	Ad. A.V Postanowienia uchwały zostały sformułowane w sposób jasny i klarowny, spełniając wymogi wynikające z przepisów upzp oraz przepisów dot. „zasad techniki prawodawczej”. Pojęcie „przestrzeni publicznej” nie jest tożsame z pojęciem „obszar przestrzeni publicznej” w związku z tym nie dochodzi do sytuacji, w której akty prawne różnej rangi regulowałyby tą samą kwestię. Natomiast pojęcie wysokości obiektów budowlanych zostało zdefiniowane w oparciu o odpowiednie regulacje zawarte w przepisach budowlanych.

			samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno- przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery”), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) "obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej”. Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)”), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzona od poziomu terenu istniejącego do najwyższej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in.”) - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opublikowane: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test "konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka”.			
			A.VI. Bezprawne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta W projekcie uchwały zawarto szereg postanowień wprowadzających znaczne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta, w tym m.in. organizacji wydarzeń plenerowych, które ma w ocenie mojego Mocodawcy bezprawny charakter, a mianowicie: - § 9 ust. 7 dopuszcza w I Strefie sytuowanie tymczasowych wolnostojących tablic reklamowych lub tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych o wysokości do 3,5 m, promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym, w tym także w strefie w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań, w okresie do 2 miesięcy przed terminem rozpoczęcia przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu, przy czym odległość pomiędzy takimi wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie może być mniejsza niż 1000 m; - § 9 ust. 8 wprowadza zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: • paneli reklamowych, • w Podobszarze 1 III Strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej, • tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta). • poza Podobszarem 1 III Strefy tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją		Nieuwzględniona	Ad. A VI Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.

			przedsięwzięcia plenerowego, o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego (pytanie tylko który podmiot będzie decydował o braku zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego); - § 15 ust. 1 pkt 3 stanowi, iż w obszarze miasta, z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy, dopuszcza się sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego umieszczanych na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta), stanowiących wykończenie elewacji obiektów budowlanych; - § 15 ust. 2 dopuszcza w Podobszarze 1 III Strefy sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, w tym wyświetlaczy LCD i LED, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej. - § 20 ust. 2 stanowi, iż szyldy, z wyjątkiem szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) oraz Podobszaru 1 III Strefy, sytuuje się na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie przekroczyła wielkości: 1) 25% powierzchni elewacji frontowej parteru w I Strefie z wyjątkiem obiektów budowlanych, o których mowa w pkt 4, 2) 20% powierzchni elewacji frontowej parteru w II Strefie, 3) 15% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3, 4) a szyldy na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183,1/184,1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) sytuuje się jako wykończenie elewacji obiektów budowlanych. Powyższe prowadzi do wniosku, iż ustanowionych zasad wyłączających lub znacznie ograniczających wszystkich reklamodawców, z wyjątkiem Gminy Miejskiej Kraków, nie można uznać za akceptowalne w demokratycznym państwie prawa. Samorząd bowiem wprowadza ograniczenia i zakazy, z których sam się wyłącza, prowadząc do częściowej monopolizacji rynku reklamy na swoją rzecz, a w tym do znacznego uprzywilejowania Tauron Areny jako organizatora imprez masowych w stosunku do pozostałych podmiotów prywatnych świadczących na terenie miasta tego typu usługi.			
			A.VII. Brak podstawy prawnej do uregulowania uchwałą krajobrazową kwestii murali Wedle art. 37a ust. 1 u.p.z.p. Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przy czym przez tablicę reklamową należy rozumieć przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem; a urządzenie reklamowe to przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem. Mural stanowi natomiast reklamę wykonaną technikami plastycznymi na elewacji obiektu budowlanego, tj. nie jest on zdecydowanie przedmiotem materialnym, a przy tym nie posiada elementów konstrukcyjnych i zamocowań. Tym samym, mural nie spełnia ustawowych kryteriów tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, a zatem Gmina Miejska Kraków nie ma podstawy prawnej do uregulowania uchwałą kwestii murali.		Nieuwzględniona	Ad.A. VII Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, ochroną ładu przestrzennego a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
			A.VIII. Wątpliwości w zakresie terminów montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych Nadto poważne wątpliwości budzą przyjęte terminy montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, tj. 3 dni robocze na montaż i 1 dzień na demontaż to zaburzenie proporcji, montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu.		Nieuwzględniona	Ad. A VIII Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na ograniczenie czasu demontażu tiur do 1 dnia roboczego po zakończeniu imprezy. Aktualnie, takie rozwiązania stosowane są z powodzeniem na terenie parku kulturowego Stare Miasto, gdzie ma miejsce wiele przedsięwzięć plenerowych.

				A.IX. Kwestia zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo - administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki "zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17).			Nieuwzględniona	Ad. A IX Wprowadzony zakaz dotyczący ogrodzeń nieruchomości zabudowanych budynkami wielorodzinnymi ma na celu przeciwdziałanie negatywnym tendencjom zachodzącym w przestrzeni miasta, a związanych z gettoizacją osiedli mieszkaniowych i utrudnieniem komunikacji pieszej pomiędzy poszczególnymi terenami osiedla.
				B. Uwagi szczególne B.1 Mój Mocodawca podkreśla, że nie znajduje racjonalnego uzasadnienia zastosowane w projekcie uchwały krajobrazowej wyróżnienie dwóch stref, gdzie mają być stosowane różne zwieńczenia tzw. okraglaka. Mianowicie, zrozumiałe jest z uwagi na zabytkowy charakter obszaru objętego wpisem na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Naturalnego UNESCO oraz strefy buforowej tego obszaru, wskazanej na załączniku graficznym, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 1, stosowanie zwieńczenia słupa plakato-reklamowego w kształcie kopuły o podstawie sześciokąta, opisaną na geometrycznie wyznaczonej półkuli o średnicy do 1,4 m, zakończonej iglicą z kulą (u podstawy kopuła zakończona jest poziomym ozdobnym gzymsem wysuniętym przed lico powierzchni słupa - zgodnie z załącznikiem nr 3, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 3). Niezrozumiałe jest jednak zupełnie, iż dla pozostałego obszaru miasta przewidziano obligatoryjne zwieńczenie wyłącznie w postaci w formie mniej reprezentacyjnego walca o średnicy do 1,6 m i wysokości 0,5 m, zwłaszcza, iż większość istniejących na tym obszarze nośników tego rodzaju posiada tradycyjne („typowo krakowskie”), stosowane od dziesięcioleci, wpisane w krajobraz miasta i jednocześnie bardziej reprezentacyjne zwieńczenie zarezerwowane w projekcie uchwały jedynie dla obszaru objętego wpisem na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Naturalnego UNESCO oraz strefy buforowej tego obszaru. Abstrahując od poważnych kosztów dostosowania kształtu tych nośników do nowych wymagań na większości obszaru miasta Krakowa, które obciążą firmy reklamowe, a pośrednio reklamodawców, to zastępowanie nośników bardziej reprezentacyjnych przez nośniki wizualnie uboższe i oderwane od tradycji danego obszaru miasta nie znajduje uzasadnienia w celach uchwały określonych w jej § 3, a zwłaszcza stoi w sprzeczności z ochroną istniejącej struktury przestrzennej oraz tradycji miejsca. Postuluje się zatem dla pozostałego obszaru miasta stosowanie zarówno zwieńczenia w kształcie kopuły o podstawie sześciokąta, opisaną na geometrycznie wyznaczonej półkuli o średnicy do 1,4 m, zakończonej iglicą z kulą (u podstawy kopuła zakończona jest poziomym ozdobnym gzymsem wysuniętym przed lico powierzchni słupa - zgodnie z załącznikiem nr 3, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 3), jak i w formie walca o średnicy do 1,6 m i wysokości 0,5 m. Przyjęcie takiego rozwiązania nie miałyby bowiem negatywnego wpływu na jakość przestrzeni publicznej, a wręcz przeciwnie, ubogacałoby ją.			Nieuwzględniona	Ad. B1 Niniejszy zapis wprowadzony został na wniosek Radnych z Komisji Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska. Tradycyjne okraglaki z kopułą, swoim wyglądem nawiązują do architektury zabytkowych części miasta. Natomiast okraglak z płaskim dachem (nowocześniejszy w swym wyglądzie) skomponuje się dużo lepiej z charakterem zabudowy blokowej czy zabudowy jednorodzinnej. W związku z powyższym zapis nie zostanie zmieniony.
				B.2. Brak dopuszczenia sytuowania słupów plakato-reklamowych wzdłuż ulic wylotowych, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 3, 8, 9,11,15, w odległości 100 m od zewnętrznej krawędzi jezdni jest w ocenie mojego Mocodawcy nieracjonalny. W myśl bowiem założeń, uchwała ma oczyścić miasto z natłoku reklam zasłaniających widok na Kraków. Słupy plakato-reklamowe mają konkretne wymiary i mogą mieć maksymalnie 4,2 m wysokości, są zatem niewiele wyższe od wiat przystankowych, zawierających w swej konstrukcji dopuszczone na obszarze całego miasta panele reklamowe, przy czym z uwagi na swoje wymiary nie przysłaniają widoku na miasto. Średnica słupa to maksymalnie 1,4 m, więc również ich szerokość nie jest większa niż szerokość wiat przystankowych z panelami reklamowymi.			Nieuwzględniona	Ad.B2 Niniejszy zapis został wprowadzony na wniosek Radnych z Komisji Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska. Dotyczy on zakazu sytuowania wolnostojących tiur wzdłuż tzw. IV obwodnicy Krakowa. Ze względu na charakter dróg (autostrada i droga ekspresowa), w wielu miejscach wyizolowany np. ekranami akustycznymi, brak jest racjonalnych podstaw do

								dopuszczenia możliwości sytuowania słupów plakato-reklamowych.
				B. 3. Pomimo, iż nastąpił znaczny progres w stosunku do postanowień poprzednich projektów uchwały krajobrazowej to podstawowy problem pozostaje z wyraźnym uprzywilejowaniem Gminy Miejskiej Kraków, która wprowadzając wymóg sytuowania okraglaka w odległości aż 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej wprowadza monopol w zakresie świadczenia usług reklamowych w najbardziej intratnych lokalizacyjnie obszarach miasta. Przyjęcie takiej odległości stanowi zbyt daleko idące ograniczenie stosowania reklamy w formie okraglaka zwłaszcza, iż wedle postanowień uchwały słupy te mają mieć reprezentacyjną bryłę, a tym samym możliwość sytuowania ich w rzeczonych strefach nie miałyby negatywnego wpływu na jakość przestrzeni publicznej, a wręcz przeciwnie, ubogacałyby ją. Kłóci się to równocześnie z ich funkcją, gdyż co do zasady stawiane są w miejscach zatłoczonych, z dużą ilością odbiorców pieszych, są one również „czytane” z bliska (w przeciwieństwie do billboardów). Wprowadzenie tych rozwiązań odległościowych nie ma jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia i zmierza faktycznie do istotnego ograniczenia ilości słupów plakato-reklamowych w przestrzeni Krakowa, co będzie prowadzić do monopolizacji działalności reklamowej na rzecz podmiotów obsługujących panele reklamowe. Postuluje się zatem zmniejszenie wymogu odległości tzw. okraglaka od wiaty przystankowej.			Nieuwzględniona	Ad. B3 Przepisy dotyczące zasad i warunków sytuowania słupów plakato-reklamowych, na wniosek radnych z KPPiOŚ zostały znacznie zliberalizowane, w stosunku do poprzednich wersji projektu uchwały. W związku z tym nie zachodzą przesłanki do zmiany obecnie zaproponowanych rozwiązań.
				B. 4. Z uwagi na niejasne postanowienia § 25 w zakresie kryteriów dostosowania istniejących tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały (o czym mowa wyżej), jak również ze względu na oddzielne uregulowanie zasad sytuowania tzw. okraglaków w przestrzeni miejskiej, postuluje się osobne unormowanie zasad dostosowania istniejących słupów plakato-reklamowych do postanowień uchwały.			Nieuwzględniona	Ad.B4 Zasady i warunki określone w projekcie uchwały została przyjęta po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
				B. 5. Zdaniem reprezentowanego przeze mnie podmiotu projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa.	-	-	Ad. B5 Postulat nie stanowi uwagi Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów tiur do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie.	
				B. 6. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989” odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników”. Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie przyjęcia tego wyłączenia wyłącznie dla nośników ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, a w najgorszym wypadku wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników” i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została			Nieuwzględniona	Ad. B6 Transformacja systemowa, która miała miejsce w Polsce po roku 1989 i wynikające z niej przemiany gospodarcze miały daleko idący wpływ na ekspansję reklam w przestrzeni publicznej. Wprowadzenie zapisów dotyczących tiur, powstałych przed 1989 r. ma na celu ochronę tiur ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, jak również pozostałych tiur o wysokiej wartości kulturowej i historycznej poprzez określenie

				zrealizowana.				możliwości utrzymania ich gabarytów, standardów jakościowych i materiałów z jakich zostały wykonane. Zapisy § 25 ust. 4 projektu uchwały nie stanowią wyłączenia spod stosowania zasad określonych w projekcie, ale określają warunki dostosowania tiur powstałych przed 1989 r. do zasad określonych w projekcie uchwały.
				B.7. Podjęcie uchwały w jej obecnej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze, wejście w życie omawianego projektu uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z branżą reklamową, w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. Równocześnie, zapisy uchwały prowadzą do monopolu na rynku reklamy zewnętrznej, gdyż wedle wiedzy mojego Mocodawcy tylko jedna firma użytkuje panele reklamowe, które są dopuszczone na terenie całego miasta, jak również nośniki sprzed 1989 roku także obsługiwane są przez jedną firmę. Analiza całości postanowień prowadzi również do wniosku, że panele reklamowe stanowią praktycznie jedyny nośnik reklamowy dopuszczalny na terenie całego miasta w każdej strefie, co stanowi ich całkowicie nieuprawnione wyróżnienie i ma charakter dyskryminacyjny oraz ograniczający wolną konkurencję i swobodę działalności gospodarczej.			Nieuwzględniona	Ad. B.7 Zamknięty katalog dopuszczonych form tiur w projekcie uchwały ma na celu uporządkowanie przestrzeni w zakresie sytuowania tiur. Projekt uchwały nie zakazuje żadnemu podmiotowi produkcji tiur o wskazanych w projekcie uchwały parametrach.
				B. 8. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych.			Nieuwzględniona	Ad. B.8 Termin dostosowawczy wynoszący 24 miesiące jest wystarczający na dostosowanie tiur do postanowień uchwały. Zmiana przepisów obowiązującego prawa stanowi przesłankę do zmiany umów w niezbędnym zakresie.
				B. 9. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych.			Nieuwzględniona	Ad. B.9 Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów tiur do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie.
				B. 10. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne.			Nieuwzględniona	Ad. B 10 Wprowadzenie bardziej rygorystycznych zasad sytuowania tiur ma na celu uporządkowanie przestrzeni miasta.
				B. 11. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błot, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem			Nieuwzględniona	Ad. B11 Organy gminy mają swobodę kompetencji do podziału miasta na strefy ze względu na występujące

				przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach.				uwarunkowania. W aktualnej wersji projektu uchwały miasto stanowi podstawową, główną strefę (I Strefa), z której zostały wydzielone: Strefa II – ze względu na walory przyrodniczo-środowiskowe oraz Strefa III – ze względu na walory historyczno-kulturowe.
				B.12. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.			Nieuwzględniona	Ad. B12 Zasady i warunki sytuowania tiur rozstrzyga wyłącznie rada gminy (RMK) podejmując stosowną uchwałę w sprawie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń. Inne działania w tym zakresie naruszałyby kompetencje właściwych organów gminy.
43	43		[*]	A. Uwagi ogólne A.I. Naruszenie chronionych prawem interesów właścicieli nieruchomości, a przede wszystkim podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na rynku reklamy Z art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku - o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zw. dalej: u.p.z.p.) wynika prawo gminy do ingerencji w zakres praw i obowiązków obywateli, między innymi poprzez określenie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń na jej terenie. Przepisy art. 37a-37d u.p.z.p. zostały bowiem włączone do polskiego porządku prawnego nowelizacją z dnia 24 kwietnia 2015 roku tj. ustawą o zmianie niektórych innych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774 z późn. zm.), zwaną powszechnie tzw. ustawą krajobrazową, której zamierzeniem - wedle uzasadnienia projektu wymienionej ustawy - było wprowadzenie do polskiego ustawodawstwa nowatorskich rozwiązań, które miały na celu przede wszystkim troskę o ład przestrzenny oraz powstrzymanie degradacji krajobrazu i jego ochronę poprzez upoważnienie rady gminy (w przedmiotowej sprawie Rady Miasta) do ustalenia w formie uchwały zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów) oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Wskazać przy tym jednakże należy, iż organ administracji publicznej nie może swego prawa nadużywać w wyniku samodzielnego gospodarowania przestrzenią miejską w sposób dowolny, nie bacząc w szczególności na konieczność uwzględnienia konstytucyjnie chronionego prawa własności przysługującego właścicielom nieruchomości, na których zlokalizowane są tablice i urządzenia reklamowe, a także prawa do swobody prowadzenia działalności gospodarczej, będącego podstawą funkcjonującego w Rzeczypospolitej systemu gospodarki wolnorynkowej, które jest w tym wypadku realizowane przez podmioty reklamujące się lub działające na terenie miasta Krakowa. Tym samym, winno się oczekiwać, że przy konstruowaniu norm prawnych określających tak istotne kwestie jak zasady i warunki sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów), a także ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, Rada Miasta będzie w sposób racjonalny korzystać ze swego prawa tj. poprzez dokonanie wyboru rozwiązań optymalnych, które uwzględniają zarówno charakter danej przestrzeni miejskiej, jej znaczenie gospodarcze, interesy lokalnej społeczności, a w tym również funkcjonujących w jej ramach przedsiębiorców, jak również troskę o ład przestrzenny oraz cel powstrzymania degradacji krajobrazu. Nie bez znaczenia pozostaje tutaj kwestia tworzenia opisanego aktu prawa miejscowego przez pryzmat wymagań współczesnego świata, zmieniającej się rzeczywistości, najlepszych trendów światowych i ich zróżnicowania oraz dynamicznie rozwijającej się techniki, zwłaszcza zachodzących przeobrażeń w zakresie reklam audiowizualnych i sposobu ich prezentacji. Racjonalność ta winna zostać przy tym przez Radę Miasta wykazana, w szczególności, iż zasięg oddziaływania kwestionowanej uchwały na stosunki gospodarcze w mieście i regionie oraz perspektywy rozwoju obecnych i przyszłych miejsc pracy (na m.in. lokalizację międzynarodowych korporacji w Krakowie, będących aktualnie głównym pracodawcą w mieście, które chcą w sposób widoczny oznaczać w przestrzeni publicznej zajmowane przez siebie biurowce), jest na tyle znaczący, że może w sposób		-	-	Pismo w zakresie pkt A.I nie stanowi uwagi, ponieważ nie kwestionuje ustaleń projektu uchwały.

				negatywny odbić się na dalszym rozwoju miasta i lokalnych przedsiębiorców oraz w znaczny sposób ograniczyć konkurencyjność Krakowa na arenie ogólnopolskiej, jak również europejskiej. Wedle najlepszej wiedzy mojego Mocodawcy gmina w dalszym ciągu nie jest w posiadaniu żadnych wyliczeń i prognoz finansowych oraz opracowań, które pozwalałyby odpowiedzieć na pytanie, jakie konkretnie i w jakim wymiarze będą skutki finansowe wprowadzenia uchwały zarówno dla miasta, jego mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie Krakowa oraz kto konkretnie w sposób majątkowy ucierpi na wprowadzeniu jej zapisów. Jednocześnie nie dokonano analizy w zakresie potencjalnej konieczności wypłaty odszkodowań podmiotom, które będą musiały usunąć swoje legalnie usytuowane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe. Brak takich analiz jest ewidentnym niedopatrzeniem ze strony gminy i powoduje, że gmina de facto nie wie jakie skutki wywoła uchwała oraz czy gminę jest stać na poniesienie kosztów jej wejścia w życie. Podkreślenia wymaga równocześnie okoliczność, że rygorystyczny charakter przepisów uchwały m.in. w zakresie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych może doprowadzić do monopolizacji rynku reklamowego w Krakowie, a przede wszystkim rynku tzw. reklamy systemowej. Wnikliwie przeprowadzona analiza treści nowego projektu uchwały wykazała, że przyjęte w nim rozwiązania bezpośrednio naruszają chronione prawem interesy właścicieli nieruchomości, a przede wszystkim podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na rynku reklamy. W sposób pośredni ingerują z kolei w chronione prawem interesy przetwarzającej większości przedsiębiorców z obszaru miasta Krakowa i jego okolic. Projekt ten niestety zasadniczo nie odbiega od projektu uchwały krajobrazowej wyłożonego w poprzedniej kadencji Rady Miasta. Do zaistnienia tej sytuacji doszło pomimo tego, iż gmina ma obowiązek wszechstronnego rozważenia interesów poszczególnych grup społecznych i wykazania ponad wszelką wątpliwości, że mniejsza skala ograniczeń uniemożliwi realizację interesu publicznego. Można przy tym odnieść wrażenie, że w rzeczonyj sprawie autorzy koncepcji z góry przyjęli, iż nie jest możliwe pogodzenie interesów jednostkowych i ogólnospołecznego oraz przedłożyli interes ogólnospołeczny ponad indywidualne. Rezygnacja z możliwości przyjęcia racjonalnego sposobu ochrony cennych historycznie i kulturowo walorów widokowych miasta świadczy jednakże o tym, iż w realiach przedmiotowej sprawy interes, którym kierowali się twórcy uchwały stanowi wypaczenie interesu ogólnospołecznego. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że na obszarze miasta Krakowa zachodzi potrzeba ochrony ładu przestrzennego i walorów widokowych miasta, co słusznie stanowi jeden z głównych celów, które przyświecały sporządzeniu kwestionowanego projektu uchwały i co jednocześnie nie jest kwestionowane przez żaden z zainteresowanych podmiotów. Niemniej jednak istotne w sprawie jest również odpowiednie wyważenie interesu społecznego oraz uzasadnionych interesów indywidualnych obywateli, w tym również uzasadnionych interesów mojego Mocodawcy, które to jest jednym z obowiązków organów administracji publicznej, wynikającym zarówno z zasad ogólnych prawa administracyjnego (art. 7 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego), jak i przepisów Konstytucji. Tymczasem przedstawiona koncepcja uchwały Rady Miasta Krakowa w żadnym stopniu tego obowiązku nie realizuje. Projekt uchwały krajobrazowej wprowadza w szczególności zbyt daleko idące nakazy, zakazy i ograniczenia, których wejście w życie spowoduje trudne do odwrócenia negatywne skutki zarówno w sferze ekonomicznej jak i społecznej. Wskazane nakazy, zakazy i ograniczenia w sposób nadmierny i nieuzasadniony ograniczają nie tylko podstawowe prawa mojego Mocodawcy, ale również prawa inny podmiotów, których nieruchomości zlokalizowane są na terenie Gminy Miasta Krakowa. Konsekwencją wprowadzenia wskazanych w koncepcji nakazów, zakazów i ograniczeń będzie bowiem nie tylko likwidacja ogromnej ilości miejsc pracy, ale również uniemożliwienie dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności stanowią często główne lub jedyne źródło dochodu, oraz poważne problemy z oznaczeniem w przestrzeni publicznej miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez lokalnych przedsiębiorców i międzynarodowe koncerny (kwestia sztyldów). Osiągnięcie celów wskazanych w koncepcji uchwały nie powinno być dokonane bez uwzględnienia negatywnych skutków, jakie będą się z tym niewątpliwie wiązać. Na przytoczenie zasługuje w tym miejscu aktualna teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 roku (sygn. akt: V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), w którym Sąd stwierdził, że: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym (art. 7 KPA). Organ orzekający w każdym wypadku ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przesłanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym					
--	--	--	--	---	--	--	--	--	--

				wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP". Restrykcyjne i bezrefleksyjne trzymanie się ogólnych celów wskazanych w koncepcji uchwały będzie zatem w tym konkretnym stanie faktycznym szkodliwe z ogólnospołecznego punktu widzenia, a to właśnie z uwagi na negatywne konsekwencje jakie zaistnieją w sferze indywidualnych interesów na skutek wprowadzenia zbyt restrykcyjnych regulacji prawnych. Projekt uchwały w obecnym jego brzmieniu narusza prawo własności wykonywane względem nieruchomości, a także prawo swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Wprowadzenie bowiem zakazów lub daleko idących ograniczeń sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów) służących do identyfikacji podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na terenie danej nieruchomości, na praktycznie całym obszarze miasta Krakowa niewątpliwie stanowi przejaw nieuzasadnionego naruszenia wskazanych powyżej praw przysługujących obywatelom. Zgodnie z brzmieniem art. 31 ust 3 Konstytucji ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Odpowiednie zastosowanie znajduje tu stanowisko wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny, który wskazał, że w kontekście powołanego przepisu Konstytucji ocena „nadużycia władztwa planistycznego sprowadza się do zbadania, czy ustalone w planie miejscowym ograniczenia prawa własności nieruchomości są konieczne dla ochrony takich wartości, jak bezpieczeństwo i porządek publiczny lub ochrona środowiska, zdrowia i moralności publicznej, a także wolności i praw innych osób” (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 listopada 2016 roku, sygn. akt II OSK 440/15). Jest to zatem równoznaczne z obowiązkiem zachowania proporcjonalności zastosowanych środków w stosunku do zamierzonego celu. Organ jest jednak zobowiązany nie tylko do zastosowania środków odpowiednich, ale także do wyboru środka powodującego najmniejszą możliwą ingerencję w sferę uprawnień obywateli. Na potwierdzenie przytoczonego stanowiska warto przywołać tezę z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 roku (sygn. akt K 4/04; opublikowane.: OTK seria A rok 2005, Nr 6, poz. 64), który wskazał że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że w treści konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia (art. 31 ust. 3 Konstytucji) mieszczą się wymogi niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto. Spełnienie tych wymagań uzależnione jest od faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa lub wolności i od zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych celów. Chodzi ponadto o zastosowanie środków niezbędnych, w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawo bądź wolność ulegają ograniczeniu". Również w wyroku z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. akt: K 32/04; opublikowane.: Dz. U. rok 2005, Nr 250, poz. 2116, str. 16353) Trybunał Konstytucyjny zawarł tezę adekwatną do przedmiotowej sytuacji. W wyroku tym stwierdzono w szczególności, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał na to, że model państwa demokratycznego wymaga zachowania zasady proporcjonalności. Rozważania w tym względzie prowadzą do udzielenia odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków, 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana, 3) czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Zasada proporcjonalności łączy się z zakazem nadmiernej ingerencji w sferę praw i wolności konstytucyjnych jednostki". Nadto w orzecznictwie sądowo-administracyjnym podnosi się, że „(...) własność może być ograniczona, tyle że tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie w jakim nie narusza to istoty prawa własności, a więc z poszanowaniem zasady proporcjonalności, tj. zakazem nadmiernej w stosunku do chronionej wartości ingerencji w sferę praw i wolności jednostki. Ingerencja w sferę prawa własności musi zatem pozostawać w racjonalnej i odpowiedniej proporcji do ww. celów, dla osiągnięcia których ustanawia się określone ograniczenia, przy czym ograniczenia te winny być dokonane wyłącznie w formie przepisów ustawowych" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt II SA/Wr 624/17). Przywołane w poprzednich akapitach twierdzenia Trybunału Konstytucyjnego i sądów administracyjnych są o tyle istotne w przedmiotowej sprawie, że w ocenie mojego Mocodawcy treść przedstawionej koncepcji uchwały narusza wyżej powołaną zasadę proporcjonalności. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem na to, aby do uzyskania celów wymienionych w koncepcji uchwały konieczna była aż tak daleko idąca ingerencja w prawa obywateli. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że z punktu widzenia ochrony walorów widokowych miasta, w pełni wystarczające byłoby dążenie do wyeliminowania jedynie nielegalnych tablic i				
--	--	--	--	--	--	--	--	--

			urządzeń reklamowych, które jak wskazują na to przeprowadzone badania, przeważają na terenie gminy.				
			A.II. Faktyczny zakaz sytuowania wybranych kategorii nośników Kwestią szczególnie wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Takim naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: - de facto zakaz sytuowania billboardów na terenie całego Krakowa w wyniku wyłączenie ich lokalizacji expressis verbis bądź ograniczenie ich sytuowania, które z uwagi na zastosowane kryteria powoduje w rzeczywistości ich całkowitą eliminację z przestrzeni miejskiej; - de facto zakaz stosowania ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu włącznie, z wyłączeniem paneli reklamowych, okrągłaków oraz Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych. Ograniczenia te powodują m.in., że na terenie Starego Miasta na telebimach nie będą mogły być wyświetlane reklamy np. w przerwie między koncertami; - inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). Z uwagi na powyższe zasady sytuowania w połączeniu ze specyfiką tych stref (charakteryzujących się rozbudowaną i stale rozwijającą się siatką ulic) powoduje, iż ich sytuowania w tych strefach zostanie ograniczone do minimum, a na terenach dobrze i średnio zurbanizowanych praktycznie wyłączone; - dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m; - zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami; - postanowienie § 20 ust. 1 pkt 4 dotyczące tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, stanowiących szyldy w Podobszarze 1 III Strefy, tj. „zakaz umieszczania szyldów powyżej linii parteru, <u>w tym w oknach na całej elewacji budynku</u> oraz na dachach i kalenicach oraz ścianach szczytowych budynków", jest niezgodne z przepisami obowiązującego prawa i orzecznictwem sądów administracyjnych, albowiem delegacja ustawowa umożliwiająca uchwalenie uchwały krajobrazowej nie uprawnia do ingerowania przez gminę w prawo własności w taki sposób, że zakazuje umieszczania wewnątrz pomieszczeń określonych przedmiotów, tj. np. reklam. Podkreślić w tym miejscu należy, iż sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa" autorstwa dra inż. [*] wykazała, iż na wybranych ulicach Krakowa znajduje się średnio 69% niezgodnych z brzmieniem uchwały w poprzedniej wersji nośników wolnostojących oraz 94% niezgodnych reklam na obiektach budowlanych, co przekłada się na 88% niezgodnych nośników reklamowych na 13 wybranych ulicach. Nadto najwięcej reklam uznanych za niezgodne można znaleźć wśród billboardów wolnostojących na ulicy wylotowej. Z analiz przestrzennych wynika z kolei, iż znacznie bardziej istotny jest w projekcie uchwały dobór odległości od przecięcia osi skrzyżowań niż odległość między wolnostojącymi nośnikami reklamowymi, mianowicie „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100 m do 50 m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100 m) do 46% (dla R=50 m)". Z powyższego wynika dobitnie, iż wprowadzone kryterium zakazu lokalizacji reklam wolnostojących, a w tym przede wszystkim billboardów, w promieniu aż 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, zamiast np. 50 m, nie zmierza do likwidacji chaosu reklamowego w mieście, lecz do niemal całkowitej bezprawnej eliminacji z obszaru miasta tego rodzaju nośników. Przyjęcie kryterium akurat 100m nie znajduje przy tym żadnego racjonalnego wytłumaczenia i nie uwzględnia stale rozrastającej się siatki ulic w Krakowie. Pojawia się w tym miejscu również poważny problem utraty przez nośniki przymiotu zgodności z postanowieniami uchwały krajobrazowej w sytuacji wytyczenia nowych ulic i zmiany przebiegu dotychczasowych, co powoduje powstanie zjawiska braku pewności obowiązującego prawa. Tym samym, kryterium to winno zostać usunięte z postanowień		Nieuwzględniona	Ad.A.II Wprowadzone zakazy i ograniczenia w zakresie możliwości sytuowania tiur, mają na celu uporządkowanie przestrzeni publicznych i ochronę walorów krajobrazowych w mieście. Z uwagi na powyższe, nie zachodzą przesłanki do ich zmiany.	

			kwestionowanej uchwały. A.III.a. Postanowienia powodujące nieważność uchwały Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sąd Administracyjny z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie. A.III.b. Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń”: - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów, tj. przepis uchwały będzie stanowić podstawę prawną do wydzielenia nowych „obszarów”, pomimo, iż obszary takie mogą być wydzielone wyłącznie przepisami uchwały krajobrazowej. - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych”. Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa się pytanie w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal.			
					Nieuwzględniona	Ad.A.III a Granice poszczególnych stref i wydzielonych w ramach nich obszarów zostały określone w sposób wystarczający i pozwalają jednoznacznie przyporządkować poszczególnym strefom i obszarom właściwe dla nich regulacje zawarte w projekcie uchwały.
					Nieuwzględniona	Ad. A.III.b Projekt uchwały dopuszcza możliwość ustalenia dodatkowych wytycznych dla obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, na potrzeby przeprowadzenia postępowań konkursowych na wykonanie danego rodzaju obiektów, stanowiących wyposażenie przestrzeni publicznych. Te dodatkowe wymogi mają charakter doszczegółowienia ustaleń projektu uchwały, wykraczających poza zakres wynikający z upzp np. wymogi estetyki. Ponadto użyte w projekcie uchwały pojęcia bądź zostały zdefiniowane, bądź zgodnie z zasadami techniki prawodawczej (Dz. U. 2016 poz. 283) należy im przypisać znaczenie, jakie terminy te posiadają zgodnie z § 8 ust. 1 zasad techniki prawodawczej – w ustawie należy posługiwać się poprawnymi wyrażeniami językowymi (określeniami) w ich podstawowym i powszechnie przyjętym znaczeniu.

			A.IV. Nieprawidłowe określenie warunków dostosowania Art. 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje w tym miejscu legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni dzieląc stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obciążać chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań”. Zmuszenie zatem podmiotów, które legalnie usytuowały obiekty małej architektury, ogrodzenia oraz tablice reklamowe i urządzenia reklamowe do dostosowania się do zakazów, warunków i zasad w niej określonych może okazać się z dużym prawdopodobieństwem oparte o niekonstytucyjną podstawę prawną. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczając poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały” (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Z kolei projekt uchwały nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych” i „nielegalnych” oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale, a to z uwagi na nieprawidłowe określenie warunków dostosowania, tj. brak postanowień mających zastosowanie do możliwych do wystąpienia w praktyce stanów faktycznych, a wprowadzenie mechanizmu znajdującego zastosowanie wyłącznie do wybiórczych stanów faktycznych. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. Nadto w § 25 ust. 6 projektu uchwały co prawda przewidziano, iż w stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały, lecz wedle ust. 1 powołanego przepisu zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały, tj. oznacza to, iż ogrodzenie powstałe legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały i niezgodne z jej postanowieniami nie będzie mogło być remontowane, gdyż remont będzie oznaczał konieczność jego dostosowania.		Nieuwzględniona	Ad.A.IV Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie. W uchwale co do zasady zwolniono z konieczności dostosowania obiekty małej architektury oraz ogrodzenia.
			A.V. Naruszenie zasad techniki prawodawczej Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r.		Nieuwzględniona	Ad. A.V Postanowienia uchwały zostały sformułowane w sposób jasny i

			w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „ciągłości przejść pieszych i tras rowerowych" (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację" (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi" (§ 17 pkt 6; § 20 ust. 8), „inne wymogi, określone przepisami prawa" (§ 19 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. sztyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem" wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno- przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery"), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) "obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy"), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej". Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)"), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzona od poziomu terenu istniejącego do najwyższej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in.") - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o				klarowny, spełniając wymogi wynikające z przepisów upzp oraz przepisów dot. „zasad techniki prawodawczej”. Pojęcie „przestrzeni publicznej” nie jest tożsame z pojęciem „obszar przestrzeni publicznej” w związku z tym nie dochodzi do sytuacji, w której akty prawne różnej rangi regulowałyby tą samą kwestię. Natomiast pojęcie wysokości obiektów budowlanych zostało zdefiniowane w oparciu o odpowiednie regulacje zawarte w przepisach budowlanych.
--	--	--	--	--	--	--	---

			innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opublikowane: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test "konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka".			
			A.VI. Bezprawne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta W projekcie uchwały zawarto szereg postanowień wprowadzających znaczne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta, w tym m.in. organizacji wydarzeń plenerowych, które ma w ocenie mojego Mocodawcy bezprawny charakter, a mianowicie: - § 9 ust. 7 dopuszcza w I Strefie sytuowanie tymczasowych wolnostojących tablic reklamowych lub tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych o wysokości do 3,5 m, promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym, w tym także w strefie w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań, w okresie do 2 miesięcy przed terminem rozpoczęcia przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu, przy czym odległość pomiędzy takimi wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie może być mniejsza niż 1000 m; - § 9 ust. 8 wprowadza zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: • paneli reklamowych, • w Podobszarze 1 III Strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej, • tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta). • poza Podobszarem 1 III Strefy tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego, o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego (pytanie tylko który podmiot będzie decydował o braku zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego); - § 15 ust. 1 pkt 3 stanowi, iż w obszarze miasta, z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy, dopuszcza się sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego umieszczanych na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta), stanowiących wykończenie elewacji obiektów budowlanych; - § 15 ust. 2 dopuszcza w Podobszarze 1 III Strefy sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, w tym wyświetlaczy LCD i LED, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej. - § 20 ust. 2 stanowi, iż szyldy, z wyjątkiem szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) oraz Podobszaru 1 III Strefy, sytuuje się na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie przekroczyła wielkości: 1) 25% powierzchni elewacji frontowej parteru w I Strefie z wyjątkiem obiektów budowlanych, o których mowa w pkt 4, 2) 20% powierzchni elewacji frontowej parteru w II Strefie, 3) 15% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3, 4) a szyldy na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) sytuuje się jako wykończenie elewacji obiektów budowlanych.		Nieuwzględniona	Ad.A.VI Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.

			Powyższe prowadzi do wniosku, iż ustanowionych zasad wyłączających lub znacznie ograniczających wszystkich reklamodawców, z wyjątkiem Gminy Miejskiej Kraków, nie można uznać za akceptowalne w demokratycznym państwie prawa. Samorząd bowiem wprowadza ograniczenia i zakazy, z których sam się wyłącza, prowadząc do częściowej monopolizacji rynku reklamy na swoją rzecz, a w tym do znacznego uprzywilejowania Tauron Areny jako organizatora imprez masowych w stosunku do pozostałych podmiotów prywatnych świadczących na terenie miasta tego typu usługi.			
			A.VII. Brak podstawy prawnej do uregulowania uchwałą krajobrazową kwestii murali Wedle art. 37a ust. 1 u.p.z.p. Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przy czym przez tablicę reklamową należy rozumieć przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem; a urządzenie reklamowe to przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem. Mural stanowi natomiast reklamę wykonaną technikami plastycznymi na elewacji obiektu budowlanego, tj. nie jest on zdecydowanie przedmiotem materialnym, a przy tym nie posiada elementów konstrukcyjnych i zamocowań. Tym samym, mural nie spełnia ustawowych kryteriów tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, a zatem Gmina Miejska Kraków nie ma podstawy prawnej do uregulowania uchwałą kwestii murali.		Nieuwzględniona	Ad.A.VII Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPIOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, ochroną ładu przestrzennego a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
			A.VIII. Wątpliwości w zakresie terminów montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych Nadto poważne wątpliwości budzą przyjęte terminy montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, tj. 3 dni robocze na montaż i 1 dzień na demontaż to zaburzenie proporcji, montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu.		Nieuwzględniona	Ad.A.VIII Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na ograniczenie czasu demontażu tiur do 1 dnia roboczego po zakończeniu imprezy. Aktualnie, takie rozwiązania stosowane są z powodzeniem na terenie parku kulturowego Stare Miasto, gdzie ma miejsce wiele przedsięwzięć plenerowych.
			A.IX. Kwestia zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo - administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki "zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17).		Nieuwzględniona	Ad.A.IX Wprowadzony zakaz dotyczący ogrodzeń nieruchomości zabudowanych budynkami wielorodzinnymi ma na celu przeciwdziałanie negatywnym tendencjom zachodzącym w przestrzeni miasta, a związanych z gettoizacją osiedli mieszkaniowych i utrudnieniem komunikacji pieszej pomiędzy poszczególnymi terenami osiedla.
			B. Uwagi szczególne Projekt uchwały krajobrazowej wprowadza de facto zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa, a mianowicie:		Nieuwzględniona	Ad. B Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów

			• billboardy wolnostojące pozostawiono wyłącznie w Strefie I, i tylko o wysokości do 10 m, 10 m od budynku, przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy może być umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego, jednakże z wyłączeniem terenów ulic wylotowych, czyli najważniejszych dla osiągania zysku i spełniania swojej roli. Nadto w wyniku przyjęcia odległości z § 14 ich sytuowanie jest możliwe z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań dróg publicznych: w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m innymi, niż słup plakatowo-reklamowy („okrągłak”) albo panel reklamowy; w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej. Nadto na podstawie § 9 ust. 13: „Wzdłuż ulic wylotowych, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 3, 8, 9, 11, 15, w odległości 100 m od zewnętrznej krawędzi jezdni obowiązuje zakaz sytuowania wolnostojących tablic reklamowych albo wolnostojących urządzeń reklamowych”, tj. wyłączone jest sytuowanie billboardów na wzdłuż dróg przelotowych takich jak: • droga ekspresowa S52 w granicach administracyjnych Miasta Krakowa (od węzła „Modlnica” do węzła „Kraków Mistrzejowice”), • korytarz drogi ekspresowej S7 od północnej granicy administracyjnej Miasta Krakowa aż do ul. Kocmyrzowskiej (węzeł „Kraków Grębatów”), • korytarz drogi ekspresowej S7 od ul. Kocmyrzowskiej (węzeł „Kraków Grębatów”) do ul. Tadeusza Ptaszyckiego (węzeł „Kraków Nowa Huta”), • korytarz drogi ekspresowej S7 od ul. Tadeusza Ptaszyckiego (węzeł „Kraków Nowa Huta”) aż do węzła z autostradą A4 (węzeł „Kraków Bieżanów”), • autostrada A4 w granicach administracyjnych Miasta Krakowa. Powyższe powoduje, iż ich lokalizacja będzie faktycznie niemożliwa. • billboardy na obiektach budowlanych dopuszczono jedynie w I Strefie, także w terenach ulic wylotowych, w następujących wypadkach: • na elewacji frontowej parteru, lecz w taki sposób by łączna powierzchnia ekspozycji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wraz z powierzchnią szyldów usytuowanych na tej elewacji nie przekroczyła wielkości 25% powierzchni elewacji frontowej - to co do zasady wyłącza możliwość umieszczania billboardów w takich miejscach z uwagi na ich powierzchnie (12 m² albo 18 m²): • wedle § 15 ust. 1 pkt 2 w sposób niezastaniający okien, drzwi, detali architektonicznych obiektu budowlanego, chyba, że inny sposób sytuowania tablic reklamowych stanowiących szyldu został określony w uchwale - zapis niejasny, przy czym wykładnia wskazuje, iż odnosi się on wyłącznie do szyldów; • na ścianie ślepej budynku w postaci jednego billboardu o powierzchni nieprzekraczającej 12m²; W konsekwencji możliwość stosowania tego typu billboardów na terenie Krakowa sprowadza się jedynie do billboardu o powierzchni nieprzekraczającej 12m² na ścianie ślepej budynku, przy czym przewidziana uchwałą powierzchnia nośnika będzie powodować, iż prezentowane na nim treści będą praktycznie niewidoczne dla potencjalnego odbiorcy. • billboardy w terenach towarzyszących obiektom usług (§ 17 pkt 3) - dopuszcza się sytuowanie jednego wolnostojącego billboardu o wysokości do 10 m i powierzchni ekspozycji 12 m² lub 18 m² w ramach danego terenu towarzyszącego obiektom usług - postanowienie to jest niekonsekwentne w stosunku do konstrukcji całego § 17, który dla innych tablic i urządzeń reklamowych wprowadza kryterium ilościowe na każde 0,5 ha terenu.			podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPIOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, ochroną ładu przestrzennego a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
			B. 1. Należy sprzeciwić się przyjętemu w projekcie uchwały założeniu eliminacji tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyłączeniem: paneli reklamowych, słupów plakatowo-reklamowych („okrągłak”) poza Podobszarem 1 III Strefy, tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego poza Podobszarem 1 III Strefy oraz tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta, stanowiących obszar Tauron Areny. Podniesienia bowiem wymaga, że przedmiotowe formy reklamy stanowią rozwiązania, które nie tylko w Polsce, ale również w innych krajach wypierają dotychczasowe formy reklamy zewnętrznej. Tym samym, wprowadzenie wymienionego zakazu spowoduje, że rozwój form reklamy na terenie Krakowa zostanie zahamowany i ograniczy się jedynie do stosowania przestarzałych rozwiązań. Eliminacja powyższej formy reklamy nie ma przy tym jakiegokolwiek uzasadnienia, w tym nie jest niezbędna do realizacji celów wskazanych w § 3 procedowanej uchwały. Nadto należy zauważyć, że urządzenia te pozwalają na wyświetlanie nieograniczonej liczby reklam, a nie tylko jednej, a nowoczesne ekrany LED, LCD wyświetlają obrazy w sposób, który przy zastosowaniu odpowiedniej technologii nie różni się obecnie pod względem efektów wizualnych od wyglądu tradycyjnego plakatu wykonanego w formie papierowej, a częstotliwość		Nieuwzględniona	Ad.B1 Z uwagi na ochronę walorów krajobrazu oraz zachowanie ładu przestrzennego, projekt uchwały zakłada wprowadzenie ograniczenia sytuowania nośników reklamy w wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD. W związku z tym zapisy uchwały nie zostaną zmienione.

			zmiany obrazu można regulować. Ekrany te zatem nie wpływają negatywnie na estetykę i ład przestrzeni miejskiej. Równocześnie wypada zaznaczyć, że wyłączenie obszaru Tauron Areny spod przedmiotowego zakazu stanowi zdecydowanie kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych, które narusza zasadę wolnej konkurencji i swobodę działalności gospodarczej.				
			B. 2. Koniecznie podnieść trzeba, że na terenie miasta Krakowa występuje szereg urządzeń wykorzystujących ekrany LED lub LCD, które w chwili obecnej wkomponowały się w krajobraz Krakowa, jako jego istotne elementy. W tym miejscu wymienić warto między innymi ekran zamontowany na elewacji Teatru Bagatela. Wprowadzenie zakazów w tym zakresie spowoduje zatem, że obowiązkowi usunięcia podlegać będą również urządzenia, które stały się integralnym i powszechnie rozpoznawalnym elementem porządku przestrzennego pozytywnie oddziałującym na przestrzeń publiczną i promującym Kraków w Polsce i za granicą.			Nieuwzględniona	Ad.B 2 Z uwagi na ochronę walorów krajobrazu, projekt uchwały zakłada wprowadzenie ograniczenia sytuowania nośników reklamy w wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD. W związku z tym zapisy uchwały nie zostaną zmienione.
			B. 3. Istotne wątpliwości budzą również zawarte w projekcie uchwały zapisy dotyczące zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w ramach organizacji przedsięwzięć plenerowych. Po pierwsze należy stwierdzić, że przyjęty w projekcie uchwały czas montażu i demontażu jest zbyt krótki, a 3 dni robocze przewidziane na montaż i 1 dzień roboczy na demontaż stanowią zaburzenie proporcji, albowiem montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu, przy czym wiele organizowanych przedsięwzięć plenerowych wiąże się z koniecznością realizacji bardzo złożonej infrastruktury, której montaż i demontaż trwa znacznie dłużej. Tym samym, postuluje się wydłużenie terminu wskazanego w projekcie uchwały do pięciu dni przed rozpoczęciem przedsięwzięcia plenerowego i do co najmniej trzech dni roboczych po jego zakończeniu.			Nieuwzględniona	Ad.B 3 Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na ograniczenie czasu demontażu tiur do 1 dnia roboczego po zakończeniu imprezy. Użyty w uchwale zapis dotyczący montażu w okresie 3 dni roboczych przed rozpoczęciem przedsięwzięcia plenerowego i demontażu do 1 dnia roboczego po jego zakończeniu, dotyczy wyłącznie tiur, nie dotyczy wyposażenia przedsięwzięcia plenerowego np. sceny.
			B. 4. Nadto projekt uchwały w kilku miejscach zawiera zakaz wykorzystywania między innymi reklamy w formie ekranów LED, LCD itp. w ramach przedsięwzięć plenerowych, tj. na Podobszarze 1 III Strefy stanowiącej obszar Starego Miasta. W ocenie Mojego Mocodawcy przedmiotowy zakaz jest bezzasadny, a co więcej nie uwzględnia aktualnych tendencji na rynku reklamy. Równocześnie powołany zapis uchwały uniemożliwia wyświetlanie reklam na telebimach, za pośrednictwem których jest wyświetlany przekaz artystyczny lub sportowy, w szczególności w przerwie danego wydarzenia lub też bezpośrednio przed jego rozpoczęciem się lub zakończeniem, co nie znajduje żadnego racjonalnego i ekonomicznie uzasadnionego wytłumaczenia, przy uwzględnieniu celów uchwały sprecyzowanych w § 3, jak i faktu, iż telebimy będą faktycznie włączone i zupełnie niewykorzystywane we wskazanych momentach, co będzie podnosiło koszt realizacji przedsięwzięć plenerowych.			Nieuwzględniona	Ad.B 4 Z uwagi na ochronę walorów historycznych, kulturowych i krajobrazowych Starego Miasta projekt uchwały zakłada wprowadzenie ograniczenia sytuowania nośników reklamy w wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD również na czas trwania przedsięwzięć plenerowych.
			B.5. Za nieuzasadnione należy również uznać ograniczenia czasowe dotyczące montażu banerów na rusztowaniach budowlanych przy elewacji budynku w związku z prowadzeniem na niej robót budowlanych oraz dotyczące powierzchni ekspozycji reklamy (jedynie 50% powierzchni baneru). Trzeba bowiem stwierdzić, iż przyjęty w projekcie uchwały okres 12 miesięcy jest zbyt krótki i nie uwzględnia tego, że roboty budowlane mogą trwać znacznie dłużej. Równocześnie brak jest jakichkolwiek okoliczności przemawiających za koniecznością usunięcia banerów po upływie 12 miesięcy pomimo tego, że roboty budowlane nie zostały jeszcze zakończone. Estetyczna reklama zlokalizowana na rusztowaniu może bowiem być bardziej korzystna z punktu widzenia ładu przestrzennego niż odsłonięty fragment budynku podlegający robotom budowlanym, a przychody z reklam podczas prowadzenia prac budowlanych mogą także skłonić właścicieli wielu zaniedbanych budynków w mieście do ich rewitalizacji, co poprawi wizerunek Krakowa i polepszy jakość przestrzeni publicznej, w wielu przypadkach stanowiąc jedyną możliwość remontu elewacji budynku - z uwagi na zdobyte fundusze w wyniku umieszczenia baneru reklamowego.			Nieuwzględniona	Ad.B 5 Ze względu na ochronę ładu przestrzennego zapisy projektu uchwały ograniczają możliwość umieszczania banerów, gdyż są to nośniki najbardziej ingerujące w krajobraz. Z uwagi na powyższe brak jest podstaw do wydłużenia czasu ekspozycji reklamy, skrócenia okresu pomiędzy poszczególnymi remontami, zmiany dopuszczanej

								powierzchni reklamy zajmującej baner.
				B.6. Mój mocodawca wnosi równocześnie o dopuszczenie na terenie gminy możliwości wykorzystywania reklamy wielkoformatowej. W tym zakresie należy stwierdzić, że z punktu widzenia podstawowych celów omawianej uchwały brak jest jakichkolwiek przeciwwskazań między innymi do zezwolenia na umieszczanie przedmiotowej reklamy na tzw. pustostanach, bocznych ścianach szczytowych w szerszym zakresie niż dotychczas przyjęto w zakresie samych billboardów, czy też na rusztowaniach w trakcie remontu oraz konserwacji w tym mycia elewacji. Przedmiotowa reklama co do zasady nie oddziałuje przy tym negatywnie na przestrzeń publiczną. W pewnych przypadkach oprócz funkcji podstawowej jaką pełni omawiana forma reklamy może ona dodatkowo spełniać funkcję estetyczną osłaniając zaniedbane i uszkodzone części pustostanów lub budynków podlegających robotom budowlanym.			Nieuwzględniona	Ad.B7 Ze względu na ochronę ładu przestrzennego wprowadzono ograniczenia w możliwości sytuowania wielkoformatowych nośników reklamy. Projekt uchwały dopuszcza jedynie możliwość sytuowania billboardów o powierzchni ekspozycji 12 m² i 18 m² (w tym jednego o powierzchni 12 m² na ścianach ślepych), a także banerów sytuowanych na zasadach określonych w §9 ust.1 pkt 1 lit. A-b oraz § 10 ust. 1-3.
				B.7. Faktyczny zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa, których sytuowanie umożliwiono jedynie w Strefie I, z wyraźnym wyłączeniem terenów ulic wylotowych, czyli najważniejszych dla osiągnięcia zysku i spełniania funkcji reklamowej przez te nośniki, stanowi w ocenie mojego Mocodawcy nadużycie prawa. Ograniczenie billboardów tylko do jednej strefy nie znajduje również uzasadnienia w sytuacji, gdy inne tablice reklamowe i urządzenia reklamowe zostały dopuszczone jednocześnie w kilku strefach.			Nieuwzględniona	Ad.B7 Ze względu na wysokie walory widokowe ulic wylotowych a także ze względu na ochronę krajobrazu brak jest podstaw do dopuszczenia sytuowania billboardów wzdłuż ulic wylotowych.
				B.8. Zasady sytuowania wolnostojących billboardów w Krakowie w Strefie I (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) powodują, iż faktycznie nie będzie możliwe ich sytuowanie na obszarze całego Krakowa, przy czym wprowadzenie tych rozwiązań odległościowych nie ma jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia i zmierza faktycznie do eliminacji billboardów z przestrzeni miasta, co będzie prowadzić do monopolizacji działalności reklamowej na rzecz podmiotów obsługujących panele reklamowe. Na problem ten wskazuje cytowana w niniejszym piśmie „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa” sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa. Wyłączenie co do zasady możliwości sytuowania billboardów stanowi zbyt daleko idące ograniczenie stosowania reklamy w tej formie, jak również nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia dla kształtowania ładu przestrzennego, zwłaszcza I Strefy i terenów ulic wylotowych miasta, które nie mają charakteru historycznego. Z przyczyn wskazanych na str. 6 niniejszego pisma postuluje się usunięcie kryterium odległości 100m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, ewentualnie radykalne zmniejszenie tej odległości, albowiem np. „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100m do 50m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100m) do 46% (dla R=50m)". Tylko w ten sposób miasto będzie realizować prawdziwą walkę z chaosem reklamowym, a nie bezrefleksyjnie zakazywać na swym obszarze stosowania nośników określonego rodzaju.			Nieuwzględniona	Ad. B8 W celu uporządkowania przestrzeni miasta przyjęto ograniczenia w możliwości sytuowaniu billboardów. Ponadto ze względu na wysokie walory widokowe ulic wylotowych a także ze względu na ochronę krajobrazu nie dopuszczono możliwości sytuowania billboardów wzdłuż ulic wylotowych.
				B.9. W dalszej kolejności należy zwrócić uwagę na wadliwość kolejnych zapisów dotyczących dopuszczalnych formatów reklam. W szczególności bowiem w I Strefie, która dopuszcza sytuowanie billboardów, nośniki te nie będą spełniały swojej roli z kilku podstawowych powodów. Po pierwsze, przedmiotowe nośniki lokalizowane zgodnie z postanowieniami koncepcji uchwały będą znacznie odsunięte od drogi (10 metrów od zewnętrznej krawędzi jezdni), tj. nie będą widoczne z perspektywy kierowcy, co wyłącza jakąkolwiek potrzebę umieszczenia na nich treści reklamowych przez reklamodawców. Po drugie, uchwała wprowadza jeden dopuszczalny gabaryt reklamy (o powierzchni ekspozycji reklamy 12 m² lub 18 m², przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego). W związku z tym postuluje się, dopuszczenie również innych formatów, z których od lat korzysta branża systemowej reklamy zewnętrznej nie tylko w Polsce, ale również w innych krajach.			Nieuwzględniona	Ad. B9 W celu uporządkowania przestrzeni miasta przyjęto jednolite wymiary tablic reklamowych (do 5 m²) oraz billboardów (12 m² i 18 m²), w związku z tym brak jest podstaw do wprowadzenia nośników o innych gabarytach.
				B.10 Postuluje się zmniejszenie wskazanych w projekcie uchwały minimalnych odległości pomiędzy billboardami, wskazanymi w pkt. 2. W szczególności budzą istotne wątpliwości przewidziane w projekcie uchwały odległości billboardów od przecięcia osi jezdni skrzyżowań (o czym mowa w pkt 2) oraz odległości liczonej pomiędzy billboardami. Zdaniem reprezentowanej przeze mnie spółki przedmiotowe odległości są zbyt duże. Ponadto przeciw zmniejszeniu przedmiotowych odległości nie przemawiają jakiekolwiek uzasadnione względy. W tym zakresie należy wskazać, że w terenach ulic wylotowych dopuszcza się z wyłączeniem sytuowania billboardów, sytuowanie innych wolnostojących tablic reklamowych albo innych wolnostojących			Nieuwzględniona	Ad. B12 Zawarte w projekcie uchwały zapisy odnoszące się do odległości pomiędzy nośnikami zostały wprowadzone w celu uporządkowania przestrzeni

				urządzeń reklamowych, z tym że minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m, co stanowi dyskryminacyjne wyłączenie najbardziej dochodowych miejsc sytuowania billboardów na rzecz innych nośników reklamy, co nie jest uzasadnione z punktu widzenia celów projektowanej uchwały i charakteru ulic wylotowych (treści reklamowe na powierzchni ekspozycji mniejszej niż 5 m2 będą praktycznie niewidoczne z perspektywy kierowcy).				miejskiej oraz ochrony ładu przestrzennego.
				B.11 Również całkowicie nieuzasadnione i de facto wyłączające ekonomiczny sens sytuowania billboardów na obiektach budowlanych są postanowienia, które umożliwiają ich sytuowanie w I Strefie wyłącznie na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, w taki sposób by łączna powierzchnia ekspozycji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wraz z powierzchnią szyldów usytuowanych na tej elewacji nie przekroczyła wielkości 25% powierzchni elewacji frontowej parteru, przy czym wymóg ten nie ma zastosowania dla billboardów umieszczanych na Tauron Arenie, co ma charakter dyskryminacyjny i powodujący sprzeczne z zasadą wolnej konkurencji i swobody działalności gospodarczej uprzywilejowanie Gminy Kraków, będącej właścicielem obiektu.		Nieuwzględniona	Ad. B11 Ograniczenia w sytuowaniu billboardów na obiektach budowlanych zostały wprowadzone ze względu na ochronę ładu przestrzennego oraz walorów architektonicznych budynków.	
				B.12 Zastosowane przez uchwałodawcę rozwiązania (uwzględniając pkt. 1-5) faktycznie wyłączają możliwość stosowania billboardów na obszarze Krakowa, albowiem warunkom tym odpowiadać będzie literalnie marginalna liczba miejsc (w wyznaczonej Strefie co do zasady nie ma miejsc spełniających wszystkie wymogi), przy czym gmina uzyskuje w wyniku kwestionowanych regulacji de facto monopol na reklamę na tym obszarze, gdyż w dalszym ciągu prezentowanie treści reklamowych będzie możliwe w ramach licznych wiat przystankowych. Działające na obszarze Krakowa firmy reklamowe będą więc mogły pozostawić w najlepszym wypadku kilkanaście nośników (których lokalizacje nie będą atrakcyjne dla reklamodawców), co spowoduje brak rentowności prowadzonej działalności. Zawarte w projekcie uchwały rozwiązania zatem fikcyjnie pozostawiają billboardy w Krakowie.		Nieuwzględniona	Ad. B12 Zaproponowane ograniczenia w zakresie możliwości lokalizowania billboardów mają na celu ochronę walorów krajobrazowych przestrzeni miasta.	
				B.13 Zdaniem reprezentowanego przeze mnie podmiotu projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominiecie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa.	-	-	Ad.B13 Postulat nie stanowi uwagi . Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów tiur do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie.	
				B. 14 Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989” odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników”. Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie przyjęcia tego wyłączenia wyłącznie dla nośników ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, a w najgorszym wypadku wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników” i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została zrealizowana.		Nieuwzględniona	Ad. B14 Transformacja systemowa, która miała miejsce w Polsce po roku 1989 i wynikające z niej przemiany gospodarcze miały daleko idący wpływ na ekspansję reklam w przestrzeni publicznej. Wprowadzenie zapisów dotyczących tiur, powstałych przed 1989 r. ma na celu ochronę tiur ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, jak również pozostałych tiur o wysokiej wartości kulturowej i historycznej poprzez określenie możliwości utrzymania ich gabarytów, standardów jakościowych i materiałów z jakich zostały wykonane. Zapisy § 25 ust. 4 projektu uchwały nie stanowią wyłączenia spod stosowania zasad określonych w projekcie, ale	

							określają warunki dostosowania tiur powstałych przed 1989 r. do zasad określonych w projekcie uchwały.
				B.15 Podjęcie uchwały w jej obecnej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze, wejście w życie omawianego projektu uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z branżą reklamową, w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. Równocześnie, zapisy uchwały prowadzą do monopolu na rynku reklamy zewnętrznej, gdyż wedle wiedzy mojego Mocodawcy tylko jedna firma użytkuje panele reklamowe, które są dopuszczone na terenie całego miasta, jak również nośniki sprzed 1989 roku także obsługiwane są przez jedną firmę. Analiza całości postanowień prowadzi również do wniosku, że panele reklamowe stanowią praktycznie jedyny nośnik reklamowy dopuszczalny na terenie całego miasta w każdej strefie, co stanowi ich całkowicie nieuprawnione wyróżnienie i ma charakter dyskryminacyjny oraz ograniczający wolną konkurencję i swobodę działalności gospodarczej.		Nieuwzględniona	Ad. B15 Zamknięty katalog dopuszczonych form tiur w projekcie uchwały ma na celu uporządkowanie przestrzeni w zakresie sytuowania tiur. Projekt uchwały nie zakazuje żadnemu podmiotowi produkcji tiur o wskazanych w projekcie uchwały parametrach.
				B. 16 Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych.		Nieuwzględniona	Ad. B16 Termin dostosowawczy wynoszący 24 miesiące jest wystarczający na dostosowanie tiur do postanowień uchwały. Zmiana przepisów obowiązującego prawa stanowi przesłankę do zmiany umów w niezbędnym zakresie.
				B.17. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych.		Nieuwzględniona	Ad. B17 Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów tiur do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie.
				B.18. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne.		Nieuwzględniona	Ad. B18 Wprowadzenie bardziej rygorystycznych zasad sytuowania tiur ma na celu uporządkowanie przestrzeni miasta.
				B. 19. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoi, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach.		Nieuwzględniona	Ad. B19 Organy gminy mają swobodę kompetencji do podziału miasta na strefy ze względu na występujące uwarunkowania. W aktualnej wersji projektu uchwały miasto stanowi podstawową, główną strefę (I Strefa), z której zostały wydzielone: Strefa II – ze względu na walory przyrodniczo-środowiskowe oraz Strefa III – ze

								względem na walory historyczno-kulturowe.
				B.20. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.			Nieuwzględniona	Ad. B20 Zasady i warunki sytuowania tiur rozstrzyga wyłącznie rada gminy (RMK) podejmując stosowną uchwałę w sprawie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń. Inne działania w tym zakresie naruszałby kompetencje właściwych organów gminy.
44	44		[*]	A. Uwagi ogólne A.I. Naruszenie chronionych prawem interesów właścicieli nieruchomości, a przede wszystkim podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na rynku reklamy Z art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku - o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zw. dalej: u.p.z.p.) wynika prawo gminy do ingerencji w zakres praw i obowiązków obywateli, między innymi poprzez określenie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń na jej terenie. Przepisy art. 37a-37d u.p.z.p. zostały bowiem włączone do polskiego porządku prawnego nowelizacją z dnia 24 kwietnia 2015 roku tj. ustawą o zmianie niektórych innych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774 z późn. zm.), zwaną powszechnie tzw. ustawą krajobrazową, której zamierzeniem - wedle uzasadnienia projektu wymienionej ustawy - było wprowadzenie do polskiego ustawodawstwa nowatorskich rozwiązań, które miały na celu przede wszystkim troskę o ład przestrzenny oraz powstrzymanie degradacji krajobrazu i jego ochronę poprzez upoważnienie rady gminy (w przedmiotowej sprawie Rady Miasta) do ustalenia w formie uchwały zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów) oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Wskazać przy tym jednakże należy, iż organ administracji publicznej nie może swego prawa nadużywać w wyniku samodzielnego gospodarowania przestrzenią miejską w sposób dowolny, nie bacząc w szczególności na konieczność uwzględnienia konstytucyjnie chronionego prawa własności przysługującego właścicielom nieruchomości, na których zlokalizowane są tablice i urządzenia reklamowe, a także prawa do swobody prowadzenia działalności gospodarczej, będącego podstawą funkcjonującego w Rzeczypospolitej systemu gospodarki wolnorynkowej, które jest w tym wypadku realizowane przez podmioty reklamujące się lub działające na terenie miasta Krakowa. Tym samym, winno się oczekiwać, że przy konstruowaniu norm prawnych określających tak istotne kwestie jak zasady i warunki sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów), a także ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, Rada Miasta będzie w sposób racjonalny korzystać ze swego prawa tj. poprzez dokonanie wyboru rozwiązań optymalnych, które uwzględniają zarówno charakter danej przestrzeni miejskiej, jej znaczenie gospodarcze, interesy lokalnej społeczności, a w tym również funkcjonujących w jej ramach przedsiębiorców, jak również troskę o ład przestrzenny oraz cel powstrzymania degradacji krajobrazu. Nie bez znaczenia pozostaje tutaj kwestia tworzenia opisanego aktu prawa miejscowego przez pryzmat wymagań współczesnego świata, zmieniającej się rzeczywistości, najlepszych trendów światowych i ich zróżnicowania oraz dynamicznie rozwijającej się techniki, zwłaszcza zachodzących przeobrażeń w zakresie reklam audiowizualnych i sposobu ich prezentacji. Racjonalność ta winna zostać przy tym przez Radę Miasta wykazana, w szczególności, iż zasięg oddziaływania kwestionowanej uchwały na stosunki gospodarcze w mieście i regionie oraz perspektywy rozwoju obecnych i przyszłych miejsc pracy (na m.in. lokalizację międzynarodowych korporacji w Krakowie, będących aktualnie głównym pracodawcą w mieście, które chcą w sposób widoczny oznaczać w przestrzeni publicznej zajmowane przez siebie biurowce), jest na tyle znaczący, że może w sposób negatywny odbić się na dalszym rozwoju miasta i lokalnych przedsiębiorców oraz w znaczny sposób ograniczyć konkurencyjność Krakowa na arenie ogólnopolskiej, jak również europejskiej. Wedle najlepszej wiedzy mojego Mocodawcy gmina w dalszym ciągu nie jest w posiadaniu żadnych wyliczeń i prognoz finansowych oraz opracowań, które pozwalałyby odpowiedzieć na pytanie, jakie konkretnie i w jakim wymiarze będą skutki finansowe wprowadzenia uchwały zarówno dla miasta, jego mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie Krakowa oraz kto konkretnie w sposób majątkowy		-	-	Pismo w zakresie pkt A.I nie stanowi uwagi, ponieważ nie kwestionuje ustaleń projektu uchwały.

			ucierpi na wprowadzeniu jej zapisów. Jednocześnie nie dokonano analizy w zakresie potencjalnej konieczności wypłaty odszkodowań podmiotom, które będą musiały usunąć swoje legalnie usytuowane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe. Brak takich analiz jest ewidentnym niedopatrzeniem ze strony gminy i powoduje, że gmina de facto nie wie jakie skutki wywoła uchwała oraz czy gminę jest stać na poniesienie kosztów jej wejścia w życie. Podkreślenia wymaga równocześnie okoliczność, że rygorystyczny charakter przepisów uchwały m.in. w zakresie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych może doprowadzić do monopolizacji rynku reklamowego w Krakowie, a przede wszystkim rynku tzw. reklamy systemowej. Wnikliwie przeprowadzona analiza treści nowego projektu uchwały wykazała, że przyjęte w nim rozwiązania bezpośrednio naruszają chronione prawem interesy właścicieli nieruchomości, a przede wszystkim podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na rynku reklamy. W sposób pośredni ingerują z kolei w chronione prawem interesy przetwarzającej większości przedsiębiorców z obszaru miasta Krakowa i jego okolic. Projekt ten niestety zasadniczo nie odbiega od projektu uchwały krajobrazowej wyłożonego w poprzedniej kadencji Rady Miasta. Do zaistnienia tej sytuacji doszło pomimo tego, iż gmina ma obowiązek wszechstronnego rozważenia interesów poszczególnych grup społecznych i wykazania ponad wszelką wątpliwość, że mniejsza skala ograniczeń uniemożliwi realizację interesu publicznego. Można przy tym odnieść wrażenie, że w rzeczonej sprawie autorzy koncepcji z góry przyjęli, iż nie jest możliwe pogodzenie interesów jednostkowych i ogólnospołecznego oraz przedłożyli interes ogólnospołeczny ponad indywidualne. Rezygnacja z możliwości przyjęcia racjonalnego sposobu ochrony cennych historycznie i kulturowo walorów widokowych miasta świadczy jednakże o tym, iż w realiach przedmiotowej sprawy interes, którym kierowali się twórcy uchwały stanowi wypaczenie interesu ogólnospołecznego. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że na obszarze miasta Krakowa zachodzi potrzeba ochrony ładu przestrzennego i walorów widokowych miasta, co słusznie stanowi jeden z głównych celów, które przyświecały sporządzeniu kwestionowanego projektu uchwały i co jednocześnie nie jest kwestionowane przez żaden z zainteresowanych podmiotów. Niemniej jednak istotne w sprawie jest również odpowiednie wyważenie interesu społecznego oraz uzasadnionych interesów indywidualnych obywateli, w tym również uzasadnionych interesów mojego Mocodawcy, które to jest jednym z obowiązków organów administracji publicznej, wynikającym zarówno z zasad ogólnych prawa administracyjnego (art. 7 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego), jak i przepisów Konstytucji. Tymczasem przedstawiona koncepcja uchwały Rady Miasta Krakowa w żadnym stopniu tego obowiązku nie realizuje. Projekt uchwały krajobrazowej wprowadza w szczególności zbyt daleko idące nakazy, zakazy i ograniczenia, których wejście w życie spowoduje trudne do odwrócenia negatywne skutki zarówno w sferze ekonomicznej jak i społecznej. Wskazane nakazy, zakazy i ograniczenia w sposób nadmierny i nieuzasadniony ograniczają nie tylko podstawowe prawa mojego Mocodawcy, ale również prawa inny podmiotów, których nieruchomości zlokalizowane są na terenie Gminy Miasta Krakowa. Konsekwencją wprowadzenia wskazanych w koncepcji nakazów, zakazów i ograniczeń będzie bowiem nie tylko likwidacja ogromnej ilości miejsc pracy, ale również uniemożliwienie dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności stanowią często główne lub jedyne źródło dochodu, oraz poważne problemy z oznaczeniem w przestrzeni publicznej miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez lokalnych przedsiębiorców i międzynarodowe koncerny (kwestia sztyldów). Osiągnięcie celów wskazanych w koncepcji uchwały nie powinno być dokonane bez uwzględnienia negatywnych skutków, jakie będą się z tym niewątpliwie wiązać. Na przytoczenie zasługuje w tym miejscu aktualna teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 roku (sygn. akt: V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), w którym Sąd stwierdził, że: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym (art. 7 KPA). Organ orzekający w każdym wypadku ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przesłanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP". Restrykcyjne i bezrefleksyjne trzymanie się ogólnych celów wskazanych w koncepcji uchwały będzie zatem w tym konkretnym stanie faktycznym szkodliwe z ogólnospołecznego punktu widzenia, a to właśnie z uwagi na negatywne konsekwencje jakie zaistnieją w sferze indywidualnych interesów na skutek wprowadzenia zbyt restrykcyjnych regulacji prawnych.				
--	--	--	--	--	--	--	--

			Projekt uchwały w obecnym jego brzmieniu narusza prawo własności wykonywane względem nieruchomości, a także prawo swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Wprowadzenie bowiem zakazów lub daleko idących ograniczeń sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów) służących do identyfikacji podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na terenie danej nieruchomości, na praktycznie całym obszarze miasta Krakowa niewątpliwie stanowi przejaw nieuzasadnionego naruszenia wskazanych powyżej praw przysługujących obywatelom. Zgodnie z brzmieniem art. 31 ust 3 Konstytucji ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Odpowiednie zastosowanie znajduje tu stanowisko wyrażone przez Naczelnny Sąd Administracyjny, który wskazał, że w kontekście powołanego przepisu Konstytucji ocena „nadużycia władztwa planistycznego sprowadza się do zbadania, czy ustalone w planie miejscowym ograniczenia prawa własności nieruchomości są konieczne dla ochrony takich wartości, jak bezpieczeństwo i porządek publiczny lub ochrona środowiska, zdrowia i moralności publicznej, a także wolności i praw innych osób” (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 listopada 2016 roku, sygn. akt II OSK 440/15). Jest to zatem równoznaczne z obowiązkiem zachowania proporcjonalności zastosowanych środków w stosunku do zamierzonego celu. Organ jest jednak zobowiązany nie tylko do zastosowania środków odpowiednich, ale także do wyboru środka powodującego najmniejszą możliwą ingerencję w sferę uprawnień obywateli. Na potwierdzenie przytoczonego stanowiska warto przywołać tezę z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 roku (sygn. akt K 4/04; opubl.: OTK seria A rok 2005, Nr 6, poz. 64), który wskazał że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że w treści konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia (art. 31 ust. 3 Konstytucji) mieszczą się wymogi niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto. Spełnienie tych wymagań uzależnione jest od faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa lub wolności i od zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych celów. Chodzi ponadto o zastosowanie środków niezbędnych, w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawo bądź wolność ulegają ograniczeniu". Również w wyroku z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. akt: K 32/04; opubl.: Dz. U. rok 2005, Nr 250, poz. 2116, str. 16353) Trybunał Konstytucyjny zawarł tezę adekwatną do przedmiotowej sytuacji. W wyroku tym stwierdzono w szczególności, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał na to, że model państwa demokratycznego wymaga zachowania zasady proporcjonalności. Rozważania w tym względzie prowadzą do udzielenia odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków, 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana, 3) czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Zasada proporcjonalności łączy się z zakazem nadmiernej ingerencji w sferę praw i wolności konstytucyjnych jednostki". Nadto w orzecznictwie sądowo-administracyjnym podnosi się, że „(...) własność może być ograniczona, tyle że tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie w jakim nie narusza to istoty prawa własności, a więc z poszanowaniem zasady proporcjonalności, tj. zakazem nadmiernej w stosunku do chronionej wartości ingerencji w sferę praw i wolności jednostki. Ingerencja w sferę prawa własności musi zatem pozostawać w racjonalnej i odpowiedniej proporcji do ww. celów, dla osiągnięcia których ustanawia się określone ograniczenia, przy czym ograniczenia te winny być dokonane wyłącznie w formie przepisów ustawowych" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt II SA/Wr 624/17). Przywołane w poprzednich akapitach twierdzenia Trybunału Konstytucyjnego i sądów administracyjnych są o tyle istotne w przedmiotowej sprawie, że w ocenie mojego Mocodawcy treść przedstawionej koncepcji uchwały narusza wyżej powołaną zasadę proporcjonalności. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem na to, aby do uzyskania celów wymienionych w koncepcji uchwały konieczna była aż tak daleko idąca ingerencja w prawa obywateli. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że z punktu widzenia ochrony walorów widokowych miasta, w pełni wystarczające byłoby dążenie do wyeliminowania jedynie nielegalnych tablic i urządzeń reklamowych, które jak wskazują na to przeprowadzone badania, przeważają na terenie gminy.				
			A.II. Faktyczny zakaz sytuowania wybranych kategorii nośników Kwestią szczególnie wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Takim naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy		Nieuwzględniona	Ad. A.II Wprowadzone zakazy i ograniczenia w zakresie możliwości sytuowania tiur, mają na celu uporządkowanie przestrzeni	

			przede wszystkim: - de facto zakaz sytuowania billboardów na terenie całego Krakowa w wyniku wyłączenie ich lokalizacji expressis verbis bądź ograniczenie ich sytuowania, które z uwagi na zastosowane kryteria powoduje w rzeczywistości ich całkowitą eliminację z przestrzeni miejskiej; - de facto zakaz stosowania ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stulecia, z wyłączeniem paneli reklamowych, okrągłaków oraz Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych. Ograniczenia te powodują m.in., że na terenie Starego Miasta na telebimach nie będą mogły być wyświetlane reklamy np. w przerwie między koncertami; - inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). Z uwagi na powyższe zasady sytuowania w połączeniu ze specyfiką tych stref (charakteryzujących się rozbudowaną i stale rozwijającą się siatką ulic) powoduje, iż ich sytuowania w tych strefach zostanie ograniczone do minimum, a na terenach dobrze i średnio zurbanizowanych praktycznie wyłączone; - dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m; - zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami; - postanowienie § 20 ust. 1 pkt 4 dotyczące tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, stanowiących szyldy w Podobszarze 1 III Strefy, tj. „zakaz umieszczania szyldów powyżej linii parteru, <u>w tym w oknach na całej elewacji budynku</u> oraz na dachach i kalenicach oraz ścianach szczytowych budynków”, jest niezgodne z przepisami obowiązującego prawa i orzecznictwem sądów administracyjnych, albowiem delegacja ustawowa umożliwiająca uchwalenie uchwały krajobrazowej nie uprawnia do ingerowania przez gminę w prawo własności w taki sposób, że zakazuje umieszczania wewnątrz pomieszczeń określonych przedmiotów, tj. np. reklam. Podkreślić w tym miejscu należy, iż sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa” autorstwa dra inż. [*] wykazała, iż na wybranych ulicach Krakowa znajduje się średnio 69% niezgodnych z brzmieniem uchwały w poprzedniej wersji nośników wolnostojących oraz 94% niezgodnych reklam na obiektach budowlanych, co przekłada się na 88% niezgodnych nośników reklamowych na 13 wybranych ulicach. Nadto najwięcej reklam uznanych za niezgodne można znaleźć wśród billboardów wolnostojących na ulicy wylotowej. Z analiz przestrzennych wynika z kolei, iż znacznie bardziej istotny jest w projekcie uchwały dobór odległości od przecięcia osi skrzyżowań niż odległość między wolnostojącymi nośnikami reklamowymi, mianowicie „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100 m do 50 m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100 m) do 46% (dla R=50 m)”. Z powyższego wynika dobitnie, iż wprowadzone kryterium zakazu lokalizacji reklam wolnostojących, a w tym przede wszystkim billboardów, w promieniu aż 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, zamiast np. 50 m, nie zmierza do likwidacji chaosu reklamowego w mieście, lecz do niemal całkowitej bezprawnej eliminacji z obszaru miasta tego rodzaju nośników. Przyjęcie kryterium akurat 100m nie znajduje przy tym żadnego racjonalnego wytłumaczenia i nie uwzględnia stale rozrastającej się siatki ulic w Krakowie. Pojawia się w tym miejscu również poważny problem utraty przez nośniki przymiotu zgodności z postanowieniami uchwały krajobrazowej w sytuacji wytyczenia nowych ulic i zmiany przebiegu dotychczasowych, co powoduje powstanie zjawiska braku pewności obowiązującego prawa. Tym samym, kryterium to winno zostać usunięte z postanowień kwestionowanej uchwały.			publicznych i ochronę walorów krajobrazowych w mieście. Z uwagi na powyższe, nie zachodzą przesłanki do ich zmiany.
			A.III.a. Postanowienia powodujące nieważność uchwały Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie:		Nieuwzględniona	Ad.A.III a Granice poszczególnych stref i wydzielonych w ramach nich obszarów zostały określone w sposób wystarczający i pozwalają jednoznacznie przyporządkować

			przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r. sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie.			poszczególnym strefom i obszarom właściwe dla nich regulacje zawarte w projekcie uchwały.
			A.III.b. Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń”: - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów, tj. przepis uchwały będzie stanowić podstawę prawną do wydzielenia nowych „obszarów”, pomimo, iż obszary takie mogą być wydzielone wyłącznie przepisami uchwały krajobrazowej. - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych”. Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa się pytanie w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal.		Nieuwzględniona	Ad. A.III.b Projekt uchwały dopuszcza możliwość ustalenia dodatkowych wytycznych dla obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, na potrzeby przeprowadzenia postępowań konkursowych na wykonanie danego rodzaju obiektów, stanowiących wyposażenie przestrzeni publicznych. Te dodatkowe wymogi mają charakter doszczegółowienia ustaleń projektu uchwały, wykraczających poza zakres wynikający z upzp np. wymogi estetyki. Ponadto użyte w projekcie uchwały pojęcia bądź zostały zdefiniowane, bądź zgodnie z zasadami techniki prawodawczej (Dz. U. 2016 poz. 283) należy im przypisać znaczenie, jakie terminy te posiadają zgodnie z § 8 ust. 1 zasad techniki prawodawczej – w ustawie należy posługiwać się poprawnymi wyrażeniami językowymi (określeniami) w ich podstawowym i powszechnie przyjętym znaczeniu.
			A.IV. Nieprawidłowe określenie warunków dostosowania Art. 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje w tym miejscu legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania,		Nieuwzględniona	Ad.A.IV Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń do wymogów przepisów

			w pełni dzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań”. Zmuszenie zatem podmiotów, które legalnie usytuowały obiekty małej architektury, ogrodzenia oraz tablice reklamowe i urządzenia reklamowe do dostosowania się do zakazów, warunków i zasad w niej określonych może okazać się z dużym prawdopodobieństwem oparte o niekonstytucyjną podstawę prawną. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczając poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały” (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Z kolei projekt uchwały nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych” i „nielegalnych” oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale, a to z uwagi na nieprawidłowe określenie warunków dostosowania, tj. brak postanowień mających zastosowanie do możliwych do wystąpienia w praktyce stanów faktycznych, a wprowadzenie mechanizmu znajdującego zastosowanie wyłącznie do wybiórczych stanów faktycznych. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. Nadto w § 25 ust. 6 projektu uchwały co prawda przewidziano, iż w stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały, lecz wedle ust. 1 powołanego przepisu zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały, tj. oznacza to, iż ogrodzenie powstałe legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały i niezgodne z jej postanowieniami nie będzie mogło być remontowane, gdyż remont będzie oznaczał konieczność jego dostosowania.			uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie. W uchwale co do zasady zwolniono z konieczności dostosowania obiekty małej architektury oraz ogrodzenia.
			A.V. Naruszenie zasad techniki prawodawczej Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „ciągłość przejść pieszych i tras rowerowych” (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację” (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi” (§ 17 pkt 6; § 20 ust. 8), „inne wymogi, określone przepisami prawa” (§		Nieuwzględniona	Ad.A.V Postanowienia uchwały zostały sformułowane w sposób jasny i klarowny, spełniając wymogi wynikające z przepisów upzp oraz przepisów dot. „zasad techniki prawodawczej”. Pojęcie „przestrzeni publicznej” nie jest tożsame z pojęciem „obszar przestrzeni publicznej” w związku z tym nie dochodzi do sytuacji, w

			19 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. sztyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem” wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno- przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery”), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) "obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej”. Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)”), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzona od poziomu terenu istniejącego do najwyższej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in.”) - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opublikowane: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile				której akty prawne różnej rangi regulowałyby tą samą kwestię. Natomiast pojęcie wysokości obiektów budowlanych zostało zdefiniowane w oparciu o odpowiednie regulacje zawarte w przepisach budowlanych.
--	--	--	--	--	--	--	--

			ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test "konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka".				
			A.VI. Bezprawne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta W projekcie uchwały zawarto szereg postanowień wprowadzających znaczne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta, w tym m.in. organizacji wydarzeń plenerowych, które ma w ocenie mojego Mocodawcy bezprawny charakter, a mianowicie: - § 9 ust. 7 dopuszcza w I Strefie sytuowanie tymczasowych wolnostojących tablic reklamowych lub tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych o wysokości do 3,5 m, promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym, w tym także w strefie w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań, w okresie do 2 miesięcy przed terminem rozpoczęcia przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu, przy czym odległość pomiędzy takimi wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie może być mniejsza niż 1000 m; - § 9 ust. 8 wprowadza zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: • paneli reklamowych, • w Podobszarze 1 III Strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej, • tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta). • poza Podobszarem 1 III Strefy tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego, o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego (pytanie tylko który podmiot będzie decydował o braku zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego); - § 15 ust. 1 pkt 3 stanowi, iż w obszarze miasta, z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy, dopuszcza się sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego umieszczanych na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta), stanowiących wykończenie elewacji obiektów budowlanych; - § 15 ust. 2 dopuszcza w Podobszarze 1 III Strefy sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, w tym wyświetlaczy LCD i LED, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej. - § 20 ust. 2 stanowi, iż szyldy, z wyjątkiem szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) oraz Podobszaru 1 III Strefy, sytuuje się na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie przekroczyła wielkości: 1) 25% powierzchni elewacji frontowej parteru w I Strefie z wyjątkiem obiektów budowlanych, o których mowa w pkt 4, 2) 20% powierzchni elewacji frontowej parteru w II Strefie, 3) 15% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3, 4) a szyldy na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) sytuuje się jako wykończenie elewacji obiektów budowlanych. Powyższe prowadzi do wniosku, iż ustanowionych zasad wyłączających lub znacznie ograniczających wszystkich reklamodawców, z wyjątkiem Gminy Miejskiej Kraków, nie można uznać za akceptowalne w demokratycznym państwie prawa. Samorząd bowiem wprowadza ograniczenia i zakazy, z których sam się wyłącza, prowadząc do częściowej monopolizacji rynku reklamy na swoją rzecz, a w tym do znacznego uprzywilejowania Tauron Areny jako organizatora imprez masowych w stosunku do pozostałych podmiotów prywatnych świadczących na terenie miasta tego typu usługi.			Nieuwzględniona	Ad.A.VI Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
			A.VII. Brak podstawy prawnej do uregulowania uchwałą krajobrazową kwestii murali			Nieuwzględniona	Ad.A. VII Zasady i warunki określone w

			Wedle art. 37a ust. 1 u.p.z.p. Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przy czym przez tablicę reklamową należy rozumieć przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem; a urządzenie reklamowe to przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem. Mural stanowi natomiast reklamę wykonaną technikami plastycznymi na elewacji obiektu budowlanego, tj. nie jest on zdecydowanie przedmiotem materialnym, a przy tym nie posiada elementów konstrukcyjnych i zamocowań. Tym samym, mural nie spełnia ustawowych kryteriów tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, a zatem Gmina Miejska Kraków nie ma podstawy prawnej do uregulowania uchwałą kwestii murali.				projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ładu przestrzennego, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
			A.VIII. Wątpliwości w zakresie terminów montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych Nadto poważne wątpliwości budzą przyjęte terminy montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, tj. 3 dni robocze na montaż i 1 dzień na demontaż to zaburzenie proporcji, montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu.			Nieuwzględniona	Ad. A.VIII Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na ograniczenie czasu demontażu tiur do 1 dnia roboczego po zakończeniu imprezy. Aktualnie, takie rozwiązania stosowane są z powodzeniem na terenie parku kulturowego Stare Miasto, gdzie ma miejsce wiele przedsięwzięć plenerowych.
			A.IX. Kwestia zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo - administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki "zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17).			Nieuwzględniona	Ad. A.IX Wprowadzony zakaz dotyczący ogrodzeń nieruchomości zabudowanych budynkami wielorodzinnymi ma na celu przeciwdziałanie negatywnym tendencjom zachodzącym w przestrzeni miasta, a związanych z gettoizacją osiedli mieszkaniowych i utrudnieniem komunikacji pieszej pomiędzy poszczególnymi terenami osiedla.
			B. Uwagi szczególne Projekt uchwały krajobrazowej wprowadza de facto zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa, a mianowicie: • billboardy wolnostojące pozostawiono wyłącznie w Strefie I, i tylko o wysokości do 10 m, 10 m od budynku, przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy może być umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego, jednakże z wyłączeniem terenów ulic wylotowych, czyli najważniejszych dla osiągania zysku i spełniania swojej roli. Nadto w wyniku przyjęcia odległości z § 14 ich sytuowanie jest możliwe z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań dróg publicznych: w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m innymi, niż słup plakato-reklamowy („okrągłak”) albo panel reklamowy; w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej. Nadto na podstawie § 9 ust. 13: „Wzdłuż ulic wylotowych, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 3, 8, 9, 11, 15, w odległości 100			Nieuwzględniona	Ad. B Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a

			m od zewnętrznej krawędzi jezdni obowiązuje zakaz sytuowania wolnostojących tablic reklamowych albo wolnostojących urządzeń reklamowych", tj. wyłączone jest sytuowanie billboardów na wzdłuż dróg przelotowych takich jak: • droga ekspresowa S52 w granicach administracyjnych Miasta Krakowa (od węzła „Modlnica” do węzła „Kraków Mistrzejowice”), • korytarz drogi ekspresowej S7 od północnej granicy administracyjnej Miasta Krakowa aż do ul. Kocmyrzowskiej (węzeł „Kraków Grębałów”), • korytarz drogi ekspresowej S7 od ul. Kocmyrzowskiej (węzeł „Kraków Grębałów”) do ul. Tadeusza Ptaszyckiego (węzeł „Kraków Nowa Huta”), • korytarz drogi ekspresowej S7 od ul. Tadeusza Ptaszyckiego (węzeł „Kraków Nowa Huta”) aż do węzła z autostradą A4 (węzeł „Kraków Bieżanów”), • autostrada A4 w granicach administracyjnych Miasta Krakowa. Powyższe powoduje, iż ich lokalizacja będzie faktycznie niemożliwa. • billboardy na obiektach budowlanych dopuszczono jedynie w I Strefie, także w terenach ulic wylotowych, w następujących wypadkach: • na elewacji frontowej parteru, lecz w taki sposób by łączna powierzchnia ekspozycji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wraz z powierzchnią szyldów usytuowanych na tej elewacji nie przekroczyła wielkości 25% powierzchni elewacji frontowej - to co do zasady wyłącza możliwość umieszczania billboardów w takich miejscach z uwagi na ich powierzchnie (12 m² albo 18 m²): • wedle § 15 ust. 1 pkt 2 w sposób niezastłaniający okien, drzwi, detali architektonicznych obiektu budowlanego, chyba, że inny sposób sytuowania tablic reklamowych stanowiących szyldu został określony w uchwale - zapis niejasny, przy czym wykładnia wskazuje, iż odnosi się on wyłącznie do szyldów; • na ścianie ślepej budynku w postaci jednego billboardu o powierzchni nieprzekraczającej 12m²; W konsekwencji możliwość stosowania tego typu billboardów na terenie Krakowa sprowadza się jedynie do billboardu o powierzchni nieprzekraczającej 12m² na ścianie ślepej budynku, przy czym przewidziana uchwałą powierzchnia nośnika będzie powodować, iż prezentowane na nim treści będą praktycznie niewidoczne dla potencjalnego odbiorcy. • billboardy w terenach towarzyszących obiektom usług (§ 17 pkt 3) - dopuszcza się sytuowanie jednego wolnostojącego billboardu o wysokości do 10 m i powierzchni ekspozycji 12 m² lub 18 m² w ramach danego terenu towarzyszącego obiektom usług - postanowienie to jest niekonsekwentne w stosunku do konstrukcji całego § 17, który dla innych tablic i urządzeń reklamowych wprowadza kryterium ilościowe na każde 0,5 ha terenu.			zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
			B. 1. Faktyczny zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa, których sytuowanie umożliwiono jedynie w Strefie I, z wyraźnym wyłączeniem terenów ulic wylotowych, czyli najważniejszych dla osiągania zysku i spełniania funkcji reklamowej przez te nośniki, stanowi w ocenie mojego Mocodawcy nadużycie prawa. Ograniczenie billboardów tylko do jednej strefy nie znajduje również uzasadnienia w sytuacji, gdy inne tablice reklamowe i urządzenia reklamowe zostały dopuszczone jednocześnie w kilku strefach.		Nieuwzględniona	Ad. B1 Ze względu na wysokie walory widokowe ulic wylotowych a także ze względu na ochronę krajobrazu brak jest podstaw do dopuszczenia sytuowania billboardów wzdłuż ulic wylotowych.
			B. 2. Zasady sytuowania wolnostojących billboardów w Krakowie w Strefie I (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) powodują, iż faktycznie nie będzie możliwe ich sytuowanie na obszarze całego Krakowa, przy czym wprowadzenie tych rozwiązań odległościowych nie ma jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia i zmierza faktycznie do eliminacji billboardów z przestrzeni miasta, co będzie prowadzić do monopolizacji działalności reklamowej na rzecz podmiotów obsługujących panele reklamowe. Na problem ten wskazuje cytowana w niniejszym piśmie „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa” sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa. Wyłączenie co do zasady możliwości sytuowania billboardów stanowi zbyt daleko idące ograniczenie stosowania reklamy w tej formie, jak również nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia dla kształtowania ładu przestrzennego, zwłaszcza I Strefy i terenów ulic wylotowych miasta, które nie mają charakteru historycznego. Z przyczyn wskazanych na str. 6 niniejszego pisma postuluje się usunięcie kryterium odległości 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, ewentualnie radykalne zmniejszenie tej odległości, albowiem np. „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100 m do 50m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100m) do 46% (dla R=50 m)”. Tylko w ten sposób miasto będzie realizować prawdziwą walkę z chaosem reklamowym, a nie bezrefleksyjnie zakazywać na swym obszarze stosowania nośników określonego rodzaju.		Nieuwzględniona	Ad. B2 W celu uporządkowania przestrzeni miasta przyjęto ograniczania w możliwości sytuowaniu billboardów. Ponadto ze względu na wysokie walory widokowe ulic wylotowych, a także ze względu na ochronę krajobrazu nie dopuszczono możliwości sytuowania billboardów wzdłuż ulic wylotowych.

				B.3. W dalszej kolejności należy zwrócić uwagę na wadliwość kolejnych zapisów dotyczących dopuszczalnych formatów reklam. W szczególności bowiem w I Strefie, która dopuszcza sytuowanie billboardów, nośniki te nie będą spełniały swojej roli z kilku podstawowych powodów. Po pierwsze, przedmiotowe nośniki lokalizowane zgodnie z postanowieniami koncepcji uchwały będą znacznie odsunięte od drogi (10 metrów od zewnętrznej krawędzi jezdni), tj. nie będą widoczne z perspektywy kierowcy, co wyłącza jakąkolwiek potrzebę umieszczenia na nich treści reklamowych przez reklamodawców. Po drugie, uchwała wprowadza jeden dopuszczalny gabaryt reklamy (o powierzchni ekspozycji reklamy 12 m² lub 18 m², przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego). W związku z tym postuluje się, dopuszczenie również innych formatów, z których od lat korzysta branża systemowej reklamy zewnętrznej nie tylko w Polsce, ale również w innych krajach.			Nieuwzględniona	Ad.B3 W celu uporządkowania przestrzeni miasta przyjęto jednolite wymiary tablic reklamowych (do 5 m ²) oraz wyłącznie dwa formaty dla nośnika typu billboard (12 m ² i 18 m ²), w związku z tym brak jest podstaw do wprowadzenia nośników o innych gabarytach.
				B.4 Postuluje się zmniejszenie wskazanych w projekcie uchwały minimalnych odległości pomiędzy billboardami, wskazanymi w pkt. 2. W szczególności budzą istotne wątpliwości przewidziane w projekcie uchwały odległości billboardów od przecięcia osi jezdni skrzyżowań (o czym mowa w pkt 2) oraz odległości liczonej pomiędzy billboardami. Zdaniem reprezentowanej przeze mnie spółki przedmiotowe odległości są zbyt duże. Ponadto przeciw zmniejszeniu przedmiotowych odległości nie przemawiają jakiegokolwiek uzasadnione względy. W tym zakresie należy wskazać, że w terenach ulic wylotowych dopuszcza się z wyłączeniem sytuowania billboardów, sytuowanie innych wolnostojących tablic reklamowych albo innych wolnostojących urządzeń reklamowych, z tym że minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m, co stanowi dyskryminacyjne wyłączenie najbardziej dochodowych miejsc sytuowania billboardów na rzecz innych nośników reklamy, co nie jest uzasadnione z punktu widzenia celów projektowanej uchwały i charakteru ulic wylotowych (treści reklamowe na powierzchni ekspozycji mniejszej niż 5 m² będą praktycznie niewidoczne z perspektywy kierowcy).			Nieuwzględniona	Ad.B4 Zawarte w projekcie uchwały zapisy odnoszące się do odległości pomiędzy nośnikami zostały wprowadzone w celu uporządkowania przestrzeni miejskiej oraz ochrony ładu przestrzennego.
				B.5 Również całkowicie nieuzasadnione i de facto wyłączające ekonomiczny sens sytuowania billboardów na obiektach budowlanych są postanowienia, które umożliwiają ich sytuowanie w I Strefie wyłącznie na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, w taki sposób by łączna powierzchnia ekspozycji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wraz z powierzchnią szyldów usytuowanych na tej elewacji nie przekroczyła wielkości 25% powierzchni elewacji frontowej parteru, przy czym wymóg ten nie ma zastosowania dla billboardów umieszczanych na Tauron Arenie, co ma charakter dyskryminacyjny i powodujący sprzeczne z zasadą wolnej konkurencji i swobody działalności gospodarczej uprzywilejowanie Gminy Kraków, będącej właścicielem obiektu.			Nieuwzględniona	Ad. B5 Ograniczenia w sytuowaniu billboardów na obiektach budowlanych zostały wprowadzone ze względu na ochronę ładu przestrzennego oraz walorów architektonicznych budynków.
				B.6. Zastosowane przez uchwałodawcę rozwiązania (uwzględniając pkt. 1-5) faktycznie wyłączają możliwość stosowania billboardów na obszarze Krakowa, albowiem warunkom tym odpowiadać będzie literalnie marginalna liczba miejsc (w wyznaczonej Strefie co do zasady nie ma miejsc spełniających wszystkie wymogi), przy czym gmina uzyskuje w wyniku kwestionowanych regulacji de facto monopol na reklamę na tym obszarze, gdyż w dalszym ciągu prezentowanie treści reklamowych będzie możliwe w ramach licznych wiat przystankowych. Działające na obszarze Krakowa firmy reklamowe będą więc mogły pozostawić w najlepszym wypadku kilkanaście nośników (których lokalizacje nie będą atrakcyjne dla reklamodawców), co spowoduje brak rentowności prowadzonej działalności. Zawarte w projekcie uchwały rozwiązania zatem fikcyjnie pozostawiają billboardy w Krakowie.			Nieuwzględniona	Ad. B6 Zaproponowane ograniczenia w zakresie możliwości lokalizowania billboardów mają na celu ochronę walorów krajobrazowych przestrzeni miasta.
				B.7 Zdaniem reprezentowanego przeze mnie podmiotu projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominiecie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa.	-	-		Ad.B7 Postulat nie stanowi uwagi Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów tiur do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie.
				B. 8 Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna			Nieuwzględniona	Ad. B8 Transformacja systemowa, która miała miejsce w Polsce po roku

			cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989” odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników”. Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie przyjęcia tego wyłączenia wyłącznie dla nośników ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, a w najgorszym wypadku wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników” i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została zrealizowana.			1989 i wynikające z niej przemiany gospodarcze miały daleko idący wpływ na ekspansję reklam w przestrzeni publicznej. Wprowadzenie zapisów dotyczących tiur, powstałych przed 1989 r. ma na celu ochronę tiur ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, jak również pozostałych tiur o wysokiej wartości kulturowej i historycznej poprzez określenie możliwości utrzymania ich gabarytów, standardów jakościowych i materiałów z jakich zostały wykonane. Zapisy § 25 ust. 4 projektu uchwały nie stanowią wyłączenia spod stosowania zasad określonych w projekcie, ale określają warunki dostosowania tiur powstałych przed 1989 r. do zasad określonych w projekcie uchwały.
			B.9. Podjęcie uchwały w jej obecnej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze, wejście w życie omawianego projektu uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z branżą reklamową, w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. Równocześnie, zapisy uchwały prowadzą do monopolu na rynku reklamy zewnętrznej, gdyż wedle wiedzy mojego Mocodawcy tylko jedna firma użytkuje panele reklamowe, które są dopuszczone na terenie całego miasta, jak również nośniki sprzed 1989 roku także obsługiwane są przez jedną firmę. Analiza całości postanowień prowadzi również do wniosku, że panele reklamowe stanowią praktycznie jedyny nośnik reklamowy dopuszczalny na terenie całego miasta w każdej strefie, co stanowi ich całkowicie nieuprawnione wyróżnienie i ma charakter dyskryminacyjny oraz ograniczający wolną konkurencję i swobodę działalności gospodarczej.		Nieuwzględniona	Ad. B9 Zamknięty katalog dopuszczonych form tiur w projekcie uchwały ma na celu uporządkowanie przestrzeni w zakresie sytuowania tiur. Projekt uchwały nie zakazuje żadnemu podmiotowi produkcji tiur o wskazanych w projekcie uchwały parametrach.
			B.10 Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych.		Nieuwzględniona	Ad.B10 Termin dostosowawczy wynoszący 24 miesiące jest wystarczający na dostosowanie tiur do postanowień uchwały. Zmiana przepisów obowiązującego prawa stanowi przesłankę do zmiany umów w niezbędnym zakresie.
			B.11 Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych.		Nieuwzględniona	Ad.B11 Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów tiur do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały

								nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie.
				B.12. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne.			Nieuwzględniona	Ad. B12 Wprowadzenie bardziej rygorystycznych zasad sytuowania tiur ma na celu uporządkowanie przestrzeni miasta.
				B. 13. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach.			Nieuwzględniona	Ad. B13 Organy gminy mają swobodę kompetencji do podziału miasta na strefy ze względu na występujące uwarunkowania. W aktualnej wersji projektu uchwały miasto stanowi podstawową, główną strefę (I Strefa), z której zostały wydzielone: Strefa II – ze względu na walory przyrodniczo-środowiskowe oraz Strefa III – ze względu na walory historyczno-kulturowe.
				B.14. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstępianie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstępiania od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.			Nieuwzględniona	Ad.B14 Zasady i warunki sytuowania tiur rozstrzyga wyłącznie rada gminy (RMK) podejmując stosowną uchwałę w sprawie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń. Inne działania w tym zakresie naruszałyby kompetencje właściwych organów gminy.
45	45		[*]	A. Uwagi ogólne A.I. Naruszenie chronionych prawem interesów właścicieli nieruchomości, a przede wszystkim podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na rynku reklamy Z art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku - o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zw. dalej: u.p.z.p.) wynika prawo gminy do ingerencji w zakres praw i obowiązków obywateli, między innymi poprzez określenie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń na jej terenie. Przepisy art. 37a-37d u.p.z.p. zostały bowiem włączone do polskiego porządku prawnego nowelizacją z dnia 24 kwietnia 2015 roku tj. ustawą o zmianie niektórych innych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774 z późn. zm.), zwaną powszechnie tzw. ustawą krajobrazową, której zamierzeniem - wedle uzasadnienia projektu wymienionej ustawy - było wprowadzenie do polskiego ustawodawstwa nowatorskich rozwiązań, które miały na celu przede wszystkim troskę o ład przestrzenny oraz powstrzymanie degradacji krajobrazu i jego ochronę poprzez upoważnienie rady gminy (w przedmiotowej sprawie Rady Miasta) do ustalenia w formie uchwały zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów) oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Wskazać przy tym jednakże należy, iż organ administracji publicznej nie może swego prawa nadużywać w wyniku samodzielnego gospodarowania przestrzenią miejską w sposób dowolny, nie bacząc w szczególności na konieczność uwzględnienia konstytucyjnie chronionego prawa własności przysługującego właścicielom nieruchomości, na których zlokalizowane są tablice i urządzenia reklamowe, a także prawa do swobody prowadzenia działalności gospodarczej, będącego podstawą funkcjonującego w Rzeczypospolitej systemu gospodarki wolnorynkowej, które jest w tym wypadku realizowane przez podmioty reklamujące się lub działające na terenie miasta Krakowa. Tym samym, winno się oczekiwać, że przy konstruowaniu norm prawnych		-	-	Pismo w zakresie pkt A.I nie stanowi uwagi, ponieważ nie kwestionuje ustaleń projektu uchwały.

			określających tak istotne kwestie jak zasady i warunki sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów), a także ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, Rada Miasta będzie w sposób racjonalny korzystać ze swego prawa tj. poprzez dokonanie wyboru rozwiązań optymalnych, które uwzględniają zarówno charakter danej przestrzeni miejskiej, jej znaczenie gospodarcze, interesy lokalnej społeczności, a w tym również funkcjonujących w jej ramach przedsiębiorców, jak również troskę o ład przestrzenny oraz cel powstrzymania degradacji krajobrazu. Nie bez znaczenia pozostaje tutaj kwestia tworzenia opisanego aktu prawa miejscowego przez pryzmat wymagań współczesnego świata, zmieniającej się rzeczywistości, najlepszych trendów światowych i ich zróżnicowania oraz dynamicznie rozwijającej się techniki, zwłaszcza zachodzących przeobrażeń w zakresie reklam audiowizualnych i sposobu ich prezentacji. Racjonalność ta winna zostać przy tym przez Radę Miasta wykazana, w szczególności, iż zasięg oddziaływania kwestionowanej uchwały na stosunki gospodarcze w mieście i regionie oraz perspektywy rozwoju obecnych i przyszłych miejsc pracy (na m.in. lokalizację międzynarodowych korporacji w Krakowie, będących aktualnie głównym pracodawcą w mieście, które chcą w sposób widoczny oznaczać w przestrzeni publicznej zajmowane przez siebie biurowce), jest na tyle znaczący, że może w sposób negatywny odbić się na dalszym rozwoju miasta i lokalnych przedsiębiorców oraz w znaczny sposób ograniczyć konkurencyjność Krakowa na arenie ogólnopolskiej, jak również europejskiej. Wedle najlepszej wiedzy mojego Mocodawcy gmina w dalszym ciągu nie jest w posiadaniu żadnych wyliczeń i prognoz finansowych oraz opracowań, które pozwalałyby odpowiedzieć na pytanie, jakie konkretnie i w jakim wymiarze będą skutki finansowe wprowadzenia uchwały zarówno dla miasta, jego mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie Krakowa oraz kto konkretnie w sposób majątkowy ucierpi na wprowadzeniu jej zapisów. Jednocześnie nie dokonano analizy w zakresie potencjalnej konieczności wypłaty odszkodowań podmiotom, które będą musiały usunąć swoje legalnie usytuowane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe. Brak takich analiz jest ewidentnym niedopatrzeniem ze strony gminy i powoduje, że gmina de facto nie wie jakie skutki wywoła uchwała oraz czy gminę jest stać na poniesienie kosztów jej wejścia w życie. Podkreślenia wymaga równocześnie okoliczność, że rygorystyczny charakter przepisów uchwały m.in. w zakresie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych może doprowadzić do monopolizacji rynku reklamowego w Krakowie, a przede wszystkim rynku tzw. reklamy systemowej. Wnikliwie przeprowadzona analiza treści nowego projektu uchwały wykazała, że przyjęte w nim rozwiązania bezpośrednio naruszają chronione prawem interesy właścicieli nieruchomości, a przede wszystkim podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na rynku reklamy. W sposób pośredni ingerują z kolei w chronione prawem interesy przetwarzającej większości przedsiębiorców z obszaru miasta Krakowa i jego okolic. Projekt ten niestety zasadniczo nie odbiega od projektu uchwały krajobrazowej wyłożonego w poprzedniej kadencji Rady Miasta. Do zaistnienia tej sytuacji doszło pomimo tego, iż gmina ma obowiązek wszechstronnego rozważenia interesów poszczególnych grup społecznych i wykazania ponad wszelką wątpliwość, że mniejsza skala ograniczeń uniemożliwi realizację interesu publicznego. Można przy tym odnieść wrażenie, że w rzeczonych sprawie autorzy koncepcji z góry przyjęli, iż nie jest możliwe pogodzenie interesów jednostkowych i ogólnospołecznego oraz przedłożyli interes ogólnospołeczny ponad indywidualne. Rezygnacja z możliwości przyjęcia racjonalnego sposobu ochrony cennych historycznie i kulturowo walorów widokowych miasta świadczy jednakże o tym, iż w realiach przedmiotowej sprawy interes, którym kierowali się twórcy uchwały stanowi wypaczenie interesu ogólnospołecznego. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że na obszarze miasta Krakowa zachodzi potrzeba ochrony ładu przestrzennego i walorów widokowych miasta, co słusznie stanowi jeden z głównych celów, które przyświecały sporządzeniu kwestionowanego projektu uchwały i co jednocześnie nie jest kwestionowane przez żaden z zainteresowanych podmiotów. Niemniej jednak istotne w sprawie jest również odpowiednie wyważenie interesu społecznego oraz uzasadnionych interesów indywidualnych obywateli, w tym również uzasadnionych interesów mojego Mocodawcy, które to jest jednym z obowiązków organów administracji publicznej, wynikającym zarówno z zasad ogólnych prawa administracyjnego (art. 7 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego), jak i przepisów Konstytucji. Tymczasem przedstawiona koncepcja uchwały Rady Miasta Krakowa w żadnym stopniu tego obowiązku nie realizuje. Projekt uchwały krajobrazowej wprowadza w szczególności zbyt daleko idące nakazy, zakazy i ograniczenia, których wejście w życie spowoduje trudne do odwrócenia negatywne skutki zarówno w sferze ekonomicznej jak i społecznej. Wskazane nakazy, zakazy i ograniczenia w sposób nadmierny i nieuzasadniony ograniczają nie tylko podstawowe prawa mojego Mocodawcy, ale również prawa inny podmiotów, których nieruchomości zlokalizowane są na terenie Gminy Miasta Krakowa. Konsekwencją wprowadzenia wskazanych w koncepcji nakazów, zakazów i ograniczeń będzie bowiem nie tylko likwidacja				
--	--	--	--	--	--	--	--

			ogromnej ilości miejsc pracy, ale również uniemożliwienie dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności stanowią często główne lub jedyne źródło dochodu, oraz poważne problemy z oznaczeniem w przestrzeni publicznej miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez lokalnych przedsiębiorców i międzynarodowe koncerny (kwestia szyldów). Osiągnięcie celów wskazanych w koncepcji uchwały nie powinno być dokonane bez uwzględnienia negatywnych skutków, jakie będą się z tym niewątpliwie wiązać. Na przytoczenie zasługuje w tym miejscu aktualna teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 roku (sygn. akt: V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), w którym Sąd stwierdził, że: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym (art. 7 KPA). Organ orzekający w każdym wypadku ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przesłanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP”. Restrykcyjne i bezrefleksyjne trzymanie się ogólnych celów wskazanych w koncepcji uchwały będzie zatem w tym konkretnym stanie faktycznym szkodliwe z ogólnospołecznego punktu widzenia, a to właśnie z uwagi na negatywne konsekwencje jakie zaistnieją w sferze indywidualnych interesów na skutek wprowadzenia zbyt restrykcyjnych regulacji prawnych. Projekt uchwały w obecnym jego brzmieniu narusza prawo własności wykonywane względem nieruchomości, a także prawo swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Wprowadzenie bowiem zakazów lub daleko idących ograniczeń sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów) służących do identyfikacji podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na terenie danej nieruchomości, na praktycznie całym obszarze miasta Krakowa niewątpliwie stanowi przejaw nieuzasadnionego naruszenia wskazanych powyżej praw przysługujących obywatelom. Zgodnie z brzmieniem art. 31 ust 3 Konstytucji ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Odpowiednie zastosowanie znajduje tu stanowisko wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny, który wskazał, że w kontekście powołanego przepisu Konstytucji ocena „nadużycia władztwa planistycznego sprowadza się do zbadania, czy ustalone w planie miejscowym ograniczenia prawa własności nieruchomości są konieczne dla ochrony takich wartości, jak bezpieczeństwo i porządek publiczny lub ochrona środowiska, zdrowia i moralności publicznej, a także wolności i praw innych osób” (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 listopada 2016 roku, sygn. akt II OSK 440/15). Jest to zatem równoznaczne z obowiązkiem zachowania proporcjonalności zastosowanych środków w stosunku do zamierzonego celu. Organ jest jednak zobowiązany nie tylko do zastosowania środków odpowiednich, ale także do wyboru środka powodującego najmniejszą możliwą ingerencję w sferę uprawnień obywateli. Na potwierdzenie przytoczonego stanowiska warto przywołać tezę z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 roku (sygn. akt K 4/04; opublikowane.: OTK seria A rok 2005, Nr 6, poz. 64), który wskazał że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że w treści konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia (art. 31 ust. 3 Konstytucji) mieszczą się wymogi niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto. Spełnienie tych wymagań uzależnione jest od faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa lub wolności i od zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych celów. Chodzi ponadto o zastosowanie środków niezbędnych, w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawo bądź wolność ulegają ograniczeniu”. Również w wyroku z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. akt: K 32/04; opublikowane.: Dz. U. rok 2005, Nr 250, poz. 2116, str. 16353) Trybunał Konstytucyjny zawarł tezę adekwatną do przedmiotowej sytuacji. W wyroku tym stwierdzono w szczególności, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał na to, że model państwa demokratycznego wymaga zachowania zasady proporcjonalności. Rozważania w tym względzie prowadzą do udzielenia odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków, 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana, 3) czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Zasada proporcjonalności łączy się z zakazem nadmiernej ingerencji w sferę praw i wolności konstytucyjnych jednostki”. Nadto w orzecznictwie sądowo-administracyjnym podnosi się, że „(...) własność może być ograniczona, tyle że					
--	--	--	---	--	--	--	--	--

			tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie w jakim nie narusza to istoty prawa własności, a więc z poszanowaniem zasady proporcjonalności, tj. zakazem nadmiernej w stosunku do chronionej wartości ingerencji w sferę praw i wolności jednostki. Ingerencja w sferę prawa własności musi zatem pozostawać w racjonalnej i odpowiedniej proporcji do ww. celów, dla osiągnięcia których ustanawia się określone ograniczenia, przy czym ograniczenia te winny być dokonane wyłącznie w formie przepisów ustawowych" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt II SA/Wr 624/17). Przywołane w poprzednich akapitach twierdzenia Trybunału Konstytucyjnego i sądów administracyjnych są o tyle istotne w przedmiotowej sprawie, że w ocenie mojego Mocodawcy treść przedstawionej koncepcji uchwały narusza wyżej powołaną zasadę proporcjonalności. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem na to, aby do uzyskania celów wymienionych w koncepcji uchwały konieczna była aż tak daleko idąca ingerencja w prawa obywateli. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że z punktu widzenia ochrony walorów widokowych miasta, w pełni wystarczające byłoby dążenie do wyeliminowania jedynie nielegalnych tablic i urządzeń reklamowych, które jak wskazują na to przeprowadzone badania, przeważają na terenie gminy.				
			A.II. Faktyczny zakaz sytuowania wybranych kategorii nośników Kwestią szczególnie wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Takim naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: - de facto zakaz sytuowania billboardów na terenie całego Krakowa w wyniku wyłączenie ich lokalizacji <i>expressis verbis</i> bądź ograniczenie ich sytuowania, które z uwagi na zastosowane kryteria powoduje w rzeczywistości ich całkowitą eliminację z przestrzeni miejskiej; - de facto zakaz stosowania ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stulecia, z wyłączeniem paneli reklamowych, okrągłaków oraz Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych. Ograniczenia te powodują m.in., że na terenie Starego Miasta na telebimach nie będą mogły być wyświetlane reklamy np. w przerwie między koncertami; - inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). Z uwagi na powyższe zasady sytuowania w połączeniu ze specyfiką tych stref (charakteryzujących się rozbudowaną i stale rozwijającą się siatką ulic) powoduje, iż ich sytuowania w tych strefach zostanie ograniczone do minimum, a na terenach dobrze i średnio zurbanizowanych praktycznie wyłączone; - dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m; - zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami; - postanowienie § 20 ust. 1 pkt 4 dotyczące tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, stanowiących szyldy w Podobszarze 1 III Strefy, tj. „zakaz umieszczania szyldów powyżej linii parteru, <u>w tym w oknach na całej elewacji budynku</u> oraz na dachach i kalenicach oraz ścianach szczytowych budynków", jest niezgodne z przepisami obowiązującego prawa i orzecznictwem sądów administracyjnych, albowiem delegacja ustawowa umożliwiająca uchwalenie uchwały krajobrazowej nie uprawnia do ingerowania przez gminę w prawo własności w taki sposób, że zakazuje umieszczania wewnątrz pomieszczeń określonych przedmiotów, tj. np. reklam. Podkreślić w tym miejscu należy, iż sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa" autorstwa dra inż. [*] wykazała, iż na wybranych ulicach Krakowa znajduje się średnio 69% niezgodnych z brzmieniem uchwały w poprzedniej wersji nośników wolnostojących oraz 94% niezgodnych reklam na obiektach budowlanych, co przekłada się na 88% niezgodnych nośników reklamowych na 13 wybranych ulicach. Nadto najwięcej reklam uznanych za niezgodne można znaleźć wśród billboardów wolnostojących na ulicy wylotowej. Z analiz przestrzennych wynika z kolei, iż znacznie bardziej istotny jest w projekcie uchwały dobór odległości		Nieuwzględniona	Ad. A.II Wprowadzone zakazy i ograniczenia w zakresie możliwości sytuowania tiur, mają na celu uporządkowanie przestrzeni publicznych i ochronę walorów krajobrazowych w mieście. Z uwagi na powyższe, nie zachodzą przesłanki do ich zmiany.	

			od przecięcia osi skrzyżowań niż odległość między wolnostojącymi nośnikami reklamowymi, mianowicie „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100 m do 50 m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100 m) do 46% (dla R=50 m)". Z powyższego wynika dobitnie, iż wprowadzone kryterium zakazu lokalizacji reklam wolnostojących, a w tym przede wszystkim billboardów, w promieniu aż 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, zamiast np. 50 m, nie zmierza do likwidacji chaosu reklamowego w mieście, lecz do niemal całkowitej bezprawnej eliminacji z obszaru miasta tego rodzaju nośników. Przyjęcie kryterium akurat 100m nie znajduje przy tym żadnego racjonalnego wytłumaczenia i nie uwzględnia stale rozrastającej się siatki ulic w Krakowie. Pojawia się w tym miejscu również poważny problem utraty przez nośniki przymiotu zgodności z postanowieniami uchwały krajobrazowej w sytuacji wytyczenia nowych ulic i zmiany przebiegu dotychczasowych, co powoduje powstanie zjawiska braku pewności obowiązującego prawa. Tym samym, kryterium to winno zostać usunięte z postanowień kwestionowanej uchwały.				
			A.III.a Postanowienia powodujące nieważność uchwały Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał" (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sąd Administracyjny z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r. sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie.		Nieuwzględniona	Ad.A.III a Granice poszczególnych stref i wydzielonych w ramach nich obszarów zostały określone w sposób wystarczający i pozwalają jednoznacznie przyporządkować poszczególnym strefom i obszarom właściwe dla nich regulacje zawarte w projekcie uchwały.	
			A.III.b Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń": - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów, tj. przepis uchwały będzie stanowić podstawę prawną do wydzielenia nowych „obszarów", pomimo, iż obszary takie mogą być wydzielone wyłącznie przepisami uchwały krajobrazowej. - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych". Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa się pytanie w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal.		Nieuwzględniona	Ad. A.III.b Projekt uchwały dopuszcza możliwość ustalenia dodatkowych wytycznych dla obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, na potrzeby przeprowadzenia postępowań konkursowych na wykonanie danego rodzaju obiektów, stanowiących wyposażenie przestrzeni publicznych. Te dodatkowe wymogi mają charakter doszczegółowienia ustaleń projektu uchwały, wykraczających poza zakres wynikający z upzp np. wymogi estetyki.	

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

			Nadto w § 25 ust. 6 projektu uchwały co prawda przewidziano, iż w stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały, lecz wedle ust. 1 powołanego przepisu zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały, tj. oznacza to, iż ogrodzenie powstałe legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały i niezgodne z jej postanowieniami nie będzie mogło być remontowane, gdyż remont będzie oznaczał konieczność jego dostosowania.				
			A.V. Naruszenie zasad techniki prawodawczej Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „ciągłość przejść pieszych i tras rowerowych" (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację" (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi" (§ 17 pkt 6; § 20 ust. 8), „inne wymogi, określone przepisami prawa" (§ 19 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem" wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno- przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery"), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) "obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy"), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie		Nieuwzględniona	Ad. A.V Postanowienia uchwały zostały sformułowane w sposób jasny i klarowny, spełniając wymogi wynikające z przepisów upzp oraz przepisów dot. „zasad techniki prawodawczej”. Pojęcie „przestrzeni publicznej” nie jest tożsame z pojęciem „obszar przestrzeni publicznej” w związku z tym nie dochodzi do sytuacji, w której akty prawne różnej rangi regulowałyby tą samą kwestię. Natomiast pojęcie wysokości obiektów budowlanych zostało zdefiniowane w oparciu o odpowiednie regulacje zawarte w przepisach budowlanych.	

			upoważniającej". Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)"), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzona od poziomemu terenu istniejącego do najwyższej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in.") - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomemu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opubl: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test "konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka".			
			A.VI. Bezprawne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta W projekcie uchwały zawarto szereg postanowień wprowadzających znaczne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta, w tym m.in. organizacji wydarzeń plenerowych, które ma w ocenie mojego Mocodawcy bezprawny charakter, a mianowicie: - § 9 ust. 7 dopuszcza w I Strefie sytuowanie tymczasowych wolnostojących tablic reklamowych lub tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych o wysokości do 3,5 m, promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym, w tym także w strefie w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań, w okresie do 2 miesięcy przed terminem rozpoczęcia przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu, przy czym odległość pomiędzy takimi wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie może być mniejsza niż 1000 m; - § 9 ust. 8 wprowadza zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: • paneli reklamowych, • w Podobszarze 1 III Strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej, • tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta). • poza Podobszarem 1 III Strefy tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego, o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego (pytanie tylko który podmiot będzie decydował o braku zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego); - § 15 ust. 1 pkt 3 stanowi, iż w obszarze miasta, z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy, dopuszcza się sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego umieszczanych na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta), stanowiących wykończenie elewacji obiektów budowlanych; - § 15 ust. 2 dopuszcza w Podobszarze 1 III Strefy sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, w tym wyświetlaczy LCD i LED, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej.		Nieuwzględniona	Ad. A.VI Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.

			- § 20 ust. 2 stanowi, iż szyldy, z wyjątkiem szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) oraz Podobszaru 1 III Strefy, sytuuje się na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie przekroczyła wielkości: 1) 25% powierzchni elewacji frontowej parteru w I Strefie z wyjątkiem obiektów budowlanych, o których mowa w pkt 4, 2) 20% powierzchni elewacji frontowej parteru w II Strefie, 3) 15% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3, 4) a szyldy na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) sytuuje się jako wykończenie elewacji obiektów budowlanych. Powyższe prowadzi do wniosku, iż ustanowionych zasad wyłączających lub znacznie ograniczających wszystkich reklamodawców, z wyjątkiem Gminy Miejskiej Kraków, nie można uznać za akceptowalne w demokratycznym państwie prawa. Samorząd bowiem wprowadza ograniczenia i zakazy, z których sam się wyłącza, prowadząc do częściowej monopolizacji rynku reklamy na swoją rzecz, a w tym do znacznego uprzywilejowania Tauron Areny jako organizatora imprez masowych w stosunku do pozostałych podmiotów prywatnych świadczących na terenie miasta tego typu usługi.			
			A.VII. Brak podstawy prawnej do uregulowania uchwałą krajobrazową kwestii murali Wedle art. 37a ust. 1 u.p.z.p. Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przy czym przez tablicę reklamową należy rozumieć przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem; a urządzenie reklamowe to przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem. Mural stanowi natomiast reklamę wykonaną technikami plastycznymi na elewacji obiektu budowlanego, tj. nie jest on zdecydowanie przedmiotem materialnym, a przy tym nie posiada elementów konstrukcyjnych i zamocowań. Tym samym, mural nie spełnia ustawowych kryteriów tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, a zatem Gmina Miejska Kraków nie ma podstawy prawnej do uregulowania uchwałą kwestii murali.		Nieuwzględniona	Ad.A.VII Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPIOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
			A.VIII. Wątpliwości w zakresie terminów montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych Nadto poważne wątpliwości budzą przyjęte terminy montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, tj. 3 dni robocze na montaż i 1 dzień na demontaż to zaburzenie proporcji, montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu.		Nieuwzględniona	Ad. A.VIII Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na ograniczenie czasu demontażu tiur do 1 dnia roboczego po zakończeniu imprezy. Aktualnie, takie rozwiązania stosowane są z powodzeniem na terenie parku kulturowego Stare Miasto, gdzie ma miejsce wiele przedsięwzięć plenerowych.
			A. IX. Kwestia zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo - administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem.		Nieuwzględniona	Ad. A.IX Wprowadzony zakaz dotyczący ogrodzeń nieruchomości zabudowanych budynkami wielorodzinnymi ma na celu przeciwdziałanie negatywnym tendencjom zachodzącym w przestrzeni miasta, a związanych z gettoizacją osiedli mieszkaniowych i utrudnieniem komunikacji pieszej pomiędzy poszczególnymi terenami osiedla.

			Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki "zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17).			
			B. Uwagi szczególne B.1 Mój Mocodawca podkreśla, że nie znajduje racjonalnego uzasadnienia zastosowane w projekcie uchwały krajobrazowej wyróżnienie dwóch stref, gdzie mają być stosowane różne zwieńczenia tzw. okrągłaka. Mianowicie, zrozumiałe jest z uwagi na zabytkowy charakter obszaru objętego wpisem na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Naturalnego UNESCO oraz strefy buforowej tego obszaru, wskazanej na załączniku graficznym, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 1, stosowanie zwieńczenia słupa plakatowo-reklamowego w kształcie kopuły o podstawie sześciokąta, opisaną na geometrycznie wyznaczonej półkuli o średnicy do 1,4 m, zakończonej iglicą z kulą (u podstawy kopuła zakończona jest poziomym ozdobnym gzymsem wysuniętym przed lico powierzchni słupa - zgodnie z załącznikiem nr 3, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 3). Niezrozumiałe jest jednak zupełnie, iż dla pozostałego obszaru miasta przewidziano obligatoryjne zwieńczenie wyłącznie w postaci w formie mniej reprezentacyjnego walca o średnicy do 1,6 m i wysokości 0,5 m, zwłaszcza, iż większość istniejących na tym obszarze nośników tego rodzaju posiada tradycyjne („typowo krakowskie”), stosowane od dziesięcioleci, wpisane w krajobraz miasta i jednocześnie bardziej reprezentacyjne zwieńczenie zarezerwowane w projekcie uchwały jedynie dla obszaru objętego wpisem na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Naturalnego UNESCO oraz strefy buforowej tego obszaru. Abstrahując od poważnych kosztów dostosowania kształtu tych nośników do nowych wymagań na większości obszaru miasta Krakowa, które obciążą firmy reklamowe, a pośrednio reklamodawców, to zastępowanie nośników bardziej reprezentacyjnych przez nośniki wizualnie uboższe i oderwane od tradycji danego obszaru miasta nie znajduje uzasadnienia w celach uchwały określonych w jej § 3, a zwłaszcza stoi w sprzeczności z ochroną istniejącej struktury przestrzennej oraz tradycji miejsca. Postuluje się zatem dla pozostałego obszaru miasta stosowanie zarówno zwieńczenia w kształcie kopuły o podstawie sześciokąta, opisaną na geometrycznie wyznaczonej półkuli o średnicy do 1,4 m, zakończonej iglicą z kulą (u podstawy kopuła zakończona jest poziomym ozdobnym gzymsem wysuniętym przed lico powierzchni słupa - zgodnie z załącznikiem nr 3, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 3), jak i w formie walca o średnicy do 1,6 m i wysokości 0,5 m. Przyjęcie takiego rozwiązania nie miałyby bowiem negatywnego wpływu na jakość przestrzeni publicznej, a wręcz przeciwnie, ubogacałoby ją.		Nieuwzględniona	Ad. B1 Niniejszy zapis wprowadzony został na wniosek Radnych z Komisji Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK. Tradycyjne okrągłaki z kopułą, swoim wyglądem nawiązują do architektury zabytkowych części miasta. Natomiast okrągłak z płaskim dachem (nowocześniejszy w swym wyglądzie) skomponuje się dużo lepiej z charakterem zabudowy blokowej czy zabudowy jednorodzinnej.
			B. 2. Brak dopuszczenia sytuowania słupów plakatowo-reklamowych wzdłuż ulic wylotowych, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 3, 8, 9,11,15, w odległości 100 m od zewnętrznej krawędzi jezdni jest w ocenie mojego Mocodawcy nieracjonalny. W myśl bowiem założeń, uchwała ma oczyścić miasto z natłoku reklam zasłaniających widok na Kraków. Słupy plakatowo-reklamowe mają konkretne wymiary i mogą mieć maksymalnie 4,2 m wysokości, są zatem niewiele wyższe od wiat przystankowych, zawierających w swej konstrukcji dopuszczone na obszarze całego miasta panele reklamowe, przy czym z uwagi na swoje wymiary nie przysłaniają widoku na miasto. Średnica słupa to maksymalnie 1,4 m, więc również ich szerokość nie jest większa niż szerokość wiat przystankowych z panelami reklamowymi.		Nieuwzględniona	Ad.B2 Niniejszy zapis został wprowadzony na wniosek Radnych z Komisji Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK. Dotyczy on zakazu sytuowania wolnostojących tiur wzdłuż tzw. IV obwodnicy Krakowa. Ze względu na charakter dróg (autostrada i droga ekspresowa), w wielu miejscach wyizolowany np. ekranami akustycznymi, brak jest racjonalnych podstaw do dopuszczenia możliwości sytuowania słupów plakatowo-reklamowych.
			B.3. Pomimo, iż nastąpił znaczny progres w stosunku do postanowień poprzednich projektów uchwały krajobrazowej to podstawowy problem pozostaje z wyraźnym uprzywilejowaniem Gminy Miejskiej Kraków, która wprowadzając wymóg sytuowania okrągłaka w odległości aż 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej wprowadza monopol w zakresie świadczenia usług reklamowych w najbardziej intratnych lokalizacyjnie obszarach miasta. Przyjęcie takiej odległości stanowi zbyt daleko idące ograniczenie stosowania reklamy w formie okrągłaka zwłaszcza, iż wedle postanowień uchwały słupy te mają mieć reprezentacyjną bryłę, a tym samym możliwość sytuowania ich w rzeczonych strefach nie miałyby negatywnego wpływu na jakość przestrzeni publicznej, a wręcz przeciwnie, ubogacałoby ją. Kłóci się to równocześnie z ich funkcją, gdyż co do zasady stawiane są w miejscach zatłoczonych, z dużą ilością odbiorców pieszych, są one również „czytane" z bliska (w przeciwieństwie do billboardów). Wprowadzenie tych rozwiązań odległościowych nie ma		Nieuwzględniona	Ad. B3 Przepisy dotyczące zasad i warunków sytuowania słupów plakatowo-reklamowych zostały znacznie zliberalizowane, na wniosek radnych z KPPIOŚ, w stosunku do poprzednich wersji projektu uchwały. W związku z tym nie zachodzą przesłanki do zmiany

			jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia i zmierza faktycznie do istotnego ograniczenia ilości słupów plakatowo-reklamowych w przestrzeni Krakowa, co będzie prowadzić do monopolizacji działalności reklamowej na rzecz podmiotów obsługujących panele reklamowe. Postuluje się zatem zmniejszenie wymogu odległości tzw. okrągłaka od wiaty przystankowej.			obecnie zaproponowanych rozwiązań.
			B. 4. Z uwagi na niejasne postanowienia § 25 w zakresie kryteriów dostosowania istniejących tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały (o czym mowa wyżej), jak również ze względu na oddzielne uregulowanie zasad sytuowania tzw. okrągłaków w przestrzeni miejskiej, postuluje się osobne unormowanie zasad dostosowania istniejących słupów plakatowo-reklamowych do postanowień uchwały.		Nieuwzględniona	Ad.B.4 Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
			B. 5. Zdaniem reprezentowanego przeze mnie podmiotu projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa.	-	-	Ad. B5 Postulat nie stanowi uwagi. Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów tiur do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie.
			B. 6. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989” odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników”. Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie przyjęcia tego wyłączenia wyłącznie dla nośników ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, a w najgorszym wypadku wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników” i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została zrealizowana.		Nieuwzględniona	Ad. B6 Transformacja systemowa, która miała miejsce w Polsce po roku 1989 i wynikające z niej przemiany gospodarcze miały daleko idący wpływ na ekspansję reklam w przestrzeni publicznej. Wprowadzenie zapisów dotyczących tiur, powstałych przed 1989 r. ma na celu ochronę tiur ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, jak również pozostałych tiur o wysokiej wartości kulturowej i historycznej poprzez określenie możliwości utrzymania ich gabarytów, standardów jakościowych i materiałów z jakich zostały wykonane. Zapisy § 25 ust. 4 projektu uchwały nie stanowią wyłączenia spod stosowania zasad określonych w projekcie, ale określają warunki dostosowania tiur powstałych przed 1989 r. do zasad określonych w projekcie uchwały.

				B. 7. Podjęcie uchwały w jej obecnej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze, wejście w życie omawianego projektu uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z branżą reklamową, w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. Równocześnie, zapisy uchwały prowadzą do monopolu na rynku reklamy zewnętrznej, gdyż wedle wiedzy mojego Mocodawcy tylko jedna firma użytkuje panele reklamowe, które są dopuszczone na terenie całego miasta, jak również nośniki sprzed 1989 roku także obsługiwane są przez jedną firmę. Analiza całości postanowień prowadzi również do wniosku, że panele reklamowe stanowią praktycznie jedyny nośnik reklamowy dopuszczalny na terenie całego miasta w każdej strefie, co stanowi ich całkowicie nieuprawnione wyróżnienie i ma charakter dyskryminacyjny oraz ograniczający wolną konkurencję i swobodę działalności gospodarczej.			Nieuwzględniona	Ad. B.7 Zamknięty katalog dopuszczonych form tiur w projekcie uchwały ma na celu uporządkowanie przestrzeni w zakresie sytuowania tiur. Projekt uchwały nie zakazuje żadnemu podmiotowi produkcji tiur o wskazanych w projekcie uchwały parametrach.
				B. 8. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych.			Nieuwzględniona	Ad. B.8 Termin dostosowawczy wynoszący 24 miesiące jest wystarczający na dostosowanie tiur do postanowień uchwały. Zmiana przepisów obowiązującego prawa stanowi przesłankę do zmiany umów w niezbędnym zakresie.
				B. 9. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych.			Nieuwzględniona	Ad. B.9 Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów tiur do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie.
				B. 10. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne.			Nieuwzględniona	Ad. B 10 Wprowadzenie bardziej rygorystycznych zasad sytuowania tiur ma na celu uporządkowanie przestrzeni miasta.
				B.11. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błot, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach.			Nieuwzględniona	Ad. B11 Organy gminy mają swobodę kompetencji do podziału miasta na strefy ze względu na występujące uwarunkowania. W aktualnej wersji projektu uchwały miasto stanowi podstawową, główną strefę (I Strefa), z której zostały wydzielone: Strefa II – ze względu na walory przyrodniczo-środowiskowe oraz Strefa III – ze względu na walory historyczno-kulturowe.

				B. 12. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.			Nieuwzględniona	Ad.B.12 Zasady i warunki sytuowania tiur rozstrzyga wyłącznie rada gminy (RMK) podejmując stosowną uchwałę w sprawie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń. Inne działania w tym zakresie naruszałby kompetencje właściwych organów gminy.
46	46		[*]	A. Uwagi ogólne A.I. Naruszenie chronionych prawem interesów właścicieli nieruchomości, a przede wszystkim podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na rynku reklamy Z art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku - o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zw. dalej: u.p.z.p.) wynika prawo gminy do ingerencji w zakres praw i obowiązków obywateli, między innymi poprzez określenie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń na jej terenie. Przepisy art. 37a-37d u.p.z.p. zostały bowiem włączone do polskiego porządku prawnego nowelizacją z dnia 24 kwietnia 2015 roku tj. ustawą o zmianie niektórych innych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774 z późn. zm.), zwaną powszechnie tzw. ustawą krajobrazową, której zamierzeniem - wedle uzasadnienia projektu wymienionej ustawy - było wprowadzenie do polskiego ustawodawstwa nowatorskich rozwiązań, które miały na celu przede wszystkim troskę o ład przestrzenny oraz powstrzymanie degradacji krajobrazu i jego ochronę poprzez upoważnienie rady gminy (w przedmiotowej sprawie Rady Miasta) do ustalenia w formie uchwały zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów) oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Wskazać przy tym jednakże należy, iż organ administracji publicznej nie może swego prawa nadużywać w wyniku samodzielnego gospodarowania przestrzenią miejską w sposób dowolny, nie bacząc w szczególności na konieczność uwzględnienia konstytucyjnie chronionego prawa własności przysługującego właścicielom nieruchomości, na których zlokalizowane są tablice i urządzenia reklamowe, a także prawa do swobody prowadzenia działalności gospodarczej, będącego podstawą funkcjonującego w Rzeczypospolitej systemu gospodarki wolnorynkowej, które jest w tym wypadku realizowane przez podmioty reklamujące się lub działające na terenie miasta Krakowa. Tym samym, winno się oczekiwać, że przy konstruowaniu norm prawnych określających tak istotne kwestie jak zasady i warunki sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów), a także ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, Rada Miasta będzie w sposób racjonalny korzystać ze swego prawa tj. poprzez dokonanie wyboru rozwiązań optymalnych, które uwzględniają zarówno charakter danej przestrzeni miejskiej, jej znaczenie gospodarcze, interesy lokalnej społeczności, a w tym również funkcjonujących w jej ramach przedsiębiorców, jak również troskę o ład przestrzenny oraz cel powstrzymania degradacji krajobrazu. Nie bez znaczenia pozostaje tutaj kwestia tworzenia opisanego aktu prawa miejscowego przez pryzmat wymagań współczesnego świata, zmieniającej się rzeczywistości, najlepszych trendów światowych i ich zróżnicowania oraz dynamicznie rozwijającej się techniki, zwłaszcza zachodzących przeobrażeń w zakresie reklam audiowizualnych i sposobu ich prezentacji. Racjonalność ta winna zostać przy tym przez Radę Miasta wykazana, w szczególności, iż zasięg oddziaływania kwestionowanej uchwały na stosunki gospodarcze w mieście i regionie oraz perspektywy rozwoju obecnych i przyszłych miejsc pracy (na m.in. lokalizację międzynarodowych korporacji w Krakowie, będących aktualnie głównym pracodawcą w mieście, które chcą w sposób widoczny oznaczać w przestrzeni publicznej zajmowane przez siebie biurowce), jest na tyle znaczący, że może w sposób negatywny odbić się na dalszym rozwoju miasta i lokalnych przedsiębiorców oraz w znaczny sposób ograniczyć konkurencyjność Krakowa na arenie ogólnopolskiej, jak również europejskiej. Wedle najlepszej wiedzy mojego Mocodawcy gmina w dalszym ciągu nie jest w posiadaniu żadnych wyliczeń i prognoz finansowych oraz opracowań, które pozwalałyby odpowiedzieć na pytanie, jakie konkretnie i w jakim wymiarze będą skutki finansowe wprowadzenia uchwały zarówno dla miasta, jego mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie Krakowa oraz kto konkretnie w sposób majątkowy ucierpi na wprowadzeniu jej zapisów. Jednocześnie nie dokonano analizy w zakresie potencjalnej konieczności wypłaty odszkodowań podmiotom, które będą musiały usunąć swoje legalnie usytuowane tablice reklamowe i		-	-	Pismo w zakresie pkt A.I nie stanowi uwagi, ponieważ nie kwestionuje ustaleń projektu uchwały.

			urządzenia reklamowe. Brak takich analiz jest ewidentnym niedopatrzeniem ze strony gminy i powoduje, że gmina de facto nie wie jakie skutki wywoła uchwała oraz czy gminę jest stać na poniesienie kosztów jej wejścia w życie. Podkreślenia wymaga równocześnie okoliczność, że rygorystyczny charakter przepisów uchwały m.in. w zakresie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych może doprowadzić do monopolizacji rynku reklamowego w Krakowie, a przede wszystkim rynku tzw. reklamy systemowej. Wnikliwie przeprowadzona analiza treści nowego projektu uchwały wykazała, że przyjęte w nim rozwiązania bezpośrednio naruszają chronione prawem interesy właścicieli nieruchomości, a przede wszystkim podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na rynku reklamy. W sposób pośredni ingerują z kolei w chronione prawem interesy przetwarzającej większości przedsiębiorców z obszaru miasta Krakowa i jego okolic. Projekt ten niestety zasadniczo nie odbiega od projektu uchwały krajobrazowej wyłożonego w poprzedniej kadencji Rady Miasta. Do zaistnienia tej sytuacji doszło pomimo tego, iż gmina ma obowiązek wszechstronnego rozważenia interesów poszczególnych grup społecznych i wykazania ponad wszelką wątpliwość, że mniejsza skala ograniczeń uniemożliwi realizację interesu publicznego. Można przy tym odnieść wrażenie, że w rzeczonyj sprawie autorzy koncepcji z góry przyjęli, iż nie jest możliwe pogodzenie interesów jednostkowych i ogólnospołecznego oraz przedłożyli interes ogólnospołeczny ponad indywidualne. Rezygnacja z możliwości przyjęcia racjonalnego sposobu ochrony cennych historycznie i kulturowo walorów widokowych miasta świadczy jednakże o tym, iż w realiach przedmiotowej sprawy interes, którym kierowali się twórcy uchwały stanowi wypaczenie interesu ogólnospołecznego. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że na obszarze miasta Krakowa zachodzi potrzeba ochrony ładu przestrzennego i walorów widokowych miasta, co słusznie stanowi jeden z głównych celów, które przyświecały sporządzeniu kwestionowanego projektu uchwały i co jednocześnie nie jest kwestionowane przez żaden z zainteresowanych podmiotów. Niemniej jednak istotne w sprawie jest również odpowiednie wyważenie interesu społecznego oraz uzasadnionych interesów indywidualnych obywateli, w tym również uzasadnionych interesów mojego Mocodawcy, które to jest jednym z obowiązków organów administracji publicznej, wynikającym zarówno z zasad ogólnych prawa administracyjnego (art. 7 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego), jak i przepisów Konstytucji. Tymczasem przedstawiona koncepcja uchwały Rady Miasta Krakowa w żadnym stopniu tego obowiązku nie realizuje. Projekt uchwały krajobrazowej wprowadza w szczególności zbyt daleko idące nakazy, zakazy i ograniczenia, których wejście w życie spowoduje trudne do odwrócenia negatywne skutki zarówno w sferze ekonomicznej jak i społecznej. Wskazane nakazy, zakazy i ograniczenia w sposób nadmierny i nieuzasadniony ograniczają nie tylko podstawowe prawa mojego Mocodawcy, ale również prawa inny podmiotów, których nieruchomości zlokalizowane są na terenie Gminy Miasta Krakowa. Konsekwencją wprowadzenia wskazanych w koncepcji nakazów, zakazów i ograniczeń będzie bowiem nie tylko likwidacja ogromnej ilości miejsc pracy, ale również uniemożliwienie dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności stanowią często główne lub jedyne źródło dochodu, oraz poważne problemy z oznaczeniem w przestrzeni publicznej miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez lokalnych przedsiębiorców i międzynarodowe koncerny (kwestia szyldów). Osiągnięcie celów wskazanych w koncepcji uchwały nie powinno być dokonane bez uwzględnienia negatywnych skutków, jakie będą się z tym niewątpliwie wiązać. Na przytoczenie zasługuje w tym miejscu aktualna teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 roku (sygn. akt: V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), w którym Sąd stwierdził, że: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym (art. 7 KPA). Organ orzekający w każdym wypadku ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przesłanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP". Restrykcyjne i bezrefleksyjne trzymanie się ogólnych celów wskazanych w koncepcji uchwały będzie zatem w tym konkretnym stanie faktycznym szkodliwe z ogólnospołecznego punktu widzenia, a to właśnie z uwagi na negatywne konsekwencje jakie zaistnieją w sferze indywidualnych interesów na skutek wprowadzenia zbyt restrykcyjnych regulacji prawnych. Projekt uchwały w obecnym jego brzmieniu narusza prawo własności wykonywane względem nieruchomości, a także prawo swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Wprowadzenie bowiem zakazów lub daleko				
--	--	--	---	--	--	--	--

			idących ograniczeń sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów) służących do identyfikacji podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na terenie danej nieruchomości, na praktycznie całym obszarze miasta Krakowa niewątpliwie stanowi przejaw nieuzasadnionego naruszenia wskazanych powyżej praw przysługujących obywatelom. Zgodnie z brzmieniem art. 31 ust 3 Konstytucji ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Odpowiednie zastosowanie znajduje tu stanowisko wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny, który wskazał, że w kontekście powołanego przepisu Konstytucji ocena „nadużycia władztwa planistycznego sprowadza się do zbadania, czy ustalone w planie miejscowym ograniczenia prawa własności nieruchomości są konieczne dla ochrony takich wartości, jak bezpieczeństwo i porządek publiczny lub ochrona środowiska, zdrowia i moralności publicznej, a także wolności i praw innych osób” (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 listopada 2016 roku, sygn. akt II OSK 440/15). Jest to zatem równoznaczne z obowiązkiem zachowania proporcjonalności zastosowanych środków w stosunku do zamierzonego celu. Organ jest jednak zobowiązany nie tylko do zastosowania środków odpowiednich, ale także do wyboru środka powodującego najmniejszą możliwą ingerencję w sferę uprawnień obywateli. Na potwierdzenie przytoczonego stanowiska warto przywołać tezę z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 roku (sygn. akt K 4/04; opublikowane.: OTK seria A rok 2005, Nr 6, poz. 64), który wskazał że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że w treści konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia (art. 31 ust. 3 Konstytucji) mieszczą się wymogi niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto. Spełnienie tych wymagań uzależnione jest od faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa lub wolności i od zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych celów. Chodzi ponadto o zastosowanie środków niezbędnych, w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawo bądź wolność ulegają ograniczeniu”. Również w wyroku z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. akt: K 32/04; opublikowane.: Dz. U. rok 2005, Nr 250, poz. 2116, str. 16353) Trybunał Konstytucyjny zawarł tezę adekwatną do przedmiotowej sytuacji. W wyroku tym stwierdzono w szczególności, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał na to, że model państwa demokratycznego wymaga zachowania zasady proporcjonalności. Rozważania w tym względzie prowadzą do udzielenia odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków, 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana, 3) czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Zasada proporcjonalności łączy się z zakazem nadmiernej ingerencji w sferę praw i wolności konstytucyjnych jednostki”. Nadto w orzecznictwie sądowo-administracyjnym podnosi się, że „(...) własność może być ograniczona, tyle że tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie w jakim nie narusza to istoty prawa własności, a więc z poszanowaniem zasady proporcjonalności, tj. zakazem nadmiernej w stosunku do chronionej wartości ingerencji w sferę praw i wolności jednostki. Ingerencja w sferę prawa własności musi zatem pozostawać w racjonalnej i odpowiedniej proporcji do ww. celów, dla osiągnięcia których ustanawia się określone ograniczenia, przy czym ograniczenia te winny być dokonane wyłącznie w formie przepisów ustawowych” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt II SA/Wr 624/17). Przywołane w poprzednich akapitach twierdzenia Trybunału Konstytucyjnego i sądów administracyjnych są o tyle istotne w przedmiotowej sprawie, że w ocenie mojego Mocodawcy treść przedstawionej koncepcji uchwały narusza wyżej powołaną zasadę proporcjonalności. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem na to, aby do uzyskania celów wymienionych w koncepcji uchwały konieczna była aż tak daleko idąca ingerencja w prawa obywateli. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że z punktu widzenia ochrony walorów widokowych miasta, w pełni wystarczające byłoby dążenie do wyeliminowania jedynie nielegalnych tablic i urządzeń reklamowych, które jak wskazują na to przeprowadzone badania, przeważają na terenie gminy.				
			A.II. Faktyczny zakaz sytuowania wybranych kategorii nośników Kwestią szczególnie wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Takim naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: - de facto zakaz sytuowania billboardów na terenie całego Krakowa w wyniku wyłączanie ich lokalizacji			Nieuwzględniona	Ad.A.II Wprowadzone zakazy i ograniczenia w zakresie możliwości sytuowania tiur, mają na celu uporządkowanie przestrzeni publicznych i ochronę walorów krajobrazowych w mieście.

			expressis verbis bądź ograniczenie ich sytuowania, które z uwagi na zastosowane kryteria powoduje w rzeczywistości ich całkowitą eliminację z przestrzeni miejskiej; - de facto zakaz stosowania ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu łącznie, z wyłączeniem paneli reklamowych, okrągłaków oraz Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych. Ograniczenia te powodują m.in., że na terenie Starego Miasta na telebimach nie będą mogły być wyświetlane reklamy np. w przerwie między koncertami; - inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). Z uwagi na powyższe zasady sytuowania w połączeniu ze specyfiką tych stref (charakteryzujących się rozbudowaną i stale rozwijającą się siatką ulic) powoduje, iż ich sytuowania w tych strefach zostanie ograniczone do minimum, a na terenach dobrze i średnio zurbanizowanych praktycznie wyłączone; - dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m; - zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami; - postanowienie § 20 ust. 1 pkt 4 dotyczące tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, stanowiących szyldy w Podobszarze 1 III Strefy, tj. „zakaz umieszczania szyldów powyżej linii parteru, <u>w tym w oknach na całej elewacji budynku</u> oraz na dachach i kalenicach oraz ścianach szczytowych budynków”, jest niezgodne z przepisami obowiązującego prawa i orzecznictwem sądów administracyjnych, albowiem delegacja ustawowa umożliwiająca uchwalenie uchwały krajobrazowej nie uprawnia do ingerowania przez gminę w prawo własności w taki sposób, że zakazuje umieszczania wewnątrz pomieszczeń określonych przedmiotów, tj. np. reklam. Podkreślić w tym miejscu należy, iż sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa” autorstwa dra inż. [*] wykazała, iż na wybranych ulicach Krakowa znajduje się średnio 69% niezgodnych z brzmieniem uchwały w poprzedniej wersji nośników wolnostojących oraz 94% niezgodnych reklam na obiektach budowlanych, co przekłada się na 88% niezgodnych nośników reklamowych na 13 wybranych ulicach. Nadto najwięcej reklam uznanych za niezgodne można znaleźć wśród billboardów wolnostojących na ulicy wylotowej. Z analiz przestrzennych wynika z kolei, iż znacznie bardziej istotny jest w projekcie uchwały dobór odległości od przecięcia osi skrzyżowań niż odległość między wolnostojącymi nośnikami reklamowymi, mianowicie „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100 m do 50 m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100 m) do 46% (dla R=50 m)”. Z powyższego wynika dobitnie, iż wprowadzone kryterium zakazu lokalizacji reklam wolnostojących, a w tym przede wszystkim billboardów, w promieniu aż 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, zamiast np. 50 m, nie zmierza do likwidacji chaosu reklamowego w mieście, lecz do niemal całkowitej bezprawnej eliminacji z obszaru miasta tego rodzaju nośników. Przyjęcie kryterium akurat 100m nie znajduje przy tym żadnego racjonalnego wytłumaczenia i nie uwzględnia stale rozrastającej się siatki ulic w Krakowie. Pojawia się w tym miejscu również poważny problem utraty przez nośniki przymiotu zgodności z postanowieniami uchwały krajobrazowej w sytuacji wytyczenia nowych ulic i zmiany przebiegu dotychczasowych, co powoduje powstanie zjawiska braku pewności obowiązującego prawa. Tym samym, kryterium to winno zostać usunięte z postanowień kwestionowanej uchwały.			Z uwagi na powyższe, nie zachodzą przesłanki do ich zmiany.
			A.III.a Postanowienia powodujące nieważność uchwały Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał” (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18		Nieuwzględniona	Ad.A.III a Granice poszczególnych stref i wydzielonych w ramach nich obszarów zostały określone w sposób wystarczający i pozwalają jednoznacznie przyporządkować poszczególnym strefom i obszarom właściwe dla nich regulacje zawarte w projekcie uchwały.

			października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r. sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie.				
			A.III.b Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń": - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów, tj. przepis uchwały będzie stanowić podstawę prawną do wydzielenia nowych „obszarów", pomimo, iż obszary takie mogą być wydzielone wyłącznie przepisami uchwały krajobrazowej. - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych". Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa się pytanie w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal.		Nieuwzględniona	Ad.A.III.b Projekt uchwały dopuszcza możliwość ustalenia dodatkowych wytycznych dla obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń,na potrzeby przeprowadzenia postępowań konkursowych na wykonanie danego rodzaju obiektów, stanowiących wyposażenie przestrzeni publicznych. Te dodatkowe wymogi mają charakter doszczegółowienia ustaleń projektu uchwały, wykraczających poza zakres wynikający z upzp np. wymogi estetyki. Ponadto użyte w projekcie uchwały pojęcia bądź zostały zdefiniowane, bądź zgodnie z zasadami techniki prawodawczej (Dz. U. 2016 poz. 283) należy im przypisać znaczenie, jakie terminy te posiadają zgodnie z § 8 ust. 1 zasad techniki prawodawczej – w ustawie należy posługiwać się poprawnymi wyrażeniami językowymi (określeniami) w ich podstawowym i powszechnie przyjętym znaczeniu.	
			A.IV. Nieprawidłowe określenie warunków dostosowania Art. 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje w tym miejscu legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni podzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego		Nieuwzględniona	Ad.A.IV Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów	

			unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań ". Zmuszenie zatem podmiotów, które legalnie usytuowały obiekty małej architektury, ogrodzenia oraz tablice reklamowe i urządzenia reklamowe do dostosowania się do zakazów, warunków i zasad w niej określonych może okazać się z dużym prawdopodobieństwem oparte o niekonstytucyjną podstawę prawną. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczając poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały" (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Z kolei projekt uchwały nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych" i „nielegalnych" oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale, a to z uwagi na nieprawidłowe określenie warunków dostosowania, tj. brak postanowień mających zastosowanie do możliwych do wystąpienia w praktyce stanów faktycznych, a wprowadzenie mechanizmu znajdującego zastosowanie wyłącznie do wybiórczych stanów faktycznych. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. Nadto w § 25 ust. 6 projektu uchwały co prawda przewidziano, iż w stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały, lecz wedle ust. 1 powołanego przepisu zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały, tj. oznacza to, iż ogrodzenie powstałe legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały i niezgodne z jej postanowieniami nie będzie mogło być remontowane, gdyż remont będzie oznaczał konieczność jego dostosowania.			małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń", zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie. W uchwale co do zasady zwolniono z konieczności dostosowania obiekty małej architektury oraz ogrodzenia.
			A.V. Naruszenie zasad techniki prawodawczej Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „ciągłość przejść pieszych i tras rowerowych" (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację" (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi" (§ 17 pkt 6; § 20 ust. 8), „inne wymogi, określone przepisami prawa" (§ 19 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego.		Nieuwzględniona	Ad.A.V Postanowienia uchwały zostały sformułowane w sposób jasny i klarowny, spełniając wymogi wynikające z przepisów upzp oraz przepisów dot. „zasad techniki prawodawczej". Pojęcie „przestrzeni publicznej" nie jest tożsame z pojęciem „obszar przestrzeni publicznej" w związku z tym nie dochodzi do sytuacji, w której akty prawne różnej rangi regulowałyby tą samą kwestię.

			Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. sztyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiając nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem” wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno- przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery”), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) "obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej”. Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)”), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzona od poziomu terenu istniejącego do najwyżej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in.”) - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowanie rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opublikowane: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test "konieczności w demokratycznym				Natomiast pojęcie wysokości obiektów budowlanych zostało zdefiniowane w oparciu o odpowiednie regulacje zawarte w przepisach budowlanych.
--	--	--	--	--	--	--	--

			państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka".				
			A.VI. Bezprawne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta W projekcie uchwały zawarto szereg postanowień wprowadzających znaczne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta, w tym m.in. organizacji wydarzeń plenerowych, które ma w ocenie mojego Mocodawcy bezprawny charakter, a mianowicie: - § 9 ust. 7 dopuszcza w I Strefie sytuowanie tymczasowych wolnostojących tablic reklamowych lub tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych o wysokości do 3,5 m, promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym, w tym także w strefie w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań, w okresie do 2 miesięcy przed terminem rozpoczęcia przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu, przy czym odległość pomiędzy takimi wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie może być mniejsza niż 1000 m; - § 9 ust. 8 wprowadza zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: • paneli reklamowych, • w Podobszarze 1 III Strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej, • tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta). • poza Podobszarem 1 III Strefy tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego, o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego (pytanie tylko który podmiot będzie decydował o braku zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego); - § 15 ust. 1 pkt 3 stanowi, iż w obszarze miasta, z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy, dopuszcza się sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego umieszczanych na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta), stanowiących wykończenie elewacji obiektów budowlanych; - § 15 ust. 2 dopuszcza w Podobszarze 1 III Strefy sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, w tym wyświetlaczy LCD i LED, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej. - § 20 ust. 2 stanowi, iż szyldy, z wyjątkiem szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) oraz Podobszaru 1 III Strefy, sytuuje się na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie przekroczyła wielkości: 1) 25% powierzchni elewacji frontowej parteru w I Strefie z wyjątkiem obiektów budowlanych, o których mowa w pkt 4, 2) 20% powierzchni elewacji frontowej parteru w II Strefie, 3) 15% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3, 4) a szyldy na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183,1/184,1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) sytuuje się jako wykończenie elewacji obiektów budowlanych. Powyższe prowadzi do wniosku, iż ustanowionych zasad wyłączających lub znacznie ograniczających wszystkich reklamodawców, z wyjątkiem Gminy Miejskiej Kraków, nie można uznać za akceptowalne w demokratycznym państwie prawa. Samorząd bowiem wprowadza ograniczenia i zakazy, z których sam się wyłącza, prowadząc do częściowej monopolizacji rynku reklamy na swoją rzecz, a w tym do znacznego uprzywilejowania Tauron Areny jako organizatora imprez masowych w stosunku do pozostałych podmiotów prywatnych świadczących na terenie miasta tego typu usługi.		Nieuwzględniona	Ad.A.VI Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.	
			A.VII. Brak podstawy prawnej do uregulowania uchwałą krajobrazową kwestii murali Wedle art. 37a ust. 1 u.p.z.p. Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przy czym przez tablicę		Nieuwzględniona	Ad. A VII Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie	

			reklamową należy rozumieć przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem; a urządzenie reklamowe to przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem. Mural stanowi natomiast reklamę wykonaną technikami plastycznymi na elewacji obiektu budowlanego, tj. nie jest on zdecydowanie przedmiotem materialnym, a przy tym nie posiada elementów konstrukcyjnych i zamocowań. Tym samym, mural nie spełnia ustawowych kryteriów tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, a zatem Gmina Miejska Kraków nie ma podstawy prawnej do uregulowania uchwałą kwestii murali.			formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
			A.VIII. Wątpliwości w zakresie terminów montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych Nadto poważne wątpliwości budzą przyjęte terminy montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, tj. 3 dni robocze na montaż i 1 dzień na demontaż to zaburzenie proporcji, montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu.		Nieuwzględniona	Ad. A.VIII Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na ograniczenie czasu demontażu tiur do 1 dnia roboczego po zakończeniu imprezy. Aktualnie, takie rozwiązania stosowane są z powodzeniem na terenie parku kulturowego Stare Miasto, gdzie ma miejsce wiele przedsięwzięć plenerowych.
			A.IX. Kwestia zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo - administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki "zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17).		Nieuwzględniona	Ad.A.IX Wprowadzony zakaz dotyczący ogrodzeń nieruchomości zabudowanych budynkami wielorodzinnymi ma na celu przeciwdziałanie negatywnym tendencjom zachodzącym w przestrzeni miasta, a związanych z gettoizacją osiedli mieszkaniowych i utrudnieniem komunikacji pieszej pomiędzy poszczególnymi terenami osiedla.
			B. Uwagi szczególne B.1. Należy stwierdzić, że wątpliwości mojego Mocodawcy budzi całkowite pominięcie w projekcie uchwały zapisów przewidujących możliwość sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami. W projekcie tym nie dopuszczono równocześnie możliwości lokalizowanie tablic i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych na czas trwania przedsięwzięć plenerowych. Zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami, wynikający z brzmienia postanowień projektu uchwały, de facto wyłącza mojemu Mocodawcy w sposób całkowity prowadzenie dotychczasowej działalności gospodarczej, a z okoliczności sprawy nie wynika, aby dla realizacji celów uchwały opisanych w § 3 niezbędne było wprowadzenie aż tak daleko idącego zakazu, katastrofalnego dla niego w skutkach.		Nieuwzględniona	Ad.B1 Wprowadzone zakazy dotyczące możliwości sytuowania tablic i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych (w tym na związanych z organizacją przedsięwzięć plenerowych) mają na celu uporządkowanie przestrzeni i ochronę ładu przestrzennego.
			B.2 Zdaniem mojego Mocodawcy wystarczające jest bowiem jedynie nakazanie usunięcia reklam, które zostały usytuowane w sposób nielegalny. W tym miejscu należy przede wszystkim wskazać na to, że projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały	-	-	Ad. B2 Postulat nie stanowi uwagi.

			w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa.			Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów tiur do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie.
			B.3 Ponadto dla uzyskania celów wskazanych w § 3 projektu uchwały w pełni wystarczające jest potencjalne uregulowanie formatu i estetyki tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych na słupach oświetleniowych, a nie ich całkowita eliminacja z przestrzeni miejskiej. Równocześnie można rozważyć określenie częstotliwości sytuowania przedmiotowych tablic i urządzeń poprzez wskazanie minimalnych odległości jakie muszą zostać zachowane pomiędzy nimi.		Nieuwzględniona	Ad. B3 Wprowadzone zakazy dotyczące możliwości sytuowania tablic i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych mają na celu uporządkowanie przestrzeni i ochronę ładu przestrzennego.
			B.4 Niezależnie od powyższego trzeba wskazać, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych.		Nieuwzględniona	Ad. B4 Termin dostosowawczy wynoszący 24 miesiące jest wystarczający na dostosowanie tiur do postanowień uchwały. Zmiana przepisów obowiązującego prawa stanowi przesłankę do zmiany umów w niezbędnym zakresie.
			B.5 Warto zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błóń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach.		Nieuwzględniona	Ad. B5 Wprowadzenie bardziej rygorystycznych zasad sytuowania tiur ma na celu uporządkowanie przestrzeni miasta. Organy gminy mają swobodę kompetencji do podziału miasta na strefy ze względu na występujące uwarunkowania. W aktualnej wersji projektu uchwały miasto stanowi podstawową, główną strefę (I Strefa), z której zostały wydzielone: Strefa II – ze względu na walory przyrodniczo-środowiskowe oraz Strefa III – ze względu na walory historyczno-kulturowe.
			B.6 Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstępstwo od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.		Nieuwzględniona	Ad. B6 Zasady i warunki sytuowania tiur rozstrzyga wyłącznie rada gminy (RMK) podejmując stosowną uchwałę w sprawie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń. Inne działania w tym zakresie

								naruszałyby kompetencje właściwych organów gminy.
47	47		[*]	A. Uwagi ogólne A.I. Naruszenie chronionych prawem interesów właścicieli nieruchomości, a przede wszystkim podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na rynku reklamy Z art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku - o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zw. dalej: u.p.z.p.) wynika prawo gminy do ingerencji w zakres praw i obowiązków obywateli, między innymi poprzez określenie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń na jej terenie. Przepisy art. 37a-37d u.p.z.p. zostały bowiem włączone do polskiego porządku prawnego nowelizacją z dnia 24 kwietnia 2015 roku tj. ustawą o zmianie niektórych innych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774 z późn. zm.), zwaną powszechnie tzw. ustawą krajobrazową, której zamierzeniem - wedle uzasadnienia projektu wymienionej ustawy - było wprowadzenie do polskiego ustawodawstwa nowatorskich rozwiązań, które miały na celu przede wszystkim troskę o ład przestrzenny oraz powstrzymanie degradacji krajobrazu i jego ochronę poprzez upoważnienie rady gminy (w przedmiotowej sprawie Rady Miasta) do ustalenia w formie uchwały zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów) oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Wskazać przy tym jednakże należy, iż organ administracji publicznej nie może swego prawa nadużywać w wyniku samodzielnego gospodarowania przestrzenią miejską w sposób dowolny, nie bacząc w szczególności na konieczność uwzględnienia konstytucyjnie chronionego prawa własności przysługującego właścicielom nieruchomości, na których zlokalizowane są tablice i urządzenia reklamowe, a także prawa do swobody prowadzenia działalności gospodarczej, będącego podstawą funkcjonującego w Rzeczypospolitej systemu gospodarki wolnorynkowej, które jest w tym wypadku realizowane przez podmioty reklamujące się lub działające na terenie miasta Krakowa. Tym samym, winno się oczekiwać, że przy konstruowaniu norm prawnych określających tak istotne kwestie jak zasady i warunki sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów), a także ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, Rada Miasta będzie w sposób racjonalny korzystać ze swego prawa tj. poprzez dokonanie wyboru rozwiązań optymalnych, które uwzględniają zarówno charakter danej przestrzeni miejskiej, jej znaczenie gospodarcze, interesy lokalnej społeczności, a w tym również funkcjonujących w jej ramach przedsiębiorców, jak również troskę o ład przestrzenny oraz cel powstrzymania degradacji krajobrazu. Nie bez znaczenia pozostaje tutaj kwestia tworzenia opisanego aktu prawa miejscowego przez pryzmat wymagań współczesnego świata, zmieniającej się rzeczywistości, najlepszych trendów światowych i ich zróżnicowania oraz dynamicznie rozwijającej się techniki, zwłaszcza zachodzących przeobrażeń w zakresie reklam audiowizualnych i sposobu ich prezentacji. Racjonalność ta winna zostać przy tym przez Radę Miasta wykazana, w szczególności, iż zasięg oddziaływania kwestionowanej uchwały na stosunki gospodarcze w mieście i regionie oraz perspektywy rozwoju obecnych i przyszłych miejsc pracy (na m.in. lokalizację międzynarodowych korporacji w Krakowie, będących aktualnie głównym pracodawcą w mieście, które chcą w sposób widoczny oznaczać w przestrzeni publicznej zajmowane przez siebie biurowce), jest na tyle znaczący, że może w sposób negatywny odbić się na dalszym rozwoju miasta i lokalnych przedsiębiorców oraz w znaczny sposób ograniczyć konkurencyjność Krakowa na arenie ogólnopolskiej, jak również europejskiej. Wedle najlepszej wiedzy mojego Mocodawcy gmina w dalszym ciągu nie jest w posiadaniu żadnych wyliczeń i prognoz finansowych oraz opracowań, które pozwalałyby odpowiedzieć na pytanie, jakie konkretnie i w jakim wymiarze będą skutki finansowe wprowadzenia uchwały zarówno dla miasta, jego mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie Krakowa oraz kto konkretnie w sposób majątkowy ucierpi na wprowadzeniu jej zapisów. Jednocześnie nie dokonano analizy w zakresie potencjalnej konieczności wypłaty odszkodowań podmiotom, które będą musiały usunąć swoje legalnie usytuowane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe. Brak takich analiz jest ewidentnym niedopatrzeniem ze strony gminy i powoduje, że gmina de facto nie wie jakie skutki wywoła uchwała oraz czy gminę jest stać na poniesienie kosztów jej wejścia w życie. Podkreślenia wymaga równocześnie okoliczność, że rygorystyczny charakter przepisów uchwały m.in. w zakresie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych może doprowadzić do monopolizacji rynku reklamowego w Krakowie, a przede wszystkim rynku tzw. reklamy systemowej. Wnikliwie przeprowadzona analiza treści nowego projektu uchwały wykazała, że przyjęte w nim rozwiązania bezpośrednio naruszają chronione prawem interesy właścicieli nieruchomości, a przede wszystkim podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na rynku reklamy. W sposób pośredni ingerują z kolei w chronione		-	-	Ad. A.I Pismo w zakresie pkt A.I nie stanowi uwagi, ponieważ nie kwestionuje ustaleń projektu uchwały.

				prawem interesy przetwarzającej większości przedsiębiorców z obszaru miasta Krakowa i jego okolic. Projekt ten niestety zasadniczo nie odbiega od projektu uchwały krajobrazowej wyłożonego w poprzedniej kadencji Rady Miasta. Do zaistnienia tej sytuacji doszło pomimo tego, iż gmina ma obowiązek wszechstronnego rozważenia interesów poszczególnych grup społecznych i wykazania ponad wszelką wątpliwości, że mniejsza skala ograniczeń uniemożliwi realizację interesu publicznego. Można przy tym odnieść wrażenie, że w rzeczzonej sprawie autorzy koncepcji z góry przyjęli, iż nie jest możliwe pogodzenie interesów jednostkowych i ogólnospołecznego oraz przedłożyli interes ogólnospołeczny ponad indywidualne. Rezygnacja z możliwości przyjęcia racjonalnego sposobu ochrony cennych historycznie i kulturowo walorów widokowych miasta świadczy jednakże o tym, iż w realiach przedmiotowej sprawy interes, którym kierowali się twórcy uchwały stanowi wypaczenie interesu ogólnospołecznego. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że na obszarze miasta Krakowa zachodzi potrzeba ochrony ładu przestrzennego i walorów widokowych miasta, co słusznie stanowi jeden z głównych celów, które przyświecały sporządzeniu kwestionowanego projektu uchwały i co jednocześnie nie jest kwestionowane przez żaden z zainteresowanych podmiotów. Niemniej jednak istotne w sprawie jest również odpowiednie wyważenie interesu społecznego oraz uzasadnionych interesów indywidualnych obywateli, w tym również uzasadnionych interesów mojego Mocodawcy, które to jest jednym z obowiązków organów administracji publicznej, wynikającym zarówno z zasad ogólnych prawa administracyjnego (art. 7 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego), jak i przepisów Konstytucji. Tymczasem przedstawiona koncepcja uchwały Rady Miasta Krakowa w żadnym stopniu tego obowiązku nie realizuje. Projekt uchwały krajobrazowej wprowadza w szczególności zbyt daleko idące nakazy, zakazy i ograniczenia, których wejście w życie spowoduje trudne do odwrócenia negatywne skutki zarówno w sferze ekonomicznej jak i społecznej. Wskazane nakazy, zakazy i ograniczenia w sposób nadmierny i nieuzasadniony ograniczają nie tylko podstawowe prawa mojego Mocodawcy, ale również prawa inny podmiotów, których nieruchomości zlokalizowane są na terenie Gminy Miasta Krakowa. Konsekwencją wprowadzenia wskazanych w koncepcji nakazów, zakazów i ograniczeń będzie bowiem nie tylko likwidacja ogromnej ilości miejsc pracy, ale również uniemożliwienie dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności stanowią często główne lub jedyne źródło dochodu, oraz poważne problemy z oznaczeniem w przestrzeni publicznej miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez lokalnych przedsiębiorców i międzynarodowe koncerny (kwestia szyldów). Osiągnięcie celów wskazanych w koncepcji uchwały nie powinno być dokonane bez uwzględnienia negatywnych skutków, jakie będą się z tym niewątpliwie wiązać. Na przytoczenie zasługuje w tym miejscu aktualna teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 roku (sygn. akt: V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), w którym Sąd stwierdził, że: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym (art. 7 KPA). Organ orzekający w każdym wypadku ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przesłanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP". Restrykcyjne i bezrefleksyjne trzymanie się ogólnych celów wskazanych w koncepcji uchwały będzie zatem w tym konkretnym stanie faktycznym szkodliwe z ogólnospołecznego punktu widzenia, a to właśnie z uwagi na negatywne konsekwencje jakie zaistnieją w sferze indywidualnych interesów na skutek wprowadzenia zbyt restrykcyjnych regulacji prawnych. Projekt uchwały w obecnym jego brzmieniu narusza prawo własności wykonywane względem nieruchomości, a także prawo swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Wprowadzenie bowiem zakazów lub daleko idących ograniczeń sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w tym szyldów) służących do identyfikacji podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na terenie danej nieruchomości, na praktycznie całym obszarze miasta Krakowa niewątpliwie stanowi przejaw nieuzasadnionego naruszenia wskazanych powyżej praw przysługujących obywatelom. Zgodnie z brzmieniem art. 31 ust 3 Konstytucji ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Odpowiednie zastosowanie znajduje tu stanowisko wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny, który wskazał, że w kontekście powołanego przepisu Konstytucji ocena „nadużycia władztwa planistycznego sprowadza się do				
--	--	--	--	--	--	--	--	--

			zbadania, czy ustalone w planie miejscowym ograniczenia prawa własności nieruchomości są konieczne dla ochrony takich wartości, jak bezpieczeństwo i porządek publiczny lub ochrona środowiska, zdrowia i moralności publicznej, a także wolności i praw innych osób” (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 listopada 2016 roku, sygn. akt II OSK 440/15). Jest to zatem równoznaczne z obowiązkiem zachowania proporcjonalności zastosowanych środków w stosunku do zamierzonego celu. Organ jest jednak zobowiązany nie tylko do zastosowania środków odpowiednich, ale także do wyboru środka powodującego najmniejszą możliwą ingerencję w sferę uprawnień obywateli. Na potwierdzenie przytoczonego stanowiska warto przywołać tezę z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 roku (sygn. akt K 4/04; opublikowane.: OTK seria A rok 2005, Nr 6, poz. 64), który wskazał, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że w treści konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia (art. 31 ust. 3 Konstytucji) mieszczą się wymogi niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto. Spełnienie tych wymagań uzależnione jest od faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa lub wolności i od zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych celów. Chodzi ponadto o zastosowanie środków niezbędnych, w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawo bądź wolność ulegają ograniczeniu". Również w wyroku z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. akt: K 32/04; opublikowane.: Dz. U. rok 2005, Nr 250, poz. 2116, str. 16353) Trybunał Konstytucyjny zawarł tezę adekwatną do przedmiotowej sytuacji. W wyroku tym stwierdzono w szczególności, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał na to, że model państwa demokratycznego wymaga zachowania zasady proporcjonalności. Rozważania w tym względzie prowadzą do udzielenia odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków, 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana, 3) czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Zasada proporcjonalności łączy się z zakazem nadmiernej ingerencji w sferę praw i wolności konstytucyjnych jednostki". Nadto w orzecznictwie sądowo-administracyjnym podnosi się, że „(...) własność może być ograniczona, tyle że tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie w jakim nie narusza to istoty prawa własności, a więc z poszanowaniem zasady proporcjonalności, tj. zakazem nadmiernej w stosunku do chronionej wartości ingerencji w sferę praw i wolności jednostki. Ingerencja w sferę prawa własności musi zatem pozostawać w racjonalnej i odpowiedniej proporcji do ww. celów, dla osiągnięcia których ustanawia się określone ograniczenia, przy czym ograniczenia te winny być dokonane wyłącznie w formie przepisów ustawowych" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt II SA/Wr 624/17). Przywołane w poprzednich akapitach twierdzenia Trybunału Konstytucyjnego i sądów administracyjnych są o tyle istotne w przedmiotowej sprawie, że w ocenie mojego Mocodawcy treść przedstawionej koncepcji uchwały narusza wyżej powołaną zasadę proporcjonalności. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem na to, aby do uzyskania celów wymienionych w koncepcji uchwały konieczna była aż tak daleko idąca ingerencja w prawa obywateli. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że z punktu widzenia ochrony walorów widokowych miasta, w pełni wystarczające byłoby dążenie do wyeliminowania jedynie nielegalnych tablic i urządzeń reklamowych, które jak wskazują na to przeprowadzone badania, przeważają na terenie gminy.				
			A.II. Faktyczny zakaz sytuowania wybranych kategorii nośników Kwestią szczególnie wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Takim naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: - de facto zakaz sytuowania billboardów na terenie całego Krakowa w wyniku wyłączenie ich lokalizacji <i>expressis verbis</i> bądź ograniczenie ich sytuowania, które z uwagi na zastosowane kryteria powoduje w rzeczywistości ich całkowitą eliminację z przestrzeni miejskiej; - de facto zakaz stosowania ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stulecia, z wyłączeniem paneli reklamowych, okrągłaków oraz Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych. Ograniczenia te powodują m.in., że na terenie Starego Miasta na telebimach nie będą mogły być wyświetlane reklamy np. w przerwie między koncertami; - inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z		Nieuwzględniona	Ad.A.II Wprowadzone zakazy i ograniczenia w zakresie możliwości sytuowania tiur, mają na celu uporządkowanie przestrzeni publicznych i ochronę walorów krajobrazowych w mieście. Z uwagi na powyższe, nie zachodzą przesłanki do ich zmiany.	

			wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). Z uwagi na powyższe zasady sytuowania w połączeniu ze specyfiką tych stref (charakteryzujących się rozbudowaną i stale rozwijającą się siatką ulic) powoduje, iż ich sytuowania w tych strefach zostanie ograniczone do minimum, a na terenach dobrze i średnio zurbanizowanych praktycznie wyłączone; - dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m; - zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami; - postanowienie § 20 ust. 1 pkt 4 dotyczące tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, stanowiących szyldy w Podobszarze 1 III Strefy, tj. „zakaz umieszczania szyldów powyżej linii parteru, <u>w tym w oknach na całej elewacji budynku</u> oraz na dachach i kalenicach oraz ścianach szczytowych budynków", jest niezgodne z przepisami obowiązującego prawa i orzecznictwem sądów administracyjnych, albowiem delegacja ustawowa umożliwiająca uchwalenie uchwały krajobrazowej nie uprawnia do ingerowania przez gminę w prawo własności w taki sposób, że zakazuje umieszczania wewnątrz pomieszczeń określonych przedmiotów, tj. np. reklam. Podkreślić w tym miejscu należy, iż sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa" autorstwa dra inż. [*] wykazała, iż na wybranych ulicach Krakowa znajduje się średnio 69% niezgodnych z brzmieniem uchwały w poprzedniej wersji nośników wolnostojących oraz 94% niezgodnych reklam na obiektach budowlanych, co przekłada się na 88% niezgodnych nośników reklamowych na 13 wybranych ulicach. Nadto najwięcej reklam uznanych za niezgodne można znaleźć wśród billboardów wolnostojących na ulicy wylotowej. Z analiz przestrzennych wynika z kolei, iż znacznie bardziej istotny jest w projekcie uchwały dobór odległości od przecięcia osi skrzyżowań niż odległość między wolnostojącymi nośnikami reklamowymi, mianowicie „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100 m do 50 m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100 m) do 46% (dla R=50 m)". Z powyższego wynika dobitnie, iż wprowadzone kryterium zakazu lokalizacji reklam wolnostojących, a w tym przede wszystkim billboardów, w promieniu aż 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, zamiast np. 50 m, nie zmierza do likwidacji chaosu reklamowego w mieście, lecz do niemal całkowitej bezprawnej eliminacji z obszaru miasta tego rodzaju nośników. Przyjęcie kryterium akurat 100 m nie znajduje przy tym żadnego racjonalnego wytłumaczenia i nie uwzględnia stale rozrastającej się siatki ulic w Krakowie. Pojawia się w tym miejscu również poważny problem utraty przez nośniki przymiotu zgodności z postanowieniami uchwały krajobrazowej w sytuacji wytyczenia nowych ulic i zmiany przebiegu dotychczasowych, co powoduje powstanie zjawiska braku pewności obowiązującego prawa. Tym samym, kryterium to winno zostać usunięte z postanowień kwestionowanej uchwały.			
			A.III.a Postanowienia powodujące nieważność uchwały Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał" (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r. sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów		Nieuwzględniona	Ad. A.III a Granice poszczególnych stref i wydzielonych w ramach nich obszarów zostały określone w sposób wystarczający i pozwalają jednoznacznie przyporządkować poszczególnym strefom i obszarom właściwe dla nich regulacje zawarte w projekcie uchwały.

			materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie.			
			A.III. b Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń”: - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów, tj. przepis uchwały będzie stanowić podstawę prawną do wydzielenia nowych „obszarów”, pomimo, iż obszary takie mogą być wydzielone wyłącznie przepisami uchwały krajobrazowej. - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych”. Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa się pytanie w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal.		Nieuwzględniona	Ad. A.III.b Projekt uchwały dopuszcza możliwość ustalenia dodatkowych wytycznych dla obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń. Na potrzeby przeprowadzenia postępowań konkursowych na wykonanie danego rodzaju obiektów, stanowiących wyposażenie przestrzeni publicznych. Te dodatkowe wymogi mają charakter doszczegółowienia ustaleń projektu uchwały, wykraczających poza zakres wynikający z upzp np. wymogi estetyki. Ponadto użyte w projekcie uchwały pojęcia bądź zostały zdefiniowane, bądź zgodnie z zasadami techniki prawodawczej (Dz. U. 2016 poz. 283) należy im przypisać znaczenie, jakie terminy te posiadają zgodnie z § 8 ust. 1 zasad techniki prawodawczej – w ustawie należy posługiwać się poprawnymi wyrażeniami językowymi (określeniami) w ich podstawowym i powszechnie przyjętym znaczeniu.
			A.IV. Nieprawidłowe określenie warunków dostosowania Art. 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje w tym miejscu legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni dzieląc stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań ”. Zmuszenie zatem podmiotów, które legalnie usytuowały obiekty małej architektury, ogrodzenia oraz tablice reklamowe i urządzenia reklamowe do dostosowania się do zakazów, warunków i zasad w niej określonych może okazać się z dużym prawdopodobieństwem oparte o niekonstytucyjną podstawę prawną. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie		Nieuwzględniona	Ad. A.IV Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie.

			rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczającą poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały" (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Z kolei projekt uchwały nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych” i „nielegalnych” oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale, a to z uwagi na nieprawidłowe określenie warunków dostosowania, tj. brak postanowień mających zastosowanie do możliwych do wystąpienia w praktyce stanów faktycznych, a wprowadzenie mechanizmu znajdującego zastosowanie wyłącznie do wybiórczych stanów faktycznych. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. Nadto w § 25 ust. 6 projektu uchwały co prawda przewidziano, iż w stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały, lecz wedle ust. 1 powołanego przepisu zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały, tj. oznacza to, iż ogrodzenie powstałe legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały i niezgodne z jej postanowieniami nie będzie mogło być remontowane, gdyż remont będzie oznaczał konieczność jego dostosowania.			W uchwale co do zasady zwolniono z konieczności dostosowania obiekty małej architektury oraz ogrodzenia.
			A.V. Naruszenie zasad techniki prawodawczej Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „ciągłości przejść pieszych i tras rowerowych" (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację" (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi" (§ 17 pkt 6; § 20 ust. 8), „inne wymogi, określone przepisami prawa" (§ 19 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego;		Nieuwzględniona	Ad. A.V Postanowienia uchwały zostały sformułowane w sposób jasny i klarowny, spełniając wymogi wynikające z przepisów upzp oraz przepisów dot. „zasad techniki prawodawczej”. Pojęcie „przestrzeni publicznej” nie jest tożsame z pojęciem „obszar przestrzeni publicznej” w związku z tym nie dochodzi do sytuacji, w której akty prawne różnej rangi regulowałyby tą samą kwestię. Natomiast pojęcie wysokości obiektów budowlanych zostało zdefiniowane w oparciu o odpowiednie regulacje zawarte w przepisach budowlanych.

			- tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem” wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno- przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery”), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) "obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy", w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej". Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)"), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzona od poziomu terenu istniejącego do najwyższej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in.") - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opublikowane: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test "konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka".				
			A.VI. Bezprawne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta W projekcie uchwały zawarto szereg postanowień wprowadzających znaczne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta, w tym m.in. organizacji wydarzeń plenerowych, które ma w ocenie mojego Mocodawcy bezprawny charakter, a mianowicie: - § 9 ust. 7 dopuszcza w I Strefie sytuowanie tymczasowych wolnostojących tablic reklamowych lub		Nieuwzględniona	Ad. A.VI Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w	

			tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych o wysokości do 3,5 m, promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym, w tym także w strefie w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań, w okresie do 2 miesięcy przed terminem rozpoczęcia przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu, przy czym odległość pomiędzy takimi wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie może być mniejsza niż 1000 m; - § 9 ust. 8 wprowadza zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: • paneli reklamowych, • w Podobszarze 1 III Strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej, • tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta). • poza Podobszarem 1 III Strefy tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego, o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego (pytanie tylko który podmiot będzie decydował o braku zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego); - § 15 ust. 1 pkt 3 stanowi, iż w obszarze miasta, z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy, dopuszcza się sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego umieszczanych na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta), stanowiących wykończenie elewacji obiektów budowlanych; - § 15 ust. 2 dopuszcza w Podobszarze 1 III Strefy sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, w tym wyświetlaczy LCD i LED, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej. - § 20 ust. 2 stanowi, iż szyldy, z wyjątkiem szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) oraz Podobszaru 1 III Strefy, sytuuje się na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie przekroczyła wielkości: 1) 25% powierzchni elewacji frontowej parteru w I Strefie z wyjątkiem obiektów budowlanych, o których mowa w pkt 4, 2) 20% powierzchni elewacji frontowej parteru w II Strefie, 3) 15% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3, 4) a szyldy na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) sytuuje się jako wykończenie elewacji obiektów budowlanych. Powyższe prowadzi do wniosku, iż ustanowionych zasad wyłączających lub znacznie ograniczających wszystkich reklamodawców, z wyjątkiem Gminy Miejskiej Kraków, nie można uznać za akceptowalne w demokratycznym państwie prawa. Samorząd bowiem wprowadza ograniczenia i zakazy, z których sam się wyłącza, prowadząc do częściowej monopolizacji rynku reklamy na swoją rzecz, a w tym do znacznego uprzywilejowania Tauron Areny jako organizatora imprez masowych w stosunku do pozostałych podmiotów prywatnych świadczących na terenie miasta tego typu usługi.			wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
			A.VII. Brak podstawy prawnej do uregulowania uchwałą krajobrazową kwestii murali Wedle art. 37a ust. 1 u.p.z.p. Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przy czym przez tablicę reklamową należy rozumieć przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem; a urządzenie reklamowe to przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem.		Nieuwzględniona	Ad. A.VII Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a

			Mural stanowi natomiast reklamę wykonaną technikami plastycznymi na elewacji obiektu budowlanego, tj. nie jest on zdecydowanie przedmiotem materialnym, a przy tym nie posiada elementów konstrukcyjnych i zamocowań. Tym samym, mural nie spełnia ustawowych kryteriów tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, a zatem Gmina Miejska Kraków nie ma podstawy prawnej do uregulowania uchwałą kwestii murali.				zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
			A.VIII. Wątpliwości w zakresie terminów montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych Nadto poważne wątpliwości budzą przyjęte terminy montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, tj. 3 dni robocze na montaż i 1 dzień na demontaż to zaburzenie proporcji, montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu.			Nieuwzględniona	Ad. A.VIII Z uwagi na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na ograniczenie czasu demontażu tiur do 1 dnia roboczego po zakończeniu imprezy. Aktualnie, takie rozwiązania stosowane są z powodzeniem na terenie parku kulturowego Stare Miasto, gdzie ma miejsce wiele przedsięwzięć plenerowych.
			A.IX. Kwestia zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi chyba, że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo - administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki "zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17).			Nieuwzględniona	Ad. A. IX Wprowadzony zakaz dotyczący ogrodzeń nieruchomości zabudowanych budynkami wielorodzinnymi ma na celu przeciwdziałanie negatywnym tendencjom zachodzącym w przestrzeni miasta, a związanych z gettoizacją osiedli mieszkaniowych i utrudnieniem komunikacji pieszej pomiędzy poszczególnymi terenami osiedla.
			B. Uwagi szczególne B. 1. Zdaniem reprezentowanej przeze mnie spółki projektowana uchwała wprowadza zbyt restrykcyjne zapisy dotyczące zasad i warunków sytuowania szyldów. Dotychczasowe postanowienia zawarte w projekcie uchwały nie uwzględniają bowiem dostatecznie specyfiki szyldów zamieszczanych na dużych obiektach usługowych lub handlowych. W tym zakresie należy zauważyć, że na przedmiotowej kategorii obiektów budowlanych powszechnie zamieszczane są znaki firmowe najemców lokali usługowych. Możliwość zamieszczenia logo firmy jest przede wszystkim istotna dla podmiotów korporacyjnych, które w ten sposób identyfikują się z danym obiektem budowlanym. Taka praktyka występuje nie tylko w innych miastach w Polsce, ale również jest powszechna w innych krajach cywilizowanego świata. Należy przy tym podkreślić, że wprowadzenie zapisów poważnie ograniczających takie działanie może spowodować, że podmioty zainteresowane ulokują swoje siedziby lub oddziały w innych miastach, w których dopuszczalna będzie dotychczasowa praktyka występująca w tym zakresie. Będzie się to wiązało niewątpliwie z niebezpieczeństwem odpływu miejsc pracy z terenu miasta Krakowa, zwłaszcza w sytuacji rosnącej konkurencji m.in. znacznej i błyskawicznie postępującej w ostatnich latach rozbudowie wysokiej jakości powierzchni biurowej w Łodzi w ramach budowy tzw. Nowego Centrum Łodzi, we Wrocławiu, a przede wszystkim w Warszawie.			Nieuwzględniona	Ad.B1 Ze względu na ochronę walorów krajobrazu, architekturę obiektów budowlanych, a także na konieczność ograniczenia tiur (w tym szyldów) projekt uchwały przewiduje ograniczenie w ilości, gabarytach oraz sposobie sytuowania.
			B. 2. Z punktu widzenia działalności mojego Mocodawcy budzą szczególne wątpliwości zapisy dotyczące maksymalnych wymiarów powierzchni i ilości szyldów poza Podobszarem 1 III Strefy powyżej elewacji frontowej parteru na obiektach o: a. wysokości do 9 m, posiadających co najmniej dwie kondygnacje nadziemne, użytkowane w celach innych niż mieszkaniowe, jako jednego szyldu dla budynku, o wymiarach szyldu: wysokość do 1 m, szerokość do 2 m sytuowanego płasko na elewacji tego budynku albo na dachu, b. wysokości od 9 m do 25 m z dachem płaskim w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego w ramach atyki wieńczącej elewację budynku lub w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego poniżej gzymsu			Nieuwzględniona	Ad.B2 Ze względu na ochronę walorów krajobrazu, architekturę obiektów budowlanych, a także na konieczność ograniczenia tiur (w tym szyldów) projekt uchwały przewiduje ograniczenie w ilości,

			wieńczącego elewację budynku, o wymiarach poszczególnego szyldu: wysokość do 1,5 m, szerokość do 3 m, w taki sposób, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów na całym obiekcie nie przekraczała 1,5 razy wielkości określonych w § 20 ust. 2, c. wysokości powyżej 25 m z dachem płaskim w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego w ramach attyki wieńczącej elewację budynku lub jednego poziomego rzędu sytuowanego na dachu budynku, o wymiarach poszczególnego szyldu: wysokość do 2 m, szerokość do 7 m, w taki sposób, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów na całym obiekcie nie przekraczała dwukrotnie wielkości określonych w § 20 ust. 2, albowiem są to wymiary, które będą powodować, iż informacje zwizualizowane na szyldach nie będą widoczne z perspektywy pieszego i kierowcy, co całkowicie wypacza sens ich umieszczenia na elewacji lub na dachu. Równocześnie budzi poważną wątpliwość dopuszczenie wyłącznie dwóch sposobów umieszczania szyldów oprócz elewacji parteru dla obiektów o wysokości od 9 m do 25 m i dla obiektów wysokości powyżej 25 m - „w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego w ramach attyki wieńczącej elewację budynku lub w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego poniżej gzymsu wieńczącego elewację budynku", gdyż nie odzwierciedla to stosowanych powszechnie rozwiązań (rzędy pionowe są bardziej czytelne i szerzej stosowane, jak również mogą pomieścić większą ilość szyldów) oraz rozwiązań współczesnej architektury obiektów biurowych. Przyjęte rozwiązania będą bowiem szczególnie niekorzystne dla budynków wysokich i bardzo wysokich, których długość będzie powodować faktyczne ograniczenie ilości stosowanych szyldów znacznie poniżej kwestionowanego maksimum określonego przepisami przedmiotowego projektu uchwały.				gabarytach oraz sposobie sytuowania.
			B. 3. Nadto nieracjonalne jest ograniczenie możliwości umieszczania szyldów oprócz elewacji parteru dla obiektów o wysokości od 9 m do 25 m i dla obiektów wysokości powyżej 25 m - „w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego w ramach attyki wieńczącej elewację budynku lub w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego poniżej gzymsu wieńczącego elewację budynku" wyłącznie do budynków z płaskim dachem, co w sposób oczywisty wyłączy stosowanie przez inwestorów bardziej skomplikowanych architektonicznie projektów budowlanych oraz projektów nawiązujących do historycznej zabudowy miasta (z uwagi na niemożność odpowiedniego oznaczenia podmiotów wynajmujących powierzchnie biurowo-handlowo-usługowe w takich budynkach) z istotną szkodą dla jakości architektury Krakowa. Zastosowane w projekcie uchwały rozwiązanie nie znajduje uzasadnienia w celach uchwały określonych w jej § 3, a zwłaszcza stoi w sprzeczności z ochroną istniejącej struktury przestrzennej oraz tradycji miejsca. Postuluje się zatem usunięcie zapisów dot. dachu płaskiego, a w najgorszym wypadku dopuszczenie również dachu stromego jednospadowego.		Nieuwzględniona	Ad.B.3 Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPIOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.	
			B. 4. Nadto ograniczenie dopuszczenia zwielokrotnienia liczby rzędów z szyldami przy równoczesnej możliwości zwiększenia parametrów poszczególnego szyldu: wysokość do 4 m, szerokość do 8 m, dla budynków o wysokości od 9 m, przy równoczesnej możliwości do dwukrotnego zwiększenia wielkości, o których mowa w § 20 ust. 2, wyłącznie do tych zlokalizowanych w terenach towarzyszących obiektom usług powoduje, iż dla przytłaczającej większości budynków biurowych w Krakowie będzie to możliwość całkowicie wyłączona, co nie znajduje żadnego racjonalnego wytłumaczenia.		Nieuwzględniona	Ad.B4 Ze względu na ochronę walorów krajobrazu, architekturę obiektów budowlanych, a także na konieczność ograniczenia tiur (w tym szyldów) projekt uchwały przewiduje ograniczenie w ilości, gabarytach oraz sposobie sytuowania.	
			B. 5. Również określone w projekcie uchwały wskaźniki (25% w I Strefie, 20% w II Strefie, 15% w III Strefie - Podobszar 2 i 3) dotyczące przyjętej zasady, że łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie może przekroczyć określonego w procentach wskaźnika powierzchni elewacji frontowej parteru są wartościami zbyt małymi i będą powodować odpływ najemców lokali usługowych przede wszystkim z terenów szeroko rozumianego centrum miasta, śródmieścia i tzw. starej Nowej Huty.		Nieuwzględniona	Ad. B5 Ze względu na ochronę walorów krajobrazu, architekturę obiektów budowlanych, a także na konieczność ograniczenia tiur (w tym szyldów) projekt uchwały przewiduje ograniczenie w ilości, gabarytach, powierzchni ekspozycji oraz sposobie sytuowania.	
			B. 6. Zwrócić trzeba również uwagę na to, iż uchwała w sposób nieuprawniony faworyzuje przy tym Gminę Miasto Kraków w zakresie umieszczania szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta, tj. na Tauron Arenie, określając jedynie, że mają stanowić wykończenie elewacji obiektów budowlanych, lecz bez obowiązującej pozostałe podmioty zasady, że łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie może przekroczyć określonego w procentach wskaźnika powierzchni elewacji frontowej parteru, co ma charakter dyskryminujący oraz rażąco narusza zasadę wolnej konkurencji i swobodę prowadzenia działalności gospodarcze.		Nieuwzględniona	Ad. B6 Zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, uchwała może wydzielać w ramach obszaru gminy różne strefy o odmiennych zasadach i warunkach sytuowania tablic i urządzeń reklamowych.	
			B. 7. Mój Mocodawca wskazuje również, że brzmienie § 20 ust. 14 rodzi poważny problem interpretacyjny, które przepisy stosować dla Podobszaru 2 w III Strefie, albowiem stanowi on, że „zamiast zasad określonych w ust. 2 -11, dopuszcza się sytuowanie szyldów w formie neonów rurkowych o wysokości do 2 m na elewacjach		Nieuwzględniona	Ad. B7 Z uwagi na uwarunkowania historyczne w Podobszarze 2 III	

			lub na dachach budynków w taki sposób, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów na całym obiekcie mogła ulec zwiększeniu dodatkowo o 10% w stosunku do wielkości, o której mowa w ust 2 pkt3", tj. de facto nie wiadomo czy w przypadku istnienia chociażby jednego rurkowego neonu będzie jeszcze możliwe umieszczenie na budynku szyldów tradycyjnych				Strefy dopuszczono możliwość wykorzystania neonów rurkowych jako szyldów. Nowa Huta w okresie jej budowy oraz w kolejnych latach słynęła z neonów rozświetlających przestrzeń publiczną.
			B. 8. § 20 ust. 17 głosi, iż „Z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy maksymalna liczba szyldów, informująca o danej działalności prowadzonej na nieruchomości - 5 szyldów, z zastrzeżeniem, że do liczby tej nie wlicza się szyldów sytuowanych w ogródkach gastronomicznych, na co drugim lambrekinie otaczającym czaszę parasola" - jest to niejasny zapis wymagający doprecyzowania w treści uchwały, tj. czy „5 szyldów" odnosi się do jednej działalności czy do wszystkich działalności prowadzonych w danym budynku. W trakcie dyskusji publicznej nad rozwiązaniami przyjętymi w projekcie uchwały w sprawie "Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń" przeprowadzonej w dniu 24 października 2019 r., w Urzędzie Miasta Krakowa, Plac Wszystkich Świętych 3-4, przedstawiciele Prezydenta Miasta Krakowa wskazali kilkakrotnie, iż przepis wyraża zasadę „każdej działalności prowadzonej na jednej nieruchomości będzie przysługiwać 5 szyldów". W przypadku, gdyby wyłącznie 5 szyldów miało przypadać na daną nieruchomość wówczas rodziłoby to poważny problem dla dużych budynków, nie uwzględniając ich gabarytów. Prowadziłoby to tym samym do znacznego uprzywilejowania budynków mniejszych i miało charakter dyskryminujący, naruszając zasadę proporcjonalności, a przez to konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej i prawo własności.		Uwzględniona		
			B. 9. Z brzmienia § 20 ust. 16 („Poza Podobszarem 1 III Strefy, w przypadku wolnostojących obiektów budowlanych o powierzchni zabudowy do 35 m² o wysokości do 5 m dopuszcza się sytuowanie szyldów także na elewacjach innych niż frontowa, pod warunkiem by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów na danej elewacji nie przekroczyła odpowiednich wielkości określonych w ust. 2 dla elewacji frontowej parteru") wynika generalny zakaz umieszczania szyldów na elewacji innej niż frontowa, tj. elewacji niedostępnych z przestrzeni publicznej, co jest niedopuszczalnym naruszeniem prawa własności.			Nieuwzględniona	Ad. B9. Zgodnie z art. 37 a ust. 2 upzp w odniesieniu do szyldów określa się min. warunki ich sytuowania, w związku z tym usytuowanie szyldów na wskazanej w projekcie uchwały elewacji frontowej parteru budynku jest zgodne z wymogami tej ustawy.
			B. 10. Żle zredagowane brzmienie § 4 ust. 5 projektu uchwały („Nazwa własna obiektu budowlanego, o ile nie stanowi tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego i nie jest związana z prowadzoną działalnością nie podlega ustaleniom niniejszej uchwały") powoduje, iż postanowienie to nie będzie miało zastosowania do takich budynków jak np. Dworzec Główny, Galeria Krakowska, Teatr Stary, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, albowiem wszystkie te nazwy związane są z prowadzoną działalnością gospodarczą.			Nieuwzględniona	Ad.B.10 Zapis ten ma charakter informacyjny i zgodnie z przepisami ustawy potwierdza, że nazwy własne obiektów budowlanych nie stanowią szyldu w rozumieniu upzp, jeżeli ta nazwa nie informuje o prowadzonej działalności na danej nieruchomości.
			B. 11. Zakaz wykorzystywania szyldów z wykluczeniem stosowania elementów refleksyjnych, odbłaskowych lub o jaskrawym kolorze lub z wykorzystaniem projekcji świetlnych lub elementów ruchomych, emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), w szczególności: ekranów LED, LCD, itd. z uwzględnieniem pozostałych postanowień uchwały powoduje, że przedmiotowe zapisy co do zasady uniemożliwiają lokalizowanie znaków firmowych i nazw firm na budynkach usługowych i handlowych na obszarze całego miasta w sposób dotychczas przyjęty i powszechny również w innych krajach, tj. wedle standardów międzynarodowych świata zachodniego. Postuluje się wprowadzenie postanowienia stwierdzającego, iż uchwała nie uniemożliwia stosowania na tablicach i urządzeniach reklamowych, a w tym szyldach, prawnie zarejestrowanych znaków firmowych.			Nieuwzględniona	Ad. B.11 Zapisy zawarte w § 9 ust. 8 dotyczą wykorzystania projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD odnoszą się wyłącznie do tiur niestanowiących szyldów. Szyldy realizuje się na zasadach określonych w § 20.
			B. 12. Zdaniem reprezentowanego przeze mnie podmiotu projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, a w tym szyldów, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, a w tym		-	-	Ad. B12 Postulat nie stanowi uwagi. Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów tiur do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków

				szyldy, zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość spośród zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa.				sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie.
				B. 13. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989” odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników”. Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie przyjęcia tego wyłączenia wyłącznie dla nośników ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, a w najgorszym wypadku wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników” i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została zrealizowana.		Nieuwzględniona	Ad. B13 Transformacja systemowa, która miała miejsce w Polsce po roku 1989 i wynikające z niej przemiany gospodarcze miały daleko idący wpływ na ekspansję reklam w przestrzeni publicznej. Wprowadzenie zapisów dotyczących tiur, powstałych przed 1989 r. ma na celu ochronę tiur ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, jak również pozostałych tiur o wysokiej wartości kulturowej i historycznej poprzez określenie możliwości utrzymania ich gabarytów, standardów jakościowych i materiałów z jakich zostały wykonane. Zapisy § 25 ust. 4 projektu uchwały nie stanowią wyłączenia spod stosowania zasad określonych w projekcie, ale określają warunki dostosowania tiur powstałych przed 1989 r. do zasad określonych w projekcie uchwały.	
				B. 14. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został dla dostosowania tablic i urządzeń reklamowych, a w tym szyldów, istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy najmu zawierane w branży wynajmu powierzchni biurowej i usługowej mają praktycznie wyłącznie charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych, a w tym szyldów, do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych, organizacyjnych i prawnych.		Nieuwzględniona	Ad. B14 Termin dostosowawczy wynoszący 24 miesiące jest wystarczający na dostosowanie tiur do postanowień uchwały. Zmiana przepisów obowiązującego prawa stanowi przesłankę do zmiany umów w niezbędnym zakresie.	
				B. 15. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy szyldy wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której wynajmujący po umieszczeniu szyldu na podstawie stosownych pozwoleń i umów cywilnoprawnych będzie następnie zobowiązany do jego usunięcia pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych i z ryzykiem wypowiedzenia umowy najmu lub poniesienia m.in. kar umownych.		Nieuwzględniona	Ad. B15 Ustawodawca nie ustalił, by w zakresie działania przepisów związanych z dostosowaniem istniejących obiektów tiur do wymogów przepisów uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”, zostały z mocy prawa wyłączone jakieś podmioty. W związku z tym w projekcie uchwały nie wprowadzono wyłączenia podmiotów w tym zakresie.	

				B. 16. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a w tym szyldów, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne.			Nieuwzględniona	Ad. B16 Wprowadzenie bardziej rygorystycznych zasad sytuowania tiur, w tym szyldów ma na celu uporządkowanie przestrzeni miasta.
				B. 17. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie urbanistyki oraz architektury. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoi, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach.			Nieuwzględniona	Ad. B17 Organy gminy mają swobodę kompetencji do podziału miasta na strefy ze względu na występujące uwarunkowania. W aktualnej wersji projektu uchwały, miasto stanowi podstawową, główną strefę (I Strefa), z której zostały wydzielone: Strefa II – ze względu na walory przyrodniczo-środowiskowe oraz Strefa III – ze względu na walory historyczno-kulturowe.
				B. 18. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego, a w tym szyldu, niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.			Nieuwzględniona	Ad. B18 Zasady i warunki sytuowania tiur rozstrzyga wyłącznie rada gminy (RMK) podejmując stosowną uchwałę w sprawie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń. Inne działania w tym zakresie naruszałby kompetencje właściwych organów gminy.
48	48	27.11. 2019	[*]	Uporządkowanie definicji Przykładem jest zawarta w projekcie uchwały definicja wolnostojącej tablicy reklamowej lub wolnostojącego urządzenia reklamowego, która jest sprzeczna z definicją tablicy reklamowej/urządzenia reklamowego z Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wprowadzenie logicznego i czytelnego dla mieszkańców i przedsiębiorców układu dokumentu. III. Nowe zasady dostosowania, które stworzą mieszkańcom i przedsiębiorcom realne możliwości dopasowania urządzeń tak, aby były one zgodne z uchwałą, w tym przede wszystkim: 1. Uwzględniające, w okresie dostosowania, zmianę warunków sytuowania, przewidzianych w uchwale, tak aby tablice przewidziane do demontażu nie „blokowały” tablic, które mogą być dostosowane. 2. Jednoznacznie wskazujące na pierwszeństwo tablic i urządzeń reklamowych postawionych na podstawie wydanych przez Urząd Miasta Krakowa zgód budowlanych, przed być może zgodnymi z uchwałą, ale samowolami budowlanymi. 3. Uzupełnione szybką ścieżką legalizacyjną dla tablic i urządzeń dostosowujących się do zapisów uchwały. Po kilku próbach przygotowania uchwały w Krakowie, być może nadszedł czas na merytoryczną, wielokierunkową dyskusję nad skutkami wprowadzenia uchwały, jej standardami i możliwościami realizacji i egzekucji. Ze swojej strony deklarujemy chęć uczestnictwa w takich konsultacjach. Wierzymy, że głos branży, której przede wszystkim dotyczy projekt uchwały, podobnie jak to jest w innych krajach Europy, będzie istotnym elementem przyszłej dyskusji.			Nieuwzględniona	Postanowienia uchwały (w tym definicje) zostały sformułowane w sposób jasny i klarowny, spełniając wymogi wynikające z przepisów upzp oraz przepisów dot. „zasad techniki prawodawczej”. Zasady oraz termin dostosowania tiur, zostały określone w sposób jednolity dla wszystkich podmiotów funkcjonujących na terenie miasta. W związku z powyższym nie ma podstaw do ich zmiany.
49	49	20.11. 2019	[*]	Działka mimo wielokrotnego i wieloletniego (ok.20 lat) ubiegania się z mojej strony o zmianę przeznaczenia tej działki na działkę budowlaną jest działką rolną. Chcę mieć zawsze możliwość ogrodzenia własnej działki i w każdym momencie, kiedy dojdę do wniosku że ktoś niszczy narusza moją własność. Nie zgadzam się na zakaz ogrodzenia własnej działki. Po pierwsze, ze względów na położenie działki: Działka od wschodu graniczy z Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji na Bielanych. Między naszymi działkami idzie wąska droga (szlak) nr.75/2 od ulicy Księcia Józefa do Lasu Wolskiego. Jest zarośnięta drzewami rowerzyści, spacerowicze idąc drogą (szlakiem) wchodzą, wjeżdżają na moją działkę traktując ją jak działkę miasta. Są też ślady przejazdu przez działkę przez motory motokrosowe. Jak są plony, to potrafią ludzie wejść na działkę i zabrać jak swoje. Po prostu kradną.	działki nr 81/2, 81/1 i 80 obr. 21 Krowodrza (ul. Księcia Józefa)		Nieuwzględniona	Projekt uchwały wskazuje przypadki, w których dopuszczone jest grodzenie nieruchomości niezabudowanych. Ograniczenie możliwości grodzenia nieruchomości niezabudowanych ma na celu zachowanie niezbędnych korytarzy

				Od północy działka graniczy z winnicą srebrna góra. Winnica jest ogrodzona a droga (szlak) nr.75/2 między winnicą a M.P.W i K po 70 m dociera do Lasu Wolskiego. Tą drogą na działkę często nocą przychodzą samy, dzikie świnie, zające niszcząc wszystko. Potem wracają do lasu bo działka nie ma dalszych bezpiecznych przejść. Jest działka „ślepa”. Od wschodu ogrodzenie, mur. Od południa jest ulica Księcia Józefa, ulica Mirowska i tereny MPW i Kanalizacji, które są ogrodzone, od północy ogrodzona winnica Srebrna Góra, od zachodu działka sąsiada i działka Miasta dochodzące do ulicy Księcia Józefa. Po drugie jestem Polakiem, Europejczykiem, Krakowianinem, Tyle ograniczeń jakie Miasto Kraków Pan Prezydent wprowadziło i chce wprowadzić dla mnie jako właściciela „tej nieruchomości narusza Prawa Gwarantowane w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zakaz budowy, zakaz wycinania drzew, zakaz stawiania bilbordów, zakaz grodzenia. Jest to już następny zakaz ograniczenie, które uniemożliwia, utrudnia korzystanie z nieruchomości. W zakazach, ograniczeniach jesteście już lepsi od zaborców z poprzedniego wieku. Ja już nic nie mogę- TO JEST JUŻ WASZA DZIAŁKA a ja tylko mam płacić podatki. Dyskusje publiczne to kpina i tak z góry jest już wszystko ustalone. Informuję, że występowałem do Prezydenta Miasta Krakowa z propozycją wykupu, zamiany tej "nieruchomości na inną nieruchomość lub inne propozycje. Moja oferta została bez odpowiedzi!!!!!!. Następna Uwaga - dotyczy zakazu stawiania bilbordów przy drogach dojazdowych do centrum. Uważam, że powinno być sprawiedliwie, czyli zakaz powinien obejmować całe miasto Kraków tak jak to ma miejsce z likwidacją palenisk lub wcale. Jeżeli Miasto chce walczyć z reklamami i wprowadzać zakazy sytuowania reklam to powinno dawać przykład i nie mieć (nie czerpać żadnych zysków z reklam) reklamy powinny zniknąć między innymi z komunikacji miejskiej z autobusów, tramwaj z przystanków. Jak to będzie wyglądać jak ha drogach dojazdowych wykluczy (usunie się bilbordy) a autobus, tramwaj cały w reklamach będzie jeździł tymi ulicami. No niestety wygląda to tak, jakby Miasto chciało wyeliminować konkurencję i brać większe pieniądze za swoje nośniki reklamowe.				przyrodniczych, służących m.in. migracji zwierząt.
50	50	27.11.2019	[*]	§9.8.1) Uzupełnienie zapisu w następujący sposób: „1) paneli reklamowych lub innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego, o których mowa w § 9.1.6			Nieuwzględniona	Z uwagi na ochronę walorów krajobrazu oraz zachowanie ładu przestrzennego, projekt uchwały zakłada wprowadzenie ograniczenia sytuowania nośników reklamy w wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD.
51	51	27.11.2019	[*]	§9.4 Usunięcie z pkt. 4 części zapisu tj. słów: „o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego.” Zapis jest zbyt ogólny, pozostawiający bardzo duże pole interpretacyjne. Ponadto wprowadzenie go nie znajduje uzasadnienia - brak badań i analiz potwierdzających korelację negatywnego oddziaływania nośników reklamowych na użytkowników ruchu drogowego.			Nieuwzględniona	Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
52	52	27.11.2019	[*]	§9.1.6) Zmiana treści zapisu w następujący sposób: „innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego o wymiarach o wysokości do 7 m i podświetlanej powierzchni ekspozycji reklamy 3,5 m x 2,4 m”			Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego zdecydowano się na ograniczenie gabarytów innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego. W związku z tym nie ma podstaw do zmiany zapisu.
53	53	27.11.2019	[*]	§ 9.1.2) Zmiana treści zapisu poprzez określenie minimalnej wysokości od poziomu terenu tj. zmiana: z: 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego na: 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego 18m² lub 1 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego 12m²			Nieuwzględniona	Ze względu na wymogi ładu przestrzennego ustalono minimalną wysokość, na której mogą być sytuowane billboardy

								wolnostojące. Wysokość została ustalona jednolicie dla całego obszaru miasta.
54	54	27.11.2019	[*]	§9.1.2) Zmiana treści zapisu poprzez doprecyzowanie wymiarów powierzchni ekspozycji billboardu tj. zmiana: z: 18 m ² na: „18 m ² o wymiarach 6 m x 3 m”			Nieuwzględniona	W zapisach uchwały przyjęto wyłącznie dwa formaty dla tego nośnika tj. 12m ² i 18 m ² (z dopuszczeniem tolerancji+/-5%). W związku z tym zapis nie zostanie zmieniony.
55	55	27.11.2019	[*]	§9.1.2) Zmiana treści zapisu poprzez doprecyzowanie wymiarów powierzchni ekspozycji billboardu tj. zmiana: z: 12 m ² na: „12 m ² o wymiarach 5,04 m x 2,38 m”			Nieuwzględniona	W zapisach uchwały przyjęto wyłącznie dwa formaty dla tego nośnika tj. 12m ² i 18 m ² (z dopuszczeniem tolerancji+/-5%). W związku z tym zapis nie zostanie zmieniony.
56	56	27.11.2019	[*]	§16) Uzupełnienie treści zapisu w części dotyczącej odległości tj. zmiana: Z: 500 m Na: 100 m			Nieuwzględniona	Wprowadzone zakazy i ograniczenia w zakresie sytuowania tiur w terenach ulic wylotowych, mają na celu uporządkowanie przestrzeni publicznych i ochronę walorów krajobrazowych w mieście. Z uwagi na powyższe, nie zachodzą przesłanki do ich zmiany.
57	57	27.11.2019	[*]	§18) Uzupełnienie treści zapisu poprzez jej zmianę w następujący sposób: Z: „(...) na ścianach ślepych budynków (...)” Na: „(...) na ścianach ślepych budynków lub na ścianach ślepych budynków z otworami technicznymi takimi jak klatki chodowe, piwnice itp. (...)”			Nieuwzględniona	Ze względu na chęć ograniczenia liczby nośników reklamowych w przestrzeni miasta, definicja ściany ślepej nie zostanie zmieniona.
58	58	27.11.2019	[*]	§ 14.2) Zmiana w treści zapisu w części dotyczącej odległości, mianowicie: z: 80 m na: 50 m			Nieuwzględniona	Zaproponowane ograniczenia w zakresie możliwości sytuowania wolnostojących tablic reklamowych lub wolnostojących urządzeń reklamowych mają na celu ochronę ładu przestrzennego oraz walorów krajobrazowych przestrzeni miasta.
59	59	27.11.2019	[*]	§14.1) Zmiana w treści zapisu w części dotyczącej odległości, mianowicie: z: 100 m na: w odległościach zgodnej z Ustawą z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. 1985 nr 14 poz. 60) (...)”			Nieuwzględniona	Zaproponowane ograniczenia w zakresie możliwości sytuowania wolnostojących tablic reklamowych lub wolnostojących urządzeń reklamowych mają na celu ochronę ładu przestrzennego oraz walorów krajobrazowych przestrzeni miasta.
60	60	27.11.2019	[*]	§ 13.2b) Zmiana w treści zapisu w części dotyczącej odległości, mianowicie: z:15m na: 30m			Nieuwzględniona	Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a

								zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
61	61	27.11. 2019	[*]	§ 13.2a) Zmiana w treści, mianowicie: z:15m na: 30m			Nieuwzględniona	Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPIOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.
62	62	27.11. 2019	[*]	§4 Uzupełnienie treści Uchwały poprzez dodanie pkt. 7 tj.: „7) Wszelkie parametry dotyczące wymiarów wymienionych w uchwale tablic reklamowych oraz urządzeń reklamowych podlegają tolerancji +/- 5%”			Nieuwzględniona	Wprowadzone ograniczenia w zakresie gabarytów tiur mają na celu uporządkowanie przestrzeni publicznych oraz ochronę ładu przestrzennego i walorów krajobrazowych w mieście. Z uwagi na powyższe, nie zachodzą przesłanki do ich zmiany.
63	63	27.11. 2019	[*]	§ 25.2.2a) Usunięcie zapisu. Szyld służy oznakowaniu miejsca prowadzenia działalności, tablica reklamowa czy urządzenie reklamowe spełnia zupełnie inne funkcje zatem błędem jest zestawienie tych 3 przedmiotów.			Nieuwzględniona	Zapisy uchwały wskazują że szyld należy traktować priorytetowo przed TIUR, stąd wszelkie ograniczenia należy rozpatrywać przy uwzględnieniu w pierwszej kolejności lokalizacji i zajętości szyldów na obiekcie. W związku z tym jeżeli w tym samym miejscu istnieje szyld oraz tiur niestanowiący szyldu, należy pozostawić szyld.
64	64	27.11. 2019	[*]	§25.2 Zmiana okresu dostosowania z 24 miesięcy na 60 miesięcy			Nieuwzględniona	Zaproponowany termin dostosowania (24 miesiące) jest optymalnym okresem wyważającym interesy społeczne, cele ochrony krajobrazu oraz praktyczne możliwości dostosowania istniejących tablic i urządzeń reklamowych do ustaleń uchwały.
65	65	27.11. 2019	[*]	§17. 5) Uzupełnienie § 17.5) poprzez dodanie pkt. d) o następującym brzmieniu: „d) billboardów”			Nieuwzględniona	W §17. 5 lit. b dopuszczono możliwość sytuowania tablicy reklamowej o wymiarach: wysokość 2 m i szerokość 6 m tj. odpowiadającej billboardowi o powierzchni 12 m². W związku z tym zapis §17. 5 nie zostanie rozszerzony.

66	66	27.11. 2019	[*]	§17. 4) Nadanie § 17.4) następującego brzmienia: „dopuszcza się sytuowanie paneli reklamowych na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, a billboardów poza parterem na elewacji frontowej obiektu budowlanego.”			Nieuwzględniona	Z uwagi na dodatkowe uprzywilejowania opisane w § 17, dotyczące wyłącznie terenów towarzyszących obiektom usług, nie zachodzą przesłanki do dalszego poszerzania możliwości sytuowania tiur na obiektach.
67	67	27.11. 2019	[*]	§ 17. 3) Nadanie § 17.3) następującego brzmienia: „sytuowanie do 10 wolnostojących billboardów o wysokości do 10 m i powierzchni ekspozycji billboardu 12 m ² lub 18 m ² oraz innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego, o których mowa w §9.1.6			Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego wprowadzono ograniczenia w możliwości sytuowania wolnostojących billboardów oraz innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego w terenach towarzyszących obiektom usług.
68	68	27.11. 2019	[*]	§ 16 Nadanie § 16 następującego brzmienia: „W terenach ulic wylotowych dopuszcza się z wyłączeniem sytuowania billboardów i podświetlanych nośników reklamowych, sytuowanie innych wolnostojących tablic reklamowych albo innych wolnostojących urządzeń reklamowych, z tym że minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 100 m.”			Nieuwzględniona	W terenach ulic wylotowych dopuszczono możliwość sytuowania innych wolnostojących tablic reklamowych albo innych wolnostojących urządzeń reklamowych (w tym podświetlanych przy użyciu światła barwy białej). Przyjęty parametr odległości (500 m) został wprowadzony ze względu na ochronę walorów widokowych oraz zachowanie ładu przestrzennego.
69	69	27.11. 2019	[*]	§11.1 Nadanie § 11.1 nowego brzmienia tj.: „Dopuszcza się sytuowanie billboardu, jako wolnostojącej tablicy reklamowej o wysokości do 10 m w I Strefie.” Ulice wylotowe są naturalnym miejscem do umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, które znajdując się w tej przestrzeni nie zakłócają ładu przestrzennego.			Nieuwzględniona	Ze względu na wysokie walory widokowe ulic wylotowych a także ze względu na ochronę krajobrazu brak jest podstaw do dopuszczenia sytuowania billboardów wzdłuż ulic wylotowych.
70	70	27.11. 2019	[*]	§9.13 Nadanie § 9.13 następującego brzmienia: „Wzdłuż ulic wylotowych, o których mowa w § 5 ust. 3 pkt. 3,8,9,11,15 w odległościach wskazanych w Ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. 1985 nr 14 poz. 60) obowiązuje zakaz sytuowania wolnostojących tablic reklamowych albo wolnostojących urządzeń reklamowych.”			Nieuwzględniona	Ze względu na ochronę ładu przestrzennego oraz walorów widokowych zdecydowano się na wprowadzenie zakazu sytuowania wolnostojących tiur w odległości mniejszej niż 100 m od krawędzi jezdni (IV Obwodnicy Krakowa). O zapis ten postulowali Radni z KPPiOŚ RMK.
71	71	27.11. 2019	[*]	§9.11.5) Zmiana treści pkt 5) tj.: z: „na nawierzchniach placów i dróg” na: „na nawierzchniach placów i dróg stanowiących pas drogi”			Nieuwzględniona	Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców.

72	72	27.11.2019	[*]	W związku z ogłoszeniem Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 4 października 2019 r. o ponownym wyłożeniu do publicznego wglądu projektu uchwały w sprawie "Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń", z ostrożności wnoszę uwagę, by jednoznacznie dopuścić możliwość lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, w tym utrzymywania, remontu, odtwarzania i wymiany ogrodzeń, a także innych istniejących obiektów i urządzeń infrastruktury i małej architektury, niezbędnych dla użytkowania istniejącej zabudowy na obszarach oznaczonych jako ZPm z indeksem cyfrowym (w tym na obszarze ZPm.2) w uchwale nr LXXVII/1130/13 Rady Miasta Krakowa z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Rejon Cmentarza Podgórskiego”. Paragraf § 22. 1. projektowanej uchwały zakazuje sytuowania ogrodzeń w terenach wyłączonych spod zabudowy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (z wyjątkami określonymi w punktach a), b) i c). § 25. ust 1. mówi, iż zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały (z zastosowaniem przepisów w ustępach 5 i 6. Jednocześnie tereny oznaczone w planie zagospodarowanie przestrzennego „Rejon Cmentarza Podgórskiego” ZPm. z indeksem cyfrowym (a w tym jako ZPm.2) określane są w § 6 oraz § 21 tego planu jako tereny zieleni. Na terenach tych jednak istnieje zabudowa, jaka niewątpliwie wymaga - zgodnie z ustaleniami wymienionego planu - „lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, dojścia piesze i dojazdy niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, altany i obiekty małej architektury.” Proszę zatem o przyjęcie uwagi jak na wstępie tak, by utrzymane zostały możliwości, ustanowione przepisami wymienionego planu zagospodarowania przestrzennego.			Nieuwzględniona	Projekt uchwały wskazuje przypadki, w których dopuszczone jest grodzenie nieruchomości niezabudowanych. Wprowadzenie zakazu grodzenia nieruchomości wyłączonych spod zabudowy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zostało wprowadzone na wniosek radnych z KPPIOŚ RMK.
73	73	27.11.2019	[*]	W związku z ogłoszeniem Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 4 października 2019 r. o ponownym wyłożeniu do publicznego wglądu projektu uchwały w sprawie "Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń", [*] postuluje ściślejszą ochronę południowej części Krzemionek Podgórskich (a nie tylko, jak w projekcie, części północnej), w granicach co najmniej parku kulturowego, przewidzianego w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa. Budzi nasz sprzeciw rozdzielenie granicą stref Krzemionek, spójnych przecież pod względem ukształtowania i pokrycia terenu, historii oraz roli w krajobrazie. Krzemionki (niewątpliwie jako całość wzgórz) determinują krajobraz historycznego jądra Krakowa. Współtworzą historyczną sylwetę miasta od zarania jego dziejów; odegrały też w tych dziejach zasadniczą rolę. Wzgórza Krzemionek są bardzo silnie eksponowane w krajobrazie zabytkowego ścisłego centrum Krakowa. Są zatem doskonale widoczne z krakowskich mostów, brzegów Wisły, skał Zakrzówka, Sowińca i wielu innych miejsc, a zwłaszcza ze wzgórz południowej części Krakowa, będąc równocześnie niepowtarzalnym miejscem niezrównanych widoków na Kraków. W południowej, wyższej części Krzemionek wznosi się największy z przedhistorycznych kopców w Polsce, tradycja określa go jako mogiłę założyciela Krakowa. Kopiec Krakusa, wraz z otoczeniem, jest doskonale widoczny np. z Wawelu, w tym z Sali Poselskiej czy dziedzińca arkadowego. Nieco dalej na południe znajdował się d. niemiecki KL Płaszów, miejsce kaźni, Zagłady, najtragiczniejszy cmentarz Krakowa. Obszar ten i jego sąsiedztwo zdecydowanie wymaga ochrony krajobrazowej w dalekim i bliskim dystansie, w tym zapewnienia przedpoła widokowego dla istniejących tu pomników. Uważamy, że teren tak kluczowy dla pamięci, tożsamości, historii, przyrody i krajobrazu Krakowa zasługuje na szczególną, spójną i jednolitą ochronę całości obszaru wzgórz.			Nieuwzględniona	Przebieg granicy pomiędzy Podobszarem 3 III Strefy a I Strefą w rejonie Krzemionek, został poprowadzony w oparciu o przebieg granicy strefy buforowej obszaru wpisanego na listę UNESCO. W związku z tym nie ma podstaw do jej zmiany.
74	74	27.11.2019	[*]	1. Wprowadzenie zakazu ustawiania publicznych koszy na śmieci na ciągach dla pieszych, alejkach - ustawianie ich na pobliskim zieleńcu. Wyjątek od. tej zasady w sytuacji gdy nie ma możliwości ustawienia kosza na śmieci gdzie indziej, wtedy ustawienie obiektu w taki sposób, aby jak najmniej blokował chodnik. 2. Wprowadzenie zakazu ustawiania niewielkich wolnostojących urządzeń reklamowych umieszczonych na podstawkach (nóżkach) na ciągach dla pieszych, alejkach - zamiast tego ustawianie ich na pobliskim zieleńcu. Wyjątek od tej zasady w sytuacji gdy występuje poszerzona część chodnika, alejki, która nie jest uczęszczana przez pieszych, lub gdy dany teren został zajęty pod tymczasowe przedsięwzięcie (np. przedsięwzięcie plenerowe) i lokalizacja takiej reklamy została uzgodniona z UMK w zgłoszeniu przedsięwzięcia.			Nieuwzględniona	Ad.1 W §7 pkt 1 uchwały wprowadzono zakaz lokalizacji obiektów małej architektury w sposób kolidujący z zachowaniem ciągłości przejść pieszych i tras rowerowych. Zapis ten dotyczy się również sytuowania koszy na śmieci, stanowiących obiekty małej architektury. Ad.2-5 Zasady i warunki określone w projekcie uchwały zostały przyjęte po uwzględnieniu postulatów podnoszonych w trakcie

				3. Wprowadzenie zakazu ustawiania niewielkich wolnostojących urządzeń reklamowych umieszczonych na podstawkach na ciągach dla pieszych prowadzących bezpośrednio do lokalu usługowego. Wyjątek od tej zasady w sytuacji gdy bezpośrednio przy lokalu występuje chodnik, alejka, lub poszerzona ich część (np. dla obsługi technicznej), która nie jest ogólnie uczęszczana przez pieszych - klientów lokalu. 4. Wprowadzenie zakazu ustawiania dużych okrągłych słupów reklamowych (tzw. „okrągłak”) w strefie I i II na ciągach dla pieszych, alejkach - ustawianie ich na pobliskim zieleńcu. Wyjątek od tej zasady w sytuacji gdy występuje poszerzona część chodnika, alejki, która nie jest uczęszczana przez pieszych. Wprowadzenie zakazu ustawiania przedmiotowych obiektów w pasie przydrogowym, przy przejściach dla pieszych - pogorszenie widoczności dla uczestników ruchu. 5. Wprowadzenie zakazu montowania tablic reklamowych na elewacjach, co do których jednostka zarządzająca pobliskim publicznym terenem stwierdziła dewastowanie okolicznej zieleni w celu odsłonięcia widoku na zamontowaną na elewacji reklamę. 6. Wprowadzenie możliwości umieszczania tablic ogłoszeniowych (ogłoszenia urzędu np. o konsultacjach, lokalne ogłoszenia mieszkańców), tablic z regulaminem wybiegu lub innymi informacjami dotyczącymi wybiegu przy wejściach na wybiegach dla psów, lub w pobliżu wybiegów, na wybiegach. 7. Okazjonalnie pojawia się problem natężenia światła podświetlającego lub oświetlającego reklamy, które jest zbyt duże - światło jest bardzo jaskrawe - wnioskuję o wprowadzenie ograniczenia dopuszczalnego natężenia światła. Problem dotyczył np. tablic reklamowych zamieszczonych na ogrodzeniach inwestora reklamujących inwestycję mieszkaniową. Podświetlenie takiej reklamy było bardzo jaskrawe. 8. Doprecyzowanie co jest rozumiane pod pojęciem działalności gospodarczej prowadzonej na nieruchomości niezabudowanej w kontekście grodzenia powierzchni. Typowym przykładem jest sytuacja gdy inwestor nie ma pozwolenia budowlanego lub nie wykonuje prac budowlanych a teren potencjalnej inwestycji został ogrodzony. 9. Zakaz grodzenia terenu, na którym dopiero planowana jest inwestycja, a który to teren gdy był nieogrodzony, uatrakcyjniał okoliczną przestrzeń - np. znajduje się na nim zieleń którą można oglądać z pobliskiego chodnika, ulicy. Niniejszy punkt ma zastosowanie do ogrodzeń umieszczonych przed obowiązywaniem uchwały krajobrazowej. 10. Zakaz grodzenia terenu, na którym dopiero planowana jest inwestycja, a którego to ogrodzenie terenu powoduje wzrost niekorzystnego oddziaływania na środowisko przedmiotowego ogrodzenia				formalnych i nieformalnych konsultacji społecznych oraz w wyniku uwzględnienia opinii KPPiOŚ RMK, jako kompromis pomiędzy stanem istniejącym, wymogami ochrony ładu przestrzennego, a zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przedsiębiorców. Ad.6 Ustawodawca dał możliwość uregulowania zasad i warunków sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych. W myśl zapisów m.in. tablice ogłoszeniowe urzędu np. o konsultacjach, lokalne ogłoszenia mieszkańców, tablice z regulaminem wybiegu dla psów stanowią system informacji miejskiej którego nie dotyczą zapisy przedmiotowego projektu (o ile nie zawierają treści reklamowych). Ad.7 Zapisy uchwały ograniczają możliwość sytuowania tiur z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD. Jednocześnie dopuszczono możliwość podświetlania tiur jedynie światłem barwy białej. Ad.8 W związku z faktem, iż w aktach prawa niższego rzędu nie można zmieniać pojęć zdefiniowanych w aktach prawa wyższego rzędu, stąd zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2018 poz.646) poprzez działalność gospodarcza należy rozumieć zorganizowaną działalność zarobkową, wykonywaną we własnym imieniu i w sposób ciągły. W związku z powyższym nie ma podstaw do doprecyzowania zapisu. Ad.9-11 W zapisach uchwały określono zasady i warunki sytuowania ogrodzeń na nieruchomości (w tym nieruchomościach niezabudowanych). Należy jednak
--	--	--	--	--	--	--	--	---

			- zacienia znajdujące się na terenie inwestycji i sąsiadującym rośliny - zakrzewienia i zadrzewienia lub w inny sposób je uszkadza. - niekorzystnie oddziałuje na okoliczną społeczność - powoduje spadek poczucia bezpieczeństwa, gdyż na pobliskim ciągu dla pieszych tworzy np. tunel zamknięty ogrodzeniami z obydwu stron i dodatkowo nieoświetlony w nocy. Pogarsza widoczność na wszystkich pobliskich ciągach dla pieszych. - na skutek wizualnego odgrodzenia od okolicy zwiększa problemy związane z zaśmieceniem lub spożywaniem alkoholu. Niniejszy punkt ma zastosowanie do ogrodzeń umieszczonych przed obowiązywaniem uchwały krajobrazowej. 11.Odgrodzenie i zakaz stosowania ogrodzeń (dotyczy zamontowanego tymczasowego ogrodzenia) na działkach 115/77; 115/42; 115/60; 110/21; 110/23; 115/73; 115/37, S-17 w związku z występowaniem przesłanek z pkt 8, 9, 10 niniejszego wniosku. Niniejszy punkt ma zastosowanie do przedmiotowego ogrodzenia umieszczonego przed obowiązywaniem uchwały krajobrazowej.					zaznaczyć, że ogrodzenia istniejące w dniu wejścia w życie nie wymagają dostosowania do zapisów zawartych w uchwale. W związku z powyższym zapisy nie będą zmieniane.
--	--	--	--	--	--	--	--	---

* wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych oraz art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączyła Paulina Mol – inspektor w Wydziale Planowania Przestrzennego UMK

Wyjaśnienia uzupełniające:

1. Przywołane w niniejszym załączniku zapisy projektu uchwały w sprawie ustalenia „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń” (m.in. numeracja rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów, a także ich redakcja) pochodzą z edycji projektu uchwały w sprawie ustalenia „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń” wyłożonego do publicznego wglądu.
2. Ilekroć w treści niniejszego załącznika jest mowa o:

- Studium – należy przez to rozumieć Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa,

- uchwale, projekcie uchwały - należy przez to rozumieć sporządzaną uchwałę w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń”,

- upzp – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 z późn. zm.)

- tiur – należy przez to zrozumieć tablice reklamowe i urządzenia reklamowe w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowania przestrzennym.